

രംഗവീടിന്റെപ്പാട്ടി

ശ്രീവിജയാക്കരെ അൽജൂസാഹരി

രംഗവീട്

ചാന്ദിക് പുസ്തകാലയ്

© **Mohammed Haneef Abdurahman , 2003**

King Fahd National Library Cataloging - in - Publication Data

AL-jazairy. Abu Bakr
Nabidinaghosham / Mohammed Haneef
Abdurahman – Riyadh . 2003

..... p. ; ..... cm.

ISBN : 9960 – 43 – 858 – 9

1- Islamic Heresies

I-Mohammed

Haneef Abdurahman (Translator) II-Title

212.3 dc

1424/ 906

L.D. no. 1424/906, ISBN : 9960-43-858-9

حقوق الطبع محفوظة

إلا من أراد طبعة وتوزيعه مجاناً ، بدون حذف أو
إضافة أو تغيير ، فله ذلك وجزاه الله خيراً .....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Language	Malayalam (Indian)
Title	Nabidinaghosham
Translation of “Al insafu feema qeela fiI moulidi minal guluwwi wal ij’haf ”By	Sheikh Aboobacker Jabir Al Jaza’iri
Retold By	Haneef Pullipparamb.
Printing	
Cover design	Musthafa Kizheppatt, Pakara
First edition	2003
Copies	50,000
Printed for	Free distribution
Rights reserved	Translator
Address	Haneef Pullipparamb, chelembra-673 634

E-mail:abufurqaan@hotmail.com

വിഷയാനുസ്കിഥം

ഹനീഫ് പുസ്തകാലിന്റെ ചെനകൾ	6
ഡോ. അഷ്ടറ്റ് മഹലവിയുടെ സന്ദേശം	7
സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജമ	8
പ്രഫ. ഹുസൈൻ മടവുരിന്റെ സന്ദേശം	11
സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജമ	12
ഉപോത്സവാതം	15
നബിദിനാഖ്ലാഷഃ: പ്രസ്താവം	68
ചെന്നാകാരൻന്റെ മുഖവും	71
സുന്നത്തും ബിംഞ്ഞത്തും: ഒരു വിശകലനം	88
അനാചാരവും പൊതുനന്മകളും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം	100
ജൻമ ദിനാഖ്ലാഷഃ: ഇസ്ലാമിന്റെ വിഡി	112
നബിദിനവും ഇസ്ലാമിക വിഡിയും	123
ജൻമദിനാഖ്ലാഷം തെളിവുകൾ അപര്യാപ്തം	127
മഹലിദാഖ്ലാഷിക്കുന്നവരുടെ ദുർബലവാദങ്ങൾ	132
ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട ബദൽ	146
മഹലിദിലെ ഹീനമായ അതിർലംഘനം	150
മോശമായ സമീപനം	157
സമാപ്തം	163

ഹനീഫ് പുസ്തിപരമ്പരാഗണ്ഠ രചനകൾ

1. കല, സഭാര്യം, സംഗീതം, ഇസ്ലാം
2. വ്യർഥനിലെ ചെടികൾ
3. സുന്നത്തും ഉമ്മത്തും
4. റമദാനിന്റെ തീരങ്ങളിൽ
5. മുസ്ലിയാരുടെ തൗഹിദ് പഠനം (നിർബ്ബാരം)
6. രണ്ടു സാക്ഷ്യങ്ങൾ (തർജ്ജമ)
7. സുരക്ഷ
8. വബർ സന്ദർശനവും സഹായാർമ്മനയും (തർജ്ജമ)
9. നബിദിനാഭ്യാസം (തർജ്ജമ)
10. അനാചരാദനം (തർജ്ജമ)

പണിപൂരയിൽ

1. സത്യം പരിഹരണിക്കപ്പെടുന്നു (തർജ്ജമ)

ഡോ. അഷ്ടീസ് കൗലാവിയുടെ സന്ദേശം

سُلَطَانُ الْجَمِيعِ

الرقم —
التاريخ ١٢٠١٢
التوابع —

الجامعة الأكاديمية للذكور المؤذنة
وذكر حكمها في المذهب الشافعية
الثانية في حكم المذهب في المذهب الشافعية

ويعذرنا عن أنها تحيط أن يتوانل أحدى كتاب شيخ الحرفي المترجم إلى اللغة العربية كغيره من معاين الافتراض فالآن يصر كل من الافتراض، ولكن ثورة المترجم للدالة وهذه التي تهدىءنا منه من حال موقعته في التي تحطنا بمعنون علم، أحواله العلمية، وفي الواقع في هذه المخطبة من فلت صداقته ومحضها - لـ شاء الله - حيث تعلم في طبعتها لفترة مديدة من كتاب الله وآمنة رسوله صلى الله عليه وسلم، وهي تمتاز بحساً يليق بكتاب العزيمة ونور: فضاعر الجدال وهي الواقع ذاته هي ملائمة للبيبة التي يعيش فيها أهل - كفر لا - العلية بناءً على الهوى والافتخار الزيف، وقد أعمى مطرداته مطرداته في معرفة السلف الصالحة العطرة في إنعامهم لبني السرحة مطرداته مطرداته عليه، وتقائهم في العز، تصديق، ونور فراغه، ولا ينفي طبعه حتى النهاية حيث أن رمز العلية لرسول الله صلى الله عليه وسلم الاعتزاز، ونور الكراهة والشقاوة هو الابناع، فلـ الله تعالى **لأنك ابن كفتك تعمور الله تعالى بعكتكم شـ** **ـ وما زار فول الشاعر** -

فهيئنا لك ايتها الفارزى عندما تغيرت معه مكتب علم في معرض جيله في تكريين محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم في صيحة الطيبة، وهبنا لك ايتها الفارزى في رحاب هذه المقطمة التي تعودك إلى محبة الله ومحبته رسوله صلى الله عليه وسلم شمسه من العصر النبوي وأتسلل تحت كتاب الله عصمة ومواله صلى الله عليه وسلم وسيرة ملوك قصانج وهبنا لك من سماهم في نوع ملحة هذا النبى تختبيء، إلى الأضم يعود عن تلذذ في والاندماج منسما بحدل الله العظى مهديا بهجع الملف الصانع، الله أرسل المحمد يعيش الكوهيق والرسلا وكتتب هذه المفيدة الفور ونصاح ولوها تكتل العادات الذي يغدو بع واقفون للنار، وصفي الله عصي منها محمد على الله وصفي لعميين

كتاب المصادر:

الدكتور / محمد أشرف على شعبان

مركز خدمة المسنة بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة

സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജാ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

സർവ്വലോകണ്ണളുടെയും രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്ന് സർവ്വത്തേസ്തുതി. പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠന്മാർ നമ്മുടെ നബിയുമായ മുഹമ്മദ് (സ)യിലും കുടുംബങ്ങളിലും സഹചാരികളിലും മൊക്കെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹവും സ്ഥാധാനവും ചൊരിയുമാ റാവട്ടു.

എൻ്റെ ശുരൂനാമനും അഭിവര്യപണ്ഡിതനും മസ്ജി ദുനബവിയിലെ അധ്യാപകനുമായ അബ്ദുബ്ബകർ ജാബിർ അൽജസാളിയുടെ ശ്രമത്തിന്റെ തർജ്ജമക്ക് ബഹുമാന്യ സഹോദരൻ മുഹമ്മദ് ഹനീഫ് അബ്ദുൾറഹ്മാൻ(അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന) നൽകിയ ആമുഖം തന്റെ അവ ലോകം ചെയ്തുള്ള ശ്രമം പുറത്തിരഞ്ഞും മുമ്പു തന്നെ എൻ്റെ ശ്രേഷ്ഠവ് അൽ ജസാളിയുടെ ശ്രമത്തിന്റെ (ആ) മല യാളു തർജ്ജമ എനിക്ക് മുനിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഇതിന്റെ വായനയുടെ അവസാനം നാനാശിച്ചുപോയി. എന്തെ നാൽ ഒരു സത്യാലിത ദ്യുഷ്ടിയോടെ ഇവ രണ്ടിലേക്കും നോക്കാമല്ലോ...! എന്നാൽ വിവർത്തകൻ്റെ മികച്ച കഴിവും (മുൻ)ശ്രമങ്ങളിലുടെ നാം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതയും നമുക്ക് നിർഭയത്തും നൽകുന്നതിനാൽ അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ വൈജ്ഞാനിക രചനകളിലേക്കെ നമുക്ക് സംസ്കാര പത്രിയാണുള്ളത്.

സത്യത്തിൽ ഇതു ആമുഖം നിഷ്കളജ്വവും സത്യസന്ധ

വുമായ ഒരു ഹ്യോദയത്തിൽ നിന്നാണുയിർക്കുണ്ടത്.- ഇൻഷാ അല്ലാഹ്- അല്ലാഹുവിന്റെ കിത്താബിൽ നിന്നും അവൻ്റെ റസുൽ (സ)യുടെ സുന്നതിൽ നിന്നും നിർമ്മിച്ച ഉജാല പിതകളാൽ ഇതിന്റെ എതാറിവുകൾ ഭരിതമാവുന്നു. വിശാസ ഹ്യോദയങ്ങളെ തട്ടിയുണ്ടത്തിക്കൊണ്ടും മനോജാലവും വികാര നിർഭരവുമായ ഉദ്വിപനങ്ങൾ കൊണ്ടും അത് വീണ്ടും മഹത്തരമാവുന്നു. അതോടൊപ്പുംതന്നെ വ്യർമ്മചിന്നകളും ഭേദോചകകളും പിൻപ റല്ലും കൊണ്ട് നിബിധമായ കേരളീയ ജീവിത പരിത്സ്ഥിക ഭോട് (ഇതിലെ പരാമാർശങ്ങൾ) യോജിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. കാരുണ്യവാനായ നബിയെ (അല്ലാഹു അവിടുതിൽ അനുശ്രഹാശിസ്തുകളെക്കെട്ട്) പിൻപറ്റുന്നതിലും, യാതൊരു ഏറ്റക്കുറച്ചില്ലാതെ സത്യസന്ധമായി തിരുമേനിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലും സമൃദ്ധമായ തങ്ങളുടെ ഹ്യോദയങ്ങളെ സമർപ്പിച്ച വിശുദ്ധരും സച്ചരിതരുമായ പുർവ്വികരുടെ മാതൃക ഏറെ വ്യതിരിക്തമായ ശൈലിയിലും അവതരിപ്പിച്ച ഇം മുഖവും എന്നെ വളരെ ആകർഷിച്ചു. ഹനീഹ് മുലവി വ്യക്ത മാക്കിയപോലെ, റസുൽ (സ)യെ പിൻപറ്റലാണ് അവിടത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ അധികാരം. (നബിദിനാചരണം പോലും) ബിൽഞാത്തുകളാവട്ട വെറുപ്പിന്റെയും ഭിന്നതയുടെയും അഭയാളവുമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: “(നബിയെ) പറയുക, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു”. ഒരു കവി പറഞ്ഞതെത്തന്ത്ര മനോജണം! “നിണ്ണേ സ്നേഹം സത്യസന്ധമാണെങ്കിൽ നീ അനുസരിച്ചേനെ. നിശ്വയം സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവെന്ന അനുസരിക്കുന്നവനാണ് ”.

അതിനാൽ വിശ്വാസിയിലെ വിശ്വാസിയിൽ (വിശ്വാസ മദ്ദൈ നയിലെ), റസുൽ (സ)യുടെ പള്ളിയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യപങ്കും ദർസുന്നടത്തി കഴിച്ചു തീർത്ത ഒരു പണ്ഡിതന്റെ ശ്രദ്ധാന്വേശാട്ടാപ്പും ജീവിക്കാനായ വായനക്കാരാം താങ്കൾക്കാം ശാസകൾ. അല്ലാഹുവിനെയും അവൻറെ റസുലിനെയും സ്നേഹിക്കുന്നതിലേക്ക് താങ്കളെ ക്ഷണിക്കുന്ന ഈ ആമുഖ തിന്റെ വിശാലതയിലേക്കും വായനക്കാരാം താങ്കൾക്കും സ്വാഗതം. അല്ലാഹുവിൻറെ കിതാബിന്റെയും റസുൽ (സ)യുടെ സുന്നതിന്റെയും സച്ചരിത പുർണ്ണികരുടെ ജീവിത മാതൃക യുടെയും ശുഭമായ ഉറവിൽ നിന്ന്, കലർപ്പിപ്പാത്ത പ്രവാഹ തിൽ നിന്ന് പകർത്തുതട്ടുത്തതാണ്ട്. വിഭാഗീയതയിൽനിന്നും നവാചാരങ്ങളിൽനിന്നുമേരെ വിദ്യുരം മാറി, അല്ലാഹുവിൻറെ ശബ്ദ വത്തായ പാശം മുറുകെ പിടിച്ചവനായി, സച്ചരിതരായ പുർണ്ണി കരുടെ ചര്യപകർത്തിയവനായി, മുന്നോട്ട് വന്ന ഈ പ്രജ മത തിന്റെ ധൈതമുന്നേറ്റത്തിൽ പങ്കാളികളാവുന്നവർക്കെല്ലാം അനുമോദനങ്ങൾ! ഈ മുവവ്യുത്യുടെ രചനാകാരൻ എല്ലാ വിധ ഉത്കവ്യം പ്രതിഫലവും വിജയവും ഉന്നതിയും ഞാന പ്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹീത്ത്രശമതിന്ന് ധൈതപ്രചാരവും നിറഞ്ഞ സീകാര്യതയും ലഭിക്കേണ്ടയെന്നും.

وَصَلَى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

ഈ വർകൾ എഴുതിയത്:

ഡോ: മുഹമ്മദ് അഷോഫ് അലി അൽ മലബാറി
പ്രാഥമകപര്യയുടെ സേവനക്കേദ്ദേശം,
മദ്ദൈ ഇസ്ലാമിക് യൂനിവേഴ്സിറ്റി

സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജു

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى أَشْرَفِ الْإِنْسَاءِ
وَالْمَرْسُلِينَ مُحَمَّدٌ وَعَلٰى أَهٰلِ صَحَّبِهِ وَمَنْ تَبَعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ وَبَعْدٍ،

ഒഞ്ചുവ് അബ്ദുഖ കർ അൽ ജസാൽ റിയുടെ **الإنصاف فيما قيل في المولد من الغلو والإجحاف** എന്ന ഗ്രന്ഥം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് താൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി(സ)യുടെ ജന്മിനാശോഭം സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമികലോകത്ത് പ്രവർത്തിച്ച മുഴുവൻ സംശയങ്ങളും അവകാശവാദങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥം തളളിക്കുള്ളിച്ചും എന്നനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഉത്തമ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം നൂതനാചാരക്കാർക്കാണ്ടുവന്ന ഒരു ചാരമാണ് ഈ ജന്മിനാശോഭം. പുർണ്ണികരിലാരും ഇതാശോഭിച്ചതായി നാം കണ്ടിട്ടില്ല. അതോടൊപ്പം തന്നെ മിക്കനാടുകളിലും മുസ്ലിംകൾ മതത്തിലെ ഒരു പുണ്യ കാര്യമായിട്ടാണ് ഈ തിരെ കാണുന്നതെന്നും നാം കാണുന്നു. മതത്തെ കുറിച്ചും മതവിഭികളുടെ ദ്രോതർമ്മിന്റെ അവർക്കുള്ള അജ്ഞത്തെ ഈ അനാചാരം പ്രചരിക്കാൻ മുവ്യകാരനാമായി.

ഇത്തരം അനാചാരത്തിൽ നിന്നും അധിവിശാസ തതിൽ നിന്നും ഇത്യും മുക്തമല്ല. അതിനാൽ തന്ന ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലേക്ക് ഇത് തർജ്ജമ ചെയ്യുകയെന്നാൽ വളരെ പ്രയോജനമുള്ള കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ഉത്തമ സഹോ ദരിൽ മുഹമ്മദ് ഹനീഫ് അബ്ദുൽറഹ്മാൻ നിർവ്വഹിച്ച ഇത് തർജ്ജമ ആദ്യവസാനം ഞാൻ വായിക്കുകയും മുലഗ്രന്ഥവു മായി ഒത്തു നോക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തർജ്ജമ ശരിയാ ണാനും മലയാളികൾക്ക് ഇത് പ്രയോജനം ചെയ്യുമെന്നും കാണാനായി. അതിനാൽ മുന്ന് കോടിയോളം വരുന്ന കേരള കാർക്കിടയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രചാരം നൽകിക്കൊണ്ട് നന്ന യുടെ ആളുകൾ അവരുടെ ബാധ്യത നിരവേദ്യുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതിക്ഷീകരിന്നു. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുക-.

ഹൃസൈൻ അബ്ദുഖകർ കോയ (ഒപ്പ്)
പ്രിൻസിപ്പൽ, റിവറത്തുൽ ഉലും അറബിക്കോളേജ്
ഹരുവ്-കേരള-ഇന്ത്യ.

25-5-1422 H

ഉപോദ്ധാരണം

പ്രവാചക സമൂഹത്തിന്റെ നേതാവിനെ പിൻപറ്റുക വഴി നേരു സംസ്ഥാനമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വതെ സ്തുതി. ദീനിന്റെ സുഖഗണ്യാപാനത്തിലേക്ക് ഹിന്ദായത്തിന്റെ മഹിത ശോദ്യേമായി നേരു വഴി നടത്തിയവൻ. സച്ചരിതരായ പുർഖികരിലേക്കുള്ള പാത സുഗമമാക്കിത്തന്നുവൻ. ഷരീഅ തത്ത് വിശ്വാസിയായഞ്ചും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പ്രഭാപൂർണ്ണം മാക്കിയവൻ. നവാചാര-അനാചാര മലിനതകളിൽ നിന്നും ദീനി മോക്ഷവും ശുഭിമാർഗ്ഗങ്ങളും കാട്ടിത്തന്നുവൻ. അചന്വേലമായ വിശ്വാസചെതന്നും തന്നുണ്ടാക്കിച്ചു ആ രക്ഷിതാവിനെ താൻ സ്തുതിയ്ക്കുന്നു. ഉറപ്പാർന്ന പിടികയെറിൽ എനിക്കു പിടിത്തം തന്നുവൻ. ആ കാരുണ്യവാനിൽ താൻ നൽകി ചൊരിയുന്നു. അവനാണല്ലാഹു. ആരാധനയുംക്കഹനായി അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലെന്ന് താൻ സാക്ഷിയാവുന്നു. യാതൊരു പകാളിയും മില്ലാത്തവിധിം എക്കനായവൻ. മുഹമ്മദ്(സ) അവൻറെ ആടിമയും ദുതരുമാണെന്നും താൻ സാക്ഷിയാവുന്നു. മുൻകാല-പിൽക്കാ ലക്കാർക്കൊക്കെയും നേതാവായവൻ. അല്ലാഹു അവരിൽ കരു ണാകടാക്ഷങ്ങളേക്കെട്ട്. അവിടുത്തെ അനുചരരിലും, സത്യ വിശ്വാസികളുടെ നാതാകളും വിശ്വാസരുമായ അവിടുത്തെ ധർമ്മ പത്തനിമാരിലും അനുസ്ഥാൻ വരെ ആ പുണ്യവാസൻ നൽകേയെ പിൻപറ്റി ജീവിച്ചു മനുഷ്യകുലത്തിനാകെയും നിര നീരം അനുശ്രദ്ധങ്ങൾ വന്നുചേരുമാറാവെട്ട്. അല്ലാഹുവെ അവരിൽ സ്വല്പാര്ഥത്തും സലാമും വർഷിക്കണം. കാല ബന്ധ

അള്ളുടെ വിടവുകളുടയും വിധം അതിരുകളില്ലാത്തതു!

ഞാൻ റസൂൽ(സ) യെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കാത്തവരായി അവിടുത്തെ ഉമ്മത്തിൽ ആരുണ്ട്! എന്നല്ല പ്രവാചകനോടുള്ള സ്നേഹം കനപ്പെട്ട ശ്രമങ്ങളായും മണിക്കുറുകളുമായി കവർന്നുത്തുത്തെ ഒട്ടേരു ദിനങ്ങളിലെ പ്രഭാഷണങ്ങളായും വിശദീകരിച്ചുവരുത്തുകയും! എന്നാൽ മുഹമ്മദ്(സ)യെ സ്നേഹിക്കേണ്ടത് എപ്പകാരമാണെന്ന് മനുഷ്യലോകത്തിന് പറിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ആദ്യത്തെ സമുഹം അവിടുത്തെ അനുചരന്മാരാണ്. മനസ്സ് കൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടും അവരുടെ പ്രകടമാക്കി. ലോകാവസാനം വരെ വരാനിരിക്കുന്ന ഇതു സമുദായത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്കൊന്നുകൂടുള്ള എക്കാലത്തെക്കുമുള്ള നിരുപയോഗിക്കുന്നതു!

وَاللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا تُتَّبِعِ إِلَيْيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي

(അല്ലാഹുവാണ ഞാനോഴിച്ച മറ്റൊരുന്നേക്കാലും എനിക്കേറ്റവും പ്രിയകരൻ, അല്ലാഹുവിശ്വേഷി റസൂലായാളും താങ്കളാണ്)

അപോൾ റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു:

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ

(തന്നെ കാള്യും പ്രിയകരൻ ഞാനാകുന്നത് വരെ നിങ്ങളില്ലാരാള്യും വിശ്വാസിയാവുകയില്ല). ലോകം കണ്ണ ഏറ്റവും ഉൽക്കുപ്പടരായ പ്രവാചക വലിപ്പമാർത്തി ഒരാളായ ഉമർ(ഒ) പോലും വിശ്വാസിയാവുകയില്ലെന്നോ?! സമുദ്രത്തിന്റെ അഗാധഗർത്തങ്ങളിലേക്കാണ് തങ്ങളെ നയിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവിടേക്കു പോലും റസുൽ(സ)യെ പിൻതുടരാൻ വെന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹാബാക്കളിൽ ഒരാൾ. അദ്ദേഹം ഞാടി തിടയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു.

فَاتَّ الْآنُ وَاللَّهُ أَحْبَّ إِلَيْيِّ مِنْ نَفْسِي

(എന്നാൽ അല്ലാഹുവാണോ! താങ്കളാണിപ്പോൾ എന്ന് സന്ദര്ഭത്തെക്കാള്യും എനിക്കേരെ പ്രിയകരൻ.)

അല്ലാഹുവിന്റെ ദുതർ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു: **الآنْ يَا عَمْرُ** (ഉമര്, ഇപ്പോഴായി)എൻ. ഉമർ(ഒ)വിനെപ്പോലും വിശ്വാസ ത്തിന്റെ മാധ്യരൂത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന മൊഴി **الآنْ يَا عَمْرُ** **أَلْآنِ** ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ മുസ്ലിമും ഉമർ(ഒ)വിന്റെ പേരിന്റെ സഹാന്തൽ തന്റെ പേര് പകരം ചെച്ച് ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ട മൊഴി. ഞാൻ വിശ്വാസിയായോ! ഒരു മനുഷ്യായും മൂത്തിൽ താൻ സ്നേഹം ബന്ധിതമാക്കിവെച്ച് ഒട്ടേരോ ‘വിഭവ അൾ’ കും മീരെത അല്ലാഹുവോടും അവൻ്റെ ദുതരോടുമുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹത്തെ കൊണ്ടുവന്നുന്നമാപിയ്ക്കാൻ നമുക്കാണ് തിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാം ധിക്കാരികളായിത്തീരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭയാനകമായ ശിക്ഷകൾ പാത്രീഭു

തരാവുന്ന ആ ദുർമാർഗ്ഗികൾക്ക് താക്കിതായി ഇന്ന വരി നമുക്ക് പാരായണം ചെയ്യാം.

قُلْ إِنْ كَانَ أَبْوَكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالُ إِقْرَفْتُهُمَا وَتِجَارَةُ تَخْسُونَ كُسَادَهَا وَمَسَاكِنَ
تَرْضُونَهَا أَحَبُّ الِّيْكُمْ مِنَ الَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَهَادٌ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرْبِصُوا هَنَىءٌ يَاتِيَ اللَّهُ يَأْمُرُهُ

(നബിയെ) പറയുക: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നിങ്ങളുടെ പുത്രരംഗം നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഇണകളും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളും നിങ്ങൾ സവാദിച്ചുകൂടിയ സ്വന്തുകളും മാറ്റും നേരിട്ടുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്ന കച്ചവടവും നിങ്ങൾ തുപ്പതിയടയുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളും അല്ലാഹുവെക്കാളും അവൻ്റെ റസൂലിനെക്കാളും അവൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ജീഹാദിനെക്കാളും നിങ്ങൾക്കു പ്രിയകരമാണെന്നായാൽ അല്ലാഹു അവൻ്റെ കൽപ്പനയുമായി വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കൊള്ളുക. (താബ:24)

ഹയാത്തിന്റെ പ്രിയകരങ്ങളായ എട്ടിനും മായുര്യങ്ങളാണ് മേൽ സുക്തത്തിൽ നാം കണ്ടത്. ജീവിതവ്യവസ്ഥകളെ സംവിധാനിച്ച് ലോകരക്ഷിതാവ് ജീവിത ബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം ഇന്ന ഒരു വർഷിൽ സംവിധാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിയൊന്നാർത്ഥു നോക്കേണ്ടതു; തന്റെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും പ്രിയകരമായി നിൽക്കുന്നത് എത്ത താൽപര്യമാണെന്ന്. അല്ലാഹുവോടും അവൻ്റെ ദുര

നോടുമുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മറ്റ് വല്ലതിനോടുമുണ്ടോ എന്ന്.

റസൂൽ(സ)യുടെ അനുചരരാണ് റസൂൽ(സ) എ എങ്ങനെന്ന സ്വന്നഹിക്കണമെന്നതിന്നു നമ്മുക്കു മാത്രുക. റസൂൽ(സ)യുടെ ജീവിതം നേരിട്ട് പകർത്തിയതവരാണല്ലോ. പകർത്തെടുക്കുന്ന ജീവിതം എപ്പോരം കൂറ്റമറ്റതാക്കണമെന്നും റസൂൽ(സ) ശ്രദ്ധിച്ചിരിന്നു. അമ്മവാ തു മതം എങ്ങനെയാണ് സന്ധർഭമായ ഒരു ജീവിതമാക്കുക എന്ന് തിരുമെന്തി (സ) അവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നല്ല അതായിരുന്നു അവിടുത്തെ നിയോഗവും. മുഹമ്മദ്(സ) യുടെ മാത്രമല്ല; എല്ലാ പ്രവാചകനാരുടെയും സ്ഥിതി തുപ്പോരം തന്നെ. തിരുമെന്തി(സ) തന്നെ പറയുടെ:

مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًا عَلَيْهِ أَنْ يَدْلِيَ أَمْتَهُ عَلَىٰ خَيْرٍ
مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ وَيَنْذِرُهُمْ شَرًا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ

(തന്റെ സമുദായത്തെ നൽകായിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും തിന്മെയെല്ലാവിച്ച് അവർക്ക് മുന്നായിപ്പു നൽകേണ്ടകാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഉത്തരവാദിത്വം അർപ്പിതമായിട്ടില്ലാതെ പ്രവാചകരിൽ പെട്ടവരെ(ആരെയും) അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല-മുസ്ലിം). അപോൾ ഈ മതം കൂറ്റമറ്റരുപത്തിൽ സന്ധർഭമായി അവരെ എൽപ്പിക്കുക

എന്നത് അവിടുത്തെ നിയോഗമായി. അവരുടെ കർമ്മവിമികളിൽ അതിലംഘനങ്ങളോ ചോർച്ചയോ വന്നുപോവുന്നതിൽ അങ്ങയറ്റം ജാഗ്രത കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. മതവിഷയങ്ങൾ പരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർഥി ഇതു സംബന്ധമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഈ മതം നിഃബന്ധിക്കുന്നുവെല്ലാ എന്ന് അതിശയപ്പെട്ടും.

എച്ചരിക നമസ്കാരത്തിന്റെയും നോമിന്റെയും അധികമാർന്ന പുണ്യങ്ങളെല്ലക്കുറിച്ച് റസുലിൽ നിന്ന് കേട്ട സഹാബികൾ അത് കരസ്ഥമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരായി മാറി. എന്നാൽ അത് ക്രമത്തിൽ നിന്നത്തുപോലും കൂടുതലായി ചെയ്ത അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ അംറുബിനുൽ ആസ് എന്ന സഹാബിയോട് റസുൽ(സ) ചോദിച്ചു:

يَا عَبْدَ اللَّهِ الْمَ اخْبِرْ انْكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَ تَقُومُ اللَّيلَ

(അബ്ദുല്ലാഹ്! നീ (എല്ലാ)പകലും നോമെടുക്കുകയും (എല്ലാ)രംത്രിയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വെന്നിണ്ണത്തെല്ലാം?) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അതെ, അല്ലാഹുവി ന്തെ റസുലേ”. തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു:

فَلَا تَفْعِلْ، صُمْ وَافْطِرْ وَقُمْ وَنَمْ، فَبَنْ لِجَسْدِكَ عَلَيْكَ حَقْ، وَإِنْ

لَعِنِيكَ عَلَيْكَ حَقْ، وَإِنْ لِزَوْجِكَ عَلَيْكَ حَقْ

(എന്നാൽ നീ അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. നോമെടുക്കുകയും നോന്നു മുറിക്കുകയും ചെയ്യുക. (രംത്രി) എഴുന്നേറ്റു നമസ്കരിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുക. എന്തെന്നാൽ നിന്ന് ശരി

രത്നാക്ക് നിനക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്, നിന്റെ കണ്ണിനോക്ക് നിനക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്, നിന്റെ ഇണയോടും നിനക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്—ബുദ്ധാരി.) എല്ലാ പകലിലും നോബെടുക്കുകയും എല്ലാ രാത്രിയിലും നമ സ്കാരത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്ത സ്വഹാബിയെ മത തനിന്റെ—ഇണാദത്തിന്റെ—അതിർത്തികൾ പരിപ്പിക്കുകയാണ് ഇവിടെ തിരുമേനി(സ).

ഉപ്പ് യുദ്ധത്തിന്റെ പട്ടാളരുകൾ നടക്കുന്നു. സ്വന്തം വാൾ ഉംരി നീട്ടിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി(സ) ചോദിക്കുന്നു: “ ഈ വാളിന്റെ ബാധ്യത നിർവ്വഹിക്കാൻ ദയവുമുള്ള ആരുണ്ടിട്ടും ഇത് സ്വീകരിക്കാൻ?” എന്നാണ് വാളിന്റെ ബാധ്യതയെന്ന് അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു. “ഈ വാൾ മുറിയുന്നതു വരെ ശത്രുവുമായി പൊരുതുക”. തിരുമേനി(സ) പ്രതിവചിച്ചു. അജു കൾ ആ പ്രവാചക വദ്ധമത്തിനു വേണ്ടി ധ്യതി കൂട്ടി. ആർക്കും അത് നൽകിയില്ല. അബ്യദ്യജാന(സ)ക്കാണ് തിരുമേനി (സ) അത് നൽകിയത്. വാൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയതോടെ, യുദ്ധഭൂമിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവുപോലെ സെസന്യനിരകൾക്കിടയിൽ (പ്രവാചകവാൾ തനിക്കു കിട്ടിയെന്ന അഭിമാനത്തോടെയും ശത്രുവിനു നേരെ വീരഗർഭവോടെയും) അദ്ദേഹം തുള്ളിച്ചാടി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അതുകൂടെ പ്രവാചകൻ(സ)പറഞ്ഞു. “ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലാഴിച്ച് അല്ലാഹുവിന്ന് കോപമുണ്ടാകുന്ന നടത്തമാണത്”.

നോക്കു..... സ്വഹാബികൾക്കിടയിലെ ഒരു ശീലത്തിനു അതിരുകളിട്ടുകയാണ് തിരുമേനി(സ). അവിടെ നമ്മി(സ) നമ്മിനോമ്മോഹം

മൂന്നം പാലിക്കുകയായിരുന്നുവെക്കിൽ തുള്ളിച്ചാടി നടത്തം യുഖഭൂമിക്കും അപ്പുറത്തെക്ക് അനുവദനിയമായി മാറുമായി രൂപ്യം എന്നാൽ (ഇത്തരം) തുള്ളിച്ചാടിയുള്ള നടത്തം അല്ലോ ഹുവിന് കോപമുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും യുഖഭൂമിയിൽ മാത്രമേ അതനുവദിക്കപ്പെടുള്ളുവെന്നുമാണ് ഇവിടെ പറിപ്പിക്കുന്നത്.

അബുബക്രൻ(റ)വും ഹൻഡല(റ)വും പരസ്പരം കണ്ണുമുട്ടി. അബുബക്രൻ(റ): “ഹൻഡലാ എങ്ങെന്നുണ്ട്?” ഹൻഡല(റ) : “ഹൻഡല കപടവിശ്വാസം കാണിച്ചു”. അബുബക്രൻ(റ): “സുഖ്യഹാതല്ലാഹ്! എന്താ നീ പറയുന്നത്?” ഹൻഡല(റ): “നാം റസൂൽ (സ)യുടെ സന്നിധിയിലായിരിക്കുവെ സ്വർഗ്ഗന്തരക്കങ്ങളുകുറിച്ചാക്കേ ഓർമ്മിപ്പിച്ചാൽ നമുക്കത് നിശ്ചിയാട്ടുവെച്ചു എന്നും അടുത്ത് നിന്ന് പോലെ അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ റസൂൽ(സ)യുടെ അടുത്ത് നിന്ന് പോലെ ഭാര്യമാരും മകളും കൂൾഡിവുമായി വ്യാപരിച്ചു കഴിഞ്ഞാലോ നാം ധാരാളം വിസ്മരിച്ചു പോവുന്നു”. അബുബക്രൻ(റ): “അല്ലോ ഹുവാണെ, എന്നും അപ്രകാരം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു”.

അവർ രണ്ടുപേരും ഈ (പശ്ചം തിരുമേനി(സ)യുടെ മുന്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി(സ)പാണത്തു: **وَالَّذِي نَفْسِي بِبِدْهِ اَنْ لَوْ تَدْوُمُنْ عَلَىٰ مَا تَكُونُونَ عَنْدِي وَفِي
الذِّكْرِ لصَافَحْتُكُمُ الْمَلَائِكَةَ عَلَىٰ فِرْشَكُمْ وَفِي طَرْفَكُمْ، وَلَكُنْ يَا
حَنْظَلَةَ سَاعَةً وَسَاعَةً (ثَلَاثَةَ مَرَاتٍ)**

(എന്തേ ആത്മാവ് എത്തൊരു കൈകമളിലാണോ അവൻ തന്ന യാണോ നിങ്ങളെന്തീരിക്കിലായിരിക്കുന്നോ അതെ സ്മരണ യില്ലോണ് എപ്പോഴുമെങ്കിൽ മലക്കുകൾ നിങ്ങളുടെ വിവിധ കളിലും നിങ്ങളുടെ വഴികളിലും നിങ്ങളെ ഹസ്തദാനം ചെയ്തേനെ പക്ഷേ ഹർദ്ദാലി: സമയവും സമയവുമുണ്ട്. (മുന്നു തവണ ആവർത്തിച്ചു) -മുസ്ലിം.) അമവാ ഹർദ്ദാലാ ചില സമയം അങ്ങിനെയും ചില സമയം ഇങ്ങിനെയുമുണ്ട്. എല്ലായ്പോഴും ഒരേ അവസ്ഥയിൽ തന്ന വരിക പ്രയാസമാ ണാനു സാരം.

സഹാസ്യികൾ പരസ്പരം ഇബാദത്തുകളെ പരിരക്ഷി ക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവർലെഡാരാളുടെ ഇബാദത്തുകളിൽ വരുന്ന ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ പരസ്പരം തിരുത്തുന്നതിൽ ബഹുശ്രദ്ധരുമായിരുന്നു അവർ. ഒരുദാഹരണം നോക്കു.... ഇമാം ബുഖാരി(റ) റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നു: സൽമാൻ(റ)നേയും അബുദർബാഅം(റ)നേയും പരസ്പരം സാഹോദര്യവന്ധതി ലാക്കിയിരുന്നു റസൂൽ(സ). അങ്ങിനെ (ഒരിക്കൽ) സൽമാൻ(റ), അബുദർബാഅം(റ)നെ സന്ദർശിച്ചു. എന്നാൽ (അവിടെ) അദ്ദേഹം ഉമ്മുദർബാഅം(റ) (അബുദർബാഹുന്നു ഭാര്യ) യെ മുഹ്സിന്തു അലങ്കാര രഹിതയായി കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അവരോട് ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾക്കെന്തുപറ്റി?” അവർ പരിഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ സഹാദരിൻ അബുദർബാഹുന്ന് ഇഹലോക താൽപര്യങ്ങൾാണും ഇല്ല. (ഭാര്യാദർത്തുബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നനാകെ അകന്ന ഇബാദത്തുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണെന്ന് വ്യംഗ്യം)

അപ്പോൾ അബ്യൂദ്ധരാഞ്ച്(റ) കടന്നു വന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ഭക്ഷണം ശരിപ്പുടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു : “കഴിക്കു...ഞാൻ നേരുവട്ടുത്തിരിക്കുകയാണ്”. അപ്പോഴേഹം (സർമാൻ(റ)) പറഞ്ഞു : “താങ്കൾ കഴിക്കാതെ ഞാൻ കഴിക്കുകയില്ല”. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കഴിച്ചു. രാത്രിയായപ്പോൾ അബ്യൂദ്ധരാഞ്ച്(റ) നമസ്കാരത്തിനായി എഴുന്നേൽക്കാൻ തുനി എന്നു. അപ്പോഴേഹം (സർമാൻ(റ)) പറഞ്ഞു : “ഉറങ്ങു”... അദ്ദേഹം ഉറങ്ങി. വിശക്തം (കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു) എഴു നേൽക്കാൻ തുനിണ്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം (സർമാൻ(റ)) പറഞ്ഞു “ഉറങ്ങു...” അങ്ങനെ അവസാനയാമത്തിലെ തനിയപ്പോൾ സർമാൻ(റ) പറഞ്ഞു : “ഇപ്പോൾ എഴു നേൽക്കു...” അങ്ങനെ അവർ ഒരു പേരും നമസ്കരിച്ചു. തുടർന്ന് സർമാൻ(റ) അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു : നിഞ്ഞി റബ്ബി നോടു നിനക്കു ബാധ്യതയുണ്ട്. നിഞ്ഞി കുട്ടംബത്തോട് നിനക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ എല്ലാ അവകാശിക്കും അതിന്റെ അവകാശം നൽകുക. നബി(സ) വന്നപ്പോൾ അക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി. അപ്പോൾ തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു : “സർമാൻ പറഞ്ഞത് സത്യം.”

ഇബാദത്തുകൾക്ക് ഒരു ക്രമമുണ്ടെന്നാണ് ഇവിടെ പാറി പ്ലിക്കുന്നത് ഒട്ടരെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ അവഗണിച്ച് ഒരു നബിയുമിലേക്ക് ചുരുഞ്ഞി അതിൽ ഇബാദത്തിനെ ഒരു ഘാര ത്യാഗമാക്കി വലുതാക്കുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടുകയാണി വിടെ.

ഇപ്പകാരമാണ് മുഹമ്മദ്(സ) അവരെ പാകപ്പെടുത്തിയത്. ഇപ്പകാരമാണ് മുഹമ്മദ്(സ)യിൽ നിന്ന് അവർ പാകപ്പെട്ടത്. ഇപ്പകാരമാണ് അവർ പരസ്പരം സംസ്കൃതരായത്. ഇസ്ലാമിക മൂല്യങ്ങളുടെ ഏറ്റവും സന്ദർഭമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അവരതെ ഭാഗ്യവാൺമാർ! ആ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തോടൊപ്പം ജീവിയ്ക്കാൻ, ആ തിരുന്നുത്തരോടൊപ്പം സഹവസിയ്ക്കാൻ, ആ പുമുഖത്തെ കണക്കുളിർക്കുകാണാൻ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തവർ. ആ കാലഘട്ടം എത്ര സൗഭാഗ്യകരം, എന്ന് സുഗന്ധദായകം, എത്ര സുന്ദരം, അവരെ അല്ലാഹു വാഴ്ത്തി.

وَالسَّابِقُونَ الْأُوکُونُ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِالْحَسَنَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

(മുഹാജിരുകളിൽനിന്നും അൻസാറുകളിൽനിന്നും ആദ്യമെ മുൻകടന്നു വന്നവരും സുകൃതം കൊണ്ടും അവരെ പിൻപറ്റിയവരും; അവരെ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അവനെയും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു-തെബ്ബേ: 100)

മുഹാജിരുകളായ മക്കരാറും, അപ്പകാരം ഹിജ്ര് വന്നവരും, മദ്ദീനകാരായ അൻസാറുകളും ചേർന്ന് ഇസ്ലാമിലേക്ക് വന്ന റസൂൽ(സ)യുടെ സഹാബികളാണ്, അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകയും അല്ലാഹുവെവ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്ത ആമുൻകടന്നുവന്നവർ. സുകൃതത്തിന്റെ കാര്യം പറയാതെത്തന്നെന്ന

അണ്ണൻ അല്ലാഹു അവരെ തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യം പറയുന്നത്. പിന്നെ മാത്രമാണ് സുകൃതത്തിൽ ഈ സഹാസ്യികളെ പിൻപ് രീത താബിളുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നത്.

അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സന്നിധി അലാൻ സവുർജ്ജമായ രൂപത്തിൽ ഈ മതം പുർത്തീകരിച്ച വിവരം അല്ലാഹു തിരുദ്വാതരിലുടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്.
الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمْتُ عَلَيْكُمْ نُعْمَانِي وَرَضِيَتْ لَكُمْ

الإِسْلَامُ نِيَّا

(ഈന്ന് താൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം പുർത്തിയാക്കിതുനിരിക്കുന്നു. എന്നിൽ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക് താൻ നിറവേറ്റിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈസ്ലാമിനെ മതമായി നിങ്ങൾക്കു താൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടുതരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു—മാണും: 3) അവർ ജീവിച്ച നൂറ്റാണ്ടിനെ, ആ മനുഷ്യ തലമുറയെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ തലമുറയെന്ന് റസൂൽ(സ) വാഴ്ത്തിപ്പുറഞ്ഞു. റസൂൽ(സ)യെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കുകയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവരാണ് ലോകത്തിന് ആദ്യമായി കാണിച്ചുകൊടുത്തത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ഉത്കൂഷ്ടസമൂഹത്തെ പിൻപറ്റാൻ അവിടുന്ന് കണ്ണപ്പിച്ചത്. അതെത്തെ സന്ദർഭം സമൂഹം! തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു.

عَلَيْكُمْ بَسْتَنِي وَسَنَةُ الْخَلْفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيَّينَ مِنْ بَعْدِي

(നിങ്ങൾ എന്നിൽ ചര്യയും എനിക്കുശേഷം സർമ്മാർഗ്ഗികളായ വൃലധാരാർഡാഷിദുകളുടെ ചര്യയും മുറുക്കപ്പിടിക്കുക—

അസ്വഹാബുള്ളുന്ന്-അഹമ്മദ്, ഡാരിം.) റസൂൽ (സ)യെ എങ്ങനെ പിൻപറ്റണമെന്നത് വുലഹാല്രിഡുകളുടെ ചര്യയിലൂടെ മാത്രമേ നമുക്ക് കാണാനാവു.. അവർ റസൂൽ (സ)യെ സഹാപിച്ചു ആതെ സ്ഥാനത്തായിരിക്കണം നാമും റസൂൽ(സ)യെ സഹാപിക്കേണ്ടത്. അതിലംഘനമോ ലാജ്വ വമോ വന്നു ചേരാത്ത വിധമായിരിക്കണം അത്. തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു:

لَا نَطْرُونَنِي كَمَا اطْرَتِ النَّصَارَى إِنْ مَرِيمَ إِنَّمَا أَنْتَ عَبْدٌ فَقُولُوا

عَبْدُ اللهِ وَرَسُولِهِ

(മരിയമിന്റെ പുത്രനെ-യേശുവിനെ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുകഴ്തിയ പോലെ എന്ന നിങ്ങൾ (അമിതമായി) പുകഴ്ത്തരുത്. നിശയം ഞാനൊടിമ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും അവരുടെ റസൂലുമെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുക). അവർ തിരുമേനി(സ)യെ ആദരിക്കുന്നതിൽ പിശുക്ക് കാണിച്ചിട്ടില്ല. മതി മറന്നിട്ടുമില്ല. അതിൽ അവർക്ക് പോരായ്മ വന്നുവെന്ന് പറയുകയോ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലും പാപമായിത്തീരും. തിരുമേനി(സ)പറഞ്ഞു:

لَا تَسْبِوا مِنْ أَصْحَابِيِّ، فَبَنِ احْدَكُمْ لَوْ انْفَقْ مِثْلُ أَحَدٍ ذَهَبَّاً مَا

اَدْرَكَ مَدْ اَحَدُهُمْ وَلَا نَصِيفَهُ

(എൻ്റെ സ്വഹാബികളെ നിങ്ങൾ ആക്ഷേപപിക്കരുത്. നിങ്ങളിലാരാൾ ഉഹർ (മല)യോളം സാർഖ്ഖം ധർമ്മം ചെയ്താലും അവരിലൊരാളുടെ (സ്വഹാബികളിലൊരാളുടെ രണ്ടു കൈപ്പ് ത്തികളും ചെർത്ത) കൈക്കുന്നിലിനോളമോ അതിന്റെ പക്കു

തിയോളമോ വരികയില്ല തന്നെ-ബുഖാരി) ഇരാം മുസ്ലിം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹദിസിൽ **لَا تُسْبِوا أَهْدًا مِنْ أَصْحَابِي** (എൻ്റെ സഹാബികളിലെരാഖേയും നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്) എന്നാണ് കുറിച്ചിട്ടുള്ളത്.

റസൂൽ(സ)ക്കു ശ്രേഷ്ഠ ലോകം കണ്ണ വലിയുകളുടെ സമുഹമാണത്. സിഖിവുകളുടെ കൂട്ടം. ആരിഫീഞ്ചളുടെ കൂട്ടം. ഇരാംമുകളുടെ കൂട്ടം. ഇസ്ലാമികാകാശത്തിലെ നക്ഷ തെ സമുഹ അംഗൾ. എത്തന്നെ കാരണങ്ങളിലും ഉജ്ജവല വിസ്മയങ്ങളായി വർത്തിച്ച വഴികാട്ടികൾ. മുഹമ്മദിനേളുടെ തലവൻമാർ. ഉലമാകർമ്മാർ. സുര്യൻമാർ. ഒലിയാക്കളുടെ കിരീടങ്ങൾ. റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു:

أَكْرِمُوا أَصْحَابِي فَبِنَهْمِ خِيَارِكُمْ

(എൻ്റെ സഹാബികളെ നിങ്ങൾ ആരാൻകുവിൻ. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അവരാണ് നിങ്ങളിലെ ഉത്തമർമ്മാർ-അഹർമദ്, നസാഹ്ത,ഹാകിം). മറ്റാരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെയും കാണാം. **احفظوني في أصحابي** (എൻ്റെ സഹാബികളിൽ (നിന്ന് എൻ്റെ ചര്യപിൻപറ്റിക്കൊണ്ട്) എന്ന നിങ്ങൾ നിലനിർത്തുക— ഇംഗ്ലീഷ്,അഹർമദ്,ഹാകിം). അതെ. റസൂൽ(സ)യെക്കുറിച്ചു പറിക്കാൻ അവിടുത്തെ സഹാബികളിലുടെ മാത്രമേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. റസൂൽ (സ) സ്നേഹിച്ച, റസൂൽ (സ) യെ സ്നേഹിച്ച, നമ്മിലെ ഏറ്റവും ഉത്തമർമ്മാരുണ്ട് റസൂൽ(സ) വാഴത്തിലുംരണ്ട് സമുഹം. അവിടുന്ന പറഞ്ഞു: **خَيْرٌ أَمْتَى فَرْنِي** എൻ്റെ നൂറാണ്ഡാണ്-ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന ഇന്ത്യ

തലമുറയാണ്-എന്തേ ഉമ്മത്തിലെ ഉത്തമന്മാർ-ബുദ്ധാരി, മുസ്ലിം). എത്തൊരു മുസ്ലിമും റസൂൽ(സ)യെ പിൻപറ്റുന്ന തിൽ, റസൂൽ(സ)യെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ മാതൃകയാക്കേണ്ടത് ആ തലമുറയെയായിരിക്കണം. റസൂൽ(സ)ക്കു ശ്രദ്ധം ലോകാവസാനം വരെ അറിവുകൊണ്ടും ഭക്തികൊണ്ടും അവരുടെ വിതാനത്തിലോക്ക് മറ്റാർക്കും എത്തിച്ചേരാനാവില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഉമർ(റ)പറിഞ്ഞതായി ഇംബാം അഹ്മദ(റ)യും ഇംഗ്ലീഷ് മാജയും മറ്റും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നു:

لَا تَسْبِوا أَصْحَابَ مُحَمَّدٍ، فَلِمَقْامِ أَحَدِهِمْ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ
احدكم اربعين سنة

(മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ സഹാബികളെ നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കു രുത്. എന്തെന്നാൽ അവരിലോരാളുടെ ഒരു സമയം നിങ്ങളിലോരാളുടെ നാൽപ്പതു വർഷത്തെ കർമ്മങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.) മറ്റാരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെയും വനിരിക്കുന്നു:
خَيْرٌ مِّنْ عِبَادَةِ اَحَدِكُمْ عَمَرَه (നിങ്ങളിലോരാൾ അയാളുടെ ആയുസ്സിൽ ചെയ്യുന്ന ഇംബാദത്തിനേക്കാൾ ഉത്തമമാണ്) എന്ന്. നാമെത്രമാത്രം പുണ്യം ചെയ്താലും എത്രതേരാളം ഭക്തരായാലും അവരുടെ അറിവിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും സമീപത്തെത്തുക പ്രയാസംതന്നെയായിരിക്കും. പിൽക്കാലത്തു വന്ന വല്ല ഇമാമിനെന്നോ വലിയിനെന്നോ ഷൈഖിനെന്നോ വല്ല വരും പുക്കശ്തതി പറയുന്നത് നാം കേട്ടാൽ ആ പുക്കശ്തതാൽ അതിൽ കവിയാത്തിടതേരാളം കാലം അത് അനുവദനിയമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ പറയുടെ, അവരാരും സപ്ഹാ

ബികളായിരുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ഒരു മാനസിക വിതാനം അവരെപ്പറ്റി നാം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കണം.

സഹാബികൾ പറയുമായിരുന്നു; അവർക്ക് വല്ല വിപത്തെന്ന നഷ്ടമോ വന്നെതിയാൽ അവരെ വിസ്മരിച്ചിരുന്നതും സഹിച്ചിരുന്നതും റസൂൽ(സ) നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടല്ലോ എന്ന കാര്യം ഓർത്തായിരുന്നു എന്ന്. അവരുടെമാത്രം ആ ജീവിതത്തെ ആദരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. റസൂൽ(സ)യെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നേബാഴും പറയുന്നേബാഴും ഒക്കെ അവൻിൽ പലരുടെയും കണ്ണുകൾ ഇളരന്നിണ്ടു.

താബിളുകളും അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. അബ്ദുർരഹ്മാൻ അൽ വാസി(റ), റസൂൽ (സ)യെക്കുറിച്ചു പറയുന്നേശ് വിനയബഹുമാനാദികളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വിളരുകയും നാഡു വരഞ്ഞുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ കാരം തന്നെ ആളിൽ ബിൻ അബ്ദുല്ലാഹ്(റ)ന്റെ അടുക്കൽ വച്ച് വല്ലവരും റസൂൽ(സ)യെക്കുറിച്ച് സ്മരിച്ചാൽ അദ്ദേഹം വിജ്ഞിക്കരയുമായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് ഇനി ഒഴുകുവാൻ കണ്ണുനീർ ബാക്കിയില്ലാതാക്കുവോളോ!

ഈതാ സഹിതവാനു ബിൻ സുഖലൈ(റ). ഇബാദത്തുകളിൽ വിശ്വേഷിച്ചും നമസ്കാരത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ താബിളു. റസൂൽ(സ)യെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം കരയുമായിരുന്നു. ആ കണ്ണുനീരിന്റെ പ്രവാഹം മുലം ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വന്നമായി കരയാൻ വിട്ട് അവിടെ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോറുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ വോദാഖ്യർവ്വം പറയട്ട. റസൂൽ(സ)യെ ഓർക്കുന്നോൾ നമ്മിൽ പലരുടെയും വായയും വയറുകളുമാണ് പകരം കരണ്ടു പോവുക!

റസൂൽ(സ)യെ സ്നേഹിച്ചവരുടെ വിവിധ മാതൃകകളാണ് നാം ഇതെ വരെ കാണാത്. ഇനി റസൂൽ(സ)യുടെ മൊഴികളെ അവർ എങ്ങിനെ സ്നേഹിച്ചുന്ന നോക്കു..... സ്വഹാ ബികളുടെ രണ്ടാം തലമുറയിൽ പെട്ട പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായിരുന്നു അബ്ദുർറഹ്മാനു ബിന്മർദ്ദിഞ്ച്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫറീസു കൂസിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അബ്ദുർറഹ്മാന്റെ സദസ്സിൽ ആരും സംസാരിക്കുകയോ എഴുത്തുകോൽ കുർഖിക്കുകയോ പുണ്ണിരിക്കുകയോ ചെയ്യു മായിരുന്നില്ല. ഒരാളും എഴുന്നേൽക്കുകയുമില്ല. അവരുടെ തലകളിലെബാഹേ പക്ഷികൾ വന്നിരുന്നതു പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ നമസ്കാരത്തിലാണെന്ന പോലെ, (അതെയ്ക്ക് നിശ്ചിംഭം, നിശ്വലം.) അവരിലാരെകിലും പുണ്ണിരിക്കുന്നതോ സംസാരിക്കുന്നതോ അദ്ദേഹം കണാൽ അദ്ദേഹം ചെരിപ്പിട്ടു പുറത്തിരിഞ്ഞിപ്പോവുമായിരുന്നു. **(سیر اعلام النباء)**

ഈമാം മാലിക്(റ)നെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു: പ്രവാചക മൊഴികളെ അഞ്ചേയ്ക്കും ആദരിച്ച് വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കർമ്മശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങൾ പരിപ്പിക്കാനായി അദ്ദേഹം മജ്ലിസിൽ വരുന്നോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭകര്യപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഇതിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫറീസുകൾക്ക് വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഇതികാനുദ്ദേശിച്ചാൽ കുളിച്ചു

സുഗന്ധം പുശി പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ തലപ്പാവുകെട്ടി അദ്ദേഹം പ്രസംഗപീഠത്തിൽ വനിതിക്കും; കെതിയോടും പേടി യോടും ഗാംഡിര്യത്തോടും കൂടി. മജ്ലിസ് തുടങ്ങി അവസാനിക്കും വരെ അവിടെ സുഗന്ധപ്പുകയിട്ടുകയും ചെയ്യും. ഹദ്ദീ സിനോടുള്ള അടാവിന്റെ പേരിൽ. **(تذكرة الحفاظ للذهب)**

“ആർഹാജിലെ ആദ്യപത്തുദിവസങ്ങളിൽ ജനങ്ങളോട് ഉംറ ചെയ്യാൻ കർണ്ണിക്കുകയാണോ? അതിൽ ഉംറയില്ലല്ലോ” എന്നാരാൾ അടിപ്പായപ്പുട്ടപ്പോൾ (ഈ ദ്വേഹം ഇംഗ്ലീഷ് അപ്പുണ്ട് (g) തുണണ്ട് മറ്റു റിപ്പോർട്ടുകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കി പ്പുട്ടിട്ടുണ്ട്.) ഉർവ്വ: ബിൻ അസൂദുബെബർ (g) പറഞ്ഞു: നിശയം അബ്ദുബക്രിനും ഉമറും അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും പറഞ്ഞു:

**من هنا هلكتم، ما ارى الله عزوجل الا سيعذبكم اني احدثكم
عن رسول الله صلى الله عليه وسلم وتخبرونى بـأبى بكر
و عمر**

(ഈവിടയാണു നിങ്ങൾക്കു നാശം! അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് തന്നെയാണ് എനിക്കു തോന്തുന്നത്. നിശയം, ഞാൻ നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നത് റസൂൽ (സ)യെക്കുറിച്ചാണ്, നിങ്ങളാവട്ടു അബ്ദുബക്രിനെന്നയും ഉമറിനെന്നയും കുറിച്ച് എന്ന അറിയിക്കുന്നു-മുൻസലിം. **(زاد المعاذ**)

**اجماع العلماء على ان
الحمد لله رب العالمين (g) پറഞ്ഞു: (g)
من استبانات له سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم لم**

കെ.എ.വ് ആബുബക്രൻ അരൽ ജസാളൻ

നമ്പിതിനാഞ്ചോലാഷം

തർജ്ജമ
ഹനീഫ് പുസ്തിപിഡിയ്

© **Mohammed Haneef Abdurahman , 2003**

King Fahd National Library Cataloging - in - Publication Data

AL-jazairy. Abu Bakr
Nabidinaghosham / Mohammed Haneef
Abdurahman – Riyadh . 2003

..... p. ; ..... cm.

ISBN : 9960 – 43 – 858 – 9

1- Islamic Heresies
Haneef Abdurahman (Translator)
212.3 dc

I-Mohammed
II-Title
1424/ 906

L.D. no. 1424/906, ISBN : 9960-43-858-9

حقوق الطبع محفوظة

**إلا من أراد طبعة وتوزيعه مجاناً ، بدون حذف أو
إضافة أو تغيير ، فله ذلك وجزاه الله خيراً**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Language	Malayalam (Indian)
Title	Nabidinaghosham
Translation of "Al insafu feema qeela fiI moulidi minal guluwwi wal ij'haf" By	Sheikh Aboobacker Jabir Al Jaza'iri
Retold By	Haneef Pullipparamb.
Printing	
Cover design	Musthafa Kizheppatt, Pakara
First edition	2003
Copies	50,000
Printed for	Free distribution
Rights reserved	Translator
Address	Haneef Pullipparamb, chelembra-673 634

E-mail:abufurqaan@hotmail.com

വിഷയാനുക്രമം

ഹനീഫ് പുല്ലിപ്പറമ്പിന്റെ ചെനകൾ	6
ഡോ. അഷ്ടറഫ് മഹലവിയുടെ സന്ദേശം	7
സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജമ	8
പ്രഫ. ഫുസേസൻ മടവുറിന്റെ സന്ദേശം	11
സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജമ	12
ഉപോശ്യലാതം	15
നമ്പിദിനാശ്വരാഷം: പ്രസ്താവം	68
ചെനാകാരൻ മുവവുര	71
സുന്നത്തും ബിദ്ദാത്ത്തും: ഒരു വിശകലനം	88
അനാചാരവും പൊതുനൽകകളും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം	100
ജൻമ ദിനാശ്വരാഷം: ഇസ്ലാമിന്റെ വിഡി	112
നമ്പിദിനവും ഇസ്ലാമിക വിഡിയും	123
ജൻമദിനാശ്വരാഷം തെളിവുകൾ അപര്യാപ്തം	127
മഹലിദാശ്വരാഷിക്കുന്നവരുടെ ദുർബലവാദങ്ങൾ	132
ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട ബദൽ	146
മഹലിദിലെ ഹീനമായ അതിർലംഗാലം	150
മോശമായ സമീപനം	157
സമാപ്തം	163

ഹനീഫ് പുല്ലിഷറസിംഗ്സ് ചെന്തകൾ

1. കല, സാമ്പത്തിക, സംഗീതം, ഇസ്ലാം
2. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചെടികൾ
3. സുന്നത്തും ഉമ്മത്തും
4. റമദാനിംഗ്സ് തീരങ്ങളിൽ
5. മുസ്ലിയാരുടെ തൊഫീദ് പഠനം (നിർബാരം)
6. രണ്ടു സാക്ഷ്യങ്ങൾ (തർജ്ജമ)
7. സുരക്ഷ
8. വബർ സന്ദർശനവും സഹായാർമ്മനയും (തർജ്ജമ)
9. നബിദിനാശ്വരാഷം (തർജ്ജമ)
10. അനാചാദനം (തർജ്ജമ)

പണിപ്പുരയിൽ

1. സത്യം പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നു (തർജ്ജമ)

ଓ. ৩৩০ পুরুষ পুরুষ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرقم —————
التاريخ —————
التابع —————

(جامعة المدينة المنورة)
جامعة إسلامية ملهمة للمرأة
جامعة الشريعة والتراث
بإشراف شيخ الإسلام العالم الفضلا برهان الدين

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على أشرف الأنبياء رسل الله صلى الله عليه وسلم، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد . فقد نظمت على منصة ترجمة لكتاب الحديث سماحة الشيخ في بكر بن عبد الله بن عثيمين مسمى مسند عثيمين، الذي أعده المترجم عصبة الأئم العرب، محمد حبيب عبد الرحمن - يحفظه الله -

وعندما قرأتها بعثت لـ يخون أهلي كتاب شفهي للمرأة التي ترجم إلى اللغة العربية كـ نظر إليها مما يعنـي الانتصار قبل أن يصدر كتاب الاصفـعـ، وليـكـ فـيـ الـتـرـجـمـةـ الـفـاتـحةـ وـهـيـ الـتـيـ تـعـدـيـاـهـاـ مـنـ حـالـ مـوـلـانـاهـ هـيـ فـيـ تـحـمـلـهـ تـعـمـنـ عـلـيـ أـعـدـاهـ الـعـلـمـيـهـ، وـفـيـ الـرـاـفـعـ لـهـ هـيـ الـفـقـهـ تـعـيـنـتـ مـنـ قـلـ قـصـقـ وـمـخـلـصـ . إنـ شـاءـ اللهـ . حـيـتـ تـحـمـلـ فـيـ طـبـيـاتـ لـفـكـارـ اـبـرـيـأـ مـيـنـ مـنـ كـلـ كـلـ آـهـ وـمـنـةـ رـسـوـلـهـ صـلـيـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ . وـهـيـ تـسـاـرـ اـيـصـاـ بـلـيـاقـ شـلـقـ الـلـوـلـ الـبـهـيـةـ وـهـيـ الـوـقـتـ ذـلـكـ هـيـ مـلـأـتـ الـلـيـةـ الـقـيـمـيـةـ الـقـيـمـيـةـ الـقـيـمـيـةـ . وـقـدـ أـنـجـبـتـ فـيـ هـيـ مـقـنـعـ لـسـوـنـهـ الـلـدـ فـيـ مـرـدـ سـيـرـ مـسـنـعـ دـوـنـ بـقـرـاطـ وـلـاـ تـرـبـيـطـ حـيـثـ تـلـقـيـ

الـرـجـمـةـ حـلـوـتـ اللـهـ وـسـلـمـ عـلـيـهـ، وـتـكـلـمـهـ فـيـ الـحـبـ تـسـمـنـ دـوـنـ بـقـرـاطـ وـلـاـ تـرـبـيـطـ حـيـثـ تـلـقـيـ

حـيـثـ أـنـ وـرـقـ الـحـبـةـ لـرـسـوـلـ اللـهـ صـلـيـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ الـلـيـقـانـ، وـرـمـ الـكـرـاهـةـ وـالـشـفـقـ هـوـ الـأـبـدـاعـ .

فـيـ اللـهـ تـعـالـيـ: لـأـقـيـمـ كـسـمـ تـحـبـوـ اللـهـ هـيـقـيـمـوـيـ وـهـيـكـيـمـ اللـهـ هـيـ . وـمـاـ لـرـوـعـ فـوـلـ الشـاعـرـ .

لـوـ كـيـ حـسـيـتـ صـادـقـ لـأـنـهـ . إـنـ أـفـسـرـ لـمـنـ يـحـسـبـ طـبـيـعـ

فـيـهـيـنـاـ لـكـ فـيـهـيـنـاـ تـعـيـنـتـ مـعـ كـتـبـ عـمـلـ الـلـهـ مـعـمـعـ حـيـلهـ فـيـ الـكـرـبـلـاـيـ بـمـسـجـدـ رـوـلـ

الـهـ صـلـيـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ فـيـ طـبـيـةـ الـلـهـيـهـ . وـهـيـنـاـ لـكـ فـيـهـيـنـاـ تـعـيـنـ

فـيـ حـيـةـ الـلـهـ وـحـيـةـ رـسـوـلـهـ صـلـيـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ فـيـهـيـنـاـ فـيـ رـحـبـ هـيـ مـقـنـعـ

الـلـهـ وـحـيـةـ رـسـوـلـهـ صـلـيـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ رـمـيـرـةـ لـلـصـالـحـ . وـهـيـنـاـ لـكـ مـنـ سـاـمـ فـيـ نـفـعـ هـدـاـ الـلـيـنـ

الـلـهـ . إـلـيـ الـأـقـمـ بـعـدـاـ عنـ الـلـاـقـرـانـ وـالـأـبـدـاعـ مـنـمـكـاـ بـحـلـ آهـ شـعـرـيـ مـنـدـيـاـ مـعـهـ الـصـالـحـ

وـلـهـ لـسـالـ الـجـمـيعـ الـلـوـقـقـ ، الـلـسـدـ وـنـكـلـهـ هـيـ مـقـنـعـ الـلـوـرـ وـالـلـيـجـاجـ وـلـهـاـ الـكـتـبـ الـلـيـوـعـ

الـلـرـبـعـ وـالـقـبـوـلـ الـلـامـ . وـصـلـيـ اللـهـ عـلـيـهـيـ مـحـمـدـ ، عـلـيـهـيـ الـلـهـ وـصـحـهـ الـعـمـعـ

كتـبـ الـمـسـطـرـ :

الـدـاـكـنـوـ / مـحـمـدـ أـشـرـفـ عـلـيـ الـلـهـيـلـيـ

مـرـقـ خـدـمـةـ الـسـنـةـ بـالـجـامـعـةـ الـإـسـلـامـيـةـ بـالـمـدـيـنـةـ الـلـيـوـيـةـ

عـلـيـ صـاحـبـهـ لـفـضـلـ الـمـسـلـمـ وـلـمـ الـلـمـلـمـ

സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജു

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

സർവ്വലോകങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്ന് സർവ്വത്രസ്തുതി. പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠന്മാരും നമ്മുടെ നബിയുമായ മുഹമ്മദ് (സ)യിലും കുട്യാംബങ്ങളിലും സഹചാതികളിലും മൊക്കെ അല്ലാഹു ആനുഗ്രഹവും സമാധാനവും ചൊരിയുമാ രാഖട്ട്.

എൻ്റെ ശുരൂനാമനും അഭിവര്യപണ്ഡിതനും മന്ജി ദുനാബവിയിലെ അധ്യാപകനുമായ അബ്ദുബ്ബകർ ജാബിർ അൽജസാഹ്രിയുടെ ശ്രമത്തിന്റെ തർജ്ജമക്ക് ബഹുമാന്യ സഹോദരൻ മുഹമ്മദ് ഹനീഫ് അബ്ദുർറഹ്മാൻ(അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കു) നൽകിയ ആമുഖം തന്റെ അവ ലോകനം ചെയ്തു. ഇത് ശ്രമം പുറത്തിരഞ്ഞും മുമ്പു തന്നെ എൻ്റെ ശൈവ് അൽ ജസാഹ്രിയുടെ ശ്രമത്തിന്റെ (ആ) മല യാള തർജ്ജമ എനിക്ക് മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഇതിന്റെ വായനയുടെ അവസാനം ഞാനാശിച്ചുപോയി. എന്തെ നാൽ ഒരു സന്തുലിത ദുഷ്ടിയോടെ ഇവ രണ്ടിലേക്കും നോക്കാമല്ലോ...! എനാൽ വിവർത്തകന്റെ മികച്ച കഴിവും (മുൻ)ശ്രമങ്ങളിലുടെ നാം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുക്ഷ്മതയും നമുക്ക് നിർഭയതം നൽകുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈജ്ഞാനിക രചനകളിലേക്കെ നമുക്ക് സംസ്കാരിക്കാനുള്ളത്.

സത്യത്തിൽ ഇത് ആമുഖം നിഷ്കളിക്കാവും സത്യസന്ധ

വുമായ ഒരു ഹൃദയത്തിൽ നിന്നാണുഡിർക്കൊണ്ടത്. - ഇൻഡി
അല്ലാഹ് - അല്ലാഹുവിശ്വേ കിതാബിൽ നിന്നും അവന്റെ റസൂൽ
(സ)യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നും നിർഭൂഷിച്ച ഉജാല ചിന്നകളാൽ
ഇതിന്റെ ശ്രാവിവുകൾ ഭരിതമാവുന്നു. വിശ്വാസ ഹൃദയങ്ങളെ
തടിയുണ്ടത്തിക്കൊണ്ടും മനോജുലവും വികാര നിർഭരവുമായ
ഉദ്ധീപനങ്ങൾ കൊണ്ടും അത് വീണ്ടും മഹത്തരമാവുന്നു.
അതോടൊപ്പും അത് വ്യർമ്മചിന്തകളും ദേഹോചകളും പിൻപ്
റുലും കൊണ്ട് നിബിഡമായ കേരളിയ ജീവിത പരിത്യാഗിക
ഭോട്ട് (ഇതിലെ പരാമാർഗ്ഗങ്ങൾ) യോജിച്ചുവരികയും ചെയ്യു
ന്നു. കാരുണ്യവാനായ നബിയെ (അല്ലാഹു അവിടുത്തിൽ
അനുഗ്രഹാർഥിയുകളേക്കുട്ട) പിൻപറ്റുന്നതിലും, യാതൊരു
എറ്റക്കുറച്ചിലുമില്ലാതെ സത്യസന്ധമായി തിരുമേനിയെ
സ്നേഹിക്കുന്നതിലും സമ്പർണ്ണമായ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
സമർപ്പിച്ച വിശ്വാസരും സച്ചരിതരുമായ പൂർവ്വികരുടെ മാതൃക
എരു വ്യതിരിക്തമായ ശൈലിയിലും അവതരിപ്പിച്ച ഇം
മുവവുരു എന്ന വളരെ ആകർഷിച്ചു. ഹനീഹ് മാലവി വ്യക്ത
മാക്കിയപോലെ, റസൂൽ (സ)യെ പിൻപറ്റുണ്ട് അവിടെന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളം. (നബിദിനാചരണം പോലു
ളള) ബിംഞ്ഞതുകളാവട്ട വെറുപ്പിന്റെയും ഭിന്നതയുടെയും
അടയാളവുമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: “(നബിയെ) പറയുക,
നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ എന്ന
നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കു
ന്നതാകുന്നു”. ഒരു കരി പറഞ്ഞതെത്തു മനോജഞ്ചാ! “നിംൾ
സ്നേഹം സത്യസന്ധമാണെങ്കിൽ നീ അനുസരിച്ചേണെ
നിശ്ചയം സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവനെ അനു
സരിക്കുന്നവനാണ് ”.

അതിനാൽ വിശുദ്ധിയിലെ വിശുദ്ധിയിൽ (വിശുദ്ധ മറീ നയിലെ), റസുൽ (സ)യുടെ പള്ളിയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യപങ്കും ദർസ്വനടത്തി കഴിച്ചു തീർത്ത ഒരു പണ്ഡിതന്റെ ശ്രമത്തോടൊപ്പം ജീവിക്കാനായ വായനക്കാരാ താങ്കൾക്കാണ് ശംസകൾ. അല്ലാഹുവിനെന്നും അവരെ റസുലിനെന്നും സ്നേഹിക്കുന്നതിലേക്ക് താങ്കളെ ക്ഷണിക്കുന്ന ഈ ആമുഖ തതിന്റെ വിശാലതയിലേക്കും വായനക്കാരാ താങ്കൾക്കും സ്വാഗതം. അല്ലാഹുവിൻ്റെ കിതാബിന്റെയും റസുൽ (സ)യുടെ സുന്നത്തിന്റെയും സച്ചരിത പുർണ്ണികരുടെ ജീവിത മാതൃക യുടെയും ശുഖമായ ഉറവിൽ നിന്ന്, കലർപ്പിപ്പിച്ചാൽ പ്രവാഹ തതിൽ നിന്ന് പകർത്തുതക്കുത്തതാണ്. വിഭാഗീയതയിൽനിന്നും നവാചാരങ്ങളിൽനിന്നുമേരെ വിദ്യുതം മാറി, അല്ലാഹുവിൻ്റെ ബലവത്തായ പാശം മുറുകെ പിടിച്ചവനായി, സച്ചരിതരായ പുർണ്ണികരുടെ ചര്യപകർത്തിയവനായി, മുന്നോട്ട് വന്ന ഈ ഫ്രജു മതത്തിന്റെ യുത്തമുന്നേറ്റത്തിൽ പങ്കാളികളാവുന്നവർക്കെല്ലാം അനുമോദനങ്ങൾ! ഈ മുഖവുരുരയുടെ രചനാകാരന് എല്ലാ വിധ ഉതക്കവും പ്രതിഫലവും വിജയവും ഉന്നതിയും ഞാനില്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹീതഗമ്പതിന് യുതപ്രചാരവും നിറഞ്ഞ സീക്കാര്യതയും ലഭിക്കേണ്ടതെന്നും.

وَصَلَى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

ഈ വരികൾ എഴുതിയത്:

ബോ: മുഹമ്മദ് അജ്ജറമ് അലി അൽ മലബാറി
പ്രവാചകചര്യയുടെ സേവനക്കേന്നും,
മറീന ഇസ്ലാമിക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി

പ്രൈ. പറുസെന്റ് മടവുലിന്റെ സന്ദേശം

ANSWER TO THE QUESTION OF THE PRESENCE OF THE SOUL IN THE BODY

Rouzathul Uloom Arabic College

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله رب العالمين والصلوة والسلام على أشرف المرسلين محمد
وعلى آله وصحبه وسلم نعمهم باهسألت إلى يوم الدين وبعد
فقد كنت قرأت كتاب [الإنصاف فيما قبل فن المولد من الفطواه والإعاف]
لفضلة الشافعى أبي بكر المازري حيث قال الله حبل صفات، وتنقى
أنه صنف الكتاب بهم عن جميع الأئمّة بهيات التي ذاعت في العالم
الإسلامي فهو المفتاح مولدة الفتن، جعلني الله عليه وسلم.

امتناع الموارد بعدة استخدامات بعد خير الفروع ، فلعم
من أهدى الله السلف امتناع بها ، ولكن مع الأسف التدبر
أهـ كثـرـاـهـ المـسـامـهـ فـيـ الـهـنـدـ الـأـيـامـ يـحـتـفـلـونـ بـمـوـلـدـ النـبـيـ حـلـيـ
الـعـلـيـهـ وـسـلـمـ وـرـوـنـهـ أـمـرـاـ مـسـجـبـاـ فـيـ الـدـيـنـ .ـ الـبـيـتـ الرـئـيـسـ
لـاـنـتـسـارـ لـهـنـدـ الـبـيـعـ مـهـلـيـهـ عـنـ الـدـيـنـ الـعـنـيـفـ وـعـصـادـرـ أـهـلـهـ
صـفـتـ لـنـ بـلـادـ الـهـنـدـ لـلـخـلـوـ مـنـ هـنـدـ الـبـدـعـ وـالـغـرـافـاتـ تـرـجـعـهـ
هـنـدـ الـكـلـابـ إـلـىـ الـلـفـاتـ الـهـنـدـيـةـ مـفـيـدـهـ كـهـدـاـ .ـ وـلـقـدـ قـرـأـتـ
هـنـدـ الـقـرـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ الـقـيـهـ
أـوـلـهـاـ إـلـىـ أـفـرـهـاـ وـرـاـزـنـهـاـ بـاـسـلـ الـكـلـابـ وـرـاـيـتـهـ تـرـجـعـهـ صـحـيـهـ
تـنـفـعـهـ بـرـيـلـهـ بـلـغـهـ الـلـيـلـيـهـ الـبـالـغـ عـدـدـهـ قـلـاـوـنـ مـلـدـونـ .ـ
فـأـرـجـوـهـ أـهـلـ الـبـيـرـ الـنـكـمـ بـالـمـعـىـ لـتـرـهـنـدـ الـنـارـ

الله الموفق وعليه التكاليف
معاهد كلية الهندسة
Rheinisch-Westfälischen Technischen Hochschule Aachen

جامعة كلية روضة العلوم العربية
فاروق - كربلا - اليماني

സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജു

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء
والمرسلين محمد وعلى آله وصحبه ومن تبعهم باحسان الى
يوم الدين وبعد،

ഒഴുവ് അബു ബൈ കാർ അൽ ജസാ ഇൽ റിയു ടെ
الانصاف فيما قيل في المولد من الغلو والإجحاف എന്ന ഗ്ര
ന്മം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് താൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി(സ)യുടെ
ജന്മിനാശാഹം സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമികലോകത്ത് പ്രദ
രിച്ച മുഴുവൻ സംശയങ്ങളും അവകാശവാദങ്ങളും ഇംഗ്രേസം
തള്ളിക്കളെയും എന്നനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഉത്തമ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം നുതനാചാരക്കാർ
കൊണ്ടുവന്ന ഒരൊച്ചാരമാണ് ഈ ജന്മിനാശാഹം. പുർവ്വി
കരിലാരും ഇതാശാഹിച്ചതായി നാം കണ്ടിട്ടില്ല. അതോ
ടൊപ്പാ തന്നെ മിക്കനാടുകളിലും മുസ്ലിംകൾ മതത്തിലെ ഒരു
പുണ്യ കാര്യമായിട്ടാണ് ഈതിനെ കാണുന്നതെന്നും നാം
കാണുന്നു. മതത്തെ കുറിച്ചും മതവിഭിന്നതുടെ ദ്രോത
സ്ഥിരതയിലും അവർക്കുള്ള അജ്ഞതെ ഈ അനാചാരം
പ്രാഥരിക്കാൻ മുവ്യകാരനാമായി.

ഇത്തരം അനാചാരത്തിൽ നിന്നും അസ്യവിശാസ തതിൽ നിന്നും ഇന്ത്യയും മുക്തമല്ല. അതിനാൽ തന്ന ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലേക്ക് ഇത് തർജ്ജമ ചെയ്യുകയെന്നത് വളരെ പ്രയോജനമുള്ള കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ഉത്തമ സഹോ ദരി മുഹമ്മദ് ഹനീഫ് അബ്ദുർരഹ്മാൻ നിർവ്വഹിച്ച ഈ തർജ്ജമ ആദ്യവസാനം ഞാൻ വായിക്കുകയും മുലഗ്രന്ഥവു മായി ഒത്തു നോക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തർജ്ജമ ശരിയാ ണെന്നും മലയാളികൾക്ക് ഇത് പ്രയോജനം ചെയ്യുമെന്നും കാണാനായി. അതിനാൽ മുന്ന് കോടിയോളം വരുന്ന കേരള കാർക്കിടയിൽ ഈ ശ്രമത്തിന് പ്രചാരം നൽകിക്കൊണ്ട് നന്ന യുടെ ആളുകൾ അവരുടെ ബാധ്യത നിറവേറ്റുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതിക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുടെ-.

ഹൃശേഖൻ അബ്ദുബ്ബകർ കോയ (എ) പ്രിൻസിപ്പൽ, റഹദത്തുൽ ഉല്യും അറബിക്കോളേജ് പറമ്പ്-കേരള-ഇന്ത്യ.

25-5-1422 H

ഉപോദ്ധാരണ

പ്രവാചക സമൂഹത്തിന്റെ നേതാവിനെ പിൻപറ്റുക വഴി നമും സന്നാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വതെ സ്തുതി. ദീനിന്റെ സുഭഗസോപാനത്തിലേക്ക് പറിഭായത്തിന്റെ മഹിത ശോദയുമായി നമും വഴി നടത്തിയവൻ. സച്ചരിതരായ പുർവ്വികരിലേക്കുള്ള പാത സുഗമമാക്കിത്തന്നുവൻ. ഷരീഅ തു് വിജ്ഞാനിയങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ഹ്യാത്യങ്ങളെ പ്രദാപ്പുരിത മാക്കിയവൻ. നവാചാര-അനാചാര മലിനതകളിൽ നിന്നും ദീനി മോക്ഷവും ശുഖിമാർഗ്ഗങ്ങളും കാട്ടിത്തന്നുവൻ. അചാവുലമായ വിശ്വാസചെതന്യം തന്നെന്നുണ്ടാക്കിച്ച് ആ രക്ഷിതാവിനെ ഞാൻ സ്തുതിയ്ക്കുന്നു. ഉറപ്പാർന്ന പിടികയെറിൽ എനിക്കു പിടിത്തം തന്നുവൻ. ആ കാരുണ്യവാകിൽ ഞാൻ നന്ദി ചൊതിയുന്നു. അവനാണല്ലാഹു. ആരാധനപരിക്രമകായി അവന്തല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷിയാവുന്നു. യാതൊരു പകാളിയു മില്ലാത്തവിധിം ഏകനായവൻ. മുഹമ്മദ്(സ) അവൻറെ അടിമയ്യും ആതരുമാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷിയാവുന്നു. മുൻകാല-പിൽക്കാ ലക്കാർക്കൊക്കെയും നേതാവായവൻ. അല്ലാഹു അവരിൽ കരു ണാകടാക്ഷങ്ങളേക്കെട്ട്. അവിടുത്തെ അനുചരരിലും, സ്ത്രീ വിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും വിശുദ്ധരുമായ അവിടുത്തെ ധർമ്മ പത്തനിമാരിലും അന്ത്യനാൾ വരെ ആ പുണ്യവാന്റെ നൽകാതെ പിൻപറ്റി ജീവിച്ച മനുഷ്യകുലത്തിനാക്കെയും നിര നാരം അനുഗ്രഹങ്ങൾ വന്നുചേരുമാറാവെട്ട്. അല്ലാഹുവെ അവരിൽ സ്വലാത്തും സലാമും വർഷിക്കണം-. കാല ബന്ധ

അള്ളുടെ വിടവുകളുടയും വിധം അതിരുകളില്ലാത്തതു!

ഈ റസുൽ(സ) ഒരു സ്തനേഹിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കാത്തവരായി അവിടുത്തെ ഉമ്മത്തിൽ ആരുണ്ട്? എന്നല്ല പ്രവാചകനോടുള്ള സ്തനേഹി കനപ്പട്ട ശ്രദ്ധാജ്ഞായും മണിക്കുറുകളുന്നവയി കവർന്നെടുത്ത ഒട്ടേറെ ദിനങ്ങളിലെ പ്രഭാഷണങ്ങളായും വിശദികരിച്ചവരത്തെയെന്തു! എന്നാൽ മുഹമ്മദ്(സ)യെ സ്തനേഹിക്കേണ്ടത് എപ്പേക്കാരമാണെന്ന് മനുഷ്യലോകത്തിന് പറിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ആദ്യത്തെ സമുഹം അവിടുത്തെ അനുചരണമാരാണ്. മനസ്സ് കൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും അവരത് പ്രകടമാക്കി. ലോകാവസ്ഥാനം വരെ വരാനിരിക്കുന്ന ഇല സമുദായത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്കൊന്തക്കുള്ള എക്കാലത്തെക്കുമുള്ള നിത്യഹരിത മാതൃക! ഉമർ(റ) പറഞ്ഞു:

وَاللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلِيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي

(അല്ലാഹുവാണെന്ന താബനാഴിപ്പ് മറ്റെന്തിനേക്കാളും എനിക്കേറ്റവും പ്രിയങ്കരൻ, അല്ലാഹുവിണ്ടെ റസുലുതാകളാണ്)

അപോൾ റസുൽ(സ) പറഞ്ഞു:

لَا يَؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ

(തന്നെ കാളും പ്രിയക്കരൻ എന്നുന്നത് വരെ നിങ്ങളിലൂടൊളം വിശ്വാസിയാവുകയില്ല). ലോകം കണ്ണ ഏറ്റവും ഉൽക്കുഷ്ടരായ പ്രവാചക വലിപ്പമാർത്തി രാളായ ഉമർ(റ) പോലും വിശ്വാസിയാവുകയില്ലോ?! സമുദ്രത്തിന്റെ അഗാധഗർത്തങ്ങളിലേക്കാണ് തങ്ങളെ നയിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവിടേക്കു പോലും റസൂൽ(സ)യെ പിന്തുടരാൻ വെന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വഹാബാകളിൽ ഒരാൾ. അദ്ദേഹം എന്നടി തിടയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു.

فَلَتَ الْآنَ وَاللَّهُ أَحْبَبُ إِلَيْيَ نَفْسِي

(എന്നാൽ അല്ലാഹുവാണെ! താങ്കളാണിപ്പോൾ എന്നേ സ്വന്തനേതകാളും എനിക്കേരെ പ്രിയക്കരൻ.)

അല്ലാഹുവിന്റെ ദുതർ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു: **الآن يا عمر** (ഉമരു, ഇപ്പോഴായി)എന്ന്. ഉമർ(റ)വിനെപ്പോലും വിശ്വാസ തത്തിന്റെ മാധ്യരൂത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന മൊഴി **الآن يا عمر** ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ മുസ്ലിമും ഉമർ(റ)വിന്റെ പേരിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തന്റെ പേര് പകരം വെച്ച് ആത്മപരിശോധന നടത്തുന്ന മൊഴി. എന്ന് വിശ്വാസിയായോ! ഒരു മനുഷ്യായുണ്ടിൽ താൻ സ്വന്നേഹ ബന്ധിതമാക്കിവെച്ച ഒട്ടരെ ‘വിഭവ അശ്ര’ ക്കു മീതെ അല്ലാഹുവോടും അവരുടെ ദുതരോടുമുള്ള നമ്മുടെ സ്വന്നേഹത്തെ കൊണ്ടുവന്നുസ്ഥാപിയ്ക്കാൻ നമുക്കായിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാം ധിക്കാരികളായിത്തീരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭയാനകമായ ശിക്ഷകൾ പാത്രീഭു

തരാവുന്ന ആ ദുർമാർഗ്ഗികൾക്ക് താക്കിതായി ഈ വരി നമുക്ക് പാരായണം ചെയ്യാം.

قُلْ إِنْ كَانَ أَبْاُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالُ إِقْرَافٍ هُمْ
تَخْشَونَ كِسَادَهَا وَمَسَاكِنَ
تَرْضُونَهَا أَحْبَابِكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرْبِصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

(നബിയെ) പറയുക: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നിങ്ങളുടെ പുത്രരിമാരും നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഇണകളും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളും നിങ്ങൾ സന്ധാദിച്ചുകൂട്ടിയ സ്വന്തുകളും മാന്യം നേരിട്ടുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപെടുന്ന കൂച്ചവടവും നിങ്ങൾ തൃപ്തിയായി പാർപ്പിടിച്ചെല്ലും അല്ലാഹുവെക്കാളും അവൻസ് റസൂലിനെക്കാളും അവൻസ് മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ജീഹാദിനേക്കാളും നിങ്ങൾക്കു പ്രിയകരമാണാനായാൽ അല്ലാഹു അവൻസ് കൽപ്പനയുമായി വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കൊള്ളുക. (താബ:24)

ഹയാത്തിന്റെ പ്രിയകരങ്ങളായ എട്ടിനം മാധ്യരൂപങ്ങളാണ് മേൽ സുക്തത്തിൽ നാം കണ്ടത്. ജീവിതവ്യവസ്ഥകളെ സംവിധാനിച്ച് ലോകരക്ഷിതാവ് ജീവിത ബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം ഈ ഒരു വരിയിൽ സംവിധാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിയെണ്ണാർത്തു നോക്കു; തന്റെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും പ്രിയകരമായി നിൽക്കുന്നത് ഏത് താൽപര്യമാണെന്ന്. അല്ലാഹുവോടും അവൻസ് ദുര

നോടുമുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മറ്റു വല്ലതിനോടുമുണ്ടോ യെന്ന്.

റസൂൽ(സ)യുടെ അനുചരരാണ് റസൂൽ(സ) യെ എങ്ങനെന്ന സ്വന്നഹിക്കണമെന്നതിനു നമ്മുക്കു മാത്രുക. റസൂൽ(സ)യുടെ ജീവിതം നേരിട്ടു പകർത്തിയതവരാണല്ലോ. പകർത്തെടുക്കുന്ന ജീവിതം എപ്പേക്കാരം കുറ്റമറ്റതാക്കണമെന്നും റസൂൽ(സ) ശ്രദ്ധിച്ചിരിന്നു. അധിവാ ഇപ്പു മതം എങ്ങനെയാണ് സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതമാക്കുക എന്ന് തിരുമെന്നി (സ) അവരെ പരിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നല്ല അതായിരുന്നു അവിടുത്തെ നിയോഗവും. മുഹമ്മദ്(സ) യുടെ മാത്രമല്ലോ; എല്ലാ പ്രവാചകനാരുടെയും നമ്മിൽ ഇപ്പേക്കാരം തന്നെ. തിരുമെന്നി(സ) തന്നെ പറയുടെ:

ما بعث الله من نبي الا كان حفلا عليه ان يدل امته على خير
ما يعلمه لهم وينذرهم شر ما يعلمه لهم

(തന്റെ സമുദായത്തെ നന്മയിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് പരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും തിന്മയെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകേണ്ടകാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് പരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഉത്തരവാദിത്വം അർപ്പിതമായിട്ടല്ലാതെ പ്രവാചകരിൽ പെട്ടവരെ(അം രെയും) അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല-മുസ്ലിം). അപ്പോൾ ഇപ്പു മതം കുറ്റമറ്റരുപത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി അവരെ ഏൽപ്പിക്കുക

എന്നത് അവിടുത്തെ നിയോഗമായി. അവരുടെ കർമ്മവീമിക ഭിൽ അതിലംഘനങ്ങളോ ചോർച്ചയോ വന്നുപോവുന്നതിൽ അങ്ങങ്ങൾ ജാഗ്രത കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. മതവിഷയങ്ങൾ പരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർഥി ഇതു സംബന്ധമായ ഉദാഹരണ അശേ കൊണ്ട് ഇത് മതം നിരണ്ടനിൽക്കുന്നുവെല്ലോ എന്ന് അതിശയപ്പെട്ടു.

എച്ചരിക നമസ്കാരത്തിന്ത്യും നോമ്പിന്ത്യും അധികമാർന്ന പുണ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് റസൂലിൽ നിന്ന് കേടു സഹാ സികൾ അത് കരമ്പമാക്കാൻ പദ്ധതിക്കുന്നവരായി മാറി. എന്നാൽ അത് ക്രമത്തിൽ നിന്നന്ത്പും കുടുതലായി ചെയ്ത അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ അംറൂഡിനുൽ ആസ് എന്ന സഹായി യോക് റസൂൽ(സ) ചോദിച്ചു:

يَا عَبْدَ اللَّهِ الْمَ اخْبِرْ انْكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَ تَقُومُ اللَّيلَ

(അബ്ദുല്ലാഹ്! നീ (എല്ലാ)പകലും നോമ്പെടുക്കുകയും (എല്ലാ)രാത്രിയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു വെന്നറിഞ്ഞെല്ലോ?) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അതെ, അല്ലാഹുവി ശ്രദ്ധ റസൂലെ”. തിരുമേമീ(സ) പറഞ്ഞു:

فَلَا تَنْفَعُ، صَمْ وَافْطَرْ وَقَمْ وَنَمْ، فَبَنْ لِجَسْدِكَ عَلَيْكَ حَقْ، وَإِنْ

لِعِنْيِكَ عَلَيْكَ حَقْ، وَإِنْ لِزَوْجِكَ عَلَيْكَ حَقْ

(എന്നാൽ നീ അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. നോമ്പെടുക്കുകയും നോമ്പു മുറിക്കുകയും ചെയ്യുക. (രാത്രി) എഴുനോറു നമസ്കരിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുക. എന്നനാൽ നിരുളി ശരീ

രത്നതാട്ട് നിനക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്, നിരുൾ കണ്ണിനോട് നിനക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്, നിരുൾ ഇണയോടും നിനക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്-ബുഖാരി.) എല്ലാ പകലിലും നോബെട്ടുകുകയും എല്ലാ രാത്രിയിലും നമ സ്കാരത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്ത സ്വഹാബിയെ മത തിരുന്നു-ഇബാദത്തിരു-അതിർത്തികൾ പറിപ്പിക്കുകയാണ് ഇവിടെ തിരുമേനി(സ).

ഉഹ്ര് യുദ്ധത്തിന്റെ പടയാറുക്കാം നടക്കുന്നു. സന്നം വാൾ ഉറരി നീട്ടിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി(സ) ചോദിക്കുന്നു: “ഈ വാളിന്റെ ബാധ്യത നിർവ്വഹിക്കാൻ ദയവുള്ള ആരുണ്ടിവിടെ ഇത് സ്വീകരിക്കാൻ?” എന്നാണ് വാളിന്റെ ബാധ്യതയെന്ന് അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു. “ഈ വാൾ മുൻഡുന്തു വരെ ശത്രു വുമായി പൊരുതുക”. തിരുമേനി(സ) പ്രതിവച്ചിച്ചു. ആളുകൾ ആ പ്രവാചക വഡ്ഗത്തിനു വേണ്ടി യുതി കൂട്ടി. ആർക്കും അത് നൽകിയില്ല. അബ്ദുദ്ദുജാന(റ)ക്കാണ് തിരുമേനി (സ) അത് നൽകിയത്. വാൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയതോടെ, യുദ്ധഭൂമിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവുപോലെ സൈന്യനിരകൾക്കിടയിൽ (പ്രവാചകവാൾ തനിക്കു കിട്ടിയെന്ന അഭിമാനത്തോടെയും ശത്രുവിനു നേരെ റാറിഗർഭോടെയും) അദ്ദേഹം തുള്ളിച്ചാടി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് പ്രവാചകൻ(സ)പറഞ്ഞു. “ഈത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലെഡാശിച്ച് അല്ലാഹുവിന്ന് കോപമുണ്ടാകുന്ന നടത്തമാണത്”.

നോക്കു..... സ്വഹാബികൾക്കിടയിലെ ഒരു ശീലത്തിനു അതിരുകളിട്ടുകയാണ് തിരുമേനി(സ). അവിടെ നബി(സ) നബിദിനാജ്ഞാഖം

മൂന്നം പാലിക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ തുള്ളിച്ചാടി നടത്തം യുദ്ധഭൂമിക്കും അപ്പുറത്തെക്ക് അനുവദനീയമായി മാറുമായി രുന്നു. എന്നാൽ (ഇത്തരം) തുള്ളിച്ചാടിയുള്ള നടത്തം അല്ലാഹുവിന് കോപമുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും യുദ്ധഭൂമിയിൽ മാത്രമേ അതനുവദിക്കപ്പെട്ടുള്ളവെന്നുമാണ് ഇവിടെ പരിപ്പിക്കുന്നത്.

അബുബക്രു(റ)വും ഹൻഡലു(റ)വും പരസ്പരം കണക്കുമുട്ടി. അബുബക്രു(റ): “ഹൻഡലു എങ്ങനെയുണ്ട്?” ഹൻഡലു(റ): “ഹൻഡലു കപടവിശാസം കാണിച്ചു”. അബുബക്രു(റ): “സുഖ്യഹാനല്ലാഹ്! എന്താ നീ പറയുന്നത്?” ഹൻഡലു(റ): “നാം റസൂൽ (സ)യുടെ സന്നിധിയിലായിരിക്കെവെ സർഗ്ഗനരകങ്ങളെളക്കുവിച്ചാക്കു ഓർമ്മപ്പിച്ചാൽ നമുക്കെത്ത് നമ്മുടെ കണ്ണേമുവിൽ കാണുന്നത് പോലെ അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ റസൂൽ(സ)യുടെ അടുത്ത് നിന്ന് പോന്ന് ഭാര്യമാരും മകളും കൃഷ്ണയുമായി വ്യാപരിച്ചു കഴിഞ്ഞാലോ നാം ധാരാളം വിസ്മയിച്ചു പോവുന്നു”. അബുബക്രു(റ): “അല്ലാഹുവാണെന്നും അപ്രകാരം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു”.

അവർ റണ്ടുപേരും ഈ പ്രശ്നം തിരുമേനി(സ)യുടെ മുന്ദിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി(സ)പറഞ്ഞു:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ أَنْ لُوْتَوْمُونَ عَلَى مَا تَكُونُونَ عَنْدِي وَفِي
الذِّكْرِ لِصَافَحْتُكُمُ الْمَلَائِكَةَ عَلَى فَرْشَكُمْ وَفِي طَرْفَكُمْ، وَلَكُنْ بِـ
حَنْظَلَةَ سَاعَةً وَسَاعَةً (ثَلَاثَةَ مَرَاتٍ)

(എൻ്റെ ആത്മാവ് എത്തോരു കൈകളിലാണോ അവൻ തന്ന യാഥം നിങ്ങളെന്റെരികിലുയിരിക്കുന്നോണും അതെ സ്ഥരണ തിലുമാണ് എപ്പോഴുമെങ്കിൽ മലക്കുകൾ നിങ്ങളുടെ വിരിപ്പു കളിലും നിങ്ങളുടെ വഴികളിലും നിങ്ങളെ ഹസ്തദാനം ചെയ്തേനെ. പക്ഷേ ഹസ്തലാഃ സമയവും സമയവുമുണ്ട്. (മുന്നു തവണ ആവർത്തിച്ചു) -മുസ്ലിം.) അമവാ ഹസ്തലാ ചില സമയം അങ്ങിനെയും ചില സമയം ഇങ്ങിനെയുമുണ്ട് എല്ലായ്പോഴും ഒരേ അവസ്ഥയിൽ തന്ന വരിക പ്രയാസമാ ണ്ണന്നു സാരു.

സഹാബികൾ പരസ്പരം ഇബാദത്തുകളെ പരിക്ഷി കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവരിലെഒരാളുടെ ഇബാദത്തുകളിൽ വരുന്ന ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ പരസ്പരം തിരുത്തുന്നതിൽ ബഹുശാഖരുമായിരുന്നു അവർ. ഒരുദാഹരണം നോക്കു..... ഇമാം ബുവാർ(ഒ) റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നു: സൽമാൻ(ഒ)നേയും അബുദർഭാഞ്ച്(ഒ)നേയും പരസ്പരം സാഹോദര്യബന്ധത്തിലാ കൂണിയിരുന്നു റസുൽ(സ). അങ്ങിനെ (ഒരിക്കൽ) സൽമാൻ(ഒ), അബുദർഭാഞ്ച്(ഒ)നെ സന്ദർശിച്ചു. എന്നാൽ (അവിടെ) അദ്ദേഹം ഉമ്മുദർഭാഞ്ച്(ഒ) (അബുദർഭാളിന്റെ ഭാര്യ) യെ മുപ്പിണ്ടു അലക്കാര ഹീതയായി കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അവ രോക് ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾക്കെന്തുപറ്റി?” അവർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ അബുദർഭാളിൻ് ഇഹലോക താൽപര്യങ്ങൾാണും ഇല്ല. (ഭാര്യാദർത്തുബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെ അകന്ന ഇബാദത്തുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണെന്ന് വ്യംഗ്യം)

അപ്പോൾ അബ്യുദരിഡാഞ്ച്(റ) കടന്നു വന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ക്ഷേണം ശരിപ്പുടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “കഴിക്കു...ഞാൻ നേരുപട്ടത്തിരിക്കുകയാണ്”. അപ്പോഴുമേഹം (സൽമാൻ(റ)) പറഞ്ഞു: “താങ്കൾ കഴിക്കാതെ ഞാൻ കഴിക്കുകയില്ല”. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കഴിച്ചു. രാത്രിയായപ്പോൾ അബ്യുദരിഡാഞ്ച്(റ) നമസ്കാരത്തിനായി എഴുന്നേരുക്കാൻ തുനി ഞത്തു. അപ്പോഴുമേഹം (സൽമാൻ(റ)) പറഞ്ഞു: “ഉറങ്ങു...” അദ്ദേഹം ഉറങ്ങി. വിഞ്ഞും (കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു) എഴു നേരുക്കാൻ തുനിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം (സൽമാൻ(റ)) പറഞ്ഞു “ഉറങ്ങു...” അങ്ങനെ അവസാനയാമത്തിലെ തത്തിയപ്പോൾ സൽമാൻ(റ) പറഞ്ഞു: “ഇപ്പോൾ എഴു നേരുക്കു...” അങ്ങനെ അവർ രണ്ടു പേരും നമസ്കരിച്ചു. തുടർന്ന് സൽമാൻ(റ) അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: നിഞ്ഞേ റബ്ബി നോടു നിനക്കു ബാധ്യതയുണ്ട്. നിഞ്ഞേ കുടുംബത്തോട് നിനക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ എല്ലാ അവകാശിക്കും അതിഞ്ഞേ അവകാശം നൽകുക. നബി(സ) വന്നപ്പോൾ അക്കാദ്യം അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി. അപ്പോൾ തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു: “സൽമാൻ പറഞ്ഞത് സത്യം.”

ഇംബാദത്തുകൾക്ക് ഒരു ക്രമമുണ്ടന്നാണ് ഇവിടെ പറിപ്പിക്കുന്നത് ഒട്ടരേ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളു അവഗണിച്ച് ഒരു ബിനുവിലേക്ക് ചുറ്റുങ്ങി അതിൽ ഇംബാദത്തിനെ ഒരു മഹാത്യാഗമാക്കി വലുതാക്കുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയാണി വിശ.

ഇപ്പകാരമാണ് മുഹമ്മദ്(സ) അവരെ പാകപ്പെടുത്തിയത്. ഇപ്പകാരമാണ് മുഹമ്മദ്(സ)യിൽ നിന്ന് അവർ പാകപ്പെട്ടത്. ഇപ്പകാരമാണ് അവർ പരസ്പരം സംസ്കൃതരായത്. ഇസ്ലാമിക മുല്യങ്ങളുടെ ഏറ്റവും സന്ദേശമായ ഒരു കാലപാട്ടമായിരുന്നു അത്. അവരുടെ ഭാഗ്യവാൺമാർബ� ആ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തോടൊപ്പം ജീവിയ്ക്കാൻ, ആ തിരുദ്യുതരോടൊപ്പം സഹവസിയ്ക്കാൻ, ആ പുമുഖത്തെ കണക്കുളിർക്കുകാണാൻ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തവർ. ആ കാലപാട്ടം എത്ര സൗഖ്യകരം, എന്ത് സുഗന്ധദായകം, എത്ര സുന്ദരം, അവരെ അല്ലാഹു വാഴ്ത്തി.

وَالسَّابِقُونَ الْأُوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِالْإِحْسَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

(മുഹാജിരുകളിൽനിന്നും അൻസാരുകളിൽനിന്നും ആദ്യമേ മുൻകടന്നു വന്നവരും സുകൃതം കൊണ്ടും അവരെ പിൻപറ്റിയവരും; അവരെ അല്ലാഹു തുപ്പതിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അവന്നെയും തുപ്പതിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു—താബ: 100)

മുഹാജിരുകളായ മക്കയാറും, അപ്പകാരം ഹിജ്ര വന്നവരും, മദീനക്കാരായ അൻസാരുകളും ചേർന്ന് ഇസ്ലാമിലേക്ക് വന്ന റിസൂൽ(സ)യുടെ സഹാബികളാണ്, അല്ലാഹു തുപ്പതിപ്പെട്ടുകയും അല്ലാഹുവെ തുപ്പതിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്ത ആ മുൻകടന്നുവന്നവർ. സുകൃതത്തിന്റെ കാര്യം പറയാതെത്തന്നെന്ന

യാണ് അല്ലാഹു അവരെ തുപ്പതിപ്പേട്ട കാര്യം പറയുന്നത്. പിന്ന മാത്രമാണ് സുകൂതത്തിൽ ഈ സാഹാബികളെ പിൻപ നീയ താബിളുകളെപറ്റി പറയുന്നത്.

അല്ലാഹു തുപ്പതിപ്പേട്ട ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിലാണ് സമ്പർഖമായ രൂപത്തിൽ ഈ മതം പുർത്തീകരിച്ച വിവരം അല്ലാഹു തിരുദ്വത്തിലൂടെ പ്രവ്യാഹിക്കുന്നത്.

الى يوم اكملت لكم دينكم واتعمت عليكم نعمتي و رضيت لكم

الاسلام ديننا

(ഈ എന്ന നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം പുർത്തിയാക്കിത്തു നിരിക്കുന്നു. എന്നിൽ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക് എന്ന് നിറവേറ്റി അതരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിനെ മതമായി നിങ്ങൾക്കു എന്ന തുപ്പതിപ്പേട്ടുതരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു—മാണും: 3) അവർ ജീവിച്ച നൂറ്റാണ്ടിനെ, ആ മനുഷ്യ തലമുറയെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ തലമുറയെന്ന് റസൂൽ(സ) വാഴ്ത്തിപ്പിറഞ്ഞു. റസൂൽ(സ)യെ എങ്ങിനെ സന്ദേഹിക്കുകയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവരാണ് ലോകത്തിന് ആദ്യമായി കാണിച്ചുകൊടുത്തത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ഉത്കൃഷ്ടസമൂഹത്തെ പിൻപറ്റാൻ അവിടുന്ന് കിൽപ്പിച്ചത്. അതെത്ര, സമ്പന്നമായ സമൂഹം! തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു.

عليكم بستي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدى

(നിങ്ങൾ എന്നിൽ ചര്യയും എന്നിക്കുണ്ടോഷം എൻമാർഗ്ഗികളായ വുലഹാളർറാഷിദുകളുടെ ചര്യയും മുറുക്കെപ്പിടിക്കുക—

അസ്പർഹാബുള്ളുനൻ-അഹമ്മദ്, ദാരിമി.) റസൂൽ (സ)യെ എങ്ങനെ പിൻപറ്റണമെന്നത് വുലഹാളർറാഷിദുകളുടെ ചര്യയിലുടെ മാത്രമേ നമുക്ക് കാണാനാവു.. അവർ റസൂൽ (സ)യെ സ്ഥാപിച്ചു അതേ സ്ഥാനത്തായിരിക്കണം നാമും റസൂൽ(സ)യെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടത്. അതിലംഘനമോ ലാല വമോ വന്നു ചേരാത്ത വിധമായിരിക്കണം അത്. തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു:

لَا تظروني كمَا اطربت النصارى ابن مريم إنما أنا عبد فقولوا

عبد الله و رسوله

(മറിയമിന്റെ പൂത്രനെ-യേശുവിനെ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുകഴിയ പോലെ എന്ന നിങ്ങൾ (അമിതമായി) പുകഴ്ത്തരുത്. നിശ്ചയം എംഗോറടിമ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും അവൻറെ റസൂലുമെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുക). അവർ തിരുമേനി(സ)യെ ആദരിക്കുന്നതിൽ പിശുക്ക് കാണിച്ചിട്ടില്ല. മതി മറന്നിട്ടുമില്ല. അതിൽ അവർക്ക് പോരായ്മ വന്നുവെന്ന് പറയുകയോ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലും പാപമായിത്തീരും. തിരുമേനി(സ)പറഞ്ഞു:

لَا تسيوا من اصحابي، فلن احدكم لو انفق مثل أحد ذهبًا ما

ادرك مد احدهم ولا نصيفه

(എൻ്റെ സ്വഹാബികളെ നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കരുത്. നിങ്ങളിലാരാൾ ഉഹ്ദ് (മല)യോളം സർബ്ബാം ധർമ്മം ചെയ്താലും അവരിലൊരാളുടെ (സ്വഹാബികളിലൊരാളുടെ രണ്ടു കൈപ്പ് തതികളും ചെർത്ത) കൈക്കമുംവിളിനോളമോ അതിന്റെ പക്ക

തിയോളമോ വരികയില്ല തന്നെ-ബ്യുവാരി) ഇമാം മുസ്ലിം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹാഡിസിൽ **تسبوا احدا من اصحابي** **لَا** (എൻ്റെ സ്വഹാബികളിലൊരാളെയും നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കു രൂത്) എന്നാണ് കുറിച്ചിട്ടുള്ളത്.

റസൂൽ(സ)ക്കു ശേഷം ലോകം കണ്ട വലിയുകളുടെ സമുഹമാണ്ട്. സിഖിവുകളുടെ കുട്ടം. ആരിഫീങ്ങളുടെ കുട്ടം. ഇമാമുകളുടെ കുട്ടം. ഇസ്ലാമികാകാശത്തിലെ നക്ഷ ട്രേ സമുഹങ്ങൾ. എത്തന്നെ കാരങ്ങളിലും ഉജ്ജാല വിസ്മയങ്ങളായി വർത്തിച്ച വഴികാട്ടികൾ. മൂഹവിവിജ്ഞാളുടെ തലവന്മാർ. ഉലമാക്കന്മാരുടെ സുര്യന്മാർ. ഒലിയാക്കളുടെ കിരീടങ്ങൾ. റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു:

اکرموا اصحابی فلائم خیارکم

(എൻ്റെ സ്വഹാബികളെ നിങ്ങൾ ആരാറിക്കുവിൻ. എന്തുകൊണ്ടൊന്തെ അവരാണ് നിങ്ങളിലെ ഉത്തമൻമാർ-അഹമ്മദ്, നസാഹ്ര,ഹാകിം). മറ്റാരു റിപ്പോർട്ടീൽ ഇങ്ങനെയും കാണാം. **احفظوني في اصحابي** (എൻ്റെ സ്വഹാബികളിൽ (നിന്ന് എൻ്റെ ചര്യപിൻപറ്റിക്കൊണ്ട്) എന്നെന്ന നിങ്ങൾ നിലനിർത്തുക-ഇംബനുമാജ,അഹമ്മദ്,ഹാകിം). അതെ. റസൂൽ(സ)യെക്കുറിച്ചു പറിക്കാൻ അവിടുതെ സ്വഹാബികളിലുടെ മാത്രമേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. റസൂൽ (സ) സ്നേഹിച്ച, റസൂൽ (സ) യെ സ്നേഹിച്ച, നമ്മിലെ ഏറ്റവും ഉത്തമൻമാരെന്ന് റസൂൽ(സ) വാഴ്ത്തിപ്പാത്തെ സമുഹം. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: **خیر امنی فرنی** എൻ്റെ നൃഗാണഡാണ്-ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന തുറ

തലമുറയാണ്-എന്തെ ഉമ്മതിലെ ഉത്തമമാർ-ബുവാരി, മുസ്ലിം). എത്താരു മുസ്ലിമും റസൂൽ(സ)യെ പിൻപറ്റുന്ന തിൽ, റസൂൽ(സ)യെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ മാത്യുകയാക്കേ ണ്ടത് ആ തലമുറയെയായിരിക്കേണം. റസൂൽ(സ)ക്കു ശേഷം ലോകാവസാരം വരെ അറിവുകൊണ്ടും ഭക്തികൊണ്ടും അവരുടെ വിതാനത്തിലേക്ക് മറ്റാർക്കും എത്തിച്ചേരാനാവില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഉമർ(റ)പരിഞ്ഞായി ഇമാം അഹമ്മദ്(റ)യും ഇംഗ്ലീഷ് മാജയും മറ്റും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നു:

لَا تَسْبِوا أَصْحَابَ مُحَمَّدٍ، فَلِمَقْامِهِمْ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلٍ
احدكم اربعين سنة

(മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ സ്വഹാബികളെ നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ അവരിലോരാളുടെ ഒരു സമയം നിങ്ങളിലോരാളുടെ നാൽപ്പത്തു വർഷത്തെ കർമ്മങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.) മറ്റാരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെയും വന്നിരിക്കുന്നു:
خَيْرٌ مِّنْ عِبَادَةِ احَدٍ كُمْ عَمَرَهُ (നിങ്ങളിലോരാൾ അയാളുടെ ആയുസ്സിൽ ചെയ്യുന്ന ഇബാദത്തിനേക്കാൾ ഉത്തമമാണ്) എന്ന്. നാമേത്രമാത്രം പുണ്യം ചെയ്താലും എത്രതേതാളം ഭക്തരായാലും അവരുടെ അറിവിലേറ്റിയും ഭക്തിയുടെയും സമീപത്തെത്തുക പ്രയാസംതന്നെന്നായിരിക്കും. പിൽക്കാലത്തുവന്ന വല്ല ഇമാമിനെന്നോ വലിയ്യിനെന്നോ ഷൈവിനെന്നോ വല്ല വരും പുക്കശ്തതി പറയുന്നത് നാം കേട്ടാൽ ആ പുക്കശ്തതാൽ അതിൽ കവിയാത്തിട്ടേതാളം കാലം അത് അനുവദനീയമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ പറയെട്ട്, അവരാരും സ്വഹാ

ബികളായിരുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ഒരു മാനസിക റിതാനം അവരെപ്പറ്റി നാം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കണം.

സഹാബികൾ പറയുമായിരുന്നു; അവർക്ക് വല്ല വിപരേതാ നഷ്ടമോ വന്നത്തിയാൽ അവരു വിസ്മയിച്ചിരുന്നതും റസുൽ(സ) നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടണ്ണോ എന്ന കാര്യം ഓർത്തായിരുന്നു എന്ന്. അവരതെമാത്രം ആ ജീവിതത്തെ ആദരിക്കുകയും ന്യംഗപരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. റസുൽ(സ)യെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നോഭ്യും പറയുന്നോഭ്യും ഒക്കെ അവരിൽ പലരുടെയും കണ്ണുകൾ ഇണ്ടന്നിണ്ടു.

താബിളുകളും അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. അബ്ദുർഹാം അൽ വാസിം(റ), റസുൽ (സ)യെക്കു റിച്ചു പറയുന്നോൾ വിനയബഹുമാനാദികളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വിളറുകയും നാവു വരജ്ജുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അപ്പ കാരം തന്നെ ആമിർ ബിൻ അബ്ദുല്ലാഹ്(റ)ന്റെ അടുക്കൽ വച്ച് വല്ലവരും റസുൽ(സ)യെക്കുറിച്ച് സ്മരിച്ചാൽ അദ്ദേഹം വിജീകരയുമായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് തുണി ശുകുവാൻ കണ്ണുനീർ ബാക്കിയില്ലാതാക്കുവോളം!

ഈതാ സഫ്റ്റ്‌വാനു ബിൻ സുലൈം(റ). ഇബാദത്തുകളിൽ വിശേഷിച്ചും നമസ്കാരത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിൽ പ്രസി മുന്നായ താബിളു. റസുൽ(സ)യെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം കരയുമായിരുന്നു. ആ കണ്ണുനീരിന്റെ പ്രവാഹം മുലാ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വന്നമായി കരയാൻ വിട്ട് അവിടെ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ വേദപുർണ്ണം പറയുക. റസുൽ(സ)യെ ഓർക്കുന്നേബാൾ നമ്മിൽ പലരുടെയും വായയും വയറുകളുമാണ് പകരം കരണ്ടു പോവുക!

റസുൽ(സ)യെ സ്നേഹിച്ചവരുടെ വിവിധ മാതൃകകളാണ് നാം മുതേ വരെ കണ്ടത്. ഈനി റസുൽ(സ)യുടെ മൊഴി കാലെ അവർ എങ്ങിനെ സ്നേഹിച്ചുന്നു നോക്കു..... സ്വഹാ ബികളുടെ രണ്ടാം തലമുറയിൽ പെട്ട പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായിരുന്നു അബ്ദുർരഹ്മാനു ബിൻ മഹ്രിൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫദ്ദിസു ക്ഷാസിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അബ്ദുർരഹ്മാന്റെ സദസ്സിൽ ആരും സംസാരിക്കുകയോ എഴുത്തുകോൽ കുർപ്പിക്കുകയോ പുണ്ണിക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ഒരാളും എഴുന്നേൽക്കുകയുമില്ല. അവരുടെ തലകളിലെ പക്ഷികൾ വനിരുന്നതു പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ നമസ്കാരത്തിലാണെന്ന പോലെ, (അതെയും നിസ്ത്രണ്ടം, നിശ്വലം.) അവരിലാരകിലും പുണ്ണിക്കുന്നതോ സംസാരിക്കുന്നതോ അദ്ദേഹം കണ്ഡാൽ അദ്ദേഹം ചെരിപ്പിട്ടു പുറത്തിരിഞ്ഞിപ്പോവുമായിരുന്നു. **(سیر اعلام النباء)**

ഈമാം മാലിക്ക്(റ)നെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു: പ്രവാചക മൊഴികളെ അങ്ങെയ്ക്കും ആരതിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കർമ്മശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാനായി അദ്ദേഹം മജ്ലിസിൽ വരുന്നേബാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകര്യപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഇരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫദ്ദിസുകൾക്ക് വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഇരിക്കാനുദ്ദേശിച്ചാൽ കൂളിച്ചു

സുഗമ്യം പൂശി പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽത്ത് തലപ്പാവുകെട്ടി അദ്ദേഹം പ്രസംഗപരിംത്തിൽ വന്നിരിക്കും; ഭക്തിയോടും പേടി യോടും ശാംഭീരുത്തോടും കൂടി. മജ്ലിസ് തുടങ്ങി അവസാനിക്കും വരെ അവിടെ സുഗമ്യപ്പൂകയിട്ടുകയും ചെയ്യും. മദ്ദീ സിനോടുള്ള ആദരവിശ്വസ്ത പേരിൽ. **(ذکر الحفاظ للذهبی)**

“ആൻഡ്രൂസിലെ ആദ്യപത്രത്തിലിവസങ്കാരിൽ ജനങ്ങളോട് ഉംറ ചെയ്യാൻ കർണ്ണപുരിക്കുകയാണോ? അതിൽ ഉംറയില്ലാണോ” എന്നാരാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുപോൾ (ഈ ഭേദം ഇംഗ്ലീഷ് അബ്യാസ് (g) അണ്ണാന് മറ്റു റിപ്പോർട്ടുകളിലും വ്യക്തമാക്കി പ്രസ്തിഖിംബം.) ഉർവ്വ: ബിൻ അസ്സുബൈർ (g) പറഞ്ഞു: നിശ്ചയം അബ്യാസക്കരും ഉമരിം അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേ ഭേദം പറഞ്ഞു:

من هنا هلكتم، ما ارى الله عزوجل الا سيعذبكم اني احدثكم
عن رسول الله صلى الله عليه وسلم وتخبرونى بابى بكر
وعمر

(ഇവിടെയാണു നിങ്ങൾക്കു നാശം! അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് തന്നെയാണ് എനിക്കു തോന്തുന്നത്. നിശ്ചയം, എന്ന് നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നത് റസൂൽ(സ)യെകുറിച്ചാണ്, നിങ്ങളാവട്ടു അബുബക്രറിനെയും ഉമറിനെയും കുറിച്ച് എന്ന അറിയിക്കുന്നു-മുസ്ലിം. **زاد المعاذ**)

يَكْنَ لَهُ أَنْ يَدْعُهَا لِقَوْلِ احْدَ (ଗୁଣ୍ଡଳ(ସ)ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଏହାରେ ବ୍ୟକ୍ତମାଯାତ ମହାରାଜୁଙ୍କ ବାକିଗୁଣ୍ଡଳିଯୁଂ ଅତ୍ୟ(ଅତ୍ୟ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ) ଆଯାଶ ତିରିଗୁଣ୍ଡଳିକରୁତେଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ ପଣ୍ଡଯିତରମାର୍କ ଯୋଜିତ୍ତିରିକରୁଣ୍ୟ.)

ଶାହିନ୍ଦୁ ହୁମାଂ ତଥା (ଆଲ୍ଲାହୁ ଆଭ୍ୟୋହତତିକ କାରୁଣ୍ୟ ଚଚାରିଯଟକ) ମେତ୍ତିପିଷ୍ଟଯତେ ବ୍ୟବପ୍ରକଟିତୁଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବପ୍ରକଟିତ ଏହାଲୋକ କୋପିକରୁଣାତ ଗୋକୁ...

قال الحميدي: كنا عند الشافعي - رحمة الله - فتاه رجل،
فسألته مسألة فقال: قضى فيها رسول الله صلى الله عليه وسلم كذا وكذا، فقال رجل للشافعي : ما تقول أنت؟ فقال:
سبحان الله! تراني في كنيسة؟! تراني في بيعة؟! ترني على
ومسطي زناراً؟! أقول لك: قضى فيها رسول الله صلى الله عليه وسلم واتت تقول: ما تقول أنت؟! (سير أعلام النبلاء)

(ହୃଦୟମତି(୧) ପରିଯୁକ୍ତ: ତାଙ୍କୁ ଶାହିନ୍ଦୁ(୧)ଯୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏହାରେ ବାନ୍ଦ ଆଭ୍ୟୋହତରେତୋକ ଓ ପ୍ରଶର୍ତ୍ତରରେ ପଢ଼ି ଚୋତିତ୍ତୁ).ଆଭ୍ୟୋହଂ ପରିଯୁକ୍ତ: ଆକାରୁତିକିର୍ତ୍ତିର ଗୁଣ୍ଡଳ(ସ) ହୁଣିକି ପ୍ରକାରମାଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟିତ୍ତ ହୁଣି. ଆପ୍ରୋଫାର୍ଯ୍ୟାଶ ଶାହିନ୍ଦୁ(୧)ଯୋକ ଚୋତିତ୍ତୁ: ତାଙ୍କାଲେନି ପରିଯୁକ୍ତ? ଆପ୍ରୋଫାର୍ଯ୍ୟାହଂ (କୋପରେତାକୁଂ ବେଗୁଣ୍ଡାକୁଂ କୁଟି) ଚୋତିତ୍ତୁ: ସ୍ଵାପ୍ନମାନ ଲ୍ଲାହି! ନୀଇୟନୀ କ୍ରିଗିତ୍ତୁଗୁଣ୍ଡ ପଞ୍ଜିଯିଲାଗୋ କାଣ୍ୟୁଣାତ!?
ନୀଇୟନୀ ଜୁତପୁଣ୍ଡିତିଲାଗୋ କାଣ୍ୟୁଣାତ!? ଏହେହେ ମଧ୍ୟ

തതിൽ (പാതിരിമാരുടെ) അരപ്പുട നീ കാണുന്നോ?! അക്കാരു തതിൽ റസുൽ(സ) വിധിച്ചത് എം പരണ്ണതപ്പോൾ നീ പറയുന്നു താങ്കളെൽക്ക് പറയുന്നുവെന്ന്?!)

റസുൽ(സ)യെയും അവിടുത്തെ മൊഴികളെയും അവരപ്പോരമാണ് സ്നേഹിച്ചതും ആദരിച്ചതും. സഹാബികൾ തൊട്ടിങ്ങാട്ടുള്ള ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണി തൊക്കെ. ഇബാദത്തുകൾ എത്രമാത്രം നാം മത്സരിച്ചുന്നും ചൂല്ലും തിരുമേനി(സ)യുടെ സഹാബത്തിന്റെ അയൽപ്പക്ക തത്തുപോലും എത്രതുകയില്ല. റസുൽ(സ)യോട്ടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹി ബഹുമാന അള്ളും തന്മെ വ. യമാർമ തതിൽ റസുൽ(സ)യെ മനസ്സിൽനിന്ന് സ്നേഹിച്ചവർ എത്ര പേരുണ്ട്?! ഇനി മനസ്സിൽനിന്ന് സ്നേഹിച്ചാൽ തന്ന അതെപ്പോരമാണ യാൾ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചത്? ഇരു സ്നേഹമായുക ആരിൽ നിന്നാണ് അയാൾ പകർത്തിയത്? എത്ര സഹാബിയുമായി ടൊണ് അയാളുടെ സ്നേഹഭാവങ്ങൾ യോജിച്ചുവരുന്നത്? സഹാബികളായിരുന്നാലോ പ്രവാചക സ്നേഹത്തിന്റെ ഉജജ്വലമായ ആദ്യ മാതൃകകൾ! അല്ലാഹുവിന്റെ തുപ്പത്തിയും അംഗീകാരവും നേടിയ മഹിത ജീവിതങ്ങൾ! നബി(സ)യെ അവിടുത്തെ ജന്മദിനം ആശോശാശിച്ചുകൊണ്ട് അവരാരും സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നല്ല, തിരുദാതര സ്നേഹിക്കുവാൻ ഇങ്ങനെ ദോരു സംബിധാനവും കൂടി ആവാമെന്ന്, റസുൽ(സ) പാകപ്പെടുത്തിയെടുത്ത ആ മഹോന്നതവ്യക്തിത്വങ്ങൾക്കറിയുമായിരുന്നില്ല. ഉൽബോധനവും അന്നദാനവും സ്തുതിമൊഴിക

ഇുമാണ് ഈ ആദ്ദോഹശാഖാന്തത്തിൽ പ്രധാനമായും സാധിക്കു നാത് എന്നാണ് വാദിക്കുന്നത്. ഇവയോരോന്നും മതത്തിലെ ആദ്ദരണീയ കാര്യങ്ങൾ തന്നെ. ആർക്കും അതിൽ സംശയമില്ല. ഉൽബോധനത്തിൽ അവരായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ പണ്ട്യിതിന്മാർ. അവരുടെ ഉൽബോധന രാജ്യങ്ങളും ഉപഭൂവണ്ഡങ്ങളും ഭേദിച്ചു. ഇസ്ലാമിക ലോകം ഇടിമിന്നൽ വേഗതയിൽ വികസിച്ചു! തെക്ക് അറബിക്കടലിന്റെ തീരത്ത് ഏറ്റൻ മുതൽ വടക്ക് കരിക്കടൽ തീരത്ത് വുനിയ വരെയും കിഴക്ക് ഫാറബും ബുവാറയും സമർപ്പണത്തും തുടങ്ങി പടി ഞ്ഞാറ് മൊറോക്കോയും സ്വപ്നയിന്നും ജിബോർട്ടുറും വരെ അത് വിശാലമായി. സ്വഹാബികളും താബിളും തജബിളുകളും ഉൾപ്പെട്ട ആ പ്രഭോധക സമൂഹം കേവലം ഇരുന്നുവും വർഷക്കാലം കൊണ്ടാണ് ഈത് നധാപിച്ചെടുത്തത്. യാതൊരു സംഘടനയുടെയും സാധൈനമോ മേൽവിലാസമോ ഇതിന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നില്ല പേരുവെച്ച വല്ല സംഘടനയും പ്രഭോധനത്തിനായി വേണമെന്നതും അവർക്കജൈഞ്ഞാതമായി രുന്നു. ഇതൊന്നുമില്ലാതെ ഇസ്ലാം വളർന്നു. പാശ്ചാത്യൻ എഴുതുകാർ വരെ ഈ ധ്യുതികാസത്തിൽ കൂടുകും രേഖ പ്പെടുത്തി. Dr. Laurence Brown എന്ന അമേരിക്കൻ എഴുതുകാർന്ന നാനുറോളം പേജുവരുന്ന തണ്ണേ 'The First and Final commandment' എന്ന ശ്രമത്തിലെലാറിടത്ത് കൊടുത്ത ഒരു ഉദ്ദണ്ഡി എന്ന ഏറെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. "ഇസ്ലാം പോലെ വളരെപ്പെട്ടുന്ന വ്യാപിച്ച മറ്റാരു മതവും ചരിത്ര ത്തിലില്ല മൂഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ മരണകാലത്ത് (A.D.632)

അരോബ്യയുടെ വലിയോരു ഭാഗം ഇസ്ലാമിക നിയന്ത്രണത്തിലായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വേഗം തന്നെ അത് സിറിയ, പേർഷ്യു, ഇറജിപ്പത് എന്നിവിടങ്ങളിലും ഇപ്പോഴത്തെ റഷ്യയുടെ അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിലും ഉത്തരാനുഫ്രിക്ക(സ്രാജ്യങ്ങളും)യും ഫേറിച്ച് സ്വപദയിനിരുത്തി അതിർത്തിയിൽ വരെയും ആ ജൈത്രയാത്ര ചെന്നെത്തി. അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിലാവട്ട ഇസ്ലാമിന്റെ വളർച്ച കുടുതൽ അല്ലെന്തുള്ളവാക്കുന്നതായിരുന്നു.” (Islam The misunderstood religion. by James A. Michener).

ഇപ്പകാരം സ്വഹാബികളും താബിളുകളും താബിളുത്താബികളും സ്ഥാപിച്ച ഇരു വിശാല ഇസ്ലാമിക ഭൂമിക്ക് തുല്യമായോ ആനുപാതികമായോ ഉള്ള ഒരു ഇസ്ലാമിക ലോകം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ ഒട്ടനവധി ആധുനിക മാധ്യമങ്ങളും സഭായിട്ടുപോലും ശേഷം പിന്നിട് ആയിരം വർഷക്കാലത്തെ ഉൽബോധകർക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ഉൽബോധനത്തിന്റെ മാറ്റുരക്കാൻ അത് മതിയാവും. ഉൽബോധനത്തിന് അവരായും നബി(സ)യുടെ ജന്മദിനം കാത്തിരിക്കുകയോ ജന്മദിനത്തെ അതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതൊരു പുണ്യകാര്യമായിരുന്നെന്നുണ്ടിൽ ഇബാദത്തിലും ഇവ്ലാസിലും നബി(സ)യോടുമുള്ള മഹാഖ്യത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ആദരവ് നേടിയ ആ സമൂഹം അതൊരിക്കലും വിട്ടുകളായുമായിരുന്നില്ല.

സാധ്യകൾക്കുള്ള അനാനന്ദമാണ് പുണ്യകരമായ മറ്റാന്. മതം എക്കാലത്തും ആദികപ്രസ്തുതത്തും പ്രോത്സാഹി പ്ലികപ്രസ്തുതതും പ്രേരിപ്ലികപ്രസ്തുതത്തായ കർമ്മമാണെന്ത്. പക്ഷെ നബിദിനത്തിൽ പ്രത്യേകം വാഴ്ത്തപ്രസ്തു ഒരു കാര്യമായി ഉത്തരമനുറാണ്ടുകാർ നമുക്കേൽ പരിചയപ്രസ്തുതിയാണിട്ടില്ല. ആ കർമ്മ നിർവ്വഹണത്തിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു നബിജന്മദി നാത്തെ അവർ കാത്തിരുന്നതായും രേഖപ്രസ്തുതിയിട്ടില്ല. പിന്നെ ത്രണം അനാനന്ദമാവട്ട, സാധ്യകൾക്കായുള്ളതല്ല; പ്രത്യുതാനു അനാം സർവ്വതരത്തിലും പെട്ട എല്ലാ ആമാശയ അള്ളിലേക്കുമുള്ള ഭാനമായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്.

സാധ്യകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്ന, ആഹാരവും അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലാവല്ലത്തിലാണ് സാഹാബികൾ ജീവിച്ചിരുന്നത്. ഭാനത്തെക്കുറിച്ച് അവർ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്തതെ നാം കേൾക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആഹാരത്തിന് സ്വയം അത്യാവശ്യകാരായിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് അവരിൽ പലരും മറ്റുള്ളവർക്കെൽ ഭാനം ചെയ്തത്. ഒരാൾ ചോദിച്ചു: “അല്ലാഹുവിഞ്ചീ റസുലു, മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിനർഹമാക്കുന്ന ഭാനമേ താണ്? അവിടുന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു: “നിനക്ക് ആരോഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും നിന്നെ ലുഖ്യ സാധിക്കുകയും നീ സമ്പന്നത മോഹിക്കുകയും ഭാരിച്ചും ദയപ്രസ്തുകയും ചെയ്യുന്ന വേളയിലും നീ ചെയ്യുന്ന ഭാനമാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠം” - ബുബാരി.

ഇത്തരം മൊഴികളാണ് അവരെ ദാനശീലരാക്കിയത്. ഒരിക്കൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഉമർ(0)ന് രോഗം പിടിപെട്ട വേള. അദ്ദേഹം തനിക്ക് മുന്തിരി തിനാൻ കൊതിയായി. അദ്ദേഹം ഭാര്യ സ്വഹി യും പറഞ്ഞയച്ചു ഒരു ദിർഹം കൊടുത്ത് ഒരു കുല മുന്തിരി വാങ്ങിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തിനാടുക്കൽ അതുമായി പ്രവേശി ചുപ്പോൾ അവരെ പിന്തുടർന്നിരുന്ന ഒരു ധാചകൻ പറഞ്ഞു: ഭിക്ഷക്കാരൻ! (എനിക്കും തരണേ) എന്ന്. അപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഉമർ(0) പറഞ്ഞു: അതയാർക്ക് കൊടുത്തേക്കു....അപ്രകാരം അതയാർക്ക് നൽകി. പിന്നെ മറ്റാരു ദിർഹം കൊടുത്തയച്ചു അവരെക്കാണ്ട് ഒരു കുല മുന്തിരി വാങ്ങിച്ചു. ആ ധാചകൻ അവരെ പിന്തുടർന്നു, അവർ അദ്ദേഹത്തിനാടുക്കൽ പ്രവേശി ചുപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: ഭിക്ഷക്കാരൻ! ഇംഗ്ലീഷ് ഉമർ (0) അവരോട് പറഞ്ഞു: അതയാർക്ക് കൊടുത്തേക്കു... എന്ന് അപ്രകാരം അതയാർക്ക് കൊടുത്തു. പിന്നെ സ്വഹിയു(0)യെ അയാളുടെ അടുത്തെയെച്ചു പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണ ഈ യിതാവർത്തിച്ചാൽ അതിലൊരിക്കലെും പുണ്യമില്ല എന്ന്. തുടർന്ന് മറ്റാരു ദിർഹം നൽകി (വീണ്ടും) മുന്തിരി വാങ്ങി - ബബ്പഹവി.

സന്തം നിലക്ക് ആശയുള്ളപ്പോഴായിരുന്നു ഇത്തരം ദാനങ്ങൾ. മുസ്ലിംകളോടനുപോലെ അമുസ്ലിംകളോടും അവരത് ചെയ്തു. ബദ്രിൽ ബന്ധ നിയരാ കെപ്പട്ട അമുസ്ലിംകളോടുപോലും ഈ ആതിമൃദ്ധവും ദാനമനോഭാ

വവ്യും അവർ കാട്ടി. അവർക്ക് ആഹാരം നൽകിയിട്ടല്ലാതെ നാം കൈശണം കഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ആ സ്വഹാബികളുപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ധാരതാരു ഭൗതികേച്ചകൾക്കോ ഉപചാരപദങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി അവർ കാത്തു നിന്നിരുന്നില്ല. അവരേയും അവരുടെ ചര്യ പിൻപറ്റുന്ന വിശുദ്ധസ്ഥാരെയും അല്ലാഹു ജല്ലജലാലുഹു ആദരിക്കുന്നത് നോക്കു.....

**وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَبَّةٍ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا. إِنَّمَا
نَطْعَمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جِزَاءً وَلَا شُكُورًا**

(കൈശണത്തിന് അഭിലാഷമുള്ളതോടെ(തതനെ) പാവപ്പെട്ട വന്നും അനാധക്കൂട്ടിക്കും ബന്ധനസ്ഥനും അവർ കൈശണം നൽകുന്നു.(അവർ പറയും) നിശ്ചയം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി (മാത്ര)മാണ് എങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കൈശണം തന്നത്. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രതിഫലമോ നഞ്ചിയോ എങ്ങളുടെ ശിക്കുന്നില്ല—(ഇൻസാൻ:8,9). ഈ ആളുകൾക്ക് അല്ലാഹു ഒരു കണികവച്ച പാരതികഫലം അറിയണമെന്നുള്ളവർ വുർആനിലെ അൽ ഇൻസാൻ അധ്യായം പാരായണം ചെയ്യുടെ—

ഉത്തമനുസ്താനങ്കാരാരും ഉർജ്ജവോധനത്തിനോ അന്ന ദാനത്തിനോ റസുൽ(സ)യുടെ ജന്മദിനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയില്ലെന്നിയിക്കാനാണ് ഇതിന്ത്രയും വിശദമാക്കേണ്ടി വന്നത്. ആ മഹാത്മകളാലും പുണ്യകരമെന്ന നിലക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥാനങ്ങളും സ്ഥലങ്ങളും ദിനങ്ങളും തേടിയാണ്

പക്ഷെ നാം പോവുന്നത്. അവർ പുണ്യകരമായിക്കരുതി ചെയ്ത ശിലങ്ങൾ പലതും നാം വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്തും.

ഉമർ(റ)നോടൊപ്പം ഒരിക്കൽ ഹജ്ജിൽ പക്കടുത്ത പിലർ അദ്ദേഹം ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിച്ച് മണ്ണവെ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

فَلَمَّا فَضَى حَجَّهُ وَرَجَعَ وَالنَّاسُ يَبْتَدِرُونَ. فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَيْلَ
مَسْجِدٌ صَلِي فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَقَالَ:
هَذَا هَلْكَ أهْلُ الْكِتَابِ، اتَّخَذُو أثَارَ أَنْبِيَاكُمْ بِيَعَا! مَنْ عَرَضَتْ
لَهُ مِنْكُمْ فِيهِ الصَّلَاةُ فَلَيُصْلِلُ وَمَنْ لَمْ تُعَرِّضْ لَهُ مِنْكُمْ فِيهِ
الصَّلَاةُ فَلَا يَصْلِلُ. (تحذير الساجد للألبانى، ابن أبي شيبة)

(അദ്ദേഹം ഹജ്ജ് പൂർത്തികരിച്ച് മണ്ണവെ ജനങ്ങൾ ധൂതി കൂട്ടി. അപ്പോഴേക്കും ചോദിച്ചു: എന്താണിത്? “നമി(സ) നമ സ്കർച്ച് പള്ളി തന്നെ” എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. (പള്ളി സന്ദർശിച്ച് അതിൽ നമസ്കരിക്കാനും ദിവ്യാനും അഭ്യന്തരം പറഞ്ഞു: “ഇങ്ങനെന്നാണ് ജുതൻമാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും നശിച്ചത്. അവർ അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലടികളെ പള്ളിക്കും! (അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യരുത്.) അവിടെ വെച്ച് (ഒസ്തൽ (സ) നമസ്കർച്ച് സ്ഥലത്ത്) നിങ്ങളിലാർക്കെങ്കിലും നമ സ്കാരം ആസനമായാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുക. നിങ്ങളിലാർക്കെങ്കിലും അവിടെ വെച്ച് നമസ്കാരമാസനമായി മല്ലെങ്കിലോ നമസ്കരിക്കുകയുമരുത്-”)

മഹത്യത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിൽ വർത്തിച്ച സ്വഹാബാക്കളും താബിളുകളും കാണാത്ത മഹത്യം റസൂൽ(സ) ജനിച്ച തിയ്യതിക്കും ആ മാസത്തിനും അവർ കർപ്പിച്ചു. പല രാഷ്ട്രങ്ങളും ആ തിയ്യതിക്കു ദേശീയ അഭ്യർത്ഥന നൽകി. ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾ അതാശേഷിക്കാൻ മാത്രമുപയോഗിക്കുന്ന വലിയ മെമ്പാനങ്ങളും ശാക്കി. സുധാനിലെ

مِدَانُ الْمُولَدِ الْكَبِيرِ ഇതിനും മരിക്കാൻ മരിക്കാൻ. പല ആശേഷാശ്വകാരും ഈ സദ്ഗൂർഖിൽ റസൂൽ (സ) സന്നിഹിതനാവുമെന്നു വരെ വിശദിച്ചു. ആ വിശദാസവുമായി അവർ റസൂലിനെ ഒന്നിച്ചു വരവേറ്റു. **مرحباً بالمصطفى يا مرحباً** (മുസ്തഹാ-നബിയൈ-സാഗതം. സാഗതം!) വാദ്യമേളങ്ങൾ മുഴക്കി. വലിയ ശ്രദ്ധകളിൽ മുട്ടി. സ്ത്രീകളും പുരുഷരും പരസ്പരം കൂടിക്കലർന്നു. നമ്മുടെ നാടുകളിൽ രാഷ്ട്രീയക്കാരെപ്പോലെ ജാമകളും കൊടികളുമുണ്ടായി. മുദ്രാവാക്കുങ്ങൾ മുഴക്കി.

“ലുന, വൈക്കിംഗ്, അപ്പോളോ
ആകാശത്ത് പറക്കുന്നോൾ
നമ്മുടെ നബിയുടെ മിഞ്ചാജ്
നമ്മു പൂളകം കൊള്ളിച്ചു
എ.പി. മുഹമ്മദ് സിദ്ദാബാദ് ”

അന്തുപ്രവാചകൾ(സ)യെയാണ് എ.പി.മുഹമ്മദാക്കി പുരുക്കിയത്. ഇനിയും വിളിച്ചു:

“ബഹിരാകാശത്തിൽത്തിയതും
ആദ്യം പാദം കുത്തിയതും

ആംസ്ട്രോം അല്ല ആൽഡിനുമല്ല
 മുതൽ മുറിയാൽ സാലുല്ലാർ -" ഇങ്ങിനെ
 യുള്ള മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ! ഏഴാകാശങ്ങൾക്കുമപ്പുറതേക്ക്
 സഖ്യരിച്ച പ്രവാചകൾ(സ)യെ, ഈ ദൃശ്യാകാശത്തിനു
 ചുവടെ ന്യിതി ചെയ്യുന്ന ബഹിരാകാശതേക്കു പോയ
 സഖ്യാരികളുടെ പരിശമങ്ങളാടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി.
 അങ്ങനെ മിഞ്ചാജിന്റെ സദ്യേശം എന്നാണെന്നുപോലുമാണി
 യാത്രവരാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ ജനങ്ങളിൽ തോന്നിപ്പിച്ച്
 ഉത്തമനുറ്റാണ്ടുകാർ കാണാത്ത, ഉൾക്കൊള്ളാത്ത പല മേരെ
 കളും ഇതിലുണ്ടെന്നും തോന്നാലുണ്ടാകണി. ഈ ആജോഹംപാ
 രിപാടികളിലുടെ തങ്ങൾ ചെയ്തത് ഒരു മഹത്തായ കാര്യ
 മാണന്നും അവർ തെറ്റിയിരിച്ചു. അല്ലാഹു ജല്ലജലാലുഹു
 പറയുന്നു:

قَلْ هُلْ نَبِّنْكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًاٍ. الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيهِمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يَصْنَعُونَ

(നബിയെ) പറയുക. കർമ്മങ്ങൾ ഏറ്റവും പാഴായി
 പ്രോത്സാഹക്കുണ്ടിച്ച് നാം നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തരട്ടുയോ?
 എൻകി ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ പരിശമം പിശുച്ചുപോയവ
 രാത്രെ അവർ. അവരാകട്ട നല്ല പ്രവർത്തനമാണ് തങ്ങൾ
 ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് വിചാരിക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നു-അതു കവറ്റ് :103,104.)

ഇളജിപ്പിലെ കെയ്റ്റോയിൽ ഹിജ്ര 362-ൽ അൽ മുഹമ്മു ലി ദീനില്ലാഹ് എന്ന മാതിമിയും വലീഹയാണ് നബി ദിനം ആദ്യം നടപ്പിലാക്കിയത്. നബിദിനം മാത്രമല്ല വേരെ അഞ്ചു ജന്മദിനങ്ങളും അപേക്കാരം അവർ സ്ഥാപിച്ചു. അലി(റ), മാതിമ(റ), ഹസൻ(റ), ഹുസൈൻ(റ) എന്നിവരും ദെയും നിലവിലുള്ള വലീഹയുടെയും ജന്മദിനങ്ങൾ! ഷിയാ വിഭാഗക്കാരായിരിന്നു ഇവർ. അതു കൊണ്ടാണല്ലോ റസൂൽ(സ)യുടെ പേരിലുള്ള ആഖ്യാഖ്യത്തിനൊപ്പം അലി(റ), മാതിമ(റ), ഹസൻ(റ), ഹുസൈൻ(റ) എന്നിവരുടെ പേരു കള്ളം സ്ഥലം പിടിച്ചത്. അബുബക്രൻ(റ), ഉമർ(റ), ഉമ്മാൻ(റ) എന്നീ പുണ്യവലീഹമാരുടെ പേരുകൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ വന്നില്ലല്ലോ.. എന്നാൽ ഹിജ്ര 487-ൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന അൽ അഹമ്ദൽ ബിൻ അമീറുൽ ജുയുഷ് എന്ന പട്ടാളത്തെ വൻ ഇര ആറിനം ജന്മദിനങ്ങളും നിർത്തൽ ചെയ്തു. ജന അഡ്സ് പിന്നെ ആ ആചാരങ്ങളും മറന്നു. എന്നാൽ ഹിജ്ര 524-ൽ അൽഹാകിം ബിൻ അംറില്ലാഹ് എന്ന മാതിമിയും വലീഹ പ്രസ്തുത ആറു ജന്മദിനാഖ്യാഖ്യങ്ങളും പുനരാരം ഭിച്ചു. അന്നുതൊട്ടിങ്ങാട്ട് പിനിട ഇര എഴുന്നൂർ വർഷങ്ങളിലും അത് നിരന്തരം ആചരിക്കപ്പെട്ടു. ഇർബാൽ പട്ടണത്തിൽ ആദ്യമായി ഇത് നടപ്പിലായത് ഹിജ്ര എഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണ്. അവിടുത്തെ സുൽത്താൻ അൽ മുദഹ്മർ അബു സഹുദ് കൗകബുരി ബിൻ സൈനുദ്ദീൻ അലി എന്ന രാജാവാണ് അതിന്റെ നായകൻ.

ശ്രദ്ധിക്കുക! റസുൽ(സ) ആദരിച്ചു പറഞ്ഞ സഹാബാക്കളുടെയും അതിനു തൊട്ടടുത്ത രണ്ടു തലമുറകളുടെയും കാലാവസ്ഥയിൽ, റസുൽ(സ)യുടെ ജന്മദിനത്തെപ്പറ്റി അവരായും വല്ലത്യും സംസാരിച്ചതായോ അതിനെ ആചരിച്ചതായോ ആദരിച്ചതായോ നാം കേൾക്കുന്നില്ല. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനപകുതിയിൽ ഷിയാ വിഭാഗങ്ങാരായ ഫാതിമി മിയൂ രേണാധികാരികളാണ് ലോകത്തിന് ഈ നവീനചാരം സമർപ്പിച്ചത്. മുസ്ലിം വിശ്വാസങ്ങളെ വേദ്യാടിക്കാണ്ടേയിരിക്കുന്ന വല്ലാതൊരു ദുരന്തമായി അതിനും തുടരുന്നു....

അല്ലാഹു ജല്ലജലാലുഹു പറഞ്ഞു:

وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا رحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(ലോകർക്ക് കാരുണ്യമായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നാം നിന്നെ അയാളിക്കില്ല-അൻബിയാൻ : 107) സർവ്വലോകർക്കും കാരുണ്യമായയച്ച ഒരു പ്രവാചകരണി ജന്മത്തിൽ ആപ്പറ്റാദം കൊള്ളുകയും എന്നത് നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണെന്ന് ചിലർ ആ വുർജ്ജാൻ വാക്കുത്തെ വ്യവ്യാനിച്ചു. എന്നല്ല അല്ലാഹു അപ്രകാരം കർപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്തു എന്നവർ ജിൽപ്പിച്ചു.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِيَرْحُوا

(പറയുക: അല്ലാഹുവിരും അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കൊണ്ടാണത്. അതിനാൽ അതുകൊണ്ടവർ സന്നാഷിച്ചുകൊള്ളുക-യുനുസ്:58) എന്ന വാക്യം അതിനായുംാഹരിച്ചു.

അല്ലാഹു നൽകിയ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു കാരുണ്യമാണെല്ലാ തിരുമേനി(സ). അക്കാദ്യം മനസ്സിൽനിർവ്വു തുടിപ്പുകളിലും അണച്ചുചേർത്തംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ പറയുടെ, റസൂൽ(സ)യുടെ ജന്മത്തിൽ സന്ദേശം കാണോ അതാണോ അണച്ചിക്കാണോ ഉള്ള ഉദ്ദേശമല്ല ആ കർപ്പന യില്ലാത്തത്. അല്ലാഹു ജലുജലാലുഹു അഞ്ചിനെ തന്റെ അടിമ കളോട് കൽപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല. പ്രത്യുത, അതിന്റെ ഉദ്ദേശം അതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യം വിശദികരിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹു ജലുജലാലുഹു പറയുന്നു:

يَا إِيَّاهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِمَا فِي
الصُّدُورِ وَهُدًىٰ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

(ഹോ, മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന്
(1) സദുപദേശവും (2) നെഞ്ചുകളിലുള്ള (ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള രോഗ) തതിന് ശമനവും (3) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗ ദർശനവും (4) കാരുണ്യവും വന്നിട്ടുണ്ട്-യുനസ്:57). അല്ലാഹു വിന്റെ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കൊണ്ടാണ് ആ നാലു കാരുണ്യങ്ങളും സംഭവിച്ചത്. ആ അനുഗ്രഹം വിശുദ്ധ ബുർഡിനും ആ കാരുണ്യം ഇസ്ലാമുമാണെന്നാണ് പുർവ്വകാല വ്യാവ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞത്. ഒരാളും തന്നെ ആ കാരുണ്യം എന്നത് റസൂലിന്റെ ജന്മമായിട്ട് വിശദികരിച്ചിട്ടില്ല. ബുർഡിനിലോ ഇസ്ലാമിക തത്ത്വങ്ങളിലോ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ടത്യം താൽപര്യപ്പെട്ടതുമായ കാരുണ്യൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിലും നടപ്പിലാക്കുന്നതിലുമാണ് നാം സന്ദേശം കൊള്ളേണ്ടത്.

ഇസ്ലാം നബി(സ)യുടെ ജനനത്തെ കാരുണ്യമായി പരിചയ പ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്നാൽ റസൂൽ(സ)യുടെ നിയോഗത്തെ യാണ് അപ്രകാരം പാണിച്ചുള്ളത്. റസൂൽ(സ)യെ നബിയായി നിയോഗിച്ചത് അവിടുത്തെ നാൽപതാമത്തെ വയസ്സിലാണോ.... ആ നിയോഗത്തെപ്പറ്റിയാണ് “ലോകർക്ക് മുഴുവൻ കാരുണ്യമായി” എന്ന് അല്ലാഹു സുന്നത്തുൽ അൻബിയാളുലെ 107-ാമത്തെ വാക്യത്തിലൂടെ പാണത്ത് ആ നാൽപതാമത്തെ വയസ്സിലെ നിയോഗത്തെക്കുറിച്ചാണ്

وَانْمَا بَعْثَتِي رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(നിശ്വയം, ലോകർക്ക് മുഴുവൻ കാരുണ്യമായാണ് അല്ലാഹു എന്ന നിയോഗിച്ചത്-അഹർമദ്) എന്ന് പ്രവാചകൾ(സ) ഒരിക്കൽ അവിടുത്തെ വൃത്തും യിൽ പറഞ്ഞത്. ഹിറാ ശുഹറിൽ വെച്ച് റസൂൽ(സ)കു ജീബിൽ(അ) നുബു വുത്തുമായി വന്ന സംഭവമാണ് മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ആദ്യത്തെ കാര്യം. പ്രവാചകൾ(സ)യുടെ അവതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു രാത്രിയിൽ മസ്ജിദുൽ ഹറമിൽ നിന്ന് ബൈതുൽ മുവദ്ദസിലേക്ക് പോയത് മറ്റാരു മഹത്തായ കാര്യമാണ്. അതേ രാത്രി തന്നെ അവിടെ നിന്ന് ഏഴാകാശങ്ങൾക്ക് മീതേക്കു കയറിപ്പോയതും അല്ലാഹുവുമായി സംസാരിച്ചതും ഈ സമുദ്രയത്തിന് അബ്ദുനെ രഞ്ഞ നമസ്കാരം നിർബന്ധമാക്കിയതും ആ രാത്രിയുടെ പ്രകാരം വന്നാണെന്നോഫേക്കും മസ്ജിദുൽ ഹറമിൽ തന്ന തിരിച്ചെത്തിയതും അതുതകരമായ മറ്റാരു സംഭവമാണ്. റസൂൽ(സ)യുടെ മദ്ദീനയിലേക്കുള്ള ഹിജ്ര മറ്റാരു മഹ

അതായ സംഭവമാണ്. എജ്ഞർ റെഡാം വർഷത്തിൽ നടന്ന ബംഗാർ യുദ്ധവും 8-ാം വർഷത്തിലെ മകാറിജയവും മഹത്തരങ്ങളായ സംഭവങ്ങളാണ്. ഈ മഹാസംഭവങ്ങളോരോന്തും നടന്ന ദിവസങ്ങളെ ഓർക്കാനായി പ്രവാചകൻ(സ) സഹാബികളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി ഒരുമിച്ചു പുതുക്കൽ നടത്തുകയോ പ്രവാചക കാലാലട്ടത്തിനു ശ്രേഷ്ഠ സഹാബികളായും അപ്രകാരം ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായില്ല. “ഈനേ ദിവസം നിങ്ങളുടെ മതം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പുർത്തിയാക്കിത്തന്നു.....” എന്ന ഭാഗം നേരത്തെ നാം വായിച്ചുള്ളോ.. പ്രസ്തുത വാക്യം നബി(സ) യുടെ ഹജ്ജിൽ, ബഹളിയാഴ്ച, അപ്രാദിനത്തിൽ ഒരു ദേവകു നേരമാണ് അവതരിക്കുന്നത്. ദരിക്കൽ ജുതനായ ഒരാൾ ഈ വാക്യം തെപ്പറ്റി ഉമർ(റ)നോടു പറഞ്ഞു:

لَوْ أَنْزَلْتَ هَذِهِ الْآيَةَ عَلَيْنَا لَاتَّخَذْنَا يَوْمَهَا عِيدًا

(ഞങ്ങളിലാണ് ഈ വാക്യം ഇരഞ്ഞിയതെങ്കിൽ ഞങ്ങളീടിവ സത്തെ പെരുന്നാളാക്കുമായിരുന്നു)എന്ന്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് അല്ലാഹു അവരെ മതം പുർത്തീകരിച്ച ദിനമെന്ന നിലക്ക് വേണമെങ്കിൽ അതേപറ്റി ഒട്ടവധി ഓർമ്മ പുതുക്കൽ നടത്താമായിരുന്നു. മുകളിൽ നാം എല്ലാം പറഞ്ഞ ആ മഹത്തായ സംഭവങ്ങളോരോന്തും ഈ ഒരോറു ദിവസത്തിൽ സ്ഥാരിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ മതത്തിൽ അതനുവദിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടാണ് അത്തരം ആഭ്യന്തരാശങ്ങൾ ഇല്ലാതെ പോയത്. അതേപറ്റിയുംബില്ലാഹ്.

مُعَذَّبَهُ (تُوبَهُ) യൈക്കുറിച്ചാണ് മറ്റാരു പരാമർശം.

അബ്യുലഹബിഗ്രേ അടിമസ്ത്രിയായിരുന്നു ഇവർ. മുഖേവ ബാഡ്യം റസുൽ(സ)യെ മുലയുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ്(സ) ഇനിച്ചു സന്തോഷം അബ്യുലഹബിനെന്തിച്ചുത് ഇവരായിരുന്നുവെന്നും അതിൽ സന്തുഷ്ടനായി മുഖേവബാഡ് അദ്ദേഹം അടിമത തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചുവെന്നും ആ പുണ്യത്തിലോ പേരിൽ അബ്യുലഹബിന് ഒരു പ്രത്യേക ദിവസത്തിൽ നടക്കത്തിൽ ശിക്ഷയിൽ കുറവുകിട്ടുന്നുവെന്നുമാണ് വാദം. ആ കമ ഇതു പുസ്തകത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നബി(സ)യുടെ ജനനത്തിൽ സന്തോഷവാനായി അബ്യുലഹബി തന്റെ ഇതു അടിമയെ മോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വ്യക്തമായ ഒരു രേഖയും അതു സംബന്ധിച്ച് വന്നിട്ടില്ല! വന്ന റിപ്പോർട്ടുകളാവട്ട ഇതു കെട്ടു കമരയെ കുടുതൽ ദുർശനയപെരുത്തമായ അഴുക്കാക്കി മാറ്റു കയ്യും ചെയ്യുന്നു. ഇംബനു ഹജർ(റ) പറയുന്നു: “മുലകുടി കാല മൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് വളരെ നീണ്ടകാലഘട്ടത്തിനു ശേഷം ഹിജ്രയുടെ മുന്ബായിട്ടായിരുന്നു അബ്യുലഹബി അവരെ മോചി പ്പിച്ചത് ” എന്ന്.(പത്രപ്പുത്ര ബാറി).

മുലകുടി ബന്ധത്തിലുടെയുള്ള മാതാവെന നിലക്ക് റസുൽ(സ) അവരെ വളരെ സ്നേഹിക്കുകയും ഉപഹാരങ്ങ ക്കൊക്കെ പലപ്പോഴും കൊടുത്തയ്ക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. വദീജ(റ) ഇത് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ തന്ന വദീജ(റ)യ്ക്ക് അവരോട് ആദരവുണ്ടായി. അവർ അബ്യുലഹബിനോട് അവരെ മോചിപ്പിക്കാമോ എന്നാരാണതു. എന്നാൽ അബ്യുലഹബി ആ ആവശ്യം തിരസ്കരിക്കുകയാണ്

ചെയ്തത്. റസൂൽ(സ) മദീനയിലേക്ക് ഫിജറ് പോയപ്പോഴാണ് അബ്ദുലഹാബ് അവരെ മോചിപ്പിച്ചത്. (കൂടുതൽ വിശദമായി **الطبقات** അബ്ദുൽ ഖാദ് താൻ സുദ്).

ഈ റബ്ബൂദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും റസൂൽ(സ)യുടെ ജീവനത്തിന്റെ സന്ന്യാസത്തിലോ വളർച്ചയുടെ സന്ന്യാസത്തിലോ അവർക്ക് മോചനം കിട്ടിയിട്ടില്ലോ എന്നാണെല്ലോ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

سنة حسنة (നല്ല സുന്നത്) എന്നാണ് മറ്റാരു വാദം. ഏതൊരു നല്ല കാര്യവും നടപ്പിലാക്കിയാൽ അതെത്തോക്കെയും നല്ല സുന്നത്താവുമായാണ്! റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു:

وَمِنْ سِنْ سَنَةٍ حَسَنَةٌ فَلِهِ أَجْرٌ هَا وَاجْرٌ مِّنْ عَمَلٍ بَهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

(ഏതൊരാൾ ഒരു നല്ല സുന്നത് നടപ്പിലാക്കിയാൽ അയാൾക്ക് അതിനുള്ള പ്രതിഫലവും അന്ത്യനാൾ വരെ ആരോക്കെ അതു ചെയ്തുവോ അവർക്കുള്ള പ്രതിഫലവുമുണ്ട്.)

ഈ സുന്നത് നമ്മുടെ സ്വന്നം വകയായുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നാണ് ചിലർ യാരിച്ചത്. അങ്ങിനെയല്ലോ, പകരം റസൂൽ(സ)യിലോ നാലു വലിപ്പമാരിലോ മാത്രകയുള്ളതായിരിക്കണം അത്. അതിലില്ലെങ്കിൽ അത് തള്ളപ്പെടണം. **مِنْ عَمَلٍ لَّيْسَ عَلَيْهِ امْرَنَا فَهُوَ رَدٌ** (റസൂൽ(സ)പറഞ്ഞു):

(നാം കൽപ്പിച്ചതല്ലാത്ത ഒരു കാര്യം (മതത്തിൽ) എത്തൊരാൾ ചെയ്തുവോ അപ്പോഴത് തള്ളപ്പേടണം.) നമ്പിദിനം റസുൽ (സ)യോ സ്വഹാബത്തോ ആചർജ്ജിട്ടില്ല. അതിനാൽ അത് സുന്നത്തിന്റെ ഗണത്തിൽ വരുന്നില്ല. തള്ളപ്പേടേണ്ട ഗണത്തിലാണ് വരുന്നത്. ഇതുശ്ശേക്കാള്ളാൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രയാസം തോന്തുന്തുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഇതിലേക്ക്, നമ്മുടെ മനസ്സുകൾക്ക് ആശാസവും വിശാലതയും തരുന്ന ഒരു സംഭവത്തിലേക്ക് നമ്മുക്കാണ് കടന്നു ചെല്ലും.. അംഗുഖിൻ യഹ്യാ തന്റെ പിതാമഹരനെപ്പറ്റി, പിതാവ് യഹ്യാ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായിപ്പറായുന്നു:

كنا نجلس على باب عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قبل صلاة الغذاء، فإذا خرج مشينا معه إلى المسجد، فجاءنا أبو موسى الأشعري رضي الله عنه فقال: أخرج اليكم أبو عبد الرحمن بعد؟ قلنا : لا، فجلس معنا حتى خرج، فلما خرج قمنا إليه جميعاً، فقال له أبو موسى: يا أبا عبد الرحمن، أني رأيت في المسجد آثماً امرأاً انكرته ولم أر والحمد لله إلا خيراً، قال فما هو؟ فقال: إن عشت فستراه، قال رأيت في المسجد قوماً حلقاً جلوساً ينتظرون الصلاة في كُل حلقه رجلٌ وفي أيديهم حصى فيقول كبروا مائةً فيكبرون مائةً، فيقولون: هَلُّوا مائةً فيهلالون مائةً، فيقول سبحوا مائةً فيسبحون مائةً، قال فماذا قلت لهم؟ قال: ما قلت لهم شيئاً، انتظار رأيك

او انتظار أمرك، قال افلا امرتهم ان يعدوا سيناتهم، وضمنت لهم ان لا يضيع من حسناتهم شيء، ثم مضى ومضينا معه حتى أتى حلقة من تلك الحلق فوق عليهم، فقال : ما هذا الذي اراكم تصنعون؟ قالوا : يا ابا عبد الرحمن، حصى نعد به التكبير والتهليل والتسبيح، قال : فعدوا سيناتكم فانا ضامن ان لا يضيع من حسناتكم شيء، ويحكم يا امة محمد، ما اسرع هلكتكم، هؤلاء صحابة نبيكم صلى الله عليه وسلم متوفرون، وهذه ثيابه لم تبل، وآتيته لم تكسر، والذى نفسي بيده، انكم لعلى ملة هي اهدى من ملة محمد صلى الله عليه وسلم، او مفتاحوا باب ضلاله. قالوا : والله يا ابا عبد الرحمن، ما اردنا الا الخير، قال وكم من مرید للخير لمن يصيبه.

رواه الدارمي

(പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിനു മുമ്പ്, എങ്ങൻ അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ മസ്�ല്ലദ്ദ്(റ)ന്റെ വാതിലിനു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പോവാനായി ഇതിക്കു കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അബ്ദു മുസാ അൽ അഷ്അറി(റ) വനു ചോദിച്ചു: അബ്ദു അബ്ദുൽഹിന്മാൻ (അബ്ദുല്ലാഹ് ഇബ്ന് മസ്�ല്ലദ്ദ് അദ്ദേഹത്തിനു വിളിക്കുന്നത് - അബ്ദുർഹിന്മാൻ പിതാവേ എന്ന്) നിങ്ങളിലേക്ക് ആഗത

നായോ? എങ്ങെൻ പറഞ്ഞു: ഇല്ല. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം വരുന്നത് വരെ അദ്ദേഹവും (അബ്ദു മുസാ(റ)യും) എങ്ങളോടൊപ്പം ഇരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം (ഇബ്നു മസ്ലൂദ്) ആഗതനായ പ്രോശ് എങ്ങളെള്ളാവരും അദ്ദേഹത്തിനടുത്തേക്ക് എഴുന്നേറ്റ് ചെന്നു. തുടർന്ന് അബ്ദു മുസാ(റ) അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: ഓ, അബ്ദു അബ്ദുർറഹ്മാൻ! മുസില്ലാത്താരുകാരും എന്നെ പള്ളിയിൽ കണ്ണു. എന്നതിൽ നിന്നും വിട്ടു നിന്നു. അൽഹംദുലില്ലാഹ് എന്നതിൽ പുണ്യമല്ലാതെ കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹം (ഇബ്നു മസ്ലൂദ്(റ)) ചോദിച്ചു: എന്നാലെന്താണത്? അദ്ദേഹം അബ്ദു മുസ(റ) പറഞ്ഞു താകൾ ജീവിച്ചിരുന്നാൽ അപ്പോഴത് താകൾക്ക് കാണാനാവും. ജനങ്ങൾ പള്ളിയിൽ സംഘമായിരുന്ന് നമസ്കാരത്തിനുകാത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് കണ്ണു. ഓരോ സംഘത്തിലെ ആളുകളുടെ കൈകളിലും ചെറിയ കല്ലുകളുണ്ട്. ഓരോ പറയും: **کبروا مانہ** (നുറുവട്ടം തക്കബീർ ചൊല്ലു) എന്ന്. അപ്പോഴവർ നുറുതവണ അല്ലാഹു അക്ബർ ചൊല്ലും. പിന്ന അയാൾ പറയും: **ھلوا مانہ** (നുറുവട്ടം ലാ ഇലാഹ ഇല്ലാഹ് ചൊല്ലു) എന്ന്. അപ്പോഴവർ നുറുതവണ ലാ ഇലാഹ ഇല്ലാഹ് എന്നു പറയും. അയാൾ പറയും: **سبحوا مانہ** (നുറുവട്ടം സുഖ്യഹാല്ലാഹ് ചൊല്ലു) എന്ന്. അപ്പോഴവർ നുറുതവണ സുഖ്യഹാനല്ലാഹ് എന്നു പറയും. അദ്ദേഹം(ഇബ്നു മസ്ലൂദ്(റ)) ചോദിച്ചു: അപ്പോൾ അവരോട് നിങ്ങളേറ്റ് പറഞ്ഞു? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഈവന്നാനും പറഞ്ഞില്ല. താകളുടെ അഭി

പ്രായമോ കൽപ്പനയോ കാത്തിരുന്നു". അദ്ദേഹം (ഇംഗ്ലീഷ് മസ് ഉള്ളട(റ)) പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്കവരോട് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ എല്ലാവിൽ എന്ന് കൽപ്പിക്കാമായിരുന്നില്ലോ? നിങ്ങളുടെ പുണ്യ അഭ്യാസങ്ങളിലോ നഷ്ടപ്പെട്ടില്ലായെന്നതിന് അവർക്ക് നിങ്ങൾ ഉറപ്പ് നൽകുകയും (ചെയ്യാമായിരുന്നില്ലോ?)?" തുടർന്ന് അദ്ദേഹം നീങ്ങി. എങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അനുശമിച്ചു. അവിടുതെ സംഘങ്ങളിലെലാറു സംഘത്തിനുമുമ്പിൽ ചെന്നു നിന്നിട്ടേഹം ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളീ കാണിക്കുന്നതെന്നാണ്?" അവർ പറഞ്ഞു: "അല്ലയോ അബ്യു അബ്യുർഹർമാൻ ഇത് കല്ലുക ഇംഗ്ലാൻ. എങ്ങളിൽ കൊണ്ടു തക്കബീറും ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലായും സുഖപ്പാനല്ലായും എല്ലാം പിടിക്കുകയാണ്". അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാവിൽ. നിങ്ങളുടെ നയകളൊന്നും പാശായിപ്പോവില്ലെന്ന് താനങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പ് തരാം. മുഹമ്മദിന്റെ സമാധാനേ, നിങ്ങൾക്കു നാശം! നിങ്ങളുടെ വേഗമാണ് നശിച്ചുപോയത്! നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകർ(സ)യുടെ സഹാബാകളിൽ ധാരാളം (ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.) തിരുമേനി(സ)യുടെ വസ്ത്രമിൽ അത് ശ്രവിച്ചിട്ടില്ല. അവിടുന്ന(ഉപയോഗിച്ചു) പാത്രങ്ങൾ നശിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്റെ ആത്മാവ് ഏതൊരു കൈകളിലാണോ അവനെന്നതെന്ന യാണോ!, നിങ്ങൾ മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ മതത്തിലെ ഏറ്റവും സന്ന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച മില്ലത്തിലാണോ അതോ നിങ്ങൾ വഴി കേടിക്കു വാതിൽ തുറക്കുന്നവരാണോ!" അവർ പറഞ്ഞു: "അല്ലയോ അബ്യു അബ്യുർഹർഹർമാൻ! അല്ലാഹുവാണോ,

என்னச் சூலாதை மருானும் உடுஷிச்சிடிலூ” அடுப்பால் பரிணமம்: “நாம் உடுஷி கருள ஏதேயோ பேருள்க்; அவர்களை லலிக்காதை போவுனூ”!-அறிமி)

மஜ்ர் நமஸ்காரத்தினு வேள்கி வழகர நேரதே பழுதியிலெத்தி காத்திரிக்குள ஸபராவாகசீ. அவரை காத்திரிப்பின்றி நீண்ட திக்குகசீ சொல்லிக்கொள்ளு மாத்தமான் ஹல்லாதாக்குளத். ஏது திக்குகசீ சொல்லியென் கல்லூக்கா ஸவர் ஏல்லாம் பிடிக்குள்ள. ஏது புளைக்கரமாய் காருமாயி டான் நழுகில் தோன்றுக! ஆ ஸுவெங்கானல்லாயும் அல்லாஹு அக்ஸரும் லா ஹுலாஹ ஹல்லாயும் மடுஷ்யுக் உறியாடான் பருளு டூமுவதெல் ஏதுவும் மெஞ்சூப்புட் திக்குக்குள்ளென்ற நழு களியாமல்லோ..அல்லா ஸுஷ்டிக்குளும் நிலைாரணங்களைக்குள, அல்லாஹுவென ஸெஷ்டாவான் ஏதுவும் குடாது முதல்வரையெல்லை பிவ்யாபனமான் அல்லாஹு அக்ஸர்.

நாவுகசீக்குஷரிக்கான் ஏரை ஏஜுப்புமுதல் ரள்க் வாக்கு கசீ. அல்லாஹுவின்றி விசாரணையுடை தூலாஸில் நஸ்மயைட தடிக் தூகம் நஞ்குள ரள்க் வாக்குகசீ. அல்லாஹுவின் பியக்கரமாய் ரள்க் வாக்குகசீ **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ** ஏன்னதாவென்ற திருமேனி(ஸ) பரிப்பிக்குக்கியு ஸாயி.

லோகத்தாடுமாயி கேடு படமான் லா ஹுலாஹ ஹல்லாஹ். மடுஷ்யரும் ஜினுக்குமொசிசுஷ்யு ஏல்லா ஸுஷ்டிஜால

അളുമതംഗീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിലും ജിനുകളിലുമേരെ പ്രേരം അതംഗീകരിക്കുന്നു. ഏഴാകാശങ്ങൾ മുഴുവനും താനൊഴിച്ച് അതിനകത്തുള്ള എല്ലാ നിർമ്മിതികളും ഏഴു ഭൂമി കൾ മുഴുവനും അവയ്ക്കെത്തും അവകിടയിലുമുള്ള സർവ്വാ നൂഗഹണങ്ങളും ഒരു തട്ടിലും ലാ ഇലാഹ ഇല്ലലാഹ് എന്നത് മാത്രം വേരെ ഒരു തട്ടിലും വെച്ചാൽ ഏറ്റവും ഭാരമേറിയ രൂപ തതിൽ ലാ ഇലാഹ ഇല്ലലാഹ് തട്ട താഴനിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു മുസാ(അ)യെ പരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയും ആകാശങ്ങളും അവയ്ക്കെത്തെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ചേർന്ന് ഒരു വള്ളയ രൂപത്തിലാവുകയും ലാ ഇലാഹ ഇല്ലലാഹ് ആ വള്ളയ തതിൽ കൊരുത്തിട്ടുകയും ചെയ്താൽ അതിന്റെ ഭാരം മുലം പ്രസ്തുതവള്ളയം പൊട്ടിപ്പോകുന്നതാണെന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യ സ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇതൊക്കെയാണ് ഈ മുൻ തിക്കുകളുടെ മഹാത്മായ ശുണ്ണങ്ങൾ. ആ തിക്കുകളാണ് സ്വഹാബാക്കളിൽ ചിലർ പള്ളിക്കെത്തിരുന്ന് ചൊല്ലിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, ദീനിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ട ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ തിക്കുകളായിരുന്നിട്ടുപോലും അത് ചൊല്ലാൻ പ്രവാചക മാതൃകയില്ലാത്ത ഒരു വേദി പുതുതായുണ്ടാക്കിയതാണ് “നിങ്ങൾ വഴികേടിരു വാതിൽ തുറക്കുന്ന വരാണോ” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മന്ത്രം (g) നെ കുഖ്യനാക്കിയത്. അംഗീകാരിക്കപ്പെട്ട മന്ത്രം (g) ആരാണാന്ന് ഹദീസ് വിദ്യാർഥികൾക്ക് ശരിക്കും അറിയാം. അദ്ദേഹം സ്വഹാബികൾക്കിടയിലെ പണ്ഡിതനായിരുന്നു. ‘പണ്ഡിതൻമാരുടെ

ഇമാം’ എന്നും ‘ഈ ഉമത്തിന്റെ ജനാന നിപുണൻ’ എന്നൊക്കെയും അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മേൽ സംഭവം ഇതെ വിശദമായി ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചത് നല്ല കാര്യമെന്ന നിലക്ക് നമ്മുടെ സമൂഹം ചെയ്യുന്ന ഏത് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു പുനരാലോചന നടത്താൻ വേണ്ടിയാണ്. ‘നല്ല സുന്നത്’ എന്ന നിലക്ക് പുതുതായെന്നും ചെയ്തു കൂടാ. ഇസ്ലാമിലെ സ്ഥിരപ്പെട്ട സുന്നത്തുകൾ ഒട്ട നവധി ആളുകൾ ചര്യാക്കാതെ വിസ്തൃതി കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ആ നല്ല സുന്നത്തുകളാണ് പുനാദാവിഷ്കരിക്കേണ്ടത്. താടി സമൂഖമാക്കി വളർത്താനും മീശ പറ്റേബട്ടിച്ചേരുതാക്കാനും കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട എണ്ണപത്രാളം ഹദിസുകളുണ്ട്. ജനങ്ങളിലെ ത്രപ്പരാണ് ആ പ്രവാചകക്രമപ്പെട്ട അനുസരിക്കുന്നവർ !

മിസ്വാക്ക് ചെയ്യുക എന്നതും അപ്രകാരം തന്നെ. തന്റെ ഉമത്തിന് ഒരു ഭാരമായിപ്പോവുമോ എന്ന് ഭയനില്ലായിരുന്നു വെക്കിൽ എല്ലാ വൃദ്ധവൈദ്യക്കുനേബാഴും മിസ്വാക്ക് ചെയ്യാൻ അവരോട് കൽപ്പിക്കുമായിരുന്നേന്നെന്നെന്ന് തിരുമേനി(സ)പറഞ്ഞു. ഇമാം ബുവാൽ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത മറ്റാരു ഹദിസിൽ ‘എല്ലാ നമസ്കാരങ്ങാടൊപ്പവും’ എന്നാണ്. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ആചരിച്ചു പോന്ന ആ ശീലം പലർക്കും അജഞ്ചാതമായിക്കിടക്കുന്നു. മുഹമ്മദ്(സ)യാവട്ട വൃദ്ധവൈദ്യക്കാൻ പോവുനേബാഴും നമസ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങുനേബാഴും വിട്ടി ലേക്ക് പ്രവേശിക്കുനേബാഴും ഉറങ്ങി എഴുന്നേ തീ ക്കു

സോഫും.....ഒക്കെ ചെയ്തിരുന്ന കാര്യം. ഷാഫിലുടെ ശ്രദ്ധ
അള്ളിലും അപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വുദുവെടുക്കു
ബോൾ, നമസ്കാരത്തിനു നിന്നാൽ, ബുർജ്ജനും ഹദീസും
ഷാഫിലുടെ വിജ്ഞാനവും തിക്കുകളും പാരായണം ചെയ്യാനോ
രുണ്ടിയാൽ, ഉറക്കിൽ നിന്നുണ്ടാക്കാൽ, ഉറക്കം, വിശദ്ധ്, ക്ഷേ
ണം, നീണ്ട മുന്നം, നീണ്ട സംസാരം എന്നിവയെക്കാണ്ട്
വായകൾ മാറ്റം വന്നാൽ..... എന്നിങ്ങനെ പോവുന്നു
മിസ്വാക്കിഞ്ചേ സ്ഥാനങ്ങൾ. (കുട്ടതൽ അറിയാൻ
الحاوى، المذهب പോലുള്ള ശ്രദ്ധങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക)

പുരുഷൻമാർ വബർ സന്ദർശിക്കുക എന്നതും അപ്ര
കാരം തന്നെ. യാത്രയുടെ യാത്രാരു ഒരുക്കങ്ങളുമില്ലാത്തതും
തൊട്ടട്ടുത്തുള്ളതുമായ വബർസ്ഥാൻ ഇടക്കിട സന്ദർശിച്ചു
കൊണ്ട് മരണബോധത്തെ തന്റെ ചിന്തകളുടെ സഹചാരിയാ
ക്കുക. ഈ നല്ല സുന്നത്തും വിസ്മയത്തിലാണ്. അർഥം രാത്രി
ഉറക്കിൽ നിന്നെന്നും നമസ്കരിക്കുക, അറിയുന്നവർക്കും
അറിയാത്തവർക്കും സലാം ചൊല്ലുക, തികളാഴ്ചയും വ്യാഴാ
ഴചയും നോമെടുക്കുക, നമ്പി (സ) ജനിച്ചതും പ്രവാചകനാ
യതും തികളാഴ്ച തിവസത്തിലാണെന്ന മഹത്വം തികളാഴ്ചപ
ക്കുണ്ട്. വ്യാഴാഴ്ചയാണെങ്കിലോ അല്ലാഹുവികൽ നിന്നും
കർമ്മങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന തിവസം എന്ന പ്രത്യേക
തയ്യും അതിനുണ്ട്. നോമെടുത്തു കൊണ്ടായിരിക്കണാം ആ
തിവസങ്ങളെ ആദരിക്കേണ്ടത്. അപ്രകാരം ശ്രേഷ്ഠംകരമാക്കിയ
മറ്റു നോമുകളും ആചരിക്കുക. ആളുകളേറേപ്പേരും അനു

ഷ്ടीക്കായ്ക്കരാൽ ‘മല്ലടിഞ്ഞു’ കിടക്കുന്ന സുന്നത്തുകളാണവ. വരൾച്ചയുണ്ടാവുമ്പോൾ മഴക്കുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കുക, സുര്യ-ചന്ദ്ര ശ്രഹണ വേളകളിൽ ശ്രഹണ നമസ്കാരങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുക, മഴിത്ത് മരവു ചെയ്താൽ തമ്മിലിത്തിന് വേണ്ടി, എല്ലാവരുടെയും ശബ്ദങ്ങളും പദ്മങ്ങളും ഒരേപോലെ വരാത്തവിധിയം തന്നാലാവും വിധത്തിലും ശൈലിയിലും, ഹൃദയസാനിഖ്യത്താട പ്രാർഥിക്കുക. വീടുകളിലും പള്ളികളിലും വെച്ചാക്കേ വുർങ്ങുൻ പാരായണം നിത്യമാക്കുക. ദിവസവും റസുൽ(സ)ക്ക് സ്വലാത്തും സലാമും ധാരാളമായി ചൊല്ലുക, വിശേഷിച്ചും വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ. അവിടുന്ന (സ) പറഞ്ഞു: “വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ എന്റെ മേൽ നിങ്ങൾ സ്വലാത്തയിക്കിപ്പിക്കുക. എന്ത് കൊണ്ടുനാൽ നിങ്ങളുടെ, സ്വലാത്തിനെ എന്നിക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും” (അൽബാനി സഹീഹാക്കിയത്-1527) അതിലെ രാവിനെ മാത്രം പ്രത്യേക പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാവരുത് അത്. വെള്ളിയാഴ്ച എന്നത് അതിലെ രാവും പകലും ചേർന്ന സവുർണ്ണ ദിവസമാണ്. ഒരേ താളത്തിലും ശബ്ദങ്ങളിലും കുറേ പേര് ചേർന്ന് ഒരു നിശ്ചിത മല്ലം തികയ്ക്കലുമാവരുത് അത്. എന്ത് കൊണ്ടുനാൽ സ്വലാത്ത ചൊല്ലാനായുള്ള ലുത്തരം ക്രമീകരണങ്ങളും പ്രത്യേക സമയങ്ങളും പ്രവാചകൻ(സ) യുടെ അഖ്യാപനങ്ങളിൽ പെടുത്തി. അങ്ങിനെ ചൂംതാൽ ബിട്ടാത്തിലേക്കു നയിച്ച, വിപരിതമലം ചെയ്ത കർമ്മമായി അത് മാറും. വെള്ളിയാഴ്ചകളിലെ രാവു പകലുകളിലെപ്പോഴാക്കേ ഒരാർക്കു

സന്ദർഭം കിട്ടുമോ, അപ്പോഴാക്കു അത് ചൊല്ലുക. രാവി നെയ്യോ, ആശീക്കൂട്ടങ്ങളെയോ പ്രത്യേക എല്ലാതേയേ താഴ തെതയോ പരിശീലനിക്കാത്ത വിധമായിരിക്കണം അത്. അതെ ഹിന്ദുത്വത്തിൽ നാം ചൊല്ലാറുള്ള അല്ലാഹുമു സ്വല്പി അലാ മുഹി മഹിൽ വ അലാ ആലി മുഹിമദിൽ.....എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ഇബ്നാഹിമി പ്രാർമ്മതയിലൂടെ അത് സാധിക്കും. നമസ്കാര തതില്ലാത്തപ്പോഴും അതാകാവുന്നതാണ്. അതുമല്ലെങ്കിൽ

اللهم صلى وسلام وبارك على محمد صلی الله عليه وسلم

എന്നോ ചൊല്ലുക. അതുമല്ലെങ്കിൽ റസൂൽ(സ)യുടെ പേര് കേൾക്കുന്നോഴ്ക്കിലും ചല്ലി പ്രാർമ്മതയിലും എന്ന് ചൊല്ലുക. ഈ ഒരൊറ്റ വാക്കിലൂടെ റസൂൽ(സ)ക്ക് സംശയം സലാമും വന്നുചേരുന്നു. അങ്ങിനെ ഓരോ സംശയത്തും പത്തു പുണ്യമായി വർദ്ധിക്കും. ഓരോ സംശയം പ്രവചകന്നതി ചേരും. അതിനുംവേണ്ടി റസൂൽ(സ)യുടെ വബർക്കാജീളി സംശയരിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിന്റെ അഭ്യന്തരലയ്ക്കെലായാലും വിശ്വാസ മരീനാ ഷഖരീഹിലായാലും ഒരേ ഫലം മാത്രം. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ തന്റെ ഉമ്മത്തിന്റെ (ഇത്തരം) സംശയിനെ പ്രവചകനിലേക്കേണ്ടതിക്കാൻ അല്ലാഹു ചില മലക്കുകളെ എർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. റസൂൽ(സ)പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ മന്ദുർ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു:

ان الله ملائكة سياحين في الأرض يبلغونني من أمتي السلام

(നിശ്ചയം. അല്ലാഹുവിന് ഭൂമിയിൽ സന്നാരികളായ ചില മലക്കുകളുണ്ട്. എൻ്റെ ഉമ്മതിന്റെ സലാം അവരെന്നിക്കേത്തിച്ചുതരും.) അഹർമം, നസാഹ്ര, ഭാരിമി, ഇബ്നു ഹിശ്വാൻ എന്നിവരോക്കെ ഈ ഹദിസ് സ്വാഹീഹായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതാവട്ട് ‘അസ്സലാമു അബ്ദലായ്ക്ക് യാ നബിയുല്ലാഹ്’ എന്നോ ‘യാ നബി സലാം അബ്ദലാക്കും’ എന്നോ നേരിട്ടുള്ള അഭിസംഖ്യാധനപോലെയാവരുത്. ഇനിയുമെത്തെയ്ക്കു!

വിട്ടിൽ നിന്നിരഞ്ഞുനോഡ്യും വിട്ടിലേക്കു വരുനോഡ്യും രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവുമൊക്കെയുള്ള പ്രാർധനകൾ, ഹദിസിൽ, സമിരപ്പേട്ട വ്യത്യസ്ത സമയങ്ങളിലുള്ള ദിക്കുകൾ, ദുഞ്ഞകൾ എന്നിവയോക്കെ പതിവാക്കുക. വുർആനും സുന്നത്തും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുക. അവ പറിക്കുനോഡ് പ്രവാചക ജീവിതം അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പ്രത്യേക ദിവസത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കാതെ അവയോക്കെയും നിർവ്വഹിക്കുക. ബിസ്മിയും ഹംദും സ്വലാത്തും കൊണ്ട് പ്രഭ്യോധനം തുടങ്ങുക. ഹംദും സ്വലാത്തും കൊണ്ടതവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെയെങ്ങനെ എത്തെയ്ക്കു നല്ല സുന്നത്തുകൾ നാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തായ്ക്കയാൽ മുടപ്പേട്ട് കിടക്കുന്നു! അവയോരോന്നും മുടപ്പേട്ടിടത്തുനിന്നു മാറ്റി സമുഹത്തിനിടയിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ തുപ്പതി മാത്രം മോഹിച്ച് ആദ്യമായി നടപ്പാക്കുന്ന ഒരാളാവാൻ നാമോരുത്തരും ശ്രമിച്ചുനോക്കു..... അവ നടപ്പാക്കിയ ശേഷം ഈ ഹദിസാനു മനസ്സിൽനിന്നു വായിക്കുകയും ചെയ്യു....റസുൽ(സ) ബിലാലുമ്പി

നൂൽ ഹാരിമ്(റ) കോട്ട പറഞ്ഞു:

انه من احيا سنة من سنتي قد اميته بعدي فابن له من الاجر
مثل من عمل بها من غير ان ينقص ذلك من اجرهم شيئا

(എനിക്കു ശേഷം മരണമടഞ്ഞ എൻ്റെ സുന്നത്തിൽ പെട്ട വല്ല സുന്നത്തിനും ജീവൻ നൽകുന്നവനാരോ അവന്ന് അതനു സരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചവനുള്ള പ്രതിഫലമുണ്ട്; അവർക്കുള്ള പ്രതിഫലത്തിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും കുറയാതെ തന്നെ-തിരിമി ദി.) ഇത് തന്നുയാണ് നല്ല ബിംബാത്മ. ദിനിൽ മുമ്പ് നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനെ വീണ്ടും പുനരാവിഷ്കരിക്കുക! ഇരാം ഷാഹിള്ലു(g) തന്നെ പറയുട്ടു-.

البدعة بدعان بدعان محمودة وببدعة مذمومة فما وافق السنة
 فهو محمود، وما خالف السنة فهو مذموم

അതിനാൽ തന്റെ കർമ്മങ്ങൾ ശ്രദ്ധാലുന്നിയമാണോയെന്ന് പ്രവാചകൻ(സ)യുടെയും നാലു വലീപ്പമാരുടെയും ചര്യകളുമായി ഒത്തു നോക്കുക. യോജിച്ചതാണെങ്കിൽ മാത്രം ആചരിക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ അരുത്. പ്രവാചകൻ്റെയും ബുദ്ധപരമാളർന്നു

ഷിദ്ധുകളുടെയും സുന്നതുകളാണ് നമ്മോട് ആചരിക്കാൻ കർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. നമ്മോട് കർപ്പിക്കപ്പെട്ട, റസുൽ(സ)യുടെയും വലിപ്പമാരുടെയും സുന്നതല്ല നബിദിനാചരണം. പിന്നെയോ ഷിയാക്കളായ ഫാതിമിയുടെയും ഇബ്രാഹിംലെ മുദ്ദമ്പരി സുൽത്താൻറെയും സുന്നതാണ്. ഷിയാക്കളുടെ ഇത് സുന്നത് ആചരിച്ചാൽ ആ ആളുകളുടെ പിശാച്യുകൾക്കെതി ആനന്ദം പകരും. അല്ലാഹുവികലത് പ്രിയതരമായിരിക്കില്ല. അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റസുലിനെ പിൻപറ്റിയെ തീരു..... പിശാച്ചിനോട് പടപൊരുതാൻ കരു ത്തുള്ള ധീര മനസ്സുകൾക്കേ അത് സാധിക്കു... അതിനുള്ള പരിശീലനമാണ് വേണ്ടത്. രാഷ്ട്രം ഒഴിവു ദിനമായി പ്രവൃം പിച്ചാലും ഏറ്റവും കുടുതൽ ആളുകൾ ആചരിച്ചാലും അക്കിൽ അത്യാ കർഷകരായ പണ്ഡിതന്മാർ അണിനിരന്നാലും രൂചിയുറുന ആഹാരങ്ങൾ വിളവിയാലും തിന്മ ഒരിക്കലും സുന്നതായി വരില്ല. നന്മയുടെ പിന്നിൽ പലപ്പോഴും ആളുകളുടെ ബാഹ്യലും കുറവായിരിക്കും. സൗകര്യങ്ങളും സാധ്യനവും കുറവായിരിക്കും. അതൊരിക്കലും ഒരു സത്യവിശാസിയുടെ ഉർജ്ജരെ ബാധിക്കരുത്. അല്ലാഹു ജലജലാലുഹു പറയുന്നു:

وَانْ تَطْعَمْ لَكُثْرَ مِنْ فِي الْأَرْضِ يَضْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ

(ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അധികമാളുകളെയും നീ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെ വ്യതി

ചലിപ്പിക്കുന്നതാണ്-അൻഡ്രോ:116) മറ്റാർട്ടിന്ത് അല്ലാഹു ജല്ല
ലാല്യഹു പറയുന്നു:

وَانْ كَثِيرٌ مِنَ الْخُلُطَاءِ لَيَغْتَبُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا لَهُمْ

(നിശ്ചയമായും കുട്ടകാരിൽ പെട്ട പലരും-ചിലർ ചിലരുടെ
മേൽ-അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ട്. വിശാസിക്കുകയും
സർക്കർമ്മാണശ്ര പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോഴികെക്ക.
അവർ (എല്ലാത്തിൽ) വളരെ കുറവുമായിരിക്കും-സ്വാദ് : 24).
മറ്റാർട്ടിന്ത് അല്ലാഹു ജല്ലജലാല്യഹു പറയുന്നു:

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصُتْ بِمَوْمِنِينَ

(നീംയേരെ ആശിച്ചുല്ലും മനുഷ്യരിലയിക്കമാലുകളും സത്യവി
ശാസികള്ളു-യുസുഫ് :103)

ആളുകളുടെ ഭൂതിപക്ഷം നോക്കി നൽക തിന്മകൾ വില
അിരുത്താനാവില്ല. ബുർജുനിനോടും, സുന്നതിനോടും യോജി
ക്കുന്നതിൽ നിന്നുമാത്രമേ നൽക പുലരുകയുള്ളൂ. അത് ജീവി
പ്രിച്ചു കൊണ്ടു വരാന്നുള്ള ബാധ്യത ഓരോ മുസ്ലിമിന്നുമുണ്ട്.
ബുർജുനിനോടും, സുന്നതിനോടും യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
അതെത്തെ ഉജ്ജല വർണ്ണങ്ങളായി നിന്നുടെ മുസിൽ പ്രത്യക്ഷ
പ്പെട്ടാലും അവരെ തകർത്തറിയാനുള്ള ബാധ്യതയും നമ്മു
ക്കുണ്ട്. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുന്നു-.

ഈ മൊഴികൾ ഇതെല്ലാം ദൈർഹ്യമായതിൽ വായന

കാർ ക്ഷമിക്കണം. ഗ്രന്ഥകാരൻ സുക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞത് നമ്മുടെ മനസ്സുകൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ സഹകര്യപ്പെട്ടും വിധം തെളിവുകളേടെ വിശദികരിക്കുകയാണ് ഈ തർജ്ജമാകാരൻ ചെയ്തത്. അത് പറയാൻ വേണ്ടി മാത്രം മറ്റാരു ഗ്രന്ഥം അനാവശ്യമാണെന്നും തോന്തി. ഗ്രന്ഥകാരൻ നിഷ്പക്ഷമായാണ് ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വായനക്കാരും അപ്രകാരം നിഷ്പക്ഷമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ സാമ്പത്തികരും -

ശ്രീവ് അബ്ദുബ്ബകർ അൽ ജസാഹറി, 1921 -ൽ ലീവ (لیوہ) എന ഗ്രാമത്തിലൊണ്ട് ജനിച്ചത്. അർജീരിയയിലെ പ്രസിദ്ധ പട്ടണങ്ങളിലൊന്നായ ബിസ്കറ്റ് (سکرہ) തിൽ നിന്ന് നാൽപത് കിലോമീറ്റർ ദൂരത്താണ് ഈ പ്രദേശം. മുസാ ബിൻ അബ്ദുൽ വാദർ ബിൻ ജാബിറാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്. നന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ബുർജാൻ ഹൃദി സ്ഥിരമാക്കുകയും, വ്യാകരണത്തിലും മാലികീ കർമ്മ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിലും നേന്ത്രപ്പുണ്ണം നേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നെ ബിസ്കറ്റിയിലെ പണ്ണിയിൽമാരിൽ നിന്നും വിജയാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം അഞ്ചാട്ടു താമസം മാറ്റി. കുറച്ചു നാലുകൾക്കു ശേഷം പഠനാവധ്യാർമ്മം വീണ്ടും ലീവയിലേക്കു തന്നെ വന്നു. അങ്ങനെ യുവതാത്തി ലേക്കേതും മുന്നേ അബ്ദുബ്ബാഷയിലും ഹിവ്ഹിലും ഹദീസ് വിജയാനീയങ്ങളിലും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടതെ അറിവു നേടാനായി. പഠനം തുടർന്നാതോടൊപ്പം തലമ്പാനത്തെ ഒരു സ്കൂളിൽ അധ്യാപകവുത്തിയിലുമേർപ്പെട്ടു അദ്ദേഹം. ഈ

രണ്ടാശഹാജും ലക്ഷ്യമാക്കി പിന്നീട് അദ്ദേഹം സഹി അരേബ്യയിലേക്ക് ഹിജ്ര് പോയി. അവിടെ വിശുദ്ധ മദീനാപള്ളിയിൽ അധ്യാപകനായി നിയമിതനായി. എൻപത്യു വയസ്സു പിന്നീട് ഈ വാർഷക്കൂത്തിലും പ്രസ്തുത അധ്യാപനവുത്തി അദ്ദേഹം ഇന്നും തുടരുന്നു..... ഇസ്ലാമിക രംഗത്ത് സേവന നിരതനായിരിക്കാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ആയുരാരോഗ്യസ്വഭാവം നൽകുമാറാവട്ടു-**رسائل الجزائرى**، **منهج المسلم** എന്നിവയും മുന്നു വാള്യങ്ങളുണ്ട് **أيسر التفاسير** എന്ന ശ്രദ്ധവും പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്.

ഈ ഉപോദ്ധാതം മുഴുവൻ വായിച്ചുനോക്കി ശുശ്രീ വരുത്തുകയും പ്രഭയസുന്നരവും ഹാഡാകർഷകവും ആശയ ശാംഭീരുവുമുള്ള ഒരു സന്ദേശം ഇതിലേക്ക് തരികയും, ആവ ശ്രമായ വിവരങ്ങൾ തന്നു സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത, മദീനാ ഇസ്ലാമിക യൂട്ടിവേഴ്സിററിയിലെ പ്രഫസറായ എൻ്റെ സന്നഹിഡാജനം യോ: മുഹമ്മദ് അഷ്ററഹ് മഹലവിക്ക് അല്ലാഹു ജല്ലജലാലുഹു ഉന്നത പ്രതിഫലം നൽകട്ടു-. വളരെ തിരക്കു പിടിച്ച ജീവത്തത്തിൽ അപൂർവ്വമായി വീണുകി ടുന ഇടവേളകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഒരു വർഷക്കാലം കൊണ്ടാണ് ഈ തർജ്ജമയുടെ പതിശോധന പ്രിയകരനായ സുഹൃത്ത് പ്രഫസർ ഹൃബേസൻ മടവുർ പുർത്തീകരിച്ചു തന്നത്. അല്ലാഹു ജല്ലജലാലുഹു അദ്ദേഹത്തിന്നും നല്ല പ്രതിഫലം നൽകട്ടു-. എനിക്കെങ്ങനൊത്തമായ കോണിലിരുന്ന് ചില മധ്യവർത്തികളിലുണ്ട് ഈ പുസ്തകം അസ്വത്തിനായിരം കോപ്പി

പ്രിൻ്റ് ചെയ്യുന്നതിൽ വേണ്ട സഹായം ചെയ്യാമെന്നറിയിച്ചു, എനിക്കെല്ലാതൊത്തൊയ ആ ദീനി സേവകനെ അല്ലാഹു ആദരിക്കുമാറാവെട്ട്. ഈ ശ്രദ്ധത്തിനേന്നപോലെ എൻ്റെ മിക്ക ശ്രദ്ധങ്ങൾക്കും പുറംചട്ട ചെയ്യു തന്ന സുഹൃത്ത് പകരയിലെ മുസ്തകം കീഴേപ്പാട്ടിനും പകർത്തുതാൻ സഹായിച്ച ഉമ്മ ഫുർബാനും ഈ തർജ്ജമയിൽ പ്രത്യുക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആയി സഹായിച്ച എല്ലാസഹോദരങ്ങളിലും, ശാന്തമായി, നിഷ്പക്ഷമായി ഈ ശ്രദ്ധത്തെ സമീപിക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ഉൽബുദ്ധരാവുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ വായനക്കാരിലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചൊരിയെട്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനന്തവും അനസ്യുതവുമായ കാരുണ്യത്തിനും തുപ്പീവിനുമായി ഈ പരിശ്രമം സമർപ്പിച്ചു കൊണ്ട്.....

അല്ലാഹുവെ....ദീനിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തും അനിവാര്യവുമായ സുന്നത്തുകളിലേക്ക് മുസ്ലിം സഹോദരങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകം വിശാലമാക്കിക്കൊടുക്കണം..... വർജ്ജിക്കേണ്ടതും അവഗണിക്കേണ്ടതും എക്കാലത്തും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ബിംബങ്ങളുകളിൽ നിന്നും അവരെ വിരക്കരും വിമുഖരുമാക്കണം.... നിശ്ചയം നീയല്ലോ കാരുണ്യവാനും ഉദാരനും. എങ്ങളുടെ നബിയിലും, അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കേണ്ടത് എപ്പകാരമെന്ന് കാണിച്ചു തന്ന, ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മുസ്ലിം ഉമത്തിന് അതെങ്ങിനെയെന്ന് മാത്രകാപുർണ്ണം പറിപ്പിച്ചു തന്ന സഹാബാകളിലും നിന്റെ

കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും നിരന്തരം വർഷിക്കുകയും
ചെയ്യേണ്ണ.....

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

ഹനീഫ് പുസ്തികാര്യ്,

പി.ബി.നമ്പർ:2439,

രിയാദ്:11451, സൗദി അറേബ്യ.

നമ്പിഡിനാഭോപം ഒരു നിശ്ചീപക്ഷ സന്ധിപനം

പ്രസ്താവം

അല്ലാഹുവിന് സർവ്വത്ര സ്തതുതി. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃത റിൽ കരുണാ കടാക്ഷണങ്ങളാവെട്ട്. നമ്പിഡിനാഭോപം എന്ന വിഷയത്തിൽ ചെന്ന നടത്തുവാൻ നമ്പിയോടുള്ള ആദ രവിശ്രദ്ധയും മതില്ലിശ്രദ്ധയും പേരിൽ എനിക്ക് വളരെ മടിയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ജന്മമദിനാഭോപം വിഷയത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ പരസ്പരം കാഫിറാക്കുകയും പരസ്പരം ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതി എനിക്കു കാണാനായി. വർഷം തോറും സംഭവിക്കുകയും അതിൽ ജനങ്ങൾ നശിച്ചു പോവുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കുഴപ്പത്തിന് ഒരുത്തി വരെട്ടയെന്ന താൽപര്യത്താട്ട ഈത് ചപിക്കാൻ എന്ന് നിർബന്ധിതനായി തീരുകയായിരുന്നു. **لَا حُلْ وَ لَا قُوَّةُ إِلَّا بِاللَّهِ** (അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു കഴിവും കരുത്തുമില്ല.)

നമ്പി(സ)യുടെ ജന്മമദിനമാഭോപിക്കുന്നവരെ സൗദി അറേബ്യയിലെ മുഫ്തി, ഷൈലി അബ്ദുൽ അസീസ് സിറിൻ ബാസ് കാഫിറാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും തന്മുലം ഇസ്ലാമിക

ലോകം അസുന്നുഷ്ടരായിരിക്കുന്നുവെന്നും റബ്ബിളൽ അവും മാസത്തിന്നു മുമ്പായി ബി.ബി.സി.ലണ്ടണ്ട് പ്രക്ഷേപണത്തിൽ എന്ന കേട്ടു. ഭീതിതവ്യം പൊള്ളുയുമായ ആ വാർത്ത കേട്ട് എന്നത്തുന്നു. ഇൻമദിനാഭോലാഷം ബിദ്ധാത്താശാന്നും അത് വിരോധിക്കണമെന്നും ആദരണിയന്നായ മുഹ്യത്തി പറഞ്ഞ കാര്യം സുവിദിതമാണ്. ഇൻമദിനസ്മരണകൾ നടപ്പിലാക്കുകയോ അതാഭോലാഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ അദ്ദേഹം കാഫിറാക്കിയിട്ടില്ല. (ഇൻമദിനാഭോലാഷമെന്ന അനാചാരത്തെ വണ്ണിച്ചു കൊണ്ട് ആദരണിയന്നായ മുഹ്യത്തി, ഏഷ്വർ അബ്ദുൽ അസീസ് ബിൻ ബാം ധാരാളം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇൻമദിനമാഭോലാഷിക്കുന്ന ഒരാളുപ്പറ്റിയും അയാൾ കാഫിറാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബി.ബി.സിയുടെ മൊഴി, വികാരവിക്ഷേപാഭ്യന്തരിന്നും കുഴപ്പത്തിന്നുമുള്ള ഭൂചരവാർത്തയും കെട്ടിച്ചുമച്ച നൃണയുമാണ്. അങ്ങിനെയല്ലാണാണകിൽ, സഹാ മുഹ്യത്തിയുടെ രചനകൾ ലഭ്യമാണല്ലോ..... അത് മരിച്ചു നോക്കേടു-.) അനധിശാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ഷിർക്കും വഴികേടുമെന്നും സാധിക്കാത്ത സഹായിയിൽ, ഷിയാക്കളുടെ പ്രതികാരം തീർക്കലായിരിക്കാം എന്ന പക്ഷ ഇത്.

എന്നായാലും പ്രശ്നം വളരെ അപകടാവസ്ഥ തിലെത്തി. മുസ്ലിംകൾ പരസ്പരം വെറുക്കാനും ശപിക്കാനും തുടങ്ങിയ സ്ഥിതിയ്ക്ക് സത്യാസത്യവിവേചനം പണ്ണിത്തുമാരിൽ നിർബന്ധമായിരിക്കയോണ്. “ഒരാൾ നബിദിനാഭോലാഷിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്നിക്ക് ആ ആളോട് വെറുപ്പാ

ണാ”ന് എത്രപേര് എന്നോട് സന്നേഹപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അതുകൂടുപെട്ടു പോയി. അവരോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ബിൽഡ് തുകൾ നിഷ്പിഭമാണെന്ന് പറയുകയും അവ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളെ മുസലിംകൾ വെറുക്കുകയോ?” അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകയും അദ്ദേഹത്തോട് വെറുപ്പ് കാട്ടാതിരിക്കുകയുമല്ലെ വേണ്ടത്?

എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ ആക്ഷേപപാർപ്പമായ കാര്യം നബിദിനാജോലാഷത്തെ അനാചാരരേഖന് പറയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് അവർ നബിയെ വെറുക്കുന്നവരും നബി(സ)യോട് സന്നേഹമില്ലാത്തവരുമാണെന്ന് പറയുന്നതതെ! അല്ലാഹു വില്ലും അന്ത്യനാളില്ലും വിശസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരടിമയിൽ നിന്ന് ഈ ഹീനപാപം എങ്ങിനെയാണുണ്ടാവുക! തിരുമേനി(സ)യെ വെറുകല്ലും സന്നേഹിക്കാതിരിക്കല്ലും വ്യക്തമായ അവിശ്വാസം (കുഫ്ഫ്) ആണ്. അത്തരക്കാരന് ഇസ്ലാമു മായി ധാതൊരു ബന്ധവും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു കാക്കണ്ട്.

മൊത്തത്തിൽ, കാര്യം വിവരിക്കുക എന്ന കടമ ഒരു വശത്തും ഇസ്ലാമിന്ന് ഒരു പരീക്ഷണം കണക്കെ വർഷം തോറും ആവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഹിതനക്ക് ഒരുത്തി വരുത്തുക എന്ന ആഗ്രഹം മറുവശത്തുമുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഈ കുറപ്പ് ഞാനെങ്ങുതിയത്. അല്ലാഹുവാണ് സഹായി. അവ കൽ മാത്രമാണെന്നും.

മുഖ്യവകും

നമ്പിദിനം സംബന്ധിച്ച ഇസ്ലാമിക വിധിയറിയേണ്ട വർ ഇ സദ്ദേശം വായിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആത്മാർമ്മായും ഉപദേശിക്കുന്നു. പത്തു തവണ ആവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നാലും, നന്നായി മനസ്സിലായി എന്ന സംത്യപ്തി വരുന്നതുവരെ ഇതു ആവർത്തിച്ചു വായിക്കുട്ട. എന്നിട്ടും മനസ്സിലാവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുവെപ്പുടുന്നുവെക്കിൽ, തെറ്റുകുടാതെ, ശരിയായും നന്നായും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന അറിവുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ സഹായ തന്ത്രം ഇത് വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ജൻമദിനാശ്വരാഷ്ട്രത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത വിക്ഷണങ്ങളുകു റിച്ചറിയാൻ ഉപയുക്തമായ നിലകള്ളു ഇ ആമുഖം. പ്രത്യുത അത് അനാചാരമാണോ അതോ നമ്പിച്ചരുയാണോ, ഇനിയൽ ബിദ്ധാത്താണെങ്കിൽ വഴികെട്ട് ബിദ്ധാത്താണോ നല്ല ബിദ്ധാത്താണോ എന്നിങ്ങനെ ജനങ്ങളിൽ പതിവായി ഉടലെടുക്കുന്ന ഒന്നവധി മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലെ വിധികളുകു റിച്ച് മനസ്സിലാവാനെന്ന് ഇത് പ്രയോജനപ്പെട്ടുക. മുസ്ലിം വായനക്കാരെന്ന് ഇ സുപ്രധാന ആമുഖം മനസ്സിലാവുന്നതിന് ഉദ്ദാഹരിക്കശ്രീ ലളിതമാക്കിയും സുചനകളിലേക്കുപ്പിച്ചും ഉദാഹരണസഹിതം ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നെന്നാൽ

ഇത് (ഇരു മുഖ്യവും) ഒരു താങ്കോൽ പോലെയാണ്. ദീന്യും പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ട നബിചരുത്യുമായ കാര്യങ്ങളിലെ അഭി പ്രായവ്യത്യാസമുള്ള അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതോ, അകറ്റിനിർത്തേണ്ടതോ, ആയ അനാചാരങ്ങളെയും വഴിക്കേടുകളെയും ഇത് മനസ്സിലാക്കിത്തരും.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ ഞാൻ പറയുടെ- എൻ്റെ മുസ്ലിം സഹോദരാ, നീ അറിയുക! അത്യുന്നതന്നും പരിശുദ്ധന്നുമായ അല്ലാഹു അവൻ്റെ ദുതനായി നമ്മുടെ നബി, മുഹമ്മദ് (സ)യെ അയച്ചു. ജനങ്ങൾ സർമ്മാർലൂം പ്രാപിക്കു നാതിന്നും അവരെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന്നുമായി വിശുദ്ധവുമായി ആണ് വേദഗ്രാമമായി തിരുമേനി(സ)ക്ക് ഇറക്കിക്കൊടു കുകയും ചെയ്തു. അതുവഴി അവരെ സബൂർബ്ലഹകുകയും അവരെ ഇഹപരവിജയത്തിന് അർഹരാക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بِرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ نُورًا
مِّبْيَثًا فَلَمَّا دَرَأْنَا عَمَّنْ وَأَعْتَصُمُوا بِهِ فَسَيَدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

(ജനങ്ങളെ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവികൾ നിന്നു വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു ദുഷ്ടാന്തം നിങ്ങൾക്കെത്തിക്കഴിത്തിട്ടുണ്ട്. വഴി തെളിയിച്ചു കാട്ടുന്ന ഒരു പ്രകാശം നാം നിങ്ങൾക്കിറക്കി തെരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്തവ

രാരോ അവരെ, തന്റെ കാരുണ്യത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവരെ, നേർവചിയിലുടെ അവക്കലേക്ക് അവൻ നയിക്കുന്നതുമാണ് - അനീസാൻ 174,175).* നിശ്ചയം, അല്ലാഹുവിന്റെ ശ്രമത്തിലും അവൻ ദുതരുടെ ചര്യയിലും പ്രതിഫലിക്കുന്ന ദൈവിക വെളിപാടു കൊണ്ടല്ലാതെ ജനങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗ്ഗമോ ആരമ്പംസ്കരണമോ സ്വഭാവപരിശുദ്ധിയോ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതാല്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്നും നാമരിണ്ടു.

അപ്രകാരം അല്ലാഹു വഹ്യയിലുടെ കൽപ്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻ(സ) അത് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും അത് എങ്ങിനെ കർമ്മപാദത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് വ്യക്തമാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളാവട്ട അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ദിവ്യ ബോധനം നൽകുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ കടമയും അതെത്തിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നത് പ്രവാചകൻ്റെ കടമയും അതനുസരിക്കുക

---

*സുറത്തുനിസ്വാഹിലെ 174,175 വകുങ്ങളാണിൽ. നാം നേരത്തെ പറഞ്ഞ, അല്ലാഹു അവൻ്റെ പ്രവാചകനെന്നയും ശ്രമത്തെന്നയും അയച്ചത് ജനങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗ്ഗവും സംസ്കരണവും നൽകാനാണെന്ന് ഇല്ല പറഞ്ഞത്തിൽ ഉൾപ്പെടുക. എന്നാൽ ഇല്ല വാക്യത്തിൽ പരാമർശിച്ച ‘ബുർഹാൻ’ (വ്യക്തമായ ദൂഷ്ടാനം) എന്നതു കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് നബി(സ)യാണെന്നും ‘നൂർ’ (പ്രകാരം) എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് വിശുദ്ധ വുർആൻ ആണെന്നും മിക്ക വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എന്നത് സത്യവിശാസികളുടെ കടമയുമാണെന്ന് പണ്ഡിതൻമാർ വിശദീകരിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്). തന്മുലം അവരുടെ പുർണ്ണത കൈവരിക്കുകയും സഹാഗ്രവാൺമാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. മാനുവായനക്കാരാ..... പരിശുള്ളനായ അല്ലാഹുവിൽ ആണയിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ നാം പറയുടെ, ജനങ്ങളെ അവരുടെ സർമ്മാർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കും സംസ്കരണ ത്തിനും ശ്രേഷ്ഠ പുർണ്ണതയിലേക്കും സന്നോഷത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഇതല്ലാതെ വേറെയില്ല. ബുർജുനിലും സുന്നത്തിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വഹ്യനുസരിച്ചുള്ള കർമ്മമാണിത്. ബുദ്ധിയുള്ള വായനക്കാരാ..... ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം, നിശ്ചയം ലോകങ്ങളുടെ നാമനാണ് അത്യുന്നതനായ അല്ലാഹു. അമവാ അവരെ(ലോകങ്ങളെ) സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും അവരുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവയുടെ അധിപത്യവർണ്ണം. അതിനാൽ ആ അംഗൾ തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിലും നിലനിൽപ്പിലും ആഹാരത്തിലും ആയുസ്സിലും പരിശീലനത്തിലും സർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും സംസ്കരണത്തിലും തങ്ങളുടെ ഇരു ലോകത്തെയും സമ്പർക്കം സഹാഗ്രത്തിനും അവർ അല്ലാഹുവിനോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളിലെല്ലാവർലും സ്ത്രീ പുതുഷ ബീജ സകലനം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.*

*(മനുഷ്യനോ മറ്റു ജീവികളോ, വൈവിധ്യവും വ്യത്യസ്ത ആളുമായ സസ്യങ്ങളോ ഒക്കെ ഇപ്പകാരം തന്നെ. ആദം (അ)യും ഫൂത്യും ഇരുസാ(അ)യും മാത്രമേ ഇതു ഗണത്തിൽ പെടാതുള്ളു.)

എല്ലാ ജീവജാലകങ്ങൾക്കും സർമ്മാർഗ്ഗത്തിന്റെയും സംസ്കർണ്ണത്തിന്റെയും പുർത്തീകരണത്തിനായി ജീവിതക്രമവും അപ്രകാരം തന്നെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈവികവ്യവസ്ഥകൾക്കുസരിച്ചേ സ്വഷ്ടിപ്പ് നടക്കു എന്നതു പോലെത്തന്നെ മനുഷ്യ സംസ്കരണവും സർമ്മാർഗ്ഗവും ദൈവികമായ വ്യവസ്ഥകൾ കൊണ്ട് സാധ്യമാവു.... തന്റെ ശ്രദ്ധയിലുടെയും തന്റെ ആത്മരേഖ വചനങ്ങളിലുടെയും അല്ലാഹു നിയമമാക്കിയതും നബി(സ) നടപ്പിലാക്കിയതുമായ കർമ്മങ്ങളാണവ. ഇവിടെ അല്ലാഹു നിയമമാക്കിയ ഒരു മാർഗ്ഗ തിലുടെയല്ലാതെ സർമ്മാർഗ്ഗമോ സംതൃപ്തിയോ സന്ധുർജ്ജ തയ്യാരാതൊരവസ്ഥയിലും ആശിച്ചുകൂടാ....

ജുതരും ക്രിസ്ത്യാനികളും മജുസികളും മറുമായ മത കാരണ നീ കണ്ടില്ലോ.. അവർ അവരുടെ മതം കൊണ്ട് സർമ്മാർഗ്ഗവും സന്ധുർജ്ജതയും സാഖ്യവും കൈവരിച്ചോ? അല്ലാഹുവിന്റെ ശരീഅത്തിൽ പെട്ടായിരുന്നില്ല അതൊന്നും. ജനങ്ങൾക്കിടയിലെ നീതി നിർവ്വഹണത്തിനും അവരുടെ ജീവന്റെയും സന്പത്തിന്റെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും സംരക്ഷ ത്തിനും സദാവപൂർത്തികരണത്തിനുമായി നാം കാണുന്ന ഭൗതിക നിയമങ്ങളുടെ സഹിതിയും അപ്രകാരം തന്നെ. അതു കൊണ്ടാക്കേ ഉദ്ദേശിച്ചെത്തന്നോ അത് സാർമ്മകമായി ടുണോ? ‘ഇല്ലാ’ എന്നാണുത്തരം. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ ഭൂമി യിൽ കൂറുകൂതുത്യങ്ങളും പാപങ്ങളും അത്രമാത്രം നിരണ്ടിട്ടുണ്ട്! അപ്രകാരം തന്നെ ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിലെ ബിറ്റാത്തു

കാരായ ആളുകളെ, ബുദ്ധിപരമായി ഏറ്റവും മോശക്കാരും സഭാവദുഷ്യമുള്ളവരും നികുഷ്ടമനസ്സിന്റെ ഉടമകളുമായ ജന തയായി നാം കാണുന്നു. അല്ലാഹറുവിന്റെ മത നിയമങ്ങളിൽ നിന്നുമാറി മനുഷ്യനിർമ്മിത നിയമങ്ങളെ പുൽക്കിയവർ ചരിന്ന ഭിന്നമായിത്തീർന്നതെങ്ങിനെയെന്നും നാം കാണുന്നു. അവർ അശ്ലീല്യാത്മവരും പരിഹാസ്യരും നിന്നുവുമായി. ദിവ്യബോധനം കൊണ്ടല്ലോതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ ശതി അങ്ങനെയേ വരു..

ഒദവിക നിയമമല്ലാത്ത നിയമങ്ങളെ വിശ്വാസ വുർആൻ എങ്ങിനെയാണ് ആക്ഷേപിക്കുന്നതെന്ന് കേൾക്കു.....
شروعوا .....
لهم من الدين ما لم يأذن به الله ولو لا كلمة الفصل لقضى بينهم

(അതല്ല, അല്ലാഹു അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം അവർക്ക് മതമായി നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്ത വല്ല പങ്കാളികളും അവർക്കുണ്ടോ? നിർബന്ധായകവിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള കർപ്പന നിലവിലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ ഉടനെ വിധി കർപ്പിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു-ശുറാ:21).

തിരുദുതർ(സ)യിലേക്കുമൊന്ന് ശ്രദ്ധിക്കു..അവിടുന്നു
من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد
 (നമ്മുടെ തുല കാര്യത്തിൽ അതിലില്ലാത്തത് നിർമ്മിച്ചവനാണോ അവൻ (കൊണ്ടു വന്നത്) തള്ളപ്പേണം-മുസ്ലിം).

من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد

(നമ്മുടെ കർമ്മപുന്നയിലില്ലാത്ത കർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചവനാണോ അവൻ (കൊണ്ടുവന്ന കർമ്മം) അപ്പോൾ തള്ളപ്പുടണം-മുന്സലിം) അമവാ തള്ളപ്പുടുക്ക എന്നാൽ അതയാളിലേക്കു തന്നെ തള്ളിവിടണം. അതിൽ നിന്നൊന്നും സ്വീകരിക്കുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ അരുത്. കർമ്മത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനായി അല്ലാഹു നിയമമാക്കുകയും അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അനുവദം തരികയും ചെയ്ത വിഷയങ്ങളിൽ കാണുന്ന സംസ്കരണ തതിന്റെയും വിശ്വാസത്തെയും ധാരുകൾ പക്ഷ, അല്ലാഹു വിന്റെതല്ലാത്ത നിയമങ്ങളിൽ ലഭ്യമല്ല. ആത്മ സംസ്കരണ തതിനും ശുഖീകരണത്തിനും അത് പര്യാപ്തവുമല്ല തിരിച്ച.

ആഹാരപദ്ധതിമണ്ഡളിലേക്കു നോക്കു..... ധാന്യങ്ങളിലും പഴങ്ങളിലും മാംസങ്ങളിലും അത് ആഹരിക്കുന്നവരുടെ ശരീരങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും ശക്തമാക്കാനും ഉത്തുക്കും വിധം ആഹാരം അല്ലാഹു ലഭ്യമാക്കിയത് എപ്പകാരമാണെന്ന്! മല്ലിലേക്കും മരക്കഷ്ണത്തിലേക്കും എല്ലിലേക്കും നോക്കും! അവ പോഷക വസ്തുകളല്ലാത്തതിനാൽ ഭക്ഷ്യ യോഗ്യവുമല്ല. ബിദ്ധാത്തായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ മല്ലും വിറകും മരവുമൊക്കെ ആഹരിക്കുന്നവരെപ്പോലെയാണെന്ന് തുടിൽ നിന്ന് നിനക്ക് വ്യക്തമാകും. പോഷകവസ്തുകൾ ആഹാരത്തിൽ ഇല്ലാത്തതുപോലെതന്നെയാണ് ബിദ്ധാത്ത ചെയ്യുന്നവനും. അയാൾക്ക് ആത്മ സംസ്കരണമോ വിശ്വാസിയോ ഉണ്ടായിത്തീരുകയില്ല. ഇത്തരിക്കുമാതിൽ, കഷ്ടപ്പുടുകളിൽ നിന്നും നഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നും വിജയവും അതുവഴി സംസ്കർത്തയും സമ്പൂർണ്ണതയും ലഭ്യമാവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ

സാമിപ്യം ലക്ഷ്യം വെച്ച് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ഒന്നാം മതായി അല്ലാഹുവിൻ്റെ നിയമമനുസരിച്ചോ പ്രവാചകൻ(സ) യുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചോ ആയിരിക്കണം. രണ്ടാമതായി ആ (കർമ്മത്തിന്റെ) തോതിൽ യാതൊരു ഏറ്റക്കുറച്ചില്ലും വരുത്താം തവിയം പ്രവാചകൻ(സ) നിർവ്വഹിച്ചു വട്ടിയ അതേ രൂപത്തിലുമായിരിക്കണം: അതിന്റെ രൂപത്തിൽ നിന്ന് വല്ല ഭാഗവും മുന്തിക്കുവാനോ പിന്തിക്കുവാനോ പാടില്ല. നിശ്ചയിക്കേണ്ടതായാൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന ആൾ ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടത് അല്ലാഹുവിൻ്റെ വിധേയതാവുകയും അവരെ കൽപന ശിരസ്സാവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് അല്ലോക്കിൽ അവരെ പൊരുത്തവും സാമിപ്യവും കാംക്ഷികലായിരിക്കണം ഉദ്ദേശം. ശരീരായിൽ പെട്ടും, അപ്രകാരം റസൂൽ(സ) നിർവ്വഹിച്ചുപാശിച്ചതും പ്രത്യേകമായി അല്ലാഹുവിൻ്റെ തുപ്തി ലക്ഷ്യം വെച്ചതും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർഖിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ഉദ്ദേശ കർമ്മങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ആ കർമ്മം അസാധ്യവായി. കർമ്മം അസാധ്യവായത് എപ്പോഴോ അപോഫത് ആത്മ സംസ്കർണ്ണത്തിനും പരിശുദ്ധിക്കും ഉപയുക്തമല്ലാതായി. പകരം ദുഷ്ടതയും മലിനതയും വന്നുചെരുകയും ചെയ്യും. ഉദാഹരണ സഹിതം ഞാനത് വ്യക്തമാക്കിത്തുരാം. എന്നിക്കൊപ്പം ക്ഷമാപൂർവ്വം നില കൊണ്ടാലും—.

1. നമസ്കാരം:

വുർ ആനിൽ അത് നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു
പറഞ്ഞു:

فَأَقِمُوا الصَّلَاةَ كَاتِنَاتٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مُوقَوْتًا

(അതിനാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കാരം കൂട്ടുമായി അനു
ഷ്ടിക്കുക. നിശ്ചാരമായും നമസ്കാരം സത്യവിശ്വാസികളുടെ
മേൽ നിർബന്ധവും സമയബന്ധിതവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു—അ
നിസാഅ :103). അല്ലാഹുവിന്റെ ആത്മ(സ) പറഞ്ഞു:

خَمْسٌ صَلَوَاتٌ كَتَبْهُنَ اللَّهُ

(അണ്വുന്നേരത്തെ നമസ്കാരം അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയി
ടുള്ളതു തന്നയാൾ).*

അപ്പോൾ ഒരു അടിമ തനിക്ക് തോന്തുനോഡി തോന്തിയ
രൂപത്തിൽ തോന്തിയ സമയത്ത് തോന്തുന സ്ഥലത്ത് നമ
സ്കർച്ചും മതിയാവുമോ? ‘ഇല്ല’ എന്നാണുത്തരം. അതിന്റെ

*ഇതാം മാലിക്(റ)യും മറ്റും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രസ്തുത ഫദിസിന്റെ
പുർണ്ണരൂപഃ അല്ലാഹു മനുഷ്യന് അണ്വുന്നേരത്തെ നമസ്കാരം നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എത്താരാൾ അതനുഷ്ടിക്കുകയും അതിൻ നിന്ന്
യാതൊന്നും പാശാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവന് സർബ്ബ
പ്രവേശനമുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹുവികൽ വാഗ്ദാനമുണ്ട്. എത്താരാൾ അത
നുഷ്ടിച്ചില്ലയോ അവന് അല്ലാഹുവികൽ കരാറാനുമില്ല. അവൻ
(അല്ലാഹു) ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകൂം; അവനുദ്ദേശിച്ചാൽ
അവനെ സർബ്ബത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കും.

എല്ലവും രൂപവും സമയവും സ്ഥലവും പരിശാസിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. മന:പുർവ്വം ഒരു റക്കാത്ത് അധികാരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഓരാൾ നാലു റക്കാത്ത് മഗ്രിബ് നമസ്കരിച്ചാൽ അത് വിഹലമായി. സുഖ്യപരിയിൽ ഒരു റക്കാത്ത് കുറച്ച് ഒറ്റ റക്കാത്ത് മാത്രം നമസ്കരിച്ചാലും ആപ്രകാരം തന്നെ. അതിന്റെ നിർബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ വള്ളത്രും പരസ്പരം മുന്തിച്ചാൽ അതു ശരിയാവുന്നതല്ല. സമയത്തിന്റെയും സ്ഥലത്തിന്റെയും സ്ഥിതിയും അങ്ങനെന്നതെന്നെ. അസ്തമനത്തിനു മുമ്പ് മഗ്രിബോ ഉച്ചയ്ക്ക് മുമ്പ് ദുഹർന്നോ നമസ്കരിച്ചാലും അവും ശാലയിലോ അഴുക്ക് പ്രദേശങ്ങളിലോ നമസ്കരിച്ചാലും ആപ്രകാരം തന്നെ. നമസ്കാരത്തിന്റെ സ്ഥിതത്തുകൾ ഇവിടെ പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് കാരണം.

2. വുർആനും നബിചര്യയും അനുസരിച്ച് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതാണ് ഹാജ്ജ്:

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

وَلَهُ عَلَى النَّاسِ حِجَّةُ الْبَيْتِ مِنْ أَسْطَاعَ الَّذِينَ سَبَّلُوا

(അതു വെന്നതിക്കൽ ഹാജ്ജ് ചെയ്ത മനുഷ്യർക്ക് അതിലേക്ക് (ചെന്നാത്തുവാനുള്ളത്) മാർഗ്ഗം സാധിച്ചു കിട്ടിയവർക്ക് അല്ലാഹുവിവിനോട് (ബാധ്യത) ഉണ്ട്-ആലു ഇംറാൻ:97). അല്ലാഹുവിന്റെ ദുതർ(സ) പറഞ്ഞു:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذَا قُدِّرَ لَكُمُ الْحِجَّةُ فَلَا جُنُونَ

(ജനങ്ങളേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഹാജ്ജ് നിർബന്ധമാക്കിയി

രിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഹജ്ജ് ചെയ്യുവിൻ-മുസ്ലിം). ഒരു അടിമ തനിക്ക് തോന്നുമ്പോൾ തോന്തിയപോലെ ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിക്കാമോ? പാടില്ല എന്നാണുത്തുരം. നാലു നിബന്ധ നകൾ ഹജ്ജിനും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരു തുടര ഹജ്ജ് ശരിയാവു....

എണ്ണം : തവാഫിലും സഞ്ചയിലും അത് നിർബന്ധയിക്കു പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മന:പുർവ്വം അതിൽ കുടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവ അസാധ്യവാകും.

രൂപം : ഇപ്പറ്റാമിനു മുമ്പ് തവാഫോ അല്ലെങ്കിൽ തവാഫിനുമുമ്പ് സഞ്ചയോ നിർവ്വഹിച്ചാൽ ആ ഹജ്ജ് ശരിയാവു നാതല്ല.

സമയം : ദുർഹജ്ജ് ഒമ്പതിനില്ലാത്ത ഒരു ദിവസം അറ ഫയിൽ നിന്നാൽ അവരെൽ ഹജ്ജ് ശരിയാവുന്നതല്ല.

സമലം : കാർബയല്ലാത്താരിടത്ത് തവാഫ് ചെയ്യുക, സഹാമർവ്വകിടയിലല്ലാത്താരിടത്ത് സഞ്ചയ് ചെയ്യുക, അറ ഫയിലല്ലാത്താരിടത്ത് നിൽക്കുക എന്നിവയിലേതെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ അവരെൽ ഹജ്ജ് ശരിയാവുന്നതല്ല.

3. അല്ലാഹുവും അവരെൽ റസൂലും കൽപ്പിച്ച നിർബന്ധമായ ഒരാരാധനയാണ് നോമ്:

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

(സത്യവിശാസികളെ, നിങ്ങൾക്ക് നോമ് നിർബന്ധ മാക്കിയിരിക്കുന്നു-അൽബവറ :183). അല്ലാഹുവിശ്രീ ദുതർ(സ) പറഞ്ഞു :

صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فلن غم عليكم فاكملوا
شعبان ثلاثين

“മാസപ്പീറി കണ്ണാൽ നിങ്ങൾ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുക. മാസപ്പീറി കണ്ണാൽ നിങ്ങൾ നോമ്പ് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. (ആകാശം) മേഖാവൃതമായാൽ നിങ്ങൾ ഷാഖാബാൻ മുപ്പത്പുർത്തിയാക്കുക”). ഒരു അടിമ തനിക്കു തോന്ത്രനോഡിൾ തോന്ത്രിയ പോലെ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കാമോ? ഇല്ല എന്നാൽ നാലുനിബന്ധനകൾ പാലിച്ചേ മതിയാവു.....

എണ്ണം : റമദാനിൽ ഇരുപത്താവതിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മുപ്പതിൽ നിന്നോ ഒരു നോമ്പ് കുറച്ച് നോറ്റാൽ അത് മതിയാവുകയില്ല. ഒരു ദിവസമോ എത്താനും ദിവസങ്ങളോ റമദാനിനേക്കാളും നോമ്പധികരിപ്പിച്ചാലും അപ്രകാരം തന്നെ. കൂപ്പത്തെപ്പടക്കത്തിയ എണ്ണം പാലിക്കെപ്പട്ടില്ലാ എന്നതാണ് കാരണം. (റമദാൻ വത്തെതക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുവെ)അല്ലോഹു പറയുന്നു: **ولتكموا العدة** (നിങ്ങൾ എണ്ണം പൂർത്തിയാക്കുന്ന തിനു വേണ്ടി).

രൂപം : രാത്രി നോമ്പ് നോൽക്കുകയും പകൽ നോമ്പ് മുറിക്കുകയും ചെയ്താലും നോമ്പ് സീകാരുമാവില്ല.

കാലം (സമയം) : മദാനിനു പകരം ഷഞ്ചബാനിലോ ഷവാലിലോ നോമനുഷ്ഠിച്ചാൽ ആത്ത് സരികരിക്കപ്പെടുകയില്ല.

സ്ഥാനം : നോവേഡുക്കുന്ന വ്യക്തിയാണത്. ആർത്ത വകാൻഡയോ പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്നവളോ നോവേഡുക്കുഷ്ഠിച്ചാൽ

അത് സ്വീകാര്യമാവില്ല. ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് എല്ലാ ആരാ ധനകളും. അവയുടെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കാതെ ആർ കർമ്മം ചെയ്തുവോ അത് ശരിയാകുന്നതോ സ്വീകാര്യമോ അല്ല.

അവ (ആ നിബന്ധനകൾ) :

1. അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ്യനുസരിച്ചുള്ളതായിരിക്കണം. നസുൽ (സ)പറയുന്നു: **من عمل ليس عليه أمرنا فهو رد**

(“നമ്മുടെ കർമ്മപ്രകാരമല്ലാത്ത വല്ല കർമ്മവും വല്ലവനും ചെയ്താൽ അത് തള്ളപ്പെടണം” – മുസ്ലിം).

2. നാലു കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടുമായും ശരിയായും പാലിക്കേണ്ടതുകും.

1. തോത് അമവാ എല്ലണം .

2. ആരാധനയുടെ രൂപം.

3. അതിനു നിർണ്ണയക്കപ്പെട്ട കാലം.

4. അത് നിർവ്വഹിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമലം.

3. (ഇബാദത്തിൽ) അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആരമാർമ്മത; അതിൽ അവനോട് യാതൊരൊരാളും ഒരു വിധത്തിലും പങ്കുചെർക്കാതിരിക്കുക. ഇതിൽ നിന്നും മുസ്ലിം സഹോദരാ..... മതത്തിൽ പുതുതായുണ്ടായതൊക്കെ വ്യാജവും വഴിക്കേടുമാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.. അല്ലാഹുവിന്റെ ഷരീഅത്തല്ലാത്ത

അമവാ അല്ലാഹു കർപ്പിച്ചതോ അവൻ്റെ ദുതർ(സ) കർപ്പിച്ചതോ അല്ലാതെ ഒന്നിൽ ആത്മ സംസ്കരണമുണ്ടാവുകയില്ലോ എന്നതിനാൽ ബിൽഅത്തുകൾ വ്യാജമായി. അനാചാരകാരനെ സത്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ ആത്മ സംസ്കരണത്തിനുപയുക്കാവും പ്രതിഫലാർഹവുമായ കർമ്മ അളിൽ നിന്ന് അവനെ അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അത് ദുർമാർഗ്ഗവുമായി.

മുന്നറയിപ്പ്

എൻ്റെ മുസ്ലിം സഹോദരാ...അറിയുക! അല്ലാഹു വിശ്വേഷിക്കുന്ന തൃപ്തിയും എനിക്കും നിന്നും അവൻ കനിഞ്ഞരുളട്ട.

വേദഗ്രന്ഥത്തിലും തിരുച്ചരുയിലും നിയമമാക്കപ്പെട്ട ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ അമവാ അല്ലാഹുവും അവൻ്റെ ദുതരും കർപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ തന്നെ, എല്ലാത്തിലും രൂപത്തിലും സമയത്തിലും സ്ഥലത്തിലും ബിൽഅത്തുകൾ ഒന്ന് പ്രവേശനം ചെയ്യാറുണ്ട്. അങ്ങിനെ പ്രസ്തുത കർമ്മം ചെയ്യുന്നവന് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ലഭ്യമാവാത്തവിധി കർമ്മം വിഫലമായിപ്പോവാറുമുണ്ട്. ദിക്കുകൾ തന്നെ നീ ഉദാഹരണമായെടുക്കു.....! നിശ്ചയം, വുർജ്ജുൻ കൊണ്ടും സുന്നത്തുകൊണ്ടും നിയമമാക്കപ്പെട്ടതാണ് ദിക്കുകൾ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءامنُوا اذْكُرُ اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

(സത്യവിശാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ധാരാളമായി സ്ഥരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക-അത് അഹർസാം : 41). നബി(സ) പറഞ്ഞു :

مُثُلُّ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يُذْكُرُهُ مُثُلُّ الْحَيِّ وَالْمَيْتِ

(തന്റെ റമ്പിനെ സ്ഥരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർന്തെയും അവനെ സ്ഥരിക്കാത്തവർന്തെയും ഉപമ ജീവനുള്ളതും ജീവനില്ലാത്തതും പോലെയാണ്-ബുഖാർ). (ബിക്രൂകൾ) ഷരീഅത്തിൽ പെട്ട തോടൊപ്പം തന്ന ഒട്ടരോ ആളുകളിൽ ഇതിൽ പിടിക്കാത്തു കള്ളും കുടി പ്രവേശിക്കുക വഴി അവരത്തിനെ ചീതയാക്കി. ആത്മസംസ്കരണവും മനഃശുഖിയും ഉണ്ടാവുകയെന്ന പ്രയോജനം അവർക്ക് തുടയപ്പെട്ടു. അതുവഴി ലഭിക്കേണ്ട, അല്ലാഹുവികൾ നിന്നുള്ള തുപ്പത്തിയും പ്രതിപാദിച്ചു അപ്പോൾ തുല്ലാതായി. എന്നാൽ ദിനിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടാതെ പദ അശ്ര കൊണ്ടാണ് ചിലർ ബിക്രൂകളുടുവിടുന്നത്. ഉദാഹരണമായി, അല്ലാഹ്, അല്ലാഹ്, അല്ലാഹ് എന്ന് ഏകനാമം സ്ഥരിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ സുചിത തുപത്തിൽ ഹൂ, ഹൂ, ഹൂ എന്ന്. ചിലർ ദശക്കണക്കിന് തവണ അല്ലാഹുവെ വിളിക്കുന്നു. യാ ലത്വിപ്പ്, യാ ലത്വിപ്പ്, യാ ലത്വിപ്പ്.....എന്നു പറയുകയുണ്ടാതെ അവനോടൊന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല! ചിലർ വാദ്യാപകരണങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് അല്ലാഹുവെ സ്ഥരിക്കുന്നത്! ചിലർ ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലലാഹ്’ പോലെ അംഗീകൃത പദങ്ങളാണ് ബിക്രൂകളായി ചൊല്ലുന്നതെങ്കിലും അവർ സംശയിത്തായും ഒരേ ശബ്ദത്തിലുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതാവട്ട തിരുമേനി (സ)ചെയ്യുകയോ കൽപ്പിക്കുകയോ അനുവദിക്കുകയോ

ചെയ്യാത്തതാണ്.

വിശ്വാസവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ആരാധന തന്നെയാണ് ദിക്ക്. പക്ഷെ അതിന്റെ എല്ലാത്തില്ലും രൂപത്തില്ലും അനാചാരങ്ങൾ കടന്നുകയറി. തൽപ്പലമായി കർമ്മം അവന്ന് നിഷ്പമലമാവുകയും പ്രതിപ്പലവും പുണ്യവും അവന്ന് നിശ്ചയിക്കേപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവസാനമായി പ്രിയ വായനക്കാരം...പലപ്പോഴും ഇവ മുഖവും ശാശ്വത ചുരുക്കിപറയുടെ-

അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ്റെ ശിക്ഷയെ പേടിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ്റെ ചാരത്തിന്മായി അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുള്ള വിജയത്തിനുമായി ഒരടിമ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ആരാധനകളും അവൻ്റെ ഗ്രന്ഥത്തില്ലെടക്കൽപ്പിച്ചതോ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ്റെ ദുർദർ(സ)യുടെ തിരുമ്മാശിയില്ലെടക്കാതെപരുപ്പെടുത്തോ ഉദ്ദേശകപ്പെടുത്തോ ആയ സ്തരീയത്തിലെ ആരാധനകളായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടല്ലാതെ ഇവ ലോകത്ത് അവനെ നന്നാക്കുന്ന, അവന്ന് ആത്മശുശ്രീ തരുന്ന, അങ്ങിനെ അവന്ന് സമ്പൂർണ്ണത തരുന്ന മറ്റാണ് ഉണ്ടായിരിക്കില്ല; ഉണ്ടാവുകയുമില്ല!. ഒരു സത്യവിശാസി തന്റെ ആരാധന കർമ്മങ്ങൾ ശരിയായും എല്ലാം, രൂപം, സമയം (കാലം), സ്ഥലം, എന്നീ നാലു കാര്യങ്ങൾ വേണ്ട വിധം പതിഗണിച്ചും എക്കന്നായ അല്ലാഹുവോട് ആത്മർമ്മതയോടുകൂടി നിർവ്വഹിക്കണം.

അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ്നില്ലുടെ നിയമമാക്കപ്പെടാത്ത ആരാധനകൾ അനാചാരങ്ങളും പിണ്ടുതുമാകുന്നു. ഈനി അനു

വദിക്കപ്പെട്ട ഇബാദത്തുകളായാൽ തന്നെയും അതിൽ, മേരെപ്പറ്റ നാലു കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതിരിക്കുകയോ അതിൽ അനാചാരങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുകയോ ചെയ്താൽ അതും പിഴച്ച കർമ്മമായി. എന്നാൽ അതിൽ സ്ഥിരക്കപ്പറമായ വല്ലതുമാണ് കലർത്തിയതെങ്കിൽ യാതൊരു നന്മയും കൈവരിക്കാനാവാത്ത വ്യാജവും നിഷ്ഠിയവുമായ ആരാധനയായി അതുമാറി. അല്ലാഹു കാക്കെട്-.

സുന്നത്യും ബിദ്ധാത്യും : ഒരു വിശകലനം

ബിദ്ധാത്യും നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി സുന്നത്യാണ് നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നെന്നാൽ സുന്നത്യും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നതും ബിദ്ധാത്യും വർജ്ജിക്കപ്പെടുന്നതുമാണല്ലോ. അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നവയ്ക്കാണ് വർജ്ജിക്കപ്പെടുന്നവയെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. സുന്നത്യുകൾ അഥവാ യൂനാതോടുകൂടി ബിദ്ധാത്യുകൾ സാഭാവികമായും അഭിയാനാവും.

എന്നാണ് സുന്നത്യും സുന്നത്യും എന്നാൽ ഭാഷയിൽ അനുയാവനം ചെയ്യേണ്ട ചര്യ എന്നാണ്. “സുന്നൽ” എന്നാണ് ബഹുവചനം. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദത്താട്ട, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂത തന്റെ സമുദായത്തിന്റെ സൽപന്മാവിനും പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിനുമായി നൽകിയ ചര്യകാണ് ഒരീ അത്തിൽ സുന്നത്യും എന്നു പറയുന്നത്. സമ്പൂർണ്ണതക്കും സംഭാഗ്യത്തിനുമായുള്ള വിശിഷ്ടംഗാണങ്ങളും മര്യാദകളും ഇതിലുൾപ്പെടും. തിരുമേനി(സ)യുടെ ഒരു ചര്യ, അത് നിർവ്വഹിക്കാനവിട്ടുന്ന് കർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതനുഷ്ഠിക്കൽ നിർബന്ധമായി. ഒരു മുസ്ലിമിനും അത് അവഗണിക്കാൻ പാടില്ല. അതല്ലാത്തവ അഭികാമ്യമായ സുന്നത്യുകളാണ്. അതനു

ഷ്ഠിക്കുന്നവന് പ്രതിഫലമുണ്ട്; അതുപേക്ഷിച്ചാൽ പിവമില്ല താനും.

വായ ന കാരാ... അറിയുക. തിരുമേനി(സ)യുടെ കൽപ്പനകൾ പോലെതന്നെന്നാണ് അവിടുത്തെ പ്രവർത്തിയും അംഗീകാരവും. തിരുമേനി(സ) കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടിയും ആവർത്തിച്ചും ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവെക്കിൽ അത്, സമുദായത്തിന് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഒരു സുന്നതായിത്തീർന്നു. നബി(സ)യുടെ ചില തുടർച്ചാ നോമ്പുകൾ* പോലെ തിരുമേനി(സ)ക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ് എന്ന് തെളിഞ്ഞ ചര്യകൾ ഒഴികെ. ഇനി നബി(സ)യുടെ സഹാബിമാരിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന ഒരു കാര്യം കേൾക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്യുകയും പലതവണ അതാവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടും മറുത്തൊന്നും പറയാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ തിരുമേനി(സ)മഹാംഗീകാരം തണ്ടകിയ സുന്നതായിത്തീർന്നു അത്. എന്നാൽ നബി(സ) ആവർത്തിച്ചു ചെയ്യാത്തതും അവിടുന്ന സഹാബത്തിൽ നിന്ന് ആവർത്തിച്ചു കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതുമായ കാര്യം സുന്നതായി പതിഗണിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടോത് ‘സുന്നത്’ എന്ന പദം ആവർത്തനത്തെ ധനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ‘സന്സക്കിന്’ (سن السكين) എന്ന പ്രയോ

*തുടർച്ചാനോമ്പുകൾ ; ചിലപ്പോൾ ഒരു നോമ്പ് തുറക്കാതെ തന്നെ അടുത്ത ദിവസത്തെ നോമ്പിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ശീലം തിരുമേനി(സ)ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അത് നബി(സ)ക്കു മാത്രമുള്ള കാര്യമാണ്. സമുദായത്തിന് സുന്നത്തെല്ലാം.

ഗത്തിൽനിന്നായിരിക്കും സുന്നത്ത് (سنّة) എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്തരവാം. കത്തി അണക്കല്ലിൽ എനിക്കൊന്ന് ഉരക്കുന്നതിനാണ് ‘സന്നല്ലിക്കിൻ’ എന്നു പറയാറുള്ളത്. അമവാ കത്തി മുർച്ചു കുട്ടുന്നതിനാണും വാക്കുപയോഗിക്കുന്നത്. അണച്ചണച്ച് വസ്തുകൾ വെട്ടിമുറിക്കാൻ പാകമായി എന്നു പറയാറുണ്ട്.

തിരുമേനി(സ) ഏകക്കൽ മാത്രം ചെയ്യുകയും പിന്നീട് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും അങ്ങിനെ സുന്നത്താവാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനുഡാഹരണമാണ് യാത്രയുടെയോ രോഗത്തി ഞ്ചയോ മശയുടെയോ കാരണമല്ലാതെ ദുഹർ, അസ്വർ എന്നി വയും മഗ്രിബ്, ഇഷാ നമസ്കാരങ്ങളും ജംഞ്ഞകൾ (ഒന്നിച്ച്) നമസ്കരിച്ചത്.* അതുകൊണ്ടാണ് അത് അനുകരണീയമായ ഒരു സുന്നത്തായി മുസ്ലിംകളാരും അംഗീകരിക്കാതിരുന്നത്.

നമ്പി(സ) ഒരു തവണ മാത്രം മാനത്തില്ലെട അംഗീകരിച്ചതും മുസ്ലിംകൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ സുന്നത്തായി പരിശാരിക്കില്ല. ഉദാഹരണമായി, തിരുമേനി(സ)യുടെ ഒരു യാത്രയിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സുരക്ഷിതനായി മറീന തന്റെ അനുചരണമാരോടൊപ്പം തിരിച്ചെത്തിച്ചാൽ തിരുമേനി(സ)യുടെ തലക്ക് മുകളിൽ ദഹ്മ മുടി സന്തോഷം പ്രക

*നാട്ടിൽ വെച്ച് രണ്ട് നമസ്കാരങ്ങൾ ചേർത്തു നമസ്കരിച്ചിപ്പോർട്ട് ഇബ്നനു അബ്ദാസ്(റ) പറഞ്ഞതായി മുസ്ലിം ഉദ്യരിച്ചതാണ്. ഇബ്നനു അബ്ദാസ് (റ) പറയുന്നു: മഴയോ പേടിയോ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും മറീനയിൽ വെച്ച് നമ്പി(സ)ദുഹർ, അസ്വറിനോടും മഗ്രിബ്, ഇഷാ യോടും ചേർത്ത് നമസ്കരിച്ചു.

ടിപ്പിക്കുമെന്ന് ഒരു സ്ത്രീ നേർച്ചു നേർന്നു. ആ സ്ത്രീ അപേക്ഷാരം ചെയ്തു. നമ്പി(സ)അവരെ അതിനനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ അതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞില്ല. ഒരിക്കൽ മാത്രമാണിതുണ്ടായത്. പലതവണ ആവർത്തിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ ഇക്കാര്യം ഒരു സുന്നതായി ഗണിക്കുന്നില്ല. നമ്പി(സ)ആവർത്തിച്ചു ചെയ്തതിനാൽ മുസ്ലിംകൾ നിസ്സംശയം സുന്നതായി അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നതിനുഭാഹരമാണ്, നിർബന്ധമാണ് സ്കാരത്തിനു ശേഷം നമ്പി(സ) സഹായകൾക്കു മുമ്പിൽ ജനങ്ങൾക്കില്ലെവമായി ഇതിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ രൂപം നമ്പി(സ) കൽപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ശതകങ്ങളിനു തവണ അവിടുന്ന് അതാവർത്തിച്ചു ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഇരുമായി നമസ്കരിക്കുന്നവരോക്കേ അങ്ങിനെ ചെയ്യൽ സുന്നതായി.

തിരുമേനി(സ) സഹാബത്തിൽ നിന്ന് ആവർത്തിച്ചു കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുകയും അങ്ങിനെ അവിടുന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും അപ്രകാരം സുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്തതിനുഭാഹരണമാണ് മയ്യിത്തിന് മുമ്പും, പിന്നുമുള്ള സഞ്ചാരം. മയ്യിത്ത് കൊണ്ടു പോവുമ്പോൾ അവിടുത്തെ അനുചരണമാർ അതിന്റെ മുമ്പിലും പിന്നിലുമായി നടക്കുന്നത് ഒട്ടേറെ തവണ അവിടുന്ന് കാണുന്നു. അതിനുനേരെ അവിടുന്ന് അവലംബിച്ച മൂന്നം അങ്ങിനെ അവർക്കുള്ള സമ്മതമായി. അപ്രകാരം മയ്യിത്ത് കൊണ്ടുപോവുമ്പോൾ അതിന്റെ മുമ്പിലും പിന്നിലുമായുള്ള നടത്തം യാതൊരിപ്പായവുത്തോ

സവുമില്ലാത്ത വിധം സുന്നതായിത്തീർന്നു. അല്ലയോ മുസ്ലിം സഹോദരാ.....! ഇപ്പോൾ നീ മനസ്സിലാക്കിയ പോലെ, ഇതാണ് സുന്നത്. ഇത് സദാ ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. വുല ഫാളർറാഷിദുകളായ അബുബക്രർ(റ), ഉമർ(റ), ഉമർമാൻ (റ), അലി(റ)എന്നീ നാലു പേരുടെ ചര്യയും ഇതിലേക്ക് ചേർക്കേണ്ടതാണ്. തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു:

فطیکم بسننی وسنة الخلفاء الراشدین المهديین من بعدي

عضوًا عليها بالنواخذة

(അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്തേ ചര്യയും എന്നിക്കുണ്ടോ വിവേകശാലികളും സന്മാർഗ്ഗികളുമായ എന്തേ പിൻഗാമികളുടെ ചര്യയും മുറുകെപിടിക്കുക. അബുപ്പല്ലുകൾ കൊണ്ടൽ കടച്ചു പിടിക്കുക - അബുദാവൂദ്, തുർമ്മുദി).

ബിംബിതത്ത് എന്നാൽ സുന്നത്തിന് നേർ വിപരിതമാണ്. മുൻ മാതൃകയില്ലാത്ത നിർണ്ണിച്ചു എന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന **ابتداع الشیئ** എന്നതിൽ നിന്നാണ് ഭാഷയിൽ ആ പ്രയോഗമുണ്ടായത്.

എന്നാൽ ബിംബിതത്ത് എന്ന പദത്തിന്റെ മതപരമായ അർമ്മം അല്ലാഹു അവൻ്തേ ശന്മതിലുംതന്നേ അവൻ്തേ ആതർ മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ നാവിലുംതന്നേ നിയമമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വിശ്വാസങ്ങളോ വാക്കുകളോ കർമ്മങ്ങളോ ആണ്. എറ്റവും ലഭിതമായി പറഞ്ഞാൽ മതമെന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കാനും അവനിലേക്കട്ടുക്കാനുമുതകുന്ന, അല്ലാഹുവിന്റെ

രസുലിന്റെ കാലത്തോ അവിടുതെത അനുചരന്മാരുടെ കാലത്തോ ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസങ്ങൾക്കോ വാക്കുകൾക്കോ കർമ്മങ്ങൾക്കോ ഒക്കെ ബിൽഞ്ഞത്ത് എന്നു പറയുന്നു. അവ എത്ര പവിത്രമായിക്കണ്ണാലും ശരി. മതത്തിന്റെയും പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെയും അടയാളങ്ങൾ അതിലുണ്ണായാലും ശരി. വിശ്വാസത്തിലും വാക്കിലും പ്രവർത്തിയിലുമെല്ലാമുള്ള ബിൽഞ്ഞത്തിന്റെ മാതൃകയാണിൽ. അറിയാനും ജാഗ്രത പുലർത്താനുമായി ബിൽഞ്ഞത്തിന്റെ യാമാർമ്മ്യം നാം വ്യക്ത മാക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവനിക്രിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുന്നു.

വിശ്വാസത്തിലെ ബിൽഞ്ഞത്:

പുണ്യവാളിമാർക്ക് (സാലിഹീങ്ങൽക്ക്) ഒരു രഹസ്യ ഭരണകൂടതോടുപരിക്കാവുന്ന വിധം ലോകത്ത് ചില ഭരണ സംവിധാനങ്ങളുണ്ടെന്നും അതിലും അവർ വിലായത്ത് നൽകുകയും നീക്കുകയും കൊടുക്കുകയും തടയുകയും ഉപദേശം ചെയ്യുകയും ഉപകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്നും മുസ്ലിംകളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈതി നേല്ലാം അധികാരമുള്ളവർക്കാണെത്ര അവ്താൻ, അഖ്വാൻ എന്നാക്കെ പറയുന്നത്.

بِرَجَالِ الْدِيَوَانِ وَبِأَهْلِ التَّصْرِيفِ مِنْ حَرْوَ وَصِيفَ

(ഹേ, ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരേ, സ്വത്തന്ത്രും അടിമകളും ആയ കൈകാര്യകർത്താക്കളേ;) എന്നു വിളിച്ച് സഹായം തേടുന്ന

എത്ര ആശീക്കാരകമുണ്ട് നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്....!

ഒലിയാക്കളുടെ ആത്മാക്കൾ അവരുടെ വബന്ധുകൾക്കു ചുറ്റും കരഞ്ഞുന്നുണ്ടെന്നും അവരെ സന്ദർശിക്കുന്ന വർക്കു വേണ്ടി അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വബന്ധുകൾക്കുതേതെങ്കിൽ തങ്ങളിലെ രോഗികളെ എത്തിച്ചു അവരെക്കാണ്ക്കണ്ട് ശുപാർശ തെക്കിക്കൊണ്ക് അവർ പറയുന്നു: കാര്യസാധ്യം വേണ്ടവരാരോ അവർ വബന്ധാളികളിലേക്ക് വരട്ടു! ഒലിയാക്കൾ അദ്യശ്രൂകാരൂഷങ്ങൾ അരിയുന്ന വരാണ്ടും സുരക്ഷിത ഫലകത്തിൽ (ലഭഹൃദയ മഹ്യപിതിൽ) നോക്കികാണുന്നവരാണ്ടും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേബാഴും മരണശേഷവും (അവർക്ക്) ചില ക്രയവിട്ടുക്രയങ്ങളാക്കും അഭ്യന്തരാണ്കനും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ആ വബന്ധാളികൾക്ക് വേണ്ടി ആരോഗ്യാംശങ്ങളാരുക്കുന്നതും ബലിയർപ്പിക്കുന്നതും. ചില പ്രത്യേകനാളുകളിൽ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേക പരിപാടികളും ആരോഗ്യാംശങ്ങളുമൊരുക്കുന്നതും .

വിശ്വാസത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ഇത്തരത്തിലുള്ളതും ഇതല്ലാത്തതുമായ അനാചാരങ്ങളാണും റസുൽ(സ)യുടെ കാലത്തോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാരുടെ കാലത്തോ **خَيْرٌ مِّنْهُمْ مَنْ يَلُونُهُمْ** (എറ്റവും ഉത്തമമായ നൂറ്റാണ്ഡാണ് എൻ്റെ നൂറ്റാണ്ക്. പിന്നു അതിന്റെ തൊട്ടുപിന്നിലുള്ളവർ, പിന്നു അതിന്റെ തൊട്ട്

പിന്നിലുള്ളവർ) എന്ന് നബി(സ) വാഴ്ത്തിപ്പിറഞ്ഞെങ്കിലും മുന്ന് നുറ്റാണ്ഡുകളിലോ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

(ബുദ്ധവാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിച്ച പ്രസ്തുത ഹദീം സിന്റേ പുർത്തീകരിച്ച രൂപം : (“പിന്ന അവർക്കു ശേഷം ഒരു ജനത വരും. അവർ വണ്ണകരായിരിക്കും. വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. അവർ സാക്ഷി പറയും. സാക്ഷിത്വത്തിനാവരെ കൊള്ളുകയില്ല. അവർ നേരച്ചു നേരുകയും നേരച്ചു വീടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ കൊഴുത്തു തടച്ചവരായിരിക്കും.”)

വാചികമായ ബിംബങ്ങൾ:

ഒരാളുടെ ജാഹ് കൊണ്ടോ ഹവ്വകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കുന്നതാണിൽ. ജനങ്ങളിൽ പലരും ഇത് ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയവരെ ചെറിയവരും മുൻഗാമികളെ പിൻഗാമികളും പണ്ഡിതരെ പാമരരും അന്യമായി അനുകരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും മഹത്തരവും ആദരണ്ണീയവുമായ വസില (ഇടത്തേടം) ഇതാണെന്നും ഇതിന്റെ മഹത്തവും ആദരണ്ണീയതയും അല്ലാഹു മഹറാനിനും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അവർ ശണിക്കുന്നു. ഇതിനെ വല്ലവനും വിമർശിച്ചാൽ അവൻ നാശമുണ്ടാവുമെന്നും അവൻ മതത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചവനും ഒരലിയാക്കലെയും സജ്ജനങ്ങളെയും കുറ്റം പറഞ്ഞവനുമായിത്തീരുമെന്നും അവർ ജൽപ്പിക്കുന്നു. ഇടത്തേട്ടതിന്റെ പേരിലുള്ള വാചികമായ ഇത് ബിംബങ്ങൾ, തിരുമേനി(സ)യുടെയോ സച്ചരിതരായ മുൻഗാമികളുടെയോ കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

വേദഗ്രന്ഥത്തിലോ തിരുച്ചരൂപത്തിലോ അതില്ല.ബാതിനികളെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തിരുവാദികളായ മതനിഷ്ഠയികളുടെ സൃഷ്ടിയാണിതെന്നാണ് എററവും ശരിയായ വാദം. പ്രയാസം അശ്ര അകറ്റാനും ആവശ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചുകിട്ടാനും ഉപകാരപ്പെടുന്ന-നമസ്കാരം, ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ, നോന്പ്, പ്രാർമ്മനകൾ, സമിരപ്പെട്ട ദിക്കറുകൾ എന്നിവ പോലെയുള്ള എററവും മലപ്രദമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും മുസ്ലിംകളെ തടയുക എന്നതാണവർ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചത്.

വാചികമായ ബിംബങ്ങളിൽ പെട്ട ഒന്നുകൂടി : സുഹികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ദിക്കൾ ഹൽവകളിൽ ഉച്ചത്തിൽ അവർ വിളിക്കുന്ന ഹു, ഹു, ഹയുൻ, അല്ലാഹ്, അല്ലാഹ് എന്നീ പദങ്ങൾ. ഒന്നും രണ്ടും മൺകുർ പിന്നിട്ടുനോഴേക്കും അവർക്ക് പരസ്പരം തിരിച്ചറിയാൻ വയ്ക്കാതാവും. അസ്ത്രങ്ങൾ പരഞ്ഞതെന്നിക്കും. അവയിൽകൂപ്പിന്നേ (അവിശാസത്തിന്നേ) മൊഴികളുണ്ടാവും. കത്തികൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം (എവിടെയോക്കെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന്) അയാളുയിയുന്നില്ല. (അഞ്ചിനൊ) അവതിലോരാൾ തന്റെ സഹോദരരെ വധിച്ചു കളയുക വരെ യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്!

മഹ്രാരു ഉദാഹരണം: ബാലൻമാരുടെയും കൂറിൻ ഷേഖു കാരുടെയും ശബ്ദങ്ങളും കാവ്യസ്തുതി ഗൈത സദ മൂന്നുകളും ചെണ്ട മേളങ്ങളും കൊട്ടുവാദ്യങ്ങളും കുഴലുത്തും. ഇതാണ് വാചികമായ ബിംബങ്ങൾ. ഇതിനു പുറമെ വേറൊരുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവാണെ, അവനിൽ സത്യം ചെയ്തു കൊണ്ട്

പറയട്ടു-. ഇതൊന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂതരുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടുത്തെ അനുചരണമാരുടെ കാലത്തുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇസ്ലാം മതത്തിൽ നാശവും അവിശാസവും കടത്തിവിട്ട് സമുദായത്തെ കുഴപ്പത്തിലാക്കാനും ഫലപ്രദമായതിൽനിന്ന് നാശത്തിലേക്ക് അവരെ തിരിച്ചുവിടാനും ശ്രദ്ധവരുമായതിൽനിന്ന് നാശത്തിലേക്ക് അവരെ തിരിച്ചുവിടാനും വിനോദങ്ങളിലേക്കുമെന്തിക്കാനുമായി മത നിഷ്പയിക്കൾ ചെയ്ത പണിയാണിൽ.

കർമ്മങ്ങളിലെ ബിംബങ്ങൾ:

വബ്ദികൾക്ക് മുകളിൽ കെട്ടിടം പണിയുക. പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ പുണ്യത്തമാക്കലെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ. അവരുടെ വബ്ദികൾക്ക് മുകളിൽ ബുദ്ധുകൾ പണിയുക. അവിടം സന്ദർശിക്കാനും ഭജനമിരിക്കാനും തീർമ്മാനമാം ചെയ്യുക. അതിനടുത്ത് വെച്ചവർ ആടുകളെയും പശുകളെയും ബലിയർപ്പിക്കുക. അതിന്റെ പരിസരത്തുവെച്ച് ആഹാരമുട്ടുക. ഇവയോക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂതർക്കോ അവിടുത്തെ അനുചരണമാർക്കോ അറിയുമായിരുന്നില്ല. മറ്റൊരുഡാഹരണം : ചിലർ മസ്ജിദുൽ ഹറമിൽ നിന്ന് പിന്നോട്ടാണ് നടക്കുക. ആപ്രകാരം തന്നെ മസ്ജിദുന്നബവിയിലും. വിശ്വദ കാരംബാലയമോ നബി(സ)യുടെ വബ്ദരോ പിൻഭാഗത്തായി പ്ലാവാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവൻപ്രകാരം പുറത്തുപോവുന്നത്. ഇതാണ് കർമ്മപരമായ ബിംബങ്ങൾ. ഇത്തമ്മ സമുദായത്തിന് ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ അറിയുമായിരുന്നില്ല. മതത്തിന്റെ പരിധി ലാജിച്ച ആളുകൾ പുതുതായുണ്ടാക്കിയതാണബിംബങ്ങൾഡാഹരണം

ണിതെല്ലാം. ഒരലിയാക്കലുടെ ജാറത്തിനു മീതെ മരം കൊണ്ടുള്ള പെട്ടികളുണ്ടാക്കി വെക്കലും മേതരരം പട്ടുകൊണ്ടു പൂതകലും ജാറത്തിൽ ഉല്പവാൻ പുകയ്ക്കലും അവിടെ മെഴുകുതിരി കത്തികലും ഒക്കെ അതിൽ പെട്ടതാണ്. ഇംബാദത്തുകളിൽ ബിംഗങ്കരത്തിന്റെ രൂപമുണ്ടാക്കിയ, വിശാസത്തിലും വാക്കിലും പ്രവർത്തിയിലുമുള്ള ചില ബിംഗങ്കളുകൾക്കുദാഹരണമാണ് മാനുവായനക്കാരാ ഇത്.

ഇടപാടുകളിലെ ബിംഗങ്കളുകളും അപ്രകാരം തന്നെ വ്യാപിചാരിക്കു അടിശീക്ഷ നൽകുന്നതിനു പകരം ജയിൽ ശിക്ഷ നൽകുന്നതുപോലെ. കട്ടവര്ണ്ണ കൈ വെട്ടുന്നതിനു പകരം അവനെ ജയിലിലേക്കയക്കുകയോ അടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു പോലെ. വീടുകളിലും തെരുവുകളിലും അങ്ങാടികളിലും പൊതുവേ വ്യാപിച്ചുവരുന്ന സംഗീതാലാപനങ്ങളും ഇപ്രകാരം തന്നെ. ഭോഗമായ ഇരു കോലാഹലങ്ങളും സ്ത്രീഗീതങ്ങളും അല്ലാഹു സംസ്കാരത്തി ചൊരിഞ്ഞ ഉത്തര സമുദായത്തിന് അറി വുണ്ടായിരുന്നില്ല. കർണ്ണപരമായ ഇത്തരം ബിംഗത്തിൽ പെട്ടതാണ് പലിശയോടു സഹകരിക്കുന്നതും അതിനു പ്രചാരം നൽകുന്നതും അതിനോടു പ്രതിശേഖ്യം കാട്ടാതിരിക്കുന്നതും. അതിൽ പെട്ടാരുദാഹരണമാണ് അലക്കാരങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീ സഖാരവും പൊതുവായുള്ളതോ സ്വകാര്യമായും ഇതോ ആയ സഹഃജിലെ സ്ത്രീ പുരുഷ സംഗമവും. ഇസ്ലാമിക സമൂഹം വ്യതിചലിക്കുകയും നാശമടങ്ങുകോ ണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നതിന്റെ നിദർശനമാണ് ഇത്

ആചാരങ്ങളും, തെളിവോ വിശദീകരണമോ ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം അതിന്റെ ബാഹ്യ ചിഹ്നങ്ങൾ ഇംഗ്ലാമിക് സമുഹത്തിൽ പ്രകടമായിക്കഴിഞ്ഞു.

لَا حُوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

*ലാ ഹാല വലാ ബുദ്ധത ഇല്ലാബില്ലാഹ് എന്ന് ഈ സനദ്ദേശത്തിൽ പറയുന്നതെന്നിന് എന്നു ചോദിച്ചുകൂടി മനോവിഷമം ഇല്ലാതാക്കാൻ എന്നാണ് മറുപടി. അബീഹുബൈറ്റ(റ)യിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് അബീ ദുറിയാ(റ) ആ ഹദീസ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു.

لَا حُوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دُوَاءُ سَبْعِينَ دَاءٍ أَيْسَرُهَا

الْهُمَّ

(തൊല്ലാസ്ത്രോഗത് രോഗങ്ങൾക്ക് ലാ ഹാല വലാ ബുദ്ധത ഇല്ലാബില്ലാഹ് പ്രതിവിധിയാണ്. മനോവിഷമാണ് അതിൽ ലാലുവായത്). ഇമാം സുന്നമി ഈ ഹദീസ് ‘ഹസൻ’(ഉത്തമം) ആണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

അനാചാരവും പൊതുനാശകളും തമിലുള്ള പ്രത്യാസം

എൻ്റെ മുസ്ലിം സഹോദരാ... ! എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു അവൻ്റെ ദീനിൽ നെപുണ്യം തരുമാറാവട്ടു-. അല്ലാഹുവിന് അവകാശപ്പെട്ടതും അവൻ്റെ റസൂൽ(സ)ക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതുമായ മതനിയമങ്ങളിൽ കൈകടത്തലുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിമിൻ്റെ ആത്മസംസ്കരണത്തിനും മന്ദിരങ്ങളിലും പ്രാർഥനകൾക്കും പാരത്തിന്റെ പുനരുപയോഗം സംബന്ധിച്ചതിനും മന്ദിരങ്ങൾക്കും പ്രാർഥനകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള (ഷരീഅത്താണ്) അത്. **البدعة الحسنة** (സല്ല ബിംതത്) എന്ന പേരിൽ ചിലർ അതിൽ കൈകടത്തലുകൾ നടത്തി. അങ്ങിനെ മുസ്ലിംകൾ, സുന്ന തത്ത്വക്കലെ നിർജ്ജീവമാക്കുകയും അവിടെ ബിംഗത്തുകൾ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. വുർആനിൻ്റെയും സുന്നത്തിൻ്റെയും സമൂഹത്തെ ബിംഗത്തുകളുടെ സാഹരങ്ങളിൽ അവർ മുക്കി. ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിലെ നല്ലാരു വിഭാഗത്തെ സത്യമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിശ്വാസമായ ചരുകളിൽ നിന്നും അത് വ്യതിചലിപ്പിച്ചു. ബിംഗത്തുകൾ മഹത്വവർക്കരിച്ച തിന്റെ പരിണിത്വമലമായി സമൂദായത്തിൽ ചരിത്ര ഉടലെടുത്തു. വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗങ്ങളും, പരസ്പരം ആരോപണ

പ്രത്യാരോപണങ്ങൾ നടത്തുന്ന മദ്ധാബുകളുമുണ്ടായത് ഇതു കൊണ്ടാണ്. ബിൽഡാത്തുകൾ ഹസ് (നല്ലത്) എന്ന പരി വേഷം ചാർത്തുകയും സന്മാർഗ്ഗ ചര്യകൾക്ക് വിപരീതമായ ബിൽഡാത്തുകൾ അങ്ങിനെ അയാൾ കൊണ്ടുവരികയും അതിനെ നല്ലതായി വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ബിൽഡാത്തുകൾക്ക് സീകാരുത ലഭ്യമാവാനും അയാളിൽ നിന്നത് പിൻപറ്റാനും അംഗീകരിക്കാനുമായി അയാൾ ‘ഇത് നല്ല ബിൽഡാത്താ’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

كل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار

(എല്ലാ അനാചാരവും ദുർമാർഗ്ഗവും എല്ലാ ദുർമാർഗ്ഗവും നരകത്തിലുമാണ്)എന്ന് പ്രവാചകൻ(സ)പറഞ്ഞിട്ടും **بدعة حسنة** എന്ന് പറയുന്നത് നിശ്ചയം, ഷരീഅത്തിന്റെ ഉടമയായ തിരുമേനി(സ)യോട് മൽസരിക്കലാണ്.

എന്നാൽ വേദമെന്നു പറയുടെ, അല്ലാഹുവും അവൻ്റെ രസൂൽ(സ)യും പറിപ്പിച്ചു തന മത നിയമങ്ങളിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാർ തന്റെപുർണ്ണം കൈകക്കടതലുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവർ പറയുന്നു: ഷരീഅത്തിലെ വാജിബ് (നിർബന്ധം), മൻദിബ് (അഭിലഘണിയം), മുഖാഹ് (അനുവദിക്കപ്പെട്ടത്), മക്രൂഹ് (അനഭിലഘണിയം), ഹറാം(നിഷിഡം)എന്നീ അഞ്ചു വിധികൾ ബിൽഡാത്തുകൾക്കും ബാധകമാണെന്ന്! ഇമാം ഷാത്രിബി(റ) ഇതിൽ ജാഗ്രത പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഭജനത്തെ അദ്ദോഹം പണ്ഡിക്കുന്നു. ദൗവിക മതത്തിൽ ഒരു അനാചാരം ഉണ്ടാവുകയും അതിനെ നല്ല ബിൽഡാത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മിന്റെനിലവാഹം

നന്തിനെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “നിശ്ചയം, ബിംബാത്മകളിലെ നല്ലതും ചീതയും എന്ന വിഭാഗവും ഇവയ്ക്ക് അഞ്ചുതരം വിധികൾ ബാധകമാക്കലും കൂട്ടിമവും ഷരീഅത്തിൽ യാതൊരു തെളിവുമില്ലാത്തതുമായ കാര്യമാണ്. മാത്രമല്ല, ആ വിജ്ഞനം സ്വന്തം നിലക്കു തന്നെ അവഗണനാർഹമാണ്. എന്തുകൊണ്ടോത്, ഷരീഅത്തിൽ യാതൊരു തെളിവുമില്ലാത്തതിനാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബിംബാത്മ എന്നു പറയുന്നത്. ഷരീഅത്തിന്റെ സത്തയിലോ അടിസ്ഥാനത്തിലോ ഇതിന് (തെളിവ്) ഇല്ല. നിർബന്ധം, അഭിലഷണീയം, അനുവദനീയം എന്നിവയ്ക്കൊക്കെ ഷരീഅത്തിൽ തെളിവുള്ള ഒരു കാര്യം പിന്ന ബിംബാത്മകില്ല. ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ കർമ്മങ്ങളുടെ ഗണത്തിലേ അത് വരു.... ബിംബാത്മയ ഒരു കാര്യത്തിന് വാജിബോ മൻദുബോ മുഖാഹോ ആണോന്ന് തെളിവുണ്ടാവുക. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടുവസ്തുകൾ ഒരു കാര്യത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടുമോ!!” (الموافقات) വാള്യം എന്ന്, പേജ് : 191)

വായനക്കാരനായ എൻ്റെ സഹോദരാ.. ! റസൂൽ(സ) ദുർമാർഖമെന്ന് പറഞ്ഞത് നല്ല ബിംബാത്മകവിത്തീർത്തതിനെ ഇമാം ഷാത്രിബി(റ) വെറുത്തത് എങ്ങിനെയെന്ന് താക്കൾ കണ്ടില്ലോ! അഞ്ചു വിധികൾ ബിംബാത്മകൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് ജൽസ്സി ചുവരെ വെറുത്തത് എങ്ങിനെയെന്നും (താക്കൾ കണ്ടില്ലോ)! അമവാ അത് വാജിബോയ ഒരു കാര്യമാ

യിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ മൻസുബോ മുഖാഹോ ആയിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മക്കുഹോ ഹറാമോ ആയിരിക്കും. ഷരീഅത്തിൽ തെളിവുകളുള്ളത് ബിൽഅത്തായിരിക്കുകയില്ല. ബിൽഅത്താ കട്ട, ബുർജ്ജനിലോ നബിചരുയിലോ ഇംഗ്ലാൻഡിലോ വിധാ സിലോ ഷരീഅത്തിൽ തെളിവില്ലാത്തതുമാണ്. ഷറിയും തെളിവു വന്നാൽ പിന്ന അത് ദീനും സുന്നതുമായി; ബിൽഅത്തില്ല. നീ അറിയണം. താൻ ചോദിക്കേണ്ട: ബിൽഅത്തുകളിലും ഷരീഅത്തിലെ അബു വിധികൾ ബാധകമാണ് എന്ന അബദി വരാഹമി(റ)യെപ്പോലുള്ള ശ്രേഷ്ഠപണാധിതന്മാരുടെ(വിക്ഷണത്തിൽ) എങ്ങിനെ കടന്നുകൂടി എന്ന് നീ ചോദിച്ചാൽ, തികഞ്ഞ അശ്രദ്ധ കൊണ്ടും നവീനപാരങ്ങെല്ല പൊതു നാമധ്യായി സദൃശ്യപ്പെടുത്തിയത് കൊണ്ടും എന്ന് താൻ നിന്നോട് പറയും. **مصلحة مصلحة** എന്നത് എഴുവാവപ നമാണ്. ഷരീഅത്തിൽ സ്ഥിരീകരണമോ നിഷേധമോ കാണാ നാബാത്ത, പുണ്യം ലക്ഷ്യം വെച്ചും ദോഷം തടുകാനുമായു ഇളവയ്ക്കാണ് അത് പറയുന്നത്. **مرسلة** **مرسلة** എന്നാൽ അയച്ച പിട്ടു എന്നർമ്മം. അമവാ ഷരീഅത്തിൽ പരിഗണിക്കുന്നതോ അവഗണിക്കുന്നതോ ആയ നിയമം വനിക്കില്ലാത്തത്. അതിനാൽ **المصالح المرسلة** എന്നപേരിൽ അവർക്കിടയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പദത്തെ ഇങ്ങനെ നിർവ്വചിക്കാം: ഷരീഅത്തിലേ ഉദ്ദേശപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന പ്രയോജനപ്രദമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആകുന്നു. സീകരിക്കുന്നതിനോ തിരഞ്ഞെടുക്കിക്കുന്നതിനോ അവക്ക് ഒരു തെളിവും ഷരീഅത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയില്ല. അവർ പറയുന്നത്, ഉപകാരപ്രദമാ

യൽ അംഗീകരിക്കുക, ഉപദ്രവകരമായത് അവഗണിക്കുക എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഷരീഅത്ത് നിലകൊള്ളുന്നത് എന്നാണ്. അതിനാൽ ഒരു മുസ്ലിമിന് പുണ്യകരമായതോ തിന്മ പ്രതിരോധിക്കുന്നതോ എന്നുറപ്പുള്ള ഒരു കാര്യം ഉപയോഗ പ്പെടുത്തുന്നത് അധാർക്ക് അനുവദനിയമാണ്. പക്ഷേ ഒരു നിബന്ധനയുണ്ട്, രഹസ്യമോ പരസ്യമോ ആയ വല്ല ദോഷവും മൂലം ഷരീഅത്ത് അതിനെ തള്ളിക്കളുണ്ടായിരിക്കരുത്. എപ്പകാരമെന്നാൽ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യം വെച്ച് ഒരു സ്ത്രീക്ക് വ്യക്തിപരിക്കാനവകാശമില്ലോ... അവർക്ക് പ്രയോജനം കിട്ടുന്നതാണെങ്കിലും തുറ മാർഗ്ഗം ദീനിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടത് തന്നെയാണ്. അപ്പകാരം തന്നെ കള്ളുമോ ചതിയോ പലിശയോ വഴിയനം സന്ധാരിക്കാനോ വ്യക്തി താൽപര്യം സാധിക്കാനോ ഒരാൾക്കും അവകാശമില്ല എന്തുകൊണ്ടുനാൽ തിരുമേനി (സ) തുതരം താൽപര്യങ്ങൾ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ സ്വഭാഗ്യം ലഭ്യമാക്കുക എന്ന ഉന്നത ലക്ഷ്യത്തിന് ഇതെല്ലാം വിരുദ്ധമാകയാൽ അതരം താൽപര്യങ്ങളെ മതം പതിഗണിച്ചിട്ടില്ല.

ഷരീഅത്തിലെ മറ്റാരുദ്ധരരണമാണ് കണ്ണാവ് നിരോധം. കണ്ണാവ് നിരോധിച്ചു കൊണ്ടുള്ള വ്യക്തമായ രേഖയില്ലെങ്കിലും മദ്യനിരോധനത്തിന്റെ പരിധിയിലാണ് അതുശ്രദ്ധപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ കണ്ണാവ് നിരോധം പൊതുനൽമയിൽ പെട്ടതാണെന്ന് പറയാമോ? ഷരീഅത്തിൽ മദ്യം നിരോധിക്കപ്പെട്ടത് അതിലെ ദോഷമലങ്കൾ മൂലമാണ്. കണ്ണാവിലും അപേ

കാരമുണ്ട്. അതിനാൽ ഷരീഅത്തപരമായിത്തന്നെ അത് ഹറാ മാണ്. അല്ലാതെ മുസ്ലിംക്കെല്ല ബാധിച്ചുക്കാവുന്ന ഭോഷ്പവലം പ്രതിരോധിക്കുക എന്ന പൊതുനൽക്കുന്ന സാധിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല.

കൂറ്റം ചെയ്തതിന് പ്രായശ്വിത്തമായി അടിമയേ മോചി പ്ലിക്കുകയോ (സാധുകൾക്ക്) ആഹാരം നൽകുകയോ ചെയ്ത് ഒരു സവന്നനെ സംബന്ധിച്ച് എളുപ്പമാണല്ലോ. തന്മുലം പ്രായശ്വിത്തമായി ഒരു മുഹ്യത്തി അയാളെ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കാൻ നിർബന്ധിപ്പിക്കലും ഇതിൽ പെടുന്നു. പണക്കാരായ ആളുകൾ നോമ്പിനോട് വിമുഖത കാട്ടരുത് എന്ന ഷരിയുള്ളായു നൽക ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടാണ് അയാളെ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കാൻ നിർബന്ധിതനാക്കിയത്. എന്നാലിൽ ബാലിശമായ ലക്ഷ്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടൊരു ഷരീഅത്ത് ഇന്തി ഇല്ലാതാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രായശ്വിത്തമായി അടിമയേ മോചിപ്ലിക്കാനോ(സാധുകൾക്ക്) ആഹാരം നൽകാനോ സാധിക്കാതെ പരിതःസ്ഥിതിയില്ലാതെ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കാൻ ഷരീഅത്ത് അനുവദം തരുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു :

فَكَفَارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مُسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ اهْلِكُمْ
أَوْ كَسُونَهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقْبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصَيَامٌ ثَلَاثَةٌ أَيَامٌ ذَلِكَ
كَفَارَةٌ إِيمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ

(അപ്പോൾ അതിന്റെ (അത് ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ) പ്രായ

ശ്വിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർക്ക് നൽകാറുള്ള മധ്യ നിലയിലുള്ള ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് പത്തു സാധുകൾക്ക് ക്ഷേമിക്കാൻ കൊടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വസ്ത്രം നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയ മോചിപ്പിക്കുകയോ ആകുന്നു. ഈ വല്ലവന്നും (അതൊന്നും) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ മുന്നു തിവസം നോമെടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്; നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ ശപമങ്ങൾ ലംഗിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രായശ്രിതത്തമാക്കുന്നു അത് — മാളം : 89). ഈ പ്രായ ശ്വിത്തം പോലെത്തന്നെയാണ് റമദാനിലെ പകലിൽ സ്ത്രീ പുരുഷ ലെലംഗിക ബന്ധമുണ്ടായാലുള്ള പ്രായശ്രിതവും. അടിമയ മോചിപ്പിക്കലോ അന്നദാനം നൽകലോ കൂടാതെ നോമനുഷ്ഠിക്കു എന്ന് പത്രവ നൽകാൻ ഒരു മുഹ്മതിക്കും അവകാശമില്ല.

വായനക്കാരാ അറിയുക! ‘നല്ല ബിൽഅത്’ എന്ന പേരിൽ പൊതു നന്ദായി കൊണ്ടുവരുന്ന ബിൽഅത്, വ്യക്തി ജീവിതത്തിലോ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിലോ അനിവാര്യമായ ആവശ്യങ്ങളിലോ മോടിപ്പെടുത്തലിലോ ആയിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. അവ രണ്ടുമല്ലാത്തതിനാണെങ്കിൽ അത് അലക്കാറത്തി രേഖയോ ഭംഗികുടലിരേഖയോ താൽപര്യത്തിൽ മാത്രമായി രിക്കും. അത് അത്ര അനിവാര്യമോ ആവശ്യമോ ഉള്ളതായിരിക്കില്ല. നിർദ്ദിഷ്ടമല്ലെങ്കിലും ഉദാഹരണമായി, അബ്യുഖരൻ (റ), ഉമ്മാൻ(റ) എന്നിവരുടെ കാലത്തെ വിശ്വാസ വൃർജ്ജനൾ പകർത്തേണ്ടുത്തും ഭ്രാഹ്മികരണവും (പരിശോധിക്കാം). ഈത്

ബിൽഡിംഗുകളിൽ ഗണത്തിൽ പെട്ട കർമ്മമല്ല.* പൊതു നൽകുന്ന യുടെ പട്ടികയിലാണത് പെടുക. ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ (നമ്മുടെ) അല്ലാഹു അവന്നുയടുത്തെങ്ക് മടക്കും വരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും ഏറ്റക്കുറച്ചില്ലാതെ സുക്ഷിക്കേണ്ടതുമാണ് വിശ്വാസം വുർജ്ജാൻ. മുസ്ലിംകളുടെ ബാധ്യതയാണത്. അത് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയേക്കുമെന്നവർ ദയനു. അവരതിന്ന് പോംവഴി യാരാണ്ടു. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹു അവന്നു ശേഖം ഭക്താധിക രിക്കാനും പകർത്തുതാനും അവർക്ക് സൗകര്യം നൽകി. അവരുടെ ഇതു കർമ്മം അങ്ങിനെ പൊതുനൽക്കുമ്യായിത്തീർന്നു. ഷരീഅത്തിൽ ഇത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതോ ഒഴിവാക്കേണ്ടതോ ആയ കാര്യമായി സാക്ഷ്യപ്പെട്ടുതുന്നില്ല. ഇതൊരു പൊതുവായ ഉദ്ദേശമാണ്. ഇതു കർമ്മം നല്കുതോ ചീതയോ ആയ ബിൽഡിംഗുകളാണ് ആരെകില്ലും പറയുമോ? ഇല്ല! അനിവാര്യമായ ഒരു പൊതുനൽക്കുമ്യാണ് അത്.

പള്ളിയിൽ വിബ്ലയുടെ തിശയറിയാൻ മിഹ്രാബുകൾ സ്ഥാപിച്ചത് പൊതുവായ നൽകുകയാരു ഉദാഹരണമാണ്. നബി(സ)യുടെ കാലത്ത് പള്ളികളിൽ മിഹ്രാബുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇസ്ലാം വ്യാപകമാവുകയും മുസ്ലിംകൾ അധികരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പള്ളിയിലേക്ക് കയറി വരുന്ന ഒരാർക്ക് വിബ്ലയെക്കുറിച്ച് അനേകിക്കേണ്ടിവന്നു. വിബ്ലയുടെ തിശമനസ്സിലാണ് പള്ളിയിൽ വിബ്ലയുടെ ഭാഗത്തു മറ്റാരോടും

*നമ്മാട്ട് പിൻപറ്റാൻ കർപ്പൂച്ച വലിപ്പമാരുടെ ചരുകളാണത്.

ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത വിധം ഒരു കമാനം സ്ഥാപിച്ചത് അങ്ങിനെയാണ്.

ജുമുഅ നമസ്കാരത്തിനു മുമ്പ് ആദ്യമൊരു ബാക്ക് ഉമ്മാൻ(റ) അധികരിപ്പിച്ചത് മറ്റാരുദ്ധാഹരണമാണ്. മദീന: വലുതാവുകയും ഇസ്ലാമിന്റെ തലസ്ഥാനമായി അതു മാറുകയും അവിടുത്തെ ഭവനങ്ങളും അങ്ങാടികളും അധികരിച്ചു വരികയും ചെയ്തു. കച്ചവടങ്ങളിൽ മുഴുകി അശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ, സമയമാവുന്നതിന് അല്പം മുന്നായി അവർക്ക് അറിവുനൽകാനായി ബാക്ക് വിളിക്കാം എന്ന അഭിപ്രായം ഉമ്മാൻ(റ)നുണ്ടായി. അങ്ങിനെ അവർ വന്നു ചേരുകയും സമയമാവുകയും മുഖ്യത്തിൽ ബാക്ക് വിളിക്കുകയും വത്രിബ് അവർക്കുവേണ്ടി വുതുബെ നിർവ്വഹിക്കുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (പതിവ്) നിലവിൽ വന്നു. ഇത് ബിംഗാതിൽ പെടുത്തി. പകരം നമസ്കാരത്തിനു ബാക്ക് വിളിക്കുക എന്നത് ഷരീഅത്തു തന്നെയാണ്.

സുഖ്യൻ നമസ്കാരത്തിന് രണ്ടു തവണ ബാക്കു വിളിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിംകൾക്ക് ഉപകാരപ്പട്ടണ പൊതുതാൻപര്യമായിരുന്നു അത്. അവർക്കുതാരത്യാവശ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ നിർബന്ധമായും പങ്കടുക്കേണ്ട നമസ്കാരത്തിന് സമയമടുത്തു എന്ന് അവരെ അറിയിക്കുന്നതിലുടെ അവർക്ക് പ്രയോജനം കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന്. ഷരീഅത്താവട്ടു മിഹ്രാബിലോ ബാങ്കിലോ അംഗീകാരമോ നിരാകാരമോ നൽകുന്നുമില്ല. ഇവ രണ്ടും ഷരീഅത്തിന്റെ താൽപര്യം

രുങ്ങലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താണ്. പൊതു താൽപര്യങ്ങളുന്ന് അവയെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെത്ത് ഒരാവശ്യവും രണ്ടാമത്തെത്താവക്ക് അതിന്റെ പുർണ്ണതയും ഭാഗികുടലുമാണ്.

പൊതുനാമമയിൽ പെട്ട ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അബദ്ധവശാൽ നല്ല ബിൽഡിംഗ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഒട്ടരോ നിഷിദ്ധ ബിൽഡിംഗ് കലെ അവർ അതു മായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി. പട്ടണങ്ങളുടെയും ശ്രമപ്രദേശങ്ങളുടെയും അങ്ങേ തലക്കൽ വരെ ബാകുവിളിക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദം എന്തിക്കുവാനും അവർക്ക് നമസ്കാരത്തിന്റെ സമയമായെന്നും മറ്റുനല്ലകാര്യങ്ങളും അറിയിക്കുവാനും പള്ളികളിൽ മിനാരങ്ങളും ബാകു കൊടുക്കുന്ന നമ്പലവും പണിയുക, അതു പോലെത്തന്നെ ഇമാമിന്റെ വൃത്താബന്ധവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുർണ്ണങ്ങൾ പാരായണവും നമസ്കാരത്തിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തക്കബിറുകളും കേൾപ്പിക്കുന്നതിനായി ഉച്ചഭാഷിണികൾ ഉപയോഗിക്കുക, വുർജ്ജുന് മനസ്പാംമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മദ്രസകളിൽ വെച്ച് വുർജ്ജുന് സംശയിത്തമായി പാരായണം ചെയ്യുക* മലവയൊക്കെ ഷരീഅത്തിൽ അംഗീകരിച്ചതിനോ ഉപേക്ഷിച്ച്

*മധ്യ -സമീപസ്ഥ-വിദുതസ്ഥ മൊറോക്കൻ രാജ്യങ്ങളായ തുനീഷ്യ, അർജീൻഡ, മൊറോക്കോ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മർറ്റബികളായ ആളുകളിൽ വളരെ ബഹുമംസ്യപ്പെട്ടിച്ച ഒരു പ്രശ്നമാണിത്. (അവിൽ) “ഹിന്ദിംബ്”എന്ന പേരിൽ ഒരു പാരായണമുണ്ട്. അബുനേര അളിലെയും നമസ്കാരഗേഷം ഒരേശബ്ദങ്ങളിൽ സംഘടിതമായി ചെയ്യുന്ന വ്യുർജ്ജുന് പാരായണമാണിത്. ചില പണ്ഡിതർ ഇതിനെ, സച്ചരിതരായ പുർണ്ണികരിൽ കാണാത്ത പുതു നിർമ്മിതിയാണെന്നു

തിനോ തെളിവില്ലാത്ത പൊതു നിംകളാണ്. പക്ഷേ ഈ ദിവാകര പൊതു ഉദ്ദേശങ്ങളുടെ ശാഖയിൽ വരുന്നു. ഇവയെ നല്ല ബിൽ അത് എന്നു പറയാനോ നബി(സ) പറഞ്ഞ ആക്മ و محدثات الامور فأن كل محدثة بدعوة وكل بدعوة ضلالة (പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ സുക്ഷി ക്കുക. പുതുനിർമ്മിത കാര്യങ്ങളെല്ലാം ബിൽ അത്തും ബിൽ അ തുകളെല്ലാം ദുർമാർഗ്ഗവുമാണ്) എന്ന മൊഴിയില്ലെട ഹാ മാക്കിയ ദിനിലെ പുതുനിർമ്മിതികളുമായി താരതമ്പ്പെടു താനോ ദരാൾക്കും അവകാശമില്ല. വായനക്കാരാ! സംക്ഷി പ്രത്മായിപ്പറയുക. പൊതു നിം ബിൽ അത്തല്ല. എന്നാൽ സ്വയം പുണ്യകർമ്മമായി അതുദേശിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അത് വാജി ബാധ കാര്യത്തെയോ അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തെയോ സംര ക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ദോഷം തടയുകയോ അകറുക യോ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഷരീഅത്തിലെ ഒരു കർമ്മം പോലെ പുണ്യകരമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കാണ് ബിൽ അത്തുകൾ എന്നു പറയുന്നത്. മറ്റൊരിൽ നിന്നെങ്കിലും ഉപകാരം സാധിക്കാനോ ഉപദ്രവം തടയാനോ ഉള്ള മാധ്യമ തടണ്ടിട്ടുണ്ട്. വൃഥതാൻ മനസ്സാംമാക്കുക എന്ന നിലകൾ അത് വിരോധമില്ല എന്ന് വേറെ ചിലരും പറഞ്ഞു. അന്നാട്ടുകാരനായ താൻ ഈ രണ്ടു വാദഗതികളെയും യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ഒരുപുണ്യകർമ്മമെന്ന നിലക്കാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അത് ബിൽ അതാണ്. അതല്ല വൃഥതാൻ മരന്നുപോവാതിരിക്കാനെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ പൊതുനിംമയിൽ പെട്ടതുമായി. അല്ലാഹു വാണ് എറ്റവും നന്നായി അറിയുന്നവൻ.

മല്ല അത്.

എക്കനായ അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശത്തിൽ പെട്ടാണ് സ്വയം പുണ്യം ലക്ഷ്യമിടുന്ന ഷരീഅത്ത് വിധികൾ. അതിനാൽ മനുഷ്യമനസ്സിൽ വിശുദ്ധിയുടെയും സംസ്കരണത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങൾ ഇടുതരുന്ന ആരാധന നിശ്ചയിക്കാൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് അവകാശമില്ല. മനുഷ്യരിൽ ആർക്കും ദിക്കലും അതിനാവകാശമില്ല. അതിനാൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ അതിർത്തികൾ മുറുകെ പിടിക്കണം. അവന്നവകാശപ്പെട്ടതെ ആവശ്യപ്പെടാവു... അവന്നവകാശമില്ലാത്തവൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയും വേണം. അതു മാത്രമാണ് അവന്ന ഗുണപ്രദവും സുരക്ഷിതവും.

ഇന്നമദ്ദിനാഭ്യാഷം : ഇസ്ലാമിന്റെ വിഭി

‘മഹാലിം’ എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് ‘മഹാലിം’. എല്ലാ ഇസ്ലാമിക രാജ്യങ്ങളിലും ജന്മമദ്ദിനാഭ്യാഷം എന്ന പേരിലാണ് ഇതറിയപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ മൊറോക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ‘മഹാസിം’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഉദാഹരണം : മഹാസിമു മഹലായ ഇൽരീസ് (ഇംഗ്ലീഷ് അവർക്കളുടെ ജന്മദിനാഭ്യാഷം). മധ്യ മൊറോക്കൻ രാജ്യമായ അർജിരിയയിൽ ‘സുർഡ്’ : (زردة) (സുർഡ്) എന്നു പറയുന്നു. ഉദാഹരണം :

زردة سيدى أبو الحسن الشاذلى

(സുർഡ് അബു ഹസൻ ശാഡലി അവർക്കളുടെ ജന്മദിനാഭ്യാഷം). ഇരജിപ്പതുകാരും മധ്യ-പാരസ്ത്യൻ ദേശകാരും ‘മഹാലിം’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഉദാഹരണം :

مولد السيدة زينب

എന്നോ **مولد السيد البدوى** എന്നോ അവർ പറയുന്നു.

കൊല്ലുത്തിൽ ഒരു തവണ മാത്രം ആഭ്യാഷിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് മൊറോക്കോക്കാർ വാർഷികോത്സവം എന്നും മൂളേ ‘മഹാസിം’ എന്ന പദം കൊണ്ട് ജന്മമദ്ദിനാഭ്യാഷം വിശേഷിപ്പിച്ചത്. വലിയ്യിലേക്കുള്ള സാമീപ്യം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു വലിയ്യിനുവേണ്ടി അറുത്തുകൊണ്ടു ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കി

അമേരിക്ക തീരുമാനം കുറഞ്ഞത് കൊണ്ട് അംഗീരിൽ കാർക്ക് ജനമന്ത്രിനാണോപം രീതു താഴെ പറയുന്ന വാസ്തവിക്കുന്നത് ആണ്. **الحضره** എന്ന പേരിലും ഇതറയപ്പെടുന്നു. വലിയിരുൾ്ള സഹായമോ അനുശ ഹമോ കിട്ടുന്ന വിധം വലിയിരുൾ്ള ആര്ഥാവ് അവിടെ ഹാജരാ കുമെന വിശ്വാസത്തിലാണ്. അല്ലെങ്കിൽ സാഹാകരുടെ സാനിഡ്യം അവിടെ ഉണ്ടാവുന്നത് കൊണ്ടും **الحضره** എന്ന പറയപ്പെടുന്നു.

ജന്മമിന്നാണോപ്പങ്ങളുടെ വിവിധ പേരുകളാണ് ഇതൊക്കെ. ഓരോ പ്രദേശത്തുകാരുടെയും വിവരവും കഴി വുമ്പുസ്തിച്ച് മാലിനിയെന്തു രൂപഭാവങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം കാണാം. അവയിൽ പൊതുവേ കാണപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നു :

1. വലിയ്ക്കേരുമ്പും സൗഖ്യവും പേരിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന മഹിൽ, മഹിൽ, സുർഖം, മഹിൽ, എന്നിവയ്ക്കായി നേര്ച്ച നേരുകയും ബലിയറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
2. അന്യ സ്ത്രീ പുരുഷരിൽ കൂടിച്ചേരുന്നു.
3. ആട്ടവും നൃത്യവും പെൻഡ മുട്ടും വിവിധയിനം വാദ്യപക്കണങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള കുഴലുത്തും.
4. കച്ചവടങ്ങൾക്കായി സഹാരിക്കപ്പെടുന്ന ചനകൾ. ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ സംഘടിക്കുന്ന നധലങ്ങളിൽ വ്യാപാരികൾ അഥവാ രൂടുകൾ കച്ചവടച്ചുരക്കുകളിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുകയും

നല്ല വിൽപ്പന നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാല്ലാതെ മറ്റാരു ലക്ഷ്യവും ഇതിലില്ല. ഉദാഹരണമായി മിനാ അറപ്പാ ചന്ത കൾ നോക്കുക!.

5. വലിയിനോടോ സത്യിഭിനോടോ പ്രാർമ്മിക്കുക, അവരോട് സഹായം തെടുക, അവരെക്കാണ്ക് ശുപാർശചെയ്യുക. ആഗ്രഹ സഹായികരണത്തിനും കാര്യ സാധ്യതയ്ക്കും മുമ്പിലെ തടസ്സങ്ങൾ നീങ്ങിക്കിട്ടാനുള്ള ഇത്തരം പ്രാർമ്മനകൾ ഏറ്റവും വലിയ ശ്രിക്കാണ്ക്, അല്ലോറു കാക്കേട്-.
6. മദ്യപാനവും മറ്റു ദുർവ്വത്തികളും നടമാടുന്നു. പക്ഷേ ഇത് എല്ലാ നാട്ടിലും എല്ലാ പ്രദേശത്തും ഇല്ലെന്ന് മാത്രം.
7. ഇത്തരം ആദ്യോപാഷങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന് ഭരണകൂടം പണവും മാംസവും ഭക്ഷണവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകി സഹായിക്കുന്നു. ഫ്രഞ്ചു കോളനികളായിരുന്ന കാലതൽ മുന്നു മൊറോക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ (മൊറോക്കോ, തുനീഷ്യ, അർജീൻ യ) അവർ തീവണ്ടി യാത്രാ നിരക്ക് കുറച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ഇതിനെ സഹായിച്ചത്! ഇരജിപ്പഷ്യൻ ഭരണകൂടവും ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായി എന്നിക്കെന്നിയാണ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കമ്യൂണിറ്റ് രാജ്യമായ ഭക്ഷിണ യെമനിൽ നിന്നു നാം കേട്ടത് എന്ന കൗതുകമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ വിശ്വാസങ്ങൾ എയും ആരാധനകളെയും വിധി വിലക്കുകളെയും വാറുക്കുന്ന ഒരു ഭരണകൂടമായിട്ടുകൂടി ഇവ ജനമദിനാചരണത്തെ നിരുത്തിസാഹച്ചേടുത്താതെ എല്ലാ നിലക്കും അതിനെ

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണാവർ ചെയ്തത്. (തെക്കൻ യമനിലെ ആളുകൾ തന്നെയാണിതെന്നോട് പറഞ്ഞത്). ഇസ്ലാമിനെ തകർക്കാൻ വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ് ജന്മദിനങ്ങൾ എന്നതിന് ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണിത്. ഇവിടെയാണ് ഈ മഹലിദുകളെയും മഹസിമുകളെയും സുർദുകളെയും ഹിങ്കുകളെയും നിശ്ചിയമാക്കി ഇസ്ലാം വിഡിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മഹലിദായാലും മഹസിമായാലും സുർദായാലും ഹദ്ദിത്തായാലും ഇതിന് അനുവാദമില്ല. മുസ്ലിംകളിൽ കൂഴപ്പുവും ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസങ്ങളിൽ ചലിച്ചതയും അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണീ ബിൽങ്ങാത്. അസ്ത്രയത്തിന്റെ ആളുകൾ ഇതിന് കൂടുന്നിൽക്കുന്നതും സഹകരിക്കുന്നതും കാണുന്നോൾ തന്നെ അത് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകും. ഇസ്ലാമിക ചെച്തന്നുത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതും മുസ്ലിം മനസാക്ഷിയെ പലിപ്പിക്കുന്നതുമായ വല്ലതും അതിലുണ്ടെങ്കിൽ അസ്ത്രയത്തിന്റെയും തിന്മയുടെയും ഭരണകൂടങ്ങൾ അതിനോട് പടപൊരുതാതെയും അതിന്റെ കമ കഴിക്കാതെയും വിടില്ലെന്ന് കാണാമായിരുന്നു.

അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോടുള്ള പ്രാർധനയും ബലിയും അല്ലാഹുവല്ലാത്തവർക്കുള്ള നേർച്ചയുമൊക്കെ ശിർക്കും ഹറാമും അല്ലെന്നുണ്ടോ? ഈ ജന്മദിനങ്ങളോക്കെ അതിനുവേണ്ടിയല്ലാതെ നിലകൊള്ളുന്നില്ല. നൃത്തവും വാദ്യമേളങ്ങളും സ്ത്രീപുരുഷ സംഗമവും എല്ലാം ദൃശ്യന്തപ്പും ഹറാമുമല്ലാതാകുന്നുണ്ടോ? ഈ മഹലിദുകളും ആദോഹണങ്ങളും

ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് എങ്ങനെ ഹരാമല്ലാതാക്കും? റസുൽ(സ)യോ അവിടുത്തെ അനുചരണമാരോ സച്ചതിരായ പിൻഗാമികളോ ഇതു മഹലിദു കളേക്കുറിച്ചുവിശ്വാസവരായിരുന്നുവോ? അല്ലെങ്കിലും എന്നാണു താരം. അല്ലാഹുവിശ്വേ ദുതരുചെയ്യും അവിടുത്തെ അനുചരണമാരുചെയ്യും കാലാല്പദ്ധത്തിൽ ദീനല്ലാതിരുന്നത് പിന്നെങ്കി നെയാണ് ഇന്ന് ദീനായിത്തീരുക? അത് ദീനായിരിക്കില്ലെങ്കിൽ അപ്പോഴത് ബിൽക്കാത്താണ്. എല്ലാ ബിൽക്കാത്തും ദുർമാർദ്ദവും ദുർമാർദ്ദങ്ങളല്ലാം നരകത്തിലുമാണ്.

സംഗീതത്തിൽ വിച്ചുവിഴ്ച ചെയ്യേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ഇമാം മാലിക്ക് (റ) നോട് മദ്ദീനക്കാരായ ചിലർ ചോദിച്ചു. അപ്പോഴേഹം ചോദ്യകർത്താവിനോട് ചോദിച്ചു : “സംഗീത തിരിൽ സത്യമുണ്ടോ?” അയാൾപറഞ്ഞു : “ഇല്ല.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു : “എന്നാൽ പിന്ന സത്യത്തിനെപ്പറ്റി വഴികേടല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണുള്ളത്?” (إِذَا بَدَعَ الْحَقُّ لَا الضَّلَالُ) അതിനാൽ വിവിധങ്ങളായ ഇത്തരം മഹലിദുകളിൽ സത്യത്തിന്റെ യാതൊരുംഗവുമില്ല. സത്യമല്ലാത്തതെല്ലാം വ്യാജം തന്നെ. എന്നു കൊണ്ടെന്നാൽ സത്യത്തിനെപ്പറ്റി വഴികേടല്ലാതെയില്ലല്ലോ... നമ്പിഡിനാണോഹം പള്ളികളിലോ മുസ്ലിം സന്ന നാൻമാരുടെ വീടുകളിലോ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒന്നു ചേരലാണ്. റബീളൽ അപ്പുൽ ഓന്നു മുതൽ പത്രണു വരെയാണ് പൊതുവേ ഇതു ആജോലാശം നടക്കാറുള്ളത്. ഇതിൽ നമ്പി(സ)യുടെ ജീവിച്ചിത്രം, വിശ്വാസ വംശപാരമ്പര്യം, നമ്പിയുടെ ജനനം,

സംഭാവം, രൂപഭാവങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം പാരായണം ചെയ്യും പ്ലേടുന്നു. റബ്രിൽ അവുൽ പാതാബിന് കുടുംബങ്ങളെല്ലാം ഒത്തുചേരുകയും കുട്ടികൾ വിവിധങ്ങളായ കളിത്തമാശകളിൽ എൻപ്ലേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ദിവസം സ്കൂളുകൾക്കും മട്ടം സകൾക്കും അവധി നൽകപ്ലേടുന്നു. ഇതോക്കെയൊന്ന് മൊറോ കൺ നാടുകളിലെ മാലിഡുകൾ. എന്നാൽ കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലാം റബ്രിൽ അവുൽ മാസമെന്നോ, അതിലെ പത്രം ശഭാം തിയ്യതി എന്നോ നോക്കാതെ ഏതു ദിവസവും പണക്കാരുടെ വിടുകളിൽ പ്രവാചക സ്മരണക്ക് വേണ്ടി നടത്തപ്ലേടുന്ന ആശോഷമാണ് മാലിഡ്. ജനനം, മരണം, പുതിയ ഏതെങ്കിലും ഒരുംവോം തുടങ്ങിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവർ ഇത്തരം മാലിഡാശോഷങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഈ ആശോഷങ്ങളിൽ മുഗങ്ങളെല്ലാം അറുതൽ ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കും. കുടുംബക്കാരെയും ബന്ധ്യുമിത്രാദികളെല്ലാം ഏതാനും ദർശനരെയും ഇതിനേക്കണക്കാക്കും. പിന്നെ ശബ്ദം മായുരുമുള്ള യുവാക്കളുടെ കാവ്യാലാപനവും മിക്ക പാടലും കേൾക്കാനായി അവരോ നടക്കം ഇരിയ്ക്കും. ശ്രേഷ്ഠം അവർ ചില സുലാത്തുകളും *പൊല്ലും. തുടർന്ന് മാലിഡ് പാരായണമാണ്.

وَوَلَدَهُ أَمْنَةُ مُخْتَوْنَا (ചേലാകർണ്ണം ചെയ്യപ്പെട്ട അവന്യായിൽ ആമിന അദ്ദേഹത്തെ (പസവിക്കുകയും ചെയ്തു) എന്ന ഭാഗം എത്തിയാൽ എല്ലാവരും ഏതാനും നിമിഷം എഴുന്നേറ്റു

صلى الله يا علم الهدى، ما حن مستاق الى لقاك،
پോലുള്ളവ
بأشباع الكاف من لقاك

നിൽക്കും. ആമിനാ നബി തിരുമേനി(സ)യെ പ്രസവിച്ച സദർഭരത ഓർത്ത് വളരെ ബഹുമാനത്തോടെയാണിത് പാരായണം ചെയ്യുക. സുഗന്ധം പുകയ്ക്കുകയും എല്ലാവരും സുഗന്ധം ആസാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ അവർക്കിട തിൽ ഹലാലായ പാനീയങ്ങളും കേഷണങ്ങളും വിതരണം ചെയ്യും. അത് കൂടിച്ചും കേഷിച്ചും അവർ പിതിന്ത്യപോകും. ഈ പ്രവച്ചനയിൽക്കാണ് അല്ലാഹുവിനിഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു വലിയ പുണ്യകർമ്മം ചെയ്തു എന്നവർ വിശദിക്കുന്നു.

ഈവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കര്യമുണ്ട്. മഹലി ദുകളിൽ ആലപിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ഗിതങ്ങളിലും പദ്യങ്ങളിലും ഷിർക്കിന്റെയും അമിത പ്രശംസയുടെയും പദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട് എന്നതാണ്. ഈ വിരോധിച്ചു കൊണ്ട് മൂഹമദ് നബി(സ)മുന്നറയപ്പ് തനിച്ചുണ്ട്. അവിടുന്ന പരശ്രമം :

لَا تطْرُونِي كَمَا اطْرَتِ النَّصَارَى عِيسَى بْنُ مَرْيَمْ، وَأَمَّا أَنَّ
عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ

കുണ്ട്യാനികൾ മറിയമിന്റെ മകൻ ഈസാ(അ)യെ അതിരു കവിഞ്ഞ് പുകഴ്ത്തിയ പോലെ എന്ന നിങ്ങൾ അതിരു കവിഞ്ഞ് പുകഴ്ത്തരുത്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാസനും അവൻറെ ദുതനും മാത്രമാകുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാസനെന്നും, അവൻറെ ദുതനെന്നും മാത്രമേ നിങ്ങൾ പറയാവു - ബുഖാരി, മുസ്ലിം). മേൽ പറഞ്ഞ മഹലിദുകൾ അവസാനിക്കുന്നത് നിഷിഡങ്ങളായ ഇടതേട്ടങ്ങളും (തവസ്സുൽ) വിരോധിക്കപ്പെട്ട ബഹുദൈവവിശാസ പരമായ പദങ്ങളും

കൊണ്ടുള്ള പ്രാർമ്മനകൾ കൊണ്ടായിരിക്കും. കാരണം ഈന്ന ധാരാടുടെ ജാഹ്നവകാണ്ട്, ഇന്നായാളുടെ ഹവ് കൊണ്ട് എന്നാല്ലാം പ്രാർമ്മികകുന്ന വിധമുള്ള, പണ്ട് ഡിതന്മാർ വിരോധിച്ചിട്ടുള്ള നിഷ്ഠിഭൂമായ ഇടത്തേട്ടുങ്ങളോട് പ്രതിപത്തിയുള്ളവരായിരിക്കും സദസ്സിലെ സാധാരണക്കാർ അധികവും. അല്ലോഹു കാക്കട്ട-

اللهم صلى على محمد وآلـه وصـحبـه وسلـمـ تسلـيـما كـثـيرـا

ഹിജ്ര 625 തേ മുഹമ്മദ് രാജാവിന്റെ കാലത്ത് മെന എത്തുണ്ടാക്കിയത് മുതൽ ഇന്നേ കാലം വരെ ഇതാണ് ജന അർക്ക് പരിചയമുള്ള മാലിൽ. എന്നാൽ ഇസ്ലാമിക സാരിഞ്ഞ തതിൽ ഇതിന്റെ വിധി എന്നാണെന്ന് മാനുവായനക്കാർ തീരു മാനിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ഹിജ്ര ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണ് മാലിൽ ഉടലെടുത്തതെന്ന് ഇതു പറഞ്ഞതില്ലെങ്കിൽ മൂലിലായല്ലോ.. റസൂൽ(സ)യുടെയോ അവിടുത്തെ അനുചര സ്ഥാനത്തുനായോ കാലാലട്ടത്തിൽ ദീന് അല്ലാത്ത ധാരാനും അവർക്കു ശേഷവും ദീന് ആയിരിക്കുകയില്ല. ഇന്ന് ജന അർക്കിടക്കിയിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന മാലിൽ നബി(സ)യുടെയോ അവിടുത്തെ സ്വഹാബാക്കളുടെയോ കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉത്തമ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചവരുടെ കാലത്തുമുണ്ടായ രൂനില്ല. കുഴപ്പണങ്ങുടെയും പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും നൂറ്റാണ്ടായ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം വരെ ഇത്തരം മാലിഡാഖ്ലാഷം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ അതെങ്ങനെ ദീനാക്കും? നിശ്ചയം അത് വഴി കെട്ട അനാചാരം തന്നെ. തിരുമേനി(സ)പറഞ്ഞതല്ലോ.

ایاکم و محدثات الامور فأن کل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة

(മതത്തിൽ പുതുതായുണ്ടാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ സുക്ഷി കണ്ണം. നിശ്ചയം പുതുതായുണ്ടാക്കിയതെല്ലാം അനാചാരങ്ങൾ ആണ്. എല്ലാം അനാചാരങ്ങളും വഴികേടുകളുമാണ്).

മഹലിദിന്റെ വിധി കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമാവാനായി നാം പറയുടെ. നസുൽ(സ) മതത്തിൽ പുതുതായുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു കാര്യ അഭേദക്കുറിച്ച് നമുക്ക് മുന്നറിയപ്പെട്ട് നൽകി. പുതുതായുണ്ടാക്കിയതെല്ലാം അനാചാരവും അനാചാരങ്ങളെല്ലാം വഴികേടുമാണെന്ന് നമേം ഉണ്ടാക്കിയാണ്. ഇമാം മാലിക്(റ) തന്റെ വിദ്യാർത്ഥിയായ ഇമാം ഷാഹിരു(റ)യോട് പറഞ്ഞു: നബി(സ)യുടെദയോ അവിടുതെ സഹായികളുടെദയോ കാലത്ത് ദീൻ അല്ലാതെ തൊന്ത്രം ഇന്നും ദീൻ ആയിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു :

من ابتدع في الإسلام بدعة فرأها حسنة فقد رزقناه من محمد

صلى الله عليه وسلم قد خان الرسالة

(ഇസ്ലാമിൽ ഒരു ബിംഗാത്ത് ഓരാൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അയാള്ക്കിനെ നന്നായിക്കാണ്ടുകയും ചെയ്താൽ മുഹമ്മദ്(സ) തന്റെ ദാത്യത്തിൽ വണ്ണനക്കാണിച്ചു എന്നാണവൻ ജർപ്പിക്കുന്നത്). എന്തുകൊണ്ടൊക്കെ അല്ലാഹു തങ്കുല പറഞ്ഞു :

**اللهم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتى ورضيت لكم
الاسلام دينا**

(ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ദീനിനെ നിങ്ങൾക്കു പുർത്തീകരിച്ചു തന്നു. എൻ്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പുർഖ്യമാക്കിത്തരു കയും ഇസ്ലാമിനെ ഒരു ദീൻ ആയി നിങ്ങൾക്ക് തുപ്പതിപ്പേട്ട തതികയും ചെയ്തു-മാറ്റഃ:3)

ഈമാം ഷാഹില്ല(റ) പറഞ്ഞു: “വുർആനിനോ സുന്ന തതിനോ ഇജ്മാഹുനോ വിരുദ്ധമായി പുതുതായുണ്ടാക്കിയ തെള്ളാം ബിൽഅത്താണ്.” അതിനാൽ, ബിൽഅത്തല്ലാത്ത നമ്മു കരിയാവുന്ന വല്ല അർധവ്യും നബിബിനാജോലാഷ്യതിന്നുണ്ടോ? നബിചരുതിൽ പെട്ട ഒരു ചരുയല്ല അത്. വുലഹാളർബാഷി ദുകളുടെ പരുകളിലോ സച്ചരിതരായ പുർഖികരുടെ കർമ്മ അള്ളിലോ അതില്ല. മുസ്ലിംകളിൽ ഭിന്നിപ്പും കുഴപ്പവും ഉദയം ചെയ്ത, അവരുടെ അവസ്ഥകൾ താറുമാറാവുകയും കാര്യം മോഗമാവുകയും ചെയ്ത, ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ ഇരുള ട്രേത നുറ്റാണ്ടുകളിലാണ് നിശ്ചയമായും മുലിട് ഉടലെടുത്തത്. (അല്ലാഹുവിലേക്ക്) സാമീപ്യം കിട്ടുന്നതിൽ ഒന്നാണ് മുലിദെന്നും അമവാ ചെയ്യുന്നവനെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നതും അവൻ്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതും അവൻ്റെ സർബ്ബത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുമായ ഷരീഅത്തിലെ ഒരു ഇബാദത്താണ് മുലിട് എന്നു വാദത്തിന്നുവേണ്ടി സമ്മ തിച്ചാൽ തന്നെ നാം ചോദിക്കേണ്ട്: ആരാണ് ഈ ഇബാദത്ത് നിയമമാക്കിയത്? അല്ലാഹുവേണ്ട അതോ അവൻ്റെ റസുലോ? അല്ലാ എന്നാണ് ഉത്തരം. അപോൾ പിന്നെ, അല്ലാഹുവും അവൻ്റെ റസുലും നിയമമാക്കാത്തതെങ്ങനെയാണ് ഇബാദ

തതാവുക! അത് അസംഭവ്യമല്ലോ? മരുംതു കാര്യം : ഇംബാദ
തനുകൾക്ക് നിശ്ചയമായും നാല് അവസ്ഥകളുണ്ട്. അളവ്,
രൂപം, കാലം(സമയം), സ്ഥലം എന്നിവ. ഇത് നിർണ്ണയിക്കാനും
സഹാപിക്കുവാനും ആർക്ക് കഴിയും ? ഒരാൾക്കും കഴിയില്ല!
ഈ അവസ്ഥയിലെവാനും മാലിൻ പുണ്യമോ ഇംബാദത്തോ
ആയിരത്തീരുന്നില്ല. അപ്പോൾ അത് ഇംബാദത്തല്ലെങ്കിൽ പിന്ന
ബിട്ടാത്തായിരത്തീരുക എന്നല്ലാതെ മരുന്താണാവുക?

~~~~~

നമ്പി ദിനവും അതിരെ ഇസ്ലാമിക വിധിയും

നമ്പി ദിനം: എന്താണ് നമ്പി ദിനം ?

അത്യ പ്രവാചകനും പ്രവാചക നേതാവുമായ മുഹമ്മദ്(സ) ജനിച്ച കാലത്തെന്നോ സ്ഥലത്തെന്നോ ആണ് അബ്ദി ഭാഷയിൽ ‘അൽ മാലിഭുനബവിയുഷരീഹ്’ (നമ്പി ദിനം) എന്നതു കൊണ്ടെന്നുമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ നമ്പി(സ)ജനിച്ച സ്ഥലം വിശ്വാസ മകയിലെ അബ്ദി യുസഫിൻ്റെ വീടാണ് എന്ന തിൽ സംശയമില്ല. ഇന്നവിടെ മകയിലെ പൊതു വായന ശാല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

എറ്റവും പ്രസിദ്ധവും ശരിയുമായ അഭിപ്രായ പ്രകാരം നമ്പി(സ) ജനിച്ച സമയം : ഗജവർഷം റബ്ബീളൽ അവും പന്ത്രണ്ട് തികളാഴ്ചയാണ്. അതായത് ക്രിസ്താവ്യം 570 ലെ ആഗസ്റ്റുമാസത്തിൽ.

ഭാഷാപരമായി നമ്പി ദിനം (അൽ മാലിഭുനബവി) എന്ന വാക്കു കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് അതാണ്. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യം മുതൽ അമുഖം വഹിയ്ക്കുന്ന ഇരண്ടിയ ദിവസം മുതൽ എഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തൃടക്കം വരെ നമ്പി ദിനം എന്ന

തിനെക്കുറിച്ച് ഇതല്ലാത്തതെന്നും മുസ്ലിംകൾക്ക് അറിയു മായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് മഹത്തായ ഇസ്ലാമിക വിലാഹത്ത് അവസാനിച്ചു. മുസ്ലിം നാടുകൾ വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ചരിന്നിന്നമാവുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം വിശ്വാസത്തിലും സ്വഭാവങ്ങളിലും വ്യതിപലനവും ദാർശബല്യവും വന്നു ചേർന്നു. ഭരണവും ഭരണകൂടവും കുഴപ്പത്തിലായി. അപ്പോൾ മുസ്ലിംകൾ ഇലെ ദുർബലാവസ്ഥയുടെയും വ്യതിയാനത്തിന്റെയും ഫല മായി മാലിം (നബി ദിനം) എന്ന അനാചാരം ഉടലെടുത്തു. ഈ ബിൽക്കാത്തിന്റെ ആദ്യ ഉപജന്മാതാവ് സിറിയയിലെ ഇർബാൽ* (പ്രദേശത്തെ മുസഫർ) **مظفر** രാജാവാൻ. അല്ലോഹു നമുക്കും അദ്ദേഹത്തിനും പൊറുത്തു തരട്ടു. മാലിം വിഷയത്തിൽ ആദ്യമായി രചിക്കപ്പെട്ട് അബ്ദുൽ വത്താബ് ബിൻ ഓഹിയുടെ **النبوة في المولد البشير النذير** എന്ന ശ്രദ്ധാലും. മുസഫർ രാജാവിന് പ്രസ്തുത ശ്രദ്ധം അദ്ദേഹം സമർപ്പിക്കുകയും രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന് ആയിരം ദിനാർ സർവ്വീസ് നാണയം സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരു സംഭവം, സുയുമി, തന്റെ അൽ ഹാവി (الحاوى) എന്ന ശ്രദ്ധത്തിൽ പരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; അതിപ്രകാരമാണ്. മുസഫർ രാജാവാൻ മാലിം എന്ന ബിൽക്കാത്ത് തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു മാലിം അയ്യാമിരം ചുട്ട ആട്ടുകളും പതിനായിരം കോഴികളും നൂറു

*(ഇർബാൽ സിറിയയല്ല, മഹമ്പിൽ ഭരണത്തിൽ പെട്ടതാണ് എന്ന താണ് ശരി.)

കുതിരകളും ഒരു ലക്ഷം പാൽക്കെട്ടിയും മുപ്പതിനായിരം തളിക മധ്യു പലഹാരങ്ങളും അദ്ദേഹം വിളവി. സുഹമികളുടെ (പ്രഭാഷണങ്ങൾ) കേൾക്കാനായി ഉച്ചമുതൽ പ്രഭാതം വരെ അദ്ദേഹം പക്കടുത്തു. അതിൽ നർത്ത കരോടൊപ്പം അദ്ദേഹവ്യും നൃത്തമാടി.

ഒരു സമൂഹത്തിലെ രാജാക്കൻമാർ അനിസ്ലാമിക പാർട്ടികളിൽ പക്കടുത്ത് നൃത്തം ചെയ്യുന്ന ദർശനശുകളായി രിക്കേ ആ സമൂഹം എങ്ങിനെയാണ് ജീവസൃംതാകുക?

اَنَا لِلَّهِ رَاجِعٌ മഹലിക് കഴിക്കുന്നത് ബിദ്രത്താണെ കിൽ അതിൽപ്പുട ദുഃഖം, ദിക്ക്, അനാദാനം തുടങ്ങിയ പുണ്യ കാര്യങ്ങൾക്ക് അത് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നവന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കില്ലെയെന്ന് ചോദിച്ചേക്കാം. നമുക്ക് ചോദിക്കാനുള്ളത് ഇതാണ്. നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്തല്ലാത്തപ്പോൾ നിർവ്വഹിച്ചാൽ പ്രതിഫലം കിട്ടുമോ? യമാ സഹാനന്ത് നിർവ്വഹിക്കാത്ത ഭാന്യർമ്മത്തിന് പ്രതിഫലമുണ്ടോ? എങ്ജേ അതിന്റെ സമയത്തല്ലാത്തപ്പോൾ നിർവ്വഹിച്ചാൽ പ്രതിഫലമുണ്ടോ? കാഞ്ചിവയല്ലാത്തിട്ടും തവാഹ് ചെയ്യലും സഹാ മർവകിട യിലല്ലാതെ സങ്കയ് ചെയ്യലും പ്രതിഫലാർഹമാണോ? ഇതിനൊക്കെയും ‘ഇല്ല’, ‘ഈല്ല’ എന്നാണുത്തരമെങ്കിൽ ജന്മദിനത്തിലെ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾക്കും അതേപോലെ ‘ഇല്ല’, ‘ഈല്ല’ എന്നുത്തരം പറയണം. എന്തൊക്കും അതെല്ലാം പുതുതായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ആചാരങ്ങൾ (ബിദ്രാത്തുകൾ) ആകുന്നു. അവയെല്ലാം ശരിയാണെന്നും അവ ആചരിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന്

സൗകര്യപ്പെടുമെന്നും വന്നാൽ മതത്തിൽ ബിഡാത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അംഗീകാരമായിത്തീരും. എന്നാൽ “നമ്മുടെ ഇത്തിരാധാക്ഷാരമായി അതിലില്ലാത്തത് വല്ലവന്നും പുതുതായുണ്ടാക്കിയാൽ അത് തള്ളപ്പെടണം” എന്ന നബിവചന തിരിഞ്ഞെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇത്തരം അനാചാരങ്ങളെ വെടിയേണ്ടതാകുന്നു.

ജന്മദിനാഭ്യാസം : തെളിവുകൾ അപാര്യാപ്തം

നബിദിനാഭ്യാസത്തിന് തെളിവുണ്ടാക്കുന്നവർ യമാർമ്മത്തിൽ പരിഞ്ഞാത്തിനെ വിട്ട് ദേഹോച്ചരയെ പിൻപറ്റുന്നവരാണ്. അവരുന്നയിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന അഞ്ച് നൃായ അശ്രീ നമ്മകൾ വിശകലനം ചെയ്യാം :

1. മുസ്ലിംകൾ അവരുടെ നബി(സ)യെ സ്മരിക്കുന്ന വാർഷികപരിപാടിയാണിത്. അത്മുലം അവർക്ക് നബിയോടുള്ള സന്നേഹവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിക്കും.
2. നബി(സ)യുടെ സഭാവവും ജീവിതരീതികളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കാനും അവിടുത്തെ മഹത്തായ വംശപാരമ്പര്യത്തെ അറിയാനുമാണിത്.
3. റസൂൽ(സ)യുടെ ജനനം കൊണ്ടുള്ള സന്നേഹങ്ങം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. റസൂൽ(സ)യോടുള്ള സന്നേഹത്തിന്റെ തെളിവും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള വിശാശ്വത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവുമാണല്ലോ അത്.
4. അനാദാനം. അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കാൽപ്പികപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ.. അല്ലാഹുവോടുള്ള നദിപ്രകടനം എന്ന ഉദ്ദേശം കുടി

ഉൾപ്പെടുന്നോൾ അതിൽ വലിയ പ്രതിഫലവുമുണ്ട്.

5. വുർജ്ജൻ പാരായണം. നബി(സ)യുടെ മേൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലൽ എന്നിവയിലൂടെ അല്ലാഹുവെ സ്മരിക്കാനുള്ള (ദിക്കിനുവേണ്ടിയുള്ള) ഒരൊത്തു ചേരലാണെന്ന്.

ജന്മദിനാജോലാഷത്തിനായി വാദിക്കുന്ന ചിലരുടെ അയ്മാർമ്മവും അപക്രവുമായ അഞ്ചു ഖാദമുഖങ്ങളാണെന്ന്. അല്ലാഹു ഷരീഅത്തിൽ നിയമമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം അവരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് ദീനിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാം എന്നാണല്ലോ ഇതിനർമ്മം. ഈ വാദത്തിയുടെ ദൗർഖല്യങ്ങൾ ഓരോ നായി നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1. ജന്മദിനം, സ്മരണയാൺ എന്ന വാദം

ദിവസവും ദശകണക്കിന് തവണ മുസ്ലിംകൾ നബി(സ)യെ സ്മരിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഇത് ശരിയാവുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി വാർഷിക സ്മരണയോ മാസ സ്മരണയോ സംഘടിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. നബി(സ)യെ സ്മരിക്കുകയും അതുവഴി അവരെ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലിം, റസൂൽ(സ)യെ സ്മരിക്കാതെ രാത്രിയിലോ പകലിലോ ഒരോറു നമസ്കാരവും നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ല. റസൂൽ(സ)യെ സ്മരിക്കാതെയോ അവിട്ടുതേക്ക് സ്വലാത്ത് വർഷിക്കാതെയോ ഒരു നമസ്കാരവും നിർവ്വ

പിക്കുന്നുമില്ല. മാന്ന് പോവുമെന്ന് ഭയന്ന് സ്ഥാനകൾ സംഘ ടിപ്പിക്കുന്നവൻ നബിയെ സ്ഥാനക്കാത്തവനാണ്. സ്ഥാനക്കുന്ന വൻ മറന്നുപോവില്ലാല്ലോ..... പിന്നുന്നിനാണ് മറക്കാതിരിക്കാൻ സ്ഥാനകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്? നിലവിലുള്ള കാര്യത്തെ വീണ്ടും ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കലാല്ലോ ഈത്! ഈത് വെറും പാഴ്വേലയാണെന്നും ബുദ്ധിയുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തി ലൈന്നും ഉറപ്പാണ്.

2. നബി(സ)യുടെ സ്വഭാവവും ജീവിതരീതികളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കാനും.....എന്ന വാദം:

ജന്മദിനം ആര്യോദ്യാഹിക്കുന്നതിന് ഈത് മതിയായ തെളിവല്ല. എന്തുകൊണ്ടുണ്ട് പ്രവാചക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസ കൂടുംബ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം കേട്ടതുകൊണ്ട് മതിയാവുകയില്ല. ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് അത് എന്നിരിക്കേ ഒരിക്കൽ കേട്ടതു കൊണ്ടുള്ള നേട്ടമെന്നാണ്? അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ അജ്ഞാം വിശേഷണങ്ങളും അറിയുന്നത് പോലെ നബി(സ)യുടെ വിശേഷണങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കൽ ഓരോ മുസ്ലിം സ്ത്രീ പുരുഷനും നിർബന്ധമാണ്. പഠനത്തിലുണ്ട് മാത്രമേ ഈത് സാധ്യമാവു..... വർഷത്തിലോരിക്കൽ മൂലിൽ പാരായണം കേട്ടത് കൊണ്ട് അത് മതിയാവുകയില്ല.

3. റസുൽ(സ)യുടെ ജനനം കൊണ്ടുള്ള സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കൽ.....എന്നവാദം:

അതിനുള്ളതാണ് മൂലിൽ എന്നത് വളരെ ദുർബലമായ ഒരു ന്യായിക രണ്ടാം മാണം. സന്തോഷപ്രകടനം നബി

(സ) ദൈക്കാണ്ഡുള്ളതായിരിക്കും. അബ്ലൂകിൽ അവിടുതെ ജനന ദിവസത്തിൻ്റെ പേരിലായിരിക്കും. നബി(സ)യോടുള്ള താണാക്കിൽ, റസുൽ(സ) ദൈ ഓർക്കുനോ ശൈലും ആ സന്ന്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിന് പ്രത്യേക സമയമൊന്നും വേണ്ടതില്ല. അതല്ല, അദ്ദേഹം ജനിച്ച ദിവസത്തിൻ്റെ പേരിലാണാക്കിൽ, നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അവിടുന്ന് മരണപ്പൂട്ടും ആ ദിവസത്തിൽ തന്നെയാണ് എന്നതാണ്. തനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട ഓരാൾ മരിച്ച ദിവസം ആറ്റോടും കൊള്ളുകയും ആശോശാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ബുദ്ധിയുള്ളവനായി ഞാൻ ഗണിക്കുന്നില്ല. റസുൽ(സ)യുടെ മരണമാവട്ട മുൻസ്ലിംകളെ ഒന്നടക്കം ബാധിച്ച ഒരു വലിയ ദുരന്തമായിരുന്നു. എത്രതേതാളുമെന്നോ..! സ്വഹാബികൾ പറയുമായിരുന്നു : “വല്ലവനും വല്ല വിപത്തും ബാധിച്ചാൽ അപ്പോൾ റസുൽ(സ)യുടെ മരണം കൊണ്ട് അവന് നേരിട്ട് വിപത്ത് ഓർത്തു കൊള്ളുന്നു” എന്.

കൂടുതലിൽ പറയട്ടു- ഓരാളുടെ ജനനദിവസത്തിൽ സന്ന്യാസിക്കുകയും മരണാദിനത്തിൽ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് നിശ്ചയം, മനുഷ്യപ്രകൃതി തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹു എത്ര പരിശുഭൻ! മനുഷ്യൻ എത്ര ധിക്കാരപൂർവ്വമാണ് പ്രകൃതിയെ മാറ്റിമറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്!

4. മൂലിക്ക് അന്നാനമാണെന്ന വാദം:

ഈത് മുൻപാണ്ടവയേക്കാളെല്ലാം ദുർബലമാണ്. എന്തു കൊണ്ടോരു ആവശ്യമനുസരിച്ച് അന്നാനം ചെയ്യൽ പുണ്യകർമ്മമാകുന്നു. അതിനാൽ അതിമിശ്ര സർക്കരിക്കലും വിശ

നവന്ന് ആഹാരം നൽകലും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യലും ഒരു മുസ്ലിമിന് വർഷം മുഴുക്കെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. വർഷത്തിൽ കൈശാമുട്ടാനായി പ്രത്യേകം ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ആവശ്യമാനുമില്ല. ഒരു ബിംബാത്ത്(അനാചാരം) ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇത് ഒരിക്കലും തെളിവല്ല.

5. ബുർജു ആൻ പാരായണം, നബി(സ)യുടെ മേൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലൽ എന്നിവയിലൂടെ അല്ലാഹുവെ സ്മരിക്കൽ..... എന്ന വാദം:

ഈത് തീർത്തും അനിന്നലാമികവും വ്യാജവുമാണ്. എന്തുകൊണ്ടും, ഒരേ ശബ്ദത്തിൽ ദിക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി ഒത്തു ചേരുക എന്നത് സന്മാർഗ്ഗികളായ മുൻഗാമികൾക്കെ അണ്ടാത്മായിരുന്നു. അതിനാൽ സത്തവേ തന്നെ വെറുക്കപ്പെട്ട ബിംബാത്താണത്. എന്നാൽ സ്ത്രീതിയുടെ പേരിലുള്ള ഇത്തരം പദ്യങ്ങളും സംശയമായി ആലപിക്കുന്ന സംശിതാന്തരക്കമായ ഗാനങ്ങളും മറ്റുമൊക്കെ ഏറ്റവും മൈച്ചരമായ ബിംബാത്താണ്. തങ്ങളുടെ മതത്തിലെ അനധിശാസികളല്ലാതെ അത്തരം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതല്ല. അല്ലാഹു കാക്കെട—.

ലോകത്താട്ടാകെ, രാവു പകലുകളിലായി അണ്വുന്നേരത്തെ നമസ്കാരത്തിന് മുസ്ലിം ലോകം പാളികളിൽ ഒരു മിച്ചു കുടുന്നുണ്ട്. വിജ്ഞാനവും തിരിച്ചറിവും തേടുന്ന പഠനസദസ്യകളിലും അപ്രകാരം തന്നെ. അനപാനീയങ്ങളും വാദ്യമേളങ്ങൾ ശ്രവിക്കലും വഴി ലഭ്യമാവുന്ന മാനസീക്കാല്പാസ തത്തിനായി വാർഷിക സദസ്സിലേക്ക് നയിക്കേണ്ട ധാത്രാരാവശ്യവും അവർക്കില്ല.

മൂലിനാശിക്കുന്നവരുടെ ദുർബല വാദങ്ങൾ

എന്തേ മുസ്ലിം സഹാദരാ.... അറിയുക! അറിവിലും കർമ്മത്തിലും അല്ലാഹു താങ്കൾക്കും എനിക്കും വിജയം പ്രദാനം ചെയ്തു—

ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ ഒരു ശുന്നത ജന അശ്ലീലിട്ടായിൽ പ്രകടമായും വ്യാപിച്ച ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലാണ് ജന്മഭിന്മരന ബിദ്ധാത്തിന്റെ തുടക്കം. മുസ്ലിംകൾ ജീഹാദ് ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുകൾ, വിശേഷിച്ചും ജൂതരും, ക്രാസ്തവാനികളും മജൂസികളും കത്തിച്ച കൂഴപ്പാജളുടെ ജാല അണ്ണയ്ക്കുന്നതിൽ അവർ വ്യാപുതരാവുകയും ചെയ്ത രാജ്യമായിരുന്നു അത്. അറിവില്ലാത്ത വലിയൊരു വിഭാഗം ആളുകളുടെ മനസ്സുകളിൽ ഇവ ബിദ്ധാത്ത സ്ഥാനം പിടിക്കുകയും വിശാസത്തിന്റെ ഭാഗമായുകയും ചെയ്തു. ഇമാം സുയുമി(റ)യെ പോലുള്ള ചില പണ്ഡിതരാവെട്ട് ; നമ്മി ദിനാശ്വരാഷ്മരന ബിദ്ധാത്ത അനുവദനിയമാക്കുന്ന പരിശോഭാളിൽ ധാതോരു തരക്കേടും കണ്ണില്ല. ഒരു നിലക്ക് ഇത് സാധാരണക്കാരെയും പ്രമുഖരെയും തുപ്പതിപ്പുടുത്തലായിരുന്നു. മദ്ദാരു നിലക്ക് ഭരണാധികാരികളുടും പൊതുജനത്തോടും പണ്ഡിതന്മാർക്കുണ്ടാ

യിരുന്ന യേം നിമിത്തം അവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ നിന്നുംവിഭത്ത് പുലർത്തിയതിനെ തുപ്പതിപ്പുടുകയും ന്യായികരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ഈ ന്യായവാദങ്ങളുടെ നിരർമ്മകതയും സാലിശതയും വ്യക്തമാക്കിത്തരാനും അപകടത്തിൽ പെടാതിരിക്കാനുമായി നിങ്ങൾക്ക് യാമാർമ്മം വിവരിച്ചു തരാനാണ് നാമുദേശിക്കുന്നത്.

ഒരു ചരിത്രശകലത്തിലും മുന്ന് പ്രവാചക വചനങ്ങളിലുമാണ് മഹാബിനെ അംഗീകരിക്കുന്നവരുടെ ന്യായവാദങ്ങൾ കരണ്ടുന്നത്. സുയുമി(റ)യാണ് ഈ ന്യായം അവതരിപ്പിച്ചത്. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനും നമുക്കും പൊറുത്തു തരട്ടുകുഴപ്പങ്ങളുടെയും പരിക്ഷണങ്ങളുടെയും വെരുഡുഡുങ്ങളുടെയും നൂറ്റാണ്ടായ പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതരിലാരാളായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ഇതിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു നിൽക്കാമായിരുന്നു. കൗതുകക്കരമെന്നു പറയട്ട; ഈ ന്യായികരണാത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്തുഷ്ടനാവുകയും അതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിശ്വയം മഹാബിന് ശരീഅത്തിൽ ഞാൻ തെളിവു കണ്ടു. ഞാനത് ഉപ്പു വരുത്തുകയും ചെയ്തു”.

(الحاوى في الفتاوى لسيوطى) സുയുമി (റ) യുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതിൽ കൗതുകപ്പുടാനൊന്നുമില്ല. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ കുട്ടിവെച്ച് ഇരുട്ടിൽ തപ്പുന്ന ആളാണ് അദ്ദേഹമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

നോമത്തെ വാദം : അബ്യുലഹാബിനെ സ്വപ്നം കണ്ട കമി! അതിപ്രകാരമാണ്. നഷ്ടക്കാരനായ അബ്യുലഹാബിനെ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. അവനോടയാൾ കാര്യം തിരക്കി. അയാൾ പറഞ്ഞു: തികളാഴ്ചരാവിലുള്ള ഇളവാഴിച്ചാൽ, ഞാൻ നരകത്തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണ്. (എല്ലാ തികളാഴ്ച രാവുകളിലും) ഒരു വിരലുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് ഇതെയും - അയാൾ വിരൽ തുന്പ് കാണിച്ചു കൊണ്ട് - വെള്ളം ചപ്പിക്കുടിക്കുവാൻ കിട്ടുന്നുണ്ട്. തന്റെ അടിമസ്തീയായ മുഖവെബ്ബക്ക് അയാൾ മോചനം നൽകിയതാണ് കാരണം. എന്തൊരു അയാളുടെ സഹോദരൻ അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന് മുഹമ്മദ് എന്ന കുട്ടി പിറന്ന സന്നോധ്യവാർത്ത അയാളെ അറിയിച്ചത് അവളാണ്. തിരുമേനിക്ക് അവൻ മുലയുട്ടുകയുമുണ്ടായി. (പത്ത് പുത്രരാജാർ സ്വാരിക്കുക. ഇപ്പേരുന്തിൽ ഫലപ്രദവും പഠനാർഹവുമായ വിശദീകരണം അതിലുണ്ട്.)

പലനിലക്കും ബാലിശമായ ഇരു വാദത്തിന് മറുപടി:

1. ജനങ്ങൾ കാണുന്ന സ്വപ്നത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഷരീരാത്ത് സ്ഥിരപ്പെടുകയില്ല എന്നകാര്യത്തിൽ ഇസ്ലാമിക സമൂഹം യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വപ്നം കണബൻ, തന്റെ അറിവിലും വിശ്വാസത്തിലും കേതിയില്ലോ എന്തെ മെച്ചപ്പെട്ടവനായാലും ശരി. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൾ(സ) ഇതിൽ നിന്നൊഴിവാണ്. എന്ന് കാരണങ്ങളാൽ പ്രവാചകൾമാരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ വഹിയ്ക്കുവാൻ വഹിയ്ക്കുവാൻ വഹിയ്ക്കുവാൻ വഹിയ്ക്കുവാൻ!

2. ഇത് സപ്പനം കണ്ണ ആർ അബ്ദുസ്സ് ബിൻ അബ്ദുൽ മുത്തു ലിബ്സ് ആണ് . ഇത് റിപ്പോർട്ടിന്റെ പരമ്പരയിൽ ഇതുഡിച്ച ആർക്കും അബ്ദുസ്സ് (റ)നും ഇടയിൽ ഒരാൾ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ (ഇടയിലെ ആർ അജത്താതാനായതിനാൽ) ഇത് മുൻസലായ സംഭവമായി. മുൻസലായവ തെളിവായെടുക്കാനോ വിശ്വാസമോ ആരാധനയോ സ്ഥിരപ്പെടുത്താനോ പറ്റുകയില്ല. അതോടൊപ്പും തന്നെ, അബ്ദുസ്സ് (റ) ഇസ്ലാമിലേക്ക് വരുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു അദ്ദേഹം കണ്ണ ഇത് സപ്പനം. ഒരവിശ്വാസിയുടെ സപ്പനം അയാൾ അവിശ്വാസത്തിലായി രിക്കേ തെളിവായിട്ടുടന്നുകൂടാ എന്നതാണ് പണ്ടഡിതരുടെ യോജിച്ച അഭിപ്രായം.

3. അവിശ്വാസത്തിലായിരിക്കേ മരണപ്പെട്ട ഒരു കാഹിറിന്റെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രതിഫലാഹർമല്ലെന്നതിൽ മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലും പെട്ട പണ്ടഡിതരിലധികവും യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാണ് സത്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു :

وَقَدْمَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مُنْثُرَا

(അവർ പ്രവർത്തിച്ച കർമ്മങ്ങളുടെ നേരെ നാം തിരിയുകയും നാം അതിനെ ചിതറിയ യൂളിപോലെ ആകിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും- ഫുർഖാൻ :23) അല്ലാഹു പറയുന്നു:

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءُهُ فَحِبْطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا

تَقِيمُ لَهُمْ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَزِنَّا

തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവനുമായി

കണ്ണുകുന്നതിലും വിശസിക്കാത്തവരതെ അവർ. അതിനാൽ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിഷ്പലമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാം അവർക്ക് ഉയിർത്തുന്നത്പ്പിന്റെ നാളിൽ യാതൊരു തുകവും (സ്ഥാനവും) നിലനിർത്തുകയില്ല - കഹർമ്മ : 105).

റസുൽ(സ)യുടെ മൊഴിയും (ശ്രദ്ധിക്കുക). ആയിരാ(റ) അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ ജദാനുനെനക്കുറിച്ച് അവിടുതേരാട് ചോദിച്ചു: എല്ലാ ഹാജ് വേളകളിലും അയാൾ ആയിരം ഒട്ടകങ്ങളെ അറു കുകയും ആയിരം പേരെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. (ഇതെല്ലാം ധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു വെന്ന് സാരം). **Half theفضل** നീ വേണ്ടി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിട്ടിലേക്കാണ്. (സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു സന്ധിയാണ് **Half theفضل**). “അല്ലാഹുവിന്റെ റസുലെ, അതോ ക്കയും അയാൾക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുമോ” ? അപ്പോൾ തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു: ഇല്ല. ‘എന്തുകൊണ്ടോളിൽ പ്രതി ഹലനാളിൽ എൻ്റെ പാപങ്ങളെളിക്ക് പൊറുത്തുതരണേ രക്ഷി താവേ’ എന്ന് ജീവിതത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും അദ്ദേഹം പറ ഞതിട്ടില്ല. ഇത് കൊണ്ടല്ലാം ഇവ സപ്പനും വ്യർത്തമാണെന്ന് ഉറപ്പായല്ലോ....! ഇത് തെളിവാക്കാനോ വാദിക്കാനോ പറ്റില്ല തന്നെ!

4. തന്റെ സഹോദരപുത്രത്തിന്റെ ജനനത്തിൽ അബുലഹബിനും അഭായ സന്നോഷം സ്വഭാവികമാണ്. ആരാധനാ പരമല്ല; തീർച്ച. തനിക്കേ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കോ തന്നോട്ടുത്തവർക്കോ

ഒരു കുണ്ട് ജനിച്ചാൽ എത്ര വ്യക്തിയും സന്നോഷിക്കും! സന്നോഷം അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് അതു കൊണ്ട് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ല. ഇതും ഇതു സ്വപ്നത്ത ദുർബലവും വ്യർദ്ദമവുമാക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, സത്യ വിശ്വാസിയായ ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബി(സ)യോ ടുള്ള സംതൃപ്തി അയാളിൽ സ്ഥായിയാണ്. അതോരിക്കലും അയാളിൽ നിന്നുകൊന്നതല്ല. എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുതേതാടുള്ള സ്വന്നഹം അയാൾക്ക് നിർബന്ധമാണ്. പിന്നെങ്ങിന്നയാണ് വാർഷിക സ്മരണയുടെ ഗുണാഗ്രാണ്ടെല്ലെ സംബന്ധിച്ച് നാമയാളോട് സംസാരിക്കുക. നിശ്ചയമായും വ്യർദ്ദമമാണിൽ. അധമവും വ്യാജവുമായ ഈ വാദഗതിക്കും യാതൊരു മുല്യമോ സ്ഥാനമോ ഇല്ല. അല്ലാഹു ഷറാതുക്കാതെ, അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ എന്ന് പിന്നെ എങ്ങിന്നയാണ് ഷറാതു തീരുക? അവരെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) മറവിയോ ദുർബല്യമോ അല്ല, പ്രത്യുത സത്യവിശ്വാസികളായ അവരെ അടിമകളോടുള്ള കാരുണ്യമാണ് അതിന്നുകാരണം. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും ഉപകാര സ്മരണയും.

ബന്ധാമഭത്ത വാദം :- നബി(സ) തന്റെ സന്തതിനുവേണ്ടി അവീബയറുതു. അവീബ: തന്റെ ഉമ്മതിന് ഷറാതുക്കല്ലേടു ശേഷമാണിൽ. തന്റെ പിതാമഹനാവട്ട (മുന്ന് നബി(സ)ക്കു വേണ്ടി) അവീബയറുത്തിട്ടുണ്ടു താനും. അവീബയറുക്കൽ ആവർത്തിക്കേണ്ടതുമില്ല. എന്നിരിക്കെ- അതാവർത്തിക്കല്ലേ ടുത്- തന്റെ ജനനമെന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് അല്ലാഹുവിനുള്ള

നന്തി പ്രകാശിപ്പിച്ചതായിരുന്നുവെതെ അത്. മഹലിദൈന ബിംഗതിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഇതിനേയാണ് ഉയർത്തിക്കാ ടുന്നത്. മുൻ വാദങ്ങളുടെ ഇത് ദുർബലമാണ്. യാതൊരു മുല്യമോ സ്ഥാനമോ ഇതിനില്ല. നിശ്ചയം നബി(സ) അവീബി നിർവ്വഹിപ്പിച്ച അവിടുത്തെ ജനനമെന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് നന്തി ചൊരിയാനായിരിക്കാം. ഈ ഒരു സാധ്യതയിൽമേലാണ് അത് നിലനിൽക്കുന്നത്. സാധ്യതയാവട്ട ഉഹത്തെതക്കാൾ ദുർബലമാണ്. മതനിയമങ്ങളിൽ ഉഹത്തെങ്ങൾക്ക് യാതൊരടി സ്ഥാനവുമില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു : **ان بعض الظن اثم** (തീർച്ചയായും ഉഹത്തെതിൽ ചിലത് കുറ്റമാകുന്നു- ഹുജുറാത് :12). അല്ലാഹുവിന്റെ ദുര്യോഗ(സ) പറയുന്നു :

ایاکم والظن اکذب الحديث

(ഉഹത്തെത നിങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുക. എന്നുകൊണ്ടൊരു വാദത്തയിലെ ഏറ്റവും വലിയ കളിമാണ് ഉഹഫം- ബുവാൻ, മുസ്ലിം, മാലിക്.)

മറ്റാരു കാര്യം, നിശ്ചയം അവീബ : ജാഹിലിയ്യാ സമു ഹത്തിൽ ഷറ ആക്കപ്പെട്ടുതും അവർ ആചാരിച്ചു പോന്നതു മായിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ്. അങ്ങി നെയകിൽ നമുക്ക് പറയാമായിരുന്നു. തന്റെ പാത്രനുവേണ്ടി അബ്ദുൽ മുതൽിബ് അവീബയറുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന്. ജാഹി ലിയ്യാ സമുഹത്തിലെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇസ്ലാമിൽ പരിശീലന യുണ്ടോ? അങ്ങിനെയകിൽ നമുക്ക് പറയാമായിരുന്നു അവീബി എന്ന സുന്നത് നടപ്പാക്കാനല്ല; തനിക്കു വേണ്ടി

അരു നന്ദിപ്രകാശനം എന്ന നിലക്കാണ് നമ്പി(സ) അവീബയ രൂത്തത് എന്ന്. സുഖ്യപ്പാന്തല്ലാഹ്! ഈ നൃായീകരണം എത്ര കൂത്യുകം! എന്തസാധാരണം!! ഈ തന്ന സുഷ്ടിച്ചനുശ ഹിച്ച അല്ലാഹുവോടുള്ള നമ്പി സുചകമായിട്ടാണ് നമ്പി(സ) ഓരാട്ടിനെ അരുത്തത് എങ്കിൽ അവിടുത്തെ ജന്മമദിവസം ഒരാ ഷോഖമാകി മാറ്റാൻ ജനങ്ങൾക്ക് പാടുണ്ടാ? റസുലുല്ലാഹി (സ) എന്തുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ അതിലേക്ക് (ആ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക്) ക്ഷണിച്ചില്ല? വാചാ കർമ്മണാ ജനങ്ങൾക്കെത നൃക്കാണ്ടദ്ദേഹം നിർബന്ധമാക്കിയില്ല? ചെറിയ പെരുന്നാളും വലിയ പെരുന്നാളും വിവർിച്ചു കൊടുത്തതു പോലെ എന്തിച്ചു കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കു അതദ്ദേഹം മറ നൃപോദയോ? അങ്കോ അദ്ദേഹം അത് മറച്ചു വച്ചോ? അല്ലാ ഹുവെ....നീയെത്ര പതിഗുഡമുണ്ട്! തീർച്ചയായും നിന്റെ ദുതന്ന മരച്ചു വെച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ മനുഷ്യർ എറെക്കാരുത്തില്ലും താർക്കി കരായിരുന്നു.

മുന്നാമത്തെ വാദം:- ആഷുറാ ദിനത്തിൽ നമ്പി (സ) നോമനുഷ്ഠിച്ചതായി സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ആഷുറാ ദിനത്തി ലെ-മുഹർറം പത്തിലെ- നോമ്പ് ഹദീസുശ്രൂമത്തിൽ സ്ഥിര പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്) അന്ന് നോമനുഷ്ഠിക്കാൻ (പ്രവാചകൻ(സ) കൽപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതേപ്പറ്റി അവിടുതേതാടു ചോദിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു:

إِنَّ يَوْمَ صَالِحٍ أَنْجَى اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ مُوسَى وَبَنِي إِسْرَائِيلَ

(നിശ്വയം അതൊരു വിശുദ്ധ ദിവസമാണ്. മുസാ (അ) നെയും ഇസ്മായീലി സന്തതികളെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയ തന്നാണ്- ഹദീസ്). ഈ വാദപ്രകാരം മുസാ നബി(അ)നെയും ഇസ്മായീലി സന്തതികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിന് അല്ലാഹു വിനോദുള്ള നടയാളാണ് ഈ ദിവസത്തിൽ നബി(സ) നോബദുക്കുകയും സത്യവിശാസികളോട് നോബദുക്കുകാൻ കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് എങ്കിൽ നബി(സ)യുടെ ജന്മദിനത്തെയും അപ്രകാരം പരിഗണിക്കാൻ നമുക്കവെക്കാശമുണ്ടാകും. എന്നാൽ നോബിന്റെ ദിവസമായല്ല, തീറ്റിയുടെയും കുടിയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ദിവസമായാണല്ലോ ആശോശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വിപരീത ബുദ്ധി എന്തൊരും തകരം! അല്ലാഹു കാക്കടു- മേൽ സംഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണക്കിൽ നബി(സ) നോബനുഷ്ഠിച്ചതു പോലെ നാമും നോബനുഷ്ഠിക്കലായിരുന്നു യമാർമ്മത്തിൽ വേണ്ടിയിരുന്നത്. അല്ലാതെ വാദ്യമേളങ്ങളും തബലയുമൊക്കെ ഉപയോഗിച്ചുള്ള വിനോദങ്ങളും വിരുന്നു സൽക്കാരങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടല്ല. അതിൽ (തിരുമേനി(സ)യുടെ ജന്മദിനത്തിൽ) യാതൊരു കാര്യവും സ്വരാത്രക്കിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ നാമും അപ്രകാരം മൂന്നമവലംബിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. തീറ്റിയില്ലും കുടിയില്ലും മേളങ്ങളില്ലും അല്ലാഹുവിന് നമി ചൊരിയല്ലോ? അല്ലാഹുവാണ, ഈ! നോബോ മറ്റൊരുതുമോ നമ്മുടെ സ്വന്നം നിലക്ക് സ്വരാത്രക്കാൻ നമുക്ക് വല്ല അവകാശവുമുണ്ടോ? തിരുമേനി(സ)യെ പിൻപറ്റൽ മാത്രമാണല്ലോ തീർച്ചയായും നമ്മുടെ ബാധ്യത. ആക്ഷുറാ ദിനത്തിൽ നബി(സ)

നോമ്പനുഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം അനാത്ത നോമ്പ് സുന്ന തായി. അവിടുത്തെ ജനദിനത്തെ പറി തിരുമേനി(സ) നേരും പരഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിൽ യാതൊന്നും അവിടുന്ന് ആചരിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ നാമ്യം അപ്രകാരം നിർണ്ണബ്ദത പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. കളിയോ വിനോദമോ പോവട്ടു, നോമ്പും നമസ്കാരവും പോലും ഇതിനു വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കാൻ നമ്യക്ക് പാടില്ല.

നാലാമത്തെ വാദം :- തികളാഴ്ചയും വ്യാഴാഴ്ചയും നമ്പി(സ) നോമ്പനുഷ്ടിച്ചിരുന്നതായി സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ഇംബനു മാജയും മറ്റും അത് സ്ഥിരീകരിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.). ഈ നമ്പി വചനമാണ് അതിനു തെളിവ്.

امَا يوْمَ الْاثْنَيْنِ فَإِنَّهُ يوْمٌ وَلَدَتْ فِيهِ وَبَعْثَتْ فِيهِ وَامَا يوْمُ
الْخَمِيسِ فَإِنَّهُ يوْمٌ تُعْرَضُ فِيهِ الْأَعْمَالُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى فَإِنَّ
أَحَبَّ إِنْ يُعَرَّضَ عَلَى رَبِّيْ وَإِنَّا صَانِمُ

(എന്നാൽ തികളാഴ്ച ദിവസം നിശ്ചയം ആ ദിവസത്തിലാണ് എന്ന ജനിച്ചത്. എന്ന നമ്പിയായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതും അതിലാണ്. എന്നാൽ വ്യാഴാഴ്ച, കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവികൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന ദിവസമാണെന്ന്. എന്ന നോമ്പുകാരനു യിരിക്കേ എന്തെ കർമ്മങ്ങൾ എന്തെ റണ്ടിക്കൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടാൻ എന്നിഷ്ടപ്പെടുന്നു.)

തിരുമേനി(സ) തികളാഴ്ച നോമ്പെടുത്തിരുന്നു എന്ന നിലക്കാണ് ജന്മമദിനമെന്ന അനാചാരം അവർ കൊണ്ടു വന്ന

ത എന്നാണ് അവർക്കുള്ള വാദം. “അന്നാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്; അന്നാണ് എന്നിക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചത്”. എന്ന വാക്കിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ത ഇത് വാദവും വ്യക്തിമവും മുൻപത്തെക്കാൾ ചില കാര്യങ്ങൾക്കാണ് ദുർബലമാണ്.

1. നബി(സ)യുടെ ജന്മം എന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് അല്ലോഹുവിന് നമി പ്രകടിപ്പിക്കലാണ് ജന്മമദിനാഖ്ലാഷം കൊണ്ടുള്ള ഇദ്ദേശമെങ്കിൽ റസുൽ(സ) തന്റെ നാമനോട് നമി പ്രകാശിപ്പിച്ച രൂപത്തിലുള്ള നമിയായിരിക്കുമല്ലോ യുക്തിക്കും പ്രമാണങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായത്. നോമ്പു നോറുകൊണ്ടാണല്ലോ അത്. അവിടുന്ന് നോമ്പു നോറുതു പോലെ നാമും നോമ്പു നോൽക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നമോട് ചോദിക്കപ്പെട്ട ക്വാൽ നമുക്ക് പറയാം: “അന്നാണ് തങ്ങളുടെ നബി (സ) ജനിച്ചത്. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന് നമി ചോദിയാനായി തങ്ങളുണ്ട് നോമെടുക്കുന്നു”വെന്ന്. ജന്മമദിനത്തിന്റെ വക്താക്കൾ അന്ന് നോമനുഷ്ഠിക്കാറില്ല. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അന്നപാനീയങ്ങളുടുള്ള അഭിനിവേശത്തിൽനിന്ന് ആത്മാവിനെ നിയന്ത്രിക്കലാണല്ലോ നോമ്പ്. അവരുടേശിക്കുന്നത് അതല്ലല്ലോ... (തീറ്റിയും കുടിയുമാണല്ലോ). അങ്ങനെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും അപ്രകാരം അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്ന് അവർക്കിഷ്ടപ്പെടുത്തിലേക്കേണ്ട മാറുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധിയും ദീർഘ ദ്വാഷടിയുമുള്ളവർക്ക് ഈ മാറ്റം മനസ്സിലാക്കാനാവും.

2. നബിയുൽ അപുൽ പത്രഭിന്നാണ് നബി(സ) ജനിച്ചത് എന്ന് നധിരീകരിക്കപ്പെട്ടാലും റസുൽ(സ) അവിടുത്തെ

ജൻമ ദിവസത്തിൽ നോവനുഷ്ഠിച്ചിട്ടില്ല. നബി(സ)നോമ്പു നോറ്റതാവട്ട, മാസത്തിൽനാലോ അതിൽ കുടുതലോ തവണ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന തികളാഴ്ച ദിവസത്തിലുമാണ്. ഇതിൽന്നു അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആഴ്ചത്തോറുമുള്ള തികളാഴ്ചയെ മാറ്റി നിർത്തി റബീളൽ അവുൽ പ്രത്യേജിനു മാത്രം പ്രത്യേകത കൽപ്പിക്കൽ, നബി(സ)യുടെ തെറ്റുതിരുത്തലും അവിടുത്തെ കർമ്മത്തെ നനാക്കിയെടുക്കലുമായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഇതെത്തെ അപഹാസ്യമാണ്. (നാം റസുൽ(സ)യെ തിരുത്തുകയോ!) അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ—

3. ജനങ്ങൾക്കാക്കമാനം സന്നോഷവാർത്തയും മുന്നാറി യിപ്പുമായി, തന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചയച്ച തന്റെ റബ്ബിന് നന്ദിചൊരിയാൻ നബി(സ) തികളാഴ്ച തോറും നോമ്പു നോറ്റപ്പോൾ, ജൻമദിനാലോഷകാരപ്പോലെ സ്ത്രീതി ശീതങ്ങളും മധ്യര ശാനങ്ങളും അന്നപാനിയങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നുവോ? ‘ഇല്ല’ എന്നാണുത്തരം. അവിടുന്ന നോവനുഷ്ഠിച്ച് മതിയാക്കുക മാത്രമല്ലോ ചെയ്തിരുന്നത്? എങ്കിൽ ഒരു സമുദായത്തിന് അവരുടെ നബി മതിയാക്കിയതുകൊണ്ട് മതിയാവുകയില്ലോ? അദ്ദേഹം(സ) ധന്യമാക്കിയതു കൊണ്ട് ധന്യമാവുകയില്ലോ? ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കേഖിലും (ഇതിന്) ‘ഇല്ല’ എന്നു പറയാൻ കഴിയുമോ?! എങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് തിരുമേനി(സ) (ചെയ്തത്തിൽ) കുട്ടിക്കലബർത്തി അവിടുത്തെ മരിക്കക്കുന്നത്? അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَا عَاتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

(നിങ്ങൾക്കു റസൂൽ നൽകിയതെന്നോ അത് സ്വീകരിക്കുക. എന്താനിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ വിലക്കിയോ അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക-ഹശ്രീ:7). അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

(സത്യവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിശ്രീയും അവൻ്റെ റസൂലിശ്രീയും മുന്നിൽ (യാതൊന്നും) മുൻകടന്നു പ്രവർത്തി കരുത. അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.-ഹുജു റാത്:1) അല്ലാഹുവിശ്രീ റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു:

إِيَّاكُمْ وَمَحْدُثَاتُ الْأَمْرِ فَإِنْ كُلُّ مَحْدُثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ
(പുതുതായുണ്ടാക്കിയ കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുക. പുതുനിർമ്മിതികളെല്ലാം അനാചാരങ്ങളാണ്. അനാചാരങ്ങളെല്ലാം ദുർമാർഗ്ഗവും.) തിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞു:

إِنَّ اللَّهَ حَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا وَفَرِضَ لَكُمْ فَرَاتِضٌ فَلَا
تَضِيِّعُوهَا، وَحَرَمَ أَشْيَاءٍ فَلَا تَنْتَهُوكُوهَا، وَتَرْكَ أَشْيَاءٍ فِي غَيْرِ
نَسِيَانٍ، وَلَكُنْ رَحْمَةً لَكُمْ فَاقْبِلُوهَا وَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا

(അല്ലാഹു ചില അതിർത്തികൾ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളു തിനെ മറികടക്കരുത്. ചില നിർബന്ധകർമ്മങ്ങൾ അവൻ

നിങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുവ വിട്ടുകളയരുത്. ചില കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. അവരെ നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കരുത്. ചില കാര്യങ്ങളവൻ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് വൻ മറന്നതല്ല. മറിച്ച് നിങ്ങളോടുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ടാണത്. അവ നിങ്ങൾക്ക് സീക്രിക്കറ്റാവുന്നതാണ്. അവ യെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ചികഞ്ഞുനോക്കരുത്.) (ഇംഗ്ലീഷ് ജരിൽ, അബ്ദിമ അലബത്തുൽ ബുഗനിയിൽ നിന്ന് ഹാകിമും ഇത് ശരിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.)

രഹ്യ മെച്ചപ്പെട്ട ബന്ധൻ

പ്രീയ വായനക്കാരാം....! ഇനി താങ്കളോടൊരാൾ ചോദിച്ചുന്നിരിക്കുന്നു - “പ്രബലമായ തെളിവുകളും ന്യായവാദങ്ങളും വഴി നിശ്ചയം നിങ്ങൾ ജന്മദിന ബിൽക്കാത്ത് വ്യർമ്മമാണെന്ന് തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ അതുശ്രേക്കാളുന്നതിനാൽ ഈ ബിൽക്കാത്തിനൊരു പകരം സംവിധാനമെന്നോണ്?” അവരോട് താങ്കൾ പറയുക: ഉത്തരമായ ബദൽ സംവിധാനമുണ്ടെന്ന്.

ജന്മദിന കമകളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിശിഷ്ട ശോത്രപാരമ്പര്യവും വിശ്വാദമായ പ്രവാചക ജീവചത്രവും പാരായണം ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച്....., അതിനു ബദൽ, മുസ്ലിംകൾ സ്വന്തം നിലക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരായിരുന്നു കൂടുകയും എല്ലാ ദിവസവും മർത്തിബ് നമസ്കാരം നും ഇശാ നമസ്കാരം വരെ, വൃഥതക്കിലും സുന്നതിലും പാണ്ഡിത്യം സിഖിച്ച ആളിൽ നിന്ന് അവർ തങ്ങളുടെ മത കാര്യങ്ങൾ പരിച്ചറിയുകയും അതിൽ നേരപുണ്യം നേടുകയും വേണം. അല്ലാഹു വല്ലവനും പുണ്യം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ മത തത്തിൽ അവരെ നിപുണനാക്കിത്തീർക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ

തിരുമേനി(സ)യുടെ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യവും ജീവചരിത്രവും അതുവഴി തിരുമേനിയുടെ ജീവിത മാതൃകയും അറിയുന്നവ രാത്രിത്തിരും. നബി(സ)യെയും അവിടുത്തെ ഇഷ്ടസഹചാരികളെയും പിൻപറ്റേണ്ട യമാർമ്മ മാതൃകയിൽ,(യാതാരു) കാഹട്ടുവുമില്ലാതെ സത്യസന്ധമായി അവിടുത്തെ പിൻപറ്റാനും (നിങ്ങൾക്കു)കഴിയും. എന്നാൽ ദിക്കിനെയും വുർജ്ജുന്നും പാരാ യണാത്തെയും പറ്റി, രാവിലെയോ വൈകുന്നേരമോ രാവിന്റെ അന്ത്യത്താമങ്ങളിലോ, ഇതിലേതെങ്കിലുമൊരു വിർദ്ദി (പതിവു പ്രാർധനകൾ, പാരായണങ്ങൾ....) ഉപയോഗപ്പെടുത്തലാണ് ബദൽ സംവിധാനം. രാവിലെയാണെങ്കിൽ

سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم استغفر الله لا إله إلا
الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل
شيء قادر

എന്ന് നുറുവട്ടം, വൈകുന്നേരമാണെങ്കിൽ

استغفر الله لي ولوالدي وللمؤمنين والمؤمنات

എന്ന് നുറുവട്ടം, നബി(സ)യുടെ മേൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുൽ നുറുവട്ടം. (ഈ ദുക്കർകളും ഈ എല്ലാവും ഹദീസു ശന്മങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്പെടുവന്നതാണ്. എല്ലാവരും സംശയിച്ച് ഒരേ ശബ്ദത്തിൽ ചൊല്ലുരുത്തെന്ന് മാത്രം). രാത്രിയിലെ അന്ത്യം മത്തിലെ വിർദ്ദിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, എടു റക്കാത്ത് നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഓരോ റക്കാത്തിലും കാൽ

ജുസ്തിക്ക് പാരായണം ചെയ്യണം. അവസാനം മുന്ന് റക്കാത്ത് (വിത്ര്) നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടവസാനിപ്പിക്കണം. രണ്ട് റക്കാത്തും ഒരു റക്കാത്ത് വിത്രും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിട്ടുകളിൽ (പള്ളികളിൽ) വെച്ച് അഖ്യ നേരവും ജമാഅത്തായുള്ള നമസ്കാരം കൂത്യമായി പാലിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കണം ഇത്; വിശേഷിച്ചും രണ്ട് ബർദ്ദുകൾ. “രണ്ട് ‘ബർദ്ദുകൾ’ നമസ്കരിച്ചവ നാരോ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു” എന്നാണ് ഹദീസ്. (ബുഖാരി, മുസ്ലിം). രണ്ടു ബർദ്ദുകൾ എന്നാൽ സ്വീഖിയിയും അസ്വന്നമാണ്.

ഈനി, (ബുർജ്ജുൻ പാരായണം) കേൾക്കാനുള്ള ബദൽ സംവിധാനം: യുസൂഫ് കാമില്യുൽ ബഹ്രതെമി, അൽ മൻഡാ വി, അസൈഫി അദ്ദുർവി, അതുബുലാവി പോലുള്ള, വുർജ്ജുൻ പാരായണ നിയമങ്ങളിൽ പ്രഗതിരായവരുടെ കുറെ കാസറു കൾ കേൾക്കലാണ്. മനസ്സിന് മടുപ്പും വരൾച്ചയും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ ടേപ്പ് റിക്കാർഡ് ‘ഓൺ’ ചെയ്ത് കേൾക്കുക. അല്ലാഹുവോടുള്ള അഭിനിവേശവും യമാർമ്മ ആനന്ദവും അത് നൽകും. അവൻറെ-അല്ലാഹുവിന്റെ-ഉൽക്കുഷ്ഠ സാമീപ്യത്തിൽ മോഹവുമുണ്ടാക്കും.

എന്നാൽ അനാദാനത്തെ സംബന്ധിച്ച്: അതിന്റെ കവാദം തുറന്നിടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗമോ സുപരിചിതവും. ‘കയ്യില്ലുള്ളവന് എന്നും പെരുന്നാൾ’ എന്ന് പൊതുവെ ഒരു ചൊല്ലുണ്ടാലോ... അതിനാൽ പ്രത്യേക ആശോഷമോ വിധേ

യത്രമോ ആചാരമോ ആയി അത് വേണ്ടതില്ല. അങ്ങിനെ ക്ഷേ
ണമുണ്ടാക്കി തത്ത്വരേഖയും ധനികരെയുമെല്ലാം ക്ഷണിച്ച് സദ്യ
നൽകാവുന്നതാണ്. അല്ലോഹുവെ സ്ത്രീകളാനും അവന്ന്
നന്നി പ്രകാശിപ്പിക്കാനും അത് സഹായകമാവു.

وَمَن يَشْكُرُ اللَّهُ يَرْزُدُهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الشَّاكِرِينَ

(അല്ലോഹുവിന്ന് നന്നിചെബാരിയുന്നവന് അവൻ (അനുഗ്രഹം)
അയികരിപ്പിക്കും. അല്ലോഹുവാകട്ട്, നന്നി കാണിക്കുന്നവരിൽ
ഉത്തമമനാകുന്നു.)

മൂലിനിലെ ഹീനായ അതിർലംജനം

വേദകരമനു പറയെട്ട്, മൂലിനാജോഷകാരും അതിൻ്റെ പ്രചാരകരും മതവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരടക്കമുള്ള ധാരാളമാളുകളും ഈ അനാചരന്തര പുകഴ്ത്തുനതിൽ അതിരു കവിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ, അതിനെ വളരെ വലുതാക്കു കയും മഹത്തപ്പടുത്തുകയും ചെയ്തു. എത്രതെളുമെന്നാൽ ഈ ബിംബങ്ങളും പുതുതായുണ്ടാക്കപ്പെടുത്തും വഴികേടുമാ ണ്ണനു പറയുന്നവരെ കാഫിറുകളും ദീനിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോയവരുമായി(ചിത്രീകരിച്ച്)അവർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഈ ആർക്ക് റസൂൽ(സ)യോട് വെറുപ്പാണ്; അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടക്കേ ടാണ്, കാരണം അയാൾ മൂലിൽ ഇഷ്ടപ്പടുന്നില്ല; മൂലിൽ ദിനാജോഷത്തോട് ഇഷ്ടക്കേടു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാക്കയാണ് പറയുന്നത്. റസൂൽ(സ)യെ വെറുക്കു കയ്യോ ഇഷ്ടം വെക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ അവിശ്വാ സിയായിപ്പോകുമെന്ന മുസ്ലിംകളിലെ ഇജ്മാഅ് അവന റിയാം. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ആർക്ക് റസൂൽ(സ)യെ വെറുക്കു നുംവെന അവബന്ധി വാദം അയാളെ കാഫിറാക്കലായി. മുസ്ലിമിനെ കാഫിറാക്കൽ ഒരിക്കലും അനുവദനീയമല്ലതെന്ന്. തീർച്ചയായും ബിംബങ്ങളിനെ വെറുക്കാനും അതിനെ തട

യാനും അതിനെ പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാനും സത്യവിശദം സിയും സർവ്വത്തെനുമായ ഓരാൾക്കേ കഴിയു. പിന്നെങ്ങിനെ യാണ് അയാളെ കാഫിരാക്കുകയും അയാളിൽ സത്യനിശ്ചയം ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുക?! അല്ലാഹു കാക്കട്ട്. ഈ ബിൽങ്ങാത്തിന്റെ വിശയത്തിൽ അതിരുകടന ഇത്തരം ആളുകൾ ഇബ്നുഉമർ(റ)ൽ നിന്ന് ബുദ്ധവാദിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ദേശ്യം പ്രാബല്യമായ ഹദീസിലെ നബിവാചനത്തിനു നേരെ കണ്ണടക്കാവരാണ്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു:

إِنَّمَا قَالَ الرَّجُلُ لَاهِيَّ: يَا كَافِرُ فَقْدْ بَأْءَ بِهَا أَحَدُهُمَا فَبَنْ كَمَا قَالَ وَلَا رَجْعَتْ عَلَيْهِ

(ഓരാൾ തന്റെ സഹോദരനെ ഹേ, കാഫിർ എന്നു വിളിച്ചാൽ ആ രണ്ടിലൊരാൾ അതായി. താൻ പറഞ്ഞ പോലെയാണ് കാര്യമെങ്കിൽ അതാൻഡിനെ തന്നെ. അല്ലെങ്കിലോ അതയാളി ലേക്കുതനെ മടങ്ങും.). (ആരോഹിച്ചവൻ കാഫിരായി.) അബു ദർഡ്(റ)ൽ നിന്ന് ബുദ്ധവാദിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ദേശ്യം പ്രവാചക വചനവും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു:

مَنْ دَعَ رَجُلًا بِالْكُفَّارِ أَوْ قَالَ عَدُوُّ اللَّهِ وَلِيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ

(“ഓരാൾ മറ്റാരാളെ കാഫിരിന്നു വിളിച്ചാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ‘അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രു’ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അയാൾ അപകാരമല്ലെങ്കിൽ അത് (ആ ആക്ഷേപം)അയാളിലേക്കു തന്നെ (ആ

രമാണ് സമ്പൂർണ്ണവും വിശുദ്ധവും ഉത്തമവുമായ ഇംഗ്ലാമിക് സ്കൂൾ നിലവിൽ വന്നത് ഇങ്ങനെ ശിക്ഷണം ലഭിച്ചവരായ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ഇല്ലാതായപ്പോൾ അതിൽ കുഴപ്പങ്ങളും ഭിന്ന പ്ലൂകളും അധികരിച്ചു. ദേഹോചകളും താൽപര്യങ്ങളും അവരെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു. അത്തരം ദിനങ്ങളിലെവാനിൽ അതിന്റെ (ആ സമൂഹത്തിന്റെ) ശിക്ഷണം അനർഹരായ അള്ളകളിൽ വന്നു പെട്ടു. അധിക്കരിച്ചതും അത് ആക്കം കുടക്കയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ അവരുടെ കാര്യം ‘കുനിന്മേൽ കുരു’ എന്ന പോലെയായി.

അവസാനമായി ഈ ബിംഗങ്കാത്തിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും അത് അനുവദനീയമാണെന്നോ ശുണക്കരവും മലപ്പെരവും ആണെന്നോ ഉള്ള വിശാസത്തിൽ സംസ്കർത്തരായി അതുപേക്ഷിക്കൽ പ്രയാസകരമായി കരുതുകയും അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാലമായി ആചരിച്ചു വരുന്നതും താൽപര്യത്തോടെ സംശ്ലിപ്പിച്ചു വരുന്നതുമായ രാജ്യോദ്യാശമാണ് (മലിനി) എന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്ന എന്ന് മുൻസ്ലിം സഹോദരനെ ഉപദേശിക്കുകയല്ലാതെ എനിക്കൊന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഈ ബിംഗ അത്തിനെ തകയുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തന്റെ മുൻസ്ലിം സഹോദരനോട് വിട്ടുവിഴ്ച ചെയ്യണമെന്നാണ് എനി ക്കൂപദേശിക്കാനുള്ളത്. കാരണം, ഏതൊരു നബി(സ)യുടെ ജന്മമിന്നമാണോ അവർ ആജോഷിക്കുന്നത് ആ നബി തിരുമെനി(സ) തന്നെ ഇപ്പോൾ കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതല്ലോ .....

من رأى منكم منكر فليغيره بيده، فلن لم يستطع فبلسانه فلن
لم يستطع فقلبه وذلك أضعف الإيمان

[നിങ്ങളിലാരെകിലും ഒരു തിന്മ കണ്ണാൽ തന്റെ കൈകൊണ്ടിനെ മാറ്റണം. അതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്റെ നാവു കൊണ്ടും അതിനും കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഹൃദയം കൊണ്ടും (അങ്ങിനെ ചെയ്യണം). അത് എറ്റവും ദുർബല വിശ്വാസമാണ്.]തിരുമേനി (സ) - വിണ്ടും പറയുന്നു:

لتأمرن بالمعروف ولتنهن عن المنكر او ليوشكن الله ان
يبعث عليكم عقابا من عنده ثم لتدعنه فلا يستجيب لكم

[നിങ്ങൾ നന്മ കൽപ്പിക്കുകയും തിന്മ വിരോധിക്കുകയും തന്നെ വേണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം അല്ലാഹു അവരെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കിടക്കിയാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രാർമ്മിച്ചിട്ട് ഫലമുണ്ടാവുന്നതല്ല- അഹംമദ്, തിരിമിഡി.]

ഒരു മുന്സലിം തന്റെ സഹോദരനോട് നന്മ കൽപ്പിക്കുകയോ തിന്മ വിരോധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നല്ല കാര്യം ചെയ്യാനോ ഒരു ചീതകാര്യം ഉപേക്ഷിക്കാനോ ഉപദേശിച്ചാൽ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനായാൽ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അല്ലെങ്കിൽ മാനുമായി അവനെ മടക്കിയയ്ക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യണം.

جزاك الله خيراً لقد أديت واجبك معى وانا مبتلى عسى الله
ان يغفوا عنى

[“അല്ലാഹു താക്കൾക്ക് നല്ല പ്രതിഫലം നൽകട്ടെ-
എന്നോടുള്ള താക്കളുടെ ബാധ്യത താക്കൾ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കു
ന്നു. എന്നു പരീക്ഷണാത്തിൽ അക്കപ്പട്ടവനാണ്, അല്ലാഹു
എനിക്ക് മാപ്പു നൽകിയേക്കാം”] എന്നിങ്ങനെയോ അല്ലെങ്കിൽ
“ഇതൊരു അനാചാരം തന്നെ. ഏകിലും ചില പണ്ഡിതന്മാർ
ഇതാംഗീകരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും അനുവദിക്കുന്നതും
കാണുന്നു. ണാനവരെ പിൻപറ്റുകയാണ്. ഇതിന്റെ പേരിൽ
അല്ലാഹു എന്നെ പിടികുടാതിരിക്കുട്ട്”. എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ
പറഞ്ഞാണ് അയാളെ തിരിച്ചുയക്കേണ്ടത്. മുസ്ലിംകൾ പര
സ്പരം ഇത്തരത്തിലാണ് വർത്തിയ്ക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ
അപ്പോഴെയെ പിൻപറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളിലെ പിടിവാഴിയും
യാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെ ഭിന്നിൽ നടത്തുന്ന അതിർലംാല
നവും മുലം പരസ്പരം കാമ്പിറാക്കുകയും ശപിക്കുകയും
ചെയ്യുകയല്ല വേണ്ടത്. ഭിന്നിപ്പ്, കാപട്ട്, ദുഃസ്വഭാവം എന്നി
വയിൽ നിന്നും അല്ലാഹു നമ്മു കാക്കുട്ട്.

ഭോഗോധ സമീപനം

സാധം നിഷ്പക്ഷത പാലിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഓരോരു തത്രം അറിയുകയും പറയുകയും ചെയ്യേണ്ട ചിലതുണ്ട്.* . മുസ്ലിംകളിൽ നബി(സ)യുടെ ജൻമദിനാഘോഷം സംഘടി പ്ലിക്കുന്ന അധികപേരും നബി(സ)യോടുള്ള സ്നേഹം പ്രക ടിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. നബി (സ)യെ സ്നേഹിക്കുന്നതാവുടെ ദീനും ഇംഗ്ലീഷിലും നബി (സ)യെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നത് വാഴിഖുമാ ണ്. അതിനാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ബിൽഞത്ത് ആഘോഷിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ പേരിൽ ഒരു മുസ്ലിം തന്റെ സഹോദരനെ വെറുത്തുകൂടാ... അയാളുടെ നാട്ടിലും മുസ്ലിം ലോക ത്രാം മാരാളം ആളുകൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്

---

*അഞ്ചാറുബന്നു യാസിർ(റ)ൽ നിന്നും ഇമാം ബുവരി(റ) 'കിതാബുൽ ഇംഗ്ലാനി'ൽ ഉല്ലിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തിരുവചനത്തിൽ: അഞ്ചാർ (റ) പറഞ്ഞു: മുന്നു കാര്യങ്ങൾ ഒരാളിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടിയാൽ അയാളിൽ ഇംഗ്ലാൻ ഒരുമിച്ചു കൂടി. സാധം നീതി ഒക്കെക്കാളുക, മുഴുവൻ ജന സ്വാർക്കും സലാം ചൊല്ലുക., ഓരിസ്യത്തിലും ധർമ്മം ചെയ്യുക.പ്രത്യേകം ക്ഷത്തിൽ തുടർന്നു സഹാബിയുടെ വാക്കാണെങ്കിലും ഇതു ആശയം നബി(സ)യിൽ നിന്നുംഖരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് പ്രവാചകൻ(സ) യോടുള്ള അദ്ദുമ്പായ സ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ല. അതു വഴി അല്ലാഹുവികലേക്കുള്ള സമീപനവും അവർ അഭിലഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ യുക്തമായ സമീപനമായിരിക്കണം അതിനു വേണ്ടത്.

അവരെ വെറുക്കുന്നത് ശരിയല്ലാത്തതു പോലെത്തന്നെ ജന്മമറിനമാണോഷിക്കുകയോ കഷണം സ്വീകരിച്ച് ആണോലാ ഷത്തിൽ പങ്കടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ അത് കൊണ്ട് മാത്രം കുപ്പർ, ഷിർക്ക് എന്നിവ കൊണ്ട് വിശ്രഷ്ടിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. കാരണം ഇത്തരം ബിൽഡിനത്തുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയോ അവയിൽ പങ്കടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ കാപിറാ വുകയില്ല. ഒരു മുസ്ലിമിൽ കുപ്പറ്റും ഷിർക്കും വിധിക്കുന്നത് നിസ്താര കാര്യമല്ല. ഇതു സംബന്ധമായ തിരുവചനങ്ങൾ നേരത്തെ ഉഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ('മഹലിഡിലെ ഹീനമായ അതിർലംഡം' ശ്രദ്ധിക്കുക) അതിനാൽ എൻ്റെ മുസ്ലിം സഹോദരാ.. അതിർ കവിയലും തർക്കവും ഷിവാക്കണം. നീതിയും നിഷ്പക്ഷതയുമാണ് വേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിലോ പര സ്പരം ശാപം ചൊരിയലും, സത്യത്തിലേക്കും, നീതിയിലേക്കും നയിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് നമ്മുടെ അസ്തിത്വം നമുക്ക് കൈമോശം വന്നുപോവലുമായിരിക്കും എല്ലാ.

ഇത്തരം ബിൽഡിനത്തുകൾ ചെയ്യുന്ന മുസ്ലിം സഹോദരരോട് മറ്റൊരു മുസ്ലിംകൾക്കുമുള്ള നിർബന്ധമായ ചുമത

ല ഷരീഅത്തിലെ അത് സംബന്ധമായ വിധികൾ അവരെ പരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. തുടർന്ന് അതുപേക്ഷിക്കാൻ വളരെ സഹമുമായി കർപ്പിക്കണം. അത് പ്രതിഫലാർഹമല്ലാത്തതും ബിദ്ധാത്തമാണെന്നും ബിദ്ധാത്തകളെല്ലാം വഴികേടുകളും മാണെന്നും വഴികേടുകൾ സന്മാർഗ്ഗ രഹിതമാണെന്നും അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം. ഇനി(ബിദ്ധാത്ത) ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവൻ വിസമ്മതിച്ചാലും സഹമുമായ സമീപനം തുടരണം. അവൻ നിലപാടിന്റെ പേരിൽ അവനെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ അവഹേളിക്കുകയോ അരുത്. അതവനെ ദുർബാശിക്കാരനും അഹാകാരിയുമാക്കും. തത്പലമായി അവൻ നശിക്കും. അവൻ നശിക്കാൻ കാരണക്കാരൻ എന്ന നിലക്ക് ഉപദേശിയും (ഉപദേശത്തിൽ പകര പുലർത്താത്ത തിനാൽ) അവനോടൊപ്പം നശിക്കും. ആക്ഷേപകരമായ വ്യക്തിവിമർശനം നമ്മി(സ) ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് (വ്യക്തി വിമർശനം മല്ലാത്തവിധി) ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു:

ما بآل أقوام يَقُولُونَ كَذَّا وَ كَذَّا وَ كَذَّا

(“ആളുകൾക്കെന്തുപറ്റി? ഇന്നിന്നപോലെ അവർ പറയുന്നു. ഇന്നിന്നപോലെ അവർ ചെയ്യാനുമുദ്ദേശിക്കുന്നു!”) എത്താരാൾക്കും അയാൾ വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നത് അസഹ്യമാണ് എന്നതാണ് മനുഷ്യ പ്രകൃതി. അവൻ ചെയ്തത് വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണെങ്കിലും ശരി. ഇമാം ഷാഹിലു(റ) ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു:

من نصوح اخاه سراً فقد نصحته ومن نصحته علّا فقد فضحته

(തന്റെ സഹാദരനെ സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിച്ചവൻ അവനെ ഉപദേശിച്ചു. പരസ്യമായി ഉപദേശിച്ചവൻ അവനെ അവഹേ ഭിച്ചു.) ഇവയെല്ലാം അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോടു പ്രാർഥിക്കുക, സഹായാർധന നടത്തുക, അവന്നല്ലാത്തവർക്ക് ബലിയറുക്കുക, ആരാധന ഭാവത്തിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് മുമ്പിൽ കെതിയാദരവുകളോടെ നിൽക്കുക തുടങ്ങിയ ശ്രിർക്ക് സംബന്ധമായ വാക്കുകളോ പ്രവർത്തികളോ ഇല്ലാത്ത ബിൽഡിനത്തുകളെ വിരോധിക്കുന്നോച്ചുള്ളതാണ്. അത് നബി(സ)യുടെ ഒന്നനത്തിലുള്ള സന്ദേശപ്രകടനവും അല്ലാഹു തന്റെ ദുർഘട മുഹമ്മദ്(സ)യെ ഇസ്ലാമെന്ന അനുഗ്രഹവുമായി അയച്ചതിൽ അല്ലാഹുവോടുള്ള നബിപ്രകടനമെന്ന നിലകുള്ള അന്നദാനവുമാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ നബി(സ)യുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ചിലത് വായിക്കുകയോ അതിരു കടന്നുള്ള പ്രശ്നസയോ ശ്രിർക്ക് സംബന്ധമായ പദ്ധതോടോ ഇല്ലാത്ത ചില സ്ത്രുതി വചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ, സ്ത്രീപുരുഷ സകലനമോ വെറുകപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുണ്ടും ഇല്ലാത്തതോ, നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ സമയം പിന്തിക്കുക പോലുള്ള നർമകളോടുള്ള നിരാസമോ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ (മാത്രമേ മെൽപറിഞ്ഞ സമീപനം നബിദിനാജ്വാഹനരോടു പാടുള്ളു.)

എന്നാൽ ഈ ബിൽഡിനത്ത് തത്ത്വത്തിൽ ശ്രിർക്ക് സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വിശദാഭിപ്രായം ഇല്ലാത്തതോ, നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ സമയം പിന്തിക്കുക പോലുള്ള നർമകളോടുള്ള നിരാസമോ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ (മാത്രമേ മെൽപറിഞ്ഞ സമീപനം നബിദിനാജ്വാഹനരോടു പാടുള്ളു.)

ന്യമായ വാക്കോ പ്രവർത്തിയോ ഉള്ളതോ ദൂഷ്പ്രവണത കളും വ്യാജങ്ങളും കടന്നുകൂടിയതോ ആണെങ്കിൽ വളരെ രൂക്ഷമായിത്തന്നെ അതിനെ നേരിടാൻ ഒരു മുസ്ലിം ബാധ്യ സ്ഥതാണ്. നിശ്ചിഭാങ്ഗളുടെ ലഭ്യതയുടെ അളവെന്നുസരിച്ച് സംസാരത്തിൽ ശ്രദ്ധവം കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ വേണം. പിരിക്കോ അതുപോലുള്ള ഹറാമായ കുറങ്ങലോ ആണെങ്കിൽ അതുപേക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടെയിരിക്കണം. അയാളുമായി ബന്ധം മുറിയുകയോ അയാളെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരികയോ ചെയ്യേണ്ടി വന്നാലും ശരി. സച്ചരിതരായ പുർണ്ണികൾ, തന്റെ സഹോദരനിൽ തിന്മ കണ്ണാൽ അവരയാളെ തട ഞിരുന്നു. എന്നിട്ടും അയാളതുപേക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അയാളിൽ നിന്നവർ വിടക്കനു നിൽക്കുമായിരുന്നു. (എന്നാൽ) നമുക്കും അവർക്കുമിടയിൽ അന്തരമുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് ബന്ധം മുൻകൂക്കുക എന്നത് പൂർണ്ണമായും ബഹിഷ്കൃതനിൽ സ്വാധീനിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ ബഹിഷ്കരണം ഉപേക്ഷിക്കുകയും നിരന്തരമായ പ്രഭോധനം വഴി ഉപേക്ഷിച്ചകാര്യങ്ങൾ നിർബന്ധമായും ചെയ്യാനും ഹറാമിലുടെയുള്ള സഖാരം ഉപേക്ഷിക്കാനും പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അതാണേറ്റവും യുക്തരവും ഫലപ്രദവും.

ഇതൊന്ന് ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ ജന്മദിനാശ്വരാഷ്ട്രമന്ന ബിൽങ്ങാത്ത് അധികവും പിരിക്ക് പരമായ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും വാക്കുകളിൽ നിന്നും ഹറാമായ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാണ്. അതിനാൽ ഈ അവസ്ഥയിൽ വളരെ ലോലവും സഹമ്യ

വുമായേ ഒരു മുസ്ലിം തന്റെ സഹോദരരെ എതിർക്കാവു...
 അതും തന്നെ ഷരീഅംതിന്റെ വിധികൾ അവരെ പരിപ്പിക്കു
 കയും ബിൽഞാത്ത് തീർത്തയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക്
 അഭിവാശവയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം . എന്തുകൊണ്ട്
 നാൽ ഇമാനിന്റെയും പ്രതിഫലേചരയുടെയും പ്രചോദന
 തതാല്ലൂംതെ നിശ്ചയം, അവരു കർമ്മം ചെയ്യുന്നില്ല. ജനങ്ങൾ
 ആട്ട ഉദ്ദേശങ്ങളും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനമായ
 ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കണം. നൽക കർപ്പിക്കുകയും
 തിന്മ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു മുസ്ലിം
 നോക്ക് കർപ്പിക്കപ്പെട്ട യുക്തിയിൽ പെട്ടതാണ് ഇത്.

എന്നാൽ ഷിർക്കോ വ്യാജമോ കൃഷ്ണമോ തിന്മയോ
 ഉള്ള അവസ്ഥയിലാണ് ഇത്തരം ബിൽഞാത്തകളിൽ അതിനെ
 ശക്തിയുക്തം എതിർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അയാൾ അതിന്റെ
 ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവനും അല്ലാഹുവോടുള്ള ബാധ്യത നിറ
 വേറ്റാൻ ബാധ്യന്മനായ ആളുമായിരിക്കും. മുസ്ലിംകളെ ഉപ
 ദേശികലും അവരുടെ മതത്തിൽ യഥാവിധി നിലനിർത്താൻ
 സഹായിക്കുകയും ഇഹ തതിലും പരതതിലും അവരെ
 സമ്പൂർണ്ണരും സംത്യപ്തരുമാക്കലും അയാൾക്ക് നിർബന്ധ
 മാണം.

ഉദ്ദേശത്തിനുപിനിൽ അല്ലാഹു മാത്രം. അവനിൽ നിന്നു
 മാത്രമാണ് സഹായം. ഒരുവനായ അവക്കൽ മാത്രമാണെന്നും.

സൗഹീം

ഈ ലഘുകൃതി വായിക്കുന്ന ചിലരക്കില്ലും ഇങ്ങനെ ചൊദിക്കാനിട വന്നേക്കാം. മരുഖ്ലാ ബിൽഞ്ഞാരകളും പോലെ നിഷ്പിഖമായ ബിൽഞ്ഞാരകളാണ് മാലിദ്ദുനബവിഷ്ണവി മഹകിൽ, മുസ്ലിംകളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെന്നാണോ അതായിൽത്തീരുകയും അതിനു പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പണ്ഡിതൻമാർ അതിനെ വിട്ടുകളിയുകയും അതിനുനേരെ മാനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നെന്തെന്നും? ആ കാര്യം വേരുച്ചു വളരും മുമ്പു തന്നെ അതിനെ എതിർക്കൽ അവർക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നില്ലോ....? അവരെന്ത് കൊണ്ടത് ചെയ്തില്ലോ....?

ചോദ്യകർത്താകളുായ സഹോദരരോട് നാം മറുപടി പറയുടെ- ഈ ബിൽഞ്ഞാരക് രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത അന്നു തന്നെ പണ്ഡിതൻമാർ അതിനെ എതിർക്കുകയും അതിനെതിനിൽ ശ്രദ്ധമണ്ഡശ്ര ചീകരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുൽഹാജിന്റെ 'കിതാബുൽ മദ്ദൽ' (كتاب المدخل) വായിച്ചുാൽ അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാനാവും.

شرح الفاكهاتى على رسالة ابن أبي زيد القىروانى

എന്ന ശ്രമത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ മാലിക്കി പണ്ഡിതൻ അൽ ഹാകിഹാനി താജുദ്ദീൻ ഉമർ ബിൻ ലവമീ സിക്കന്ദരി എഴു തിയ **المورد في الكلام على المولد** എന്ന ശ്രമം ഈ വിഷയത്തിലെ വിലപിടിച്ച വണ്ഡ്യമന്മാണ്. അതിന്റെ തനിപ്പകർപ്പ് ഈ സമാപ്തത്തിൽ ചേർക്കുന്നുണ്ട്. ആയുനിക സമൂഹങ്ങൾ തിന്മയുടെയും കൂഴപ്പത്തിന്റെയും ആളുകളുടെ ക്ഷണത്തിനു നേരെ മുഖം തിരികുന്നതിനേക്കാൾ ദുർബലമായിട്ടാണ് സത്യപ്രഖ്യായകരായ പരിഷ്കർത്താക്കളിലേക്കുവെർച്ച ചെവി കൊടുക്കുന്നത്. രോഗം ബാധിച്ച ശരീരത്തിൽ ചെറിയ പ്രയാസങ്ങൾ പെട്ടുന്നു സ്വാധീനിക്കും. ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരത്തിലോ വലുതും ശക്തിയേറിയതുമായ - ഉപദ്രവങ്ങൾ മാത്രമേ - ബാധിക്കു... ഉദാഹരണമായി ശരിയായ ഉറപ്പുള്ള ഒരു മതിൽ പിക്കാസോ കോടാലിയോ കൊണ്ട് തകർക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്നാൽ ദുർബലമായ ഒരു മതിൽ തകർന്ന് വീഴാൻ ഒരു കാറ്റ് വീഴിയാൽ മാത്രം മതി. അല്ലെങ്കിൽ കാൽ കൊണ്ട് ഒന്നു തട്ടിയാലും മതിയാകും. അതിനാൽ ഒരു ബിംബത്തിൽ ഇംഗ്ലാമിക സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ എതിർത്തിരുന്നില്ലോ എന്നതിന് തെളിവല്ല. അതിന് സാക്ഷിയായി താജുദ്ദീനുൽ ഹാകിഹാനിയുടെ ലാല്ല ലേവ ഇതാ നാം സമർപ്പിക്കുന്നു:

അല്ലാഹുവെ സ്തുതിക്കുകയും പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശ്രദ്ധം അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മാലിക്' എന്ന പേരിൽ ചിലയാളുകൾ റബീഇൽ അവുൽ മാസത്തിൽ സംഘ

ടിപ്പിക്കുന്ന പരിപാടിയെക്കുറിച്ച് അനുഗ്രഹിതരായ ഒരു സംഘ മാളുകൾ* പലയാവർത്തി എന്നോട് ചോദിച്ചു: ഷരീഅത്തിൽ അതിനു വല്ല അടിസ്ഥാനവുമുണ്ടാ? അതോ അത് ബിൽ അത്തും ദീനിൽ പുതുതായുണ്ടാക്കിയതുമാണോ? അത് സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തവും വിശദവുമായഞ്ചു മറുപടി അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: തുമ്ഹീവ് അല്ലാഹുവിന്റെ താണ്. ബുർജുനിലെ നബിചര്യയിലോ ഇത് മാലിദിന് അടിത്തരയുള്ളതായി എനിക്കറിയില്ല. പുർണ്ണികരെ കാലടികൾ പിൻതുടർന്നു, ദീനിനെ മുറുകെ പിടിച്ച് മാത്യുകാ പുരുഷൻമാരായ, ഈ സമുദായത്തിലെ പണ്ഡിതരിലോരാളും അഞ്ചിനെ ചെയ്തതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇത് വ്യാജൻമാർ പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിയതും തീറ്റിഭ്രാന്തരായ ആളുകൾ അവരുടെ ഇച്ചരം നൃസാരം ചമച്ചതുമായ ബിൽഅത്താണ്. എന്നുകൊണ്ടോരും (ഷരീഅത്തിലെ) അബു വിധികളുമായി അതിനെ തുലനം ചെയ്യുക. അത് വാജിബവായിതിക്കുമോ അതോ മൻദിബവായിരിക്കുമോ? അതോ മുഖാഖ്യാ മക്കുഹോ ഹറാമോ ആയിരിക്കുമോ? പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായ യോജിപ്പുന്നുസരിച്ച് അത് വാജിബല്ല. മൻദിബവുമല്ല. എന്ത് കൊണ്ടോരും, മൻദിബവുമാർമ്മത്തിൽ തിരുമേനി(സ) ചെയ്യാൻ താങ്കൾപര്യപ്പെട്ടതും ഉപേക്ഷിച്ചവനെ കുറ്റപ്പെട്ടതാൽത്തുമായ കാര്യമാണ്.

*അല്ലാഹുവിന്റെ ഷരീഅത്തനുസരിച്ച് ഇബാദത്ത് ചെയ്യാനുള്ളിട്ടുണ്ട് മുസ്ലീംകളാണ് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ച ആളുകൾ. ദേഹാദായയും ബിൽഅത്തുകാരയും പിൻപറ്റുന്നവരല്ല.

എന്നാൽ ഹതിലാവട്ട (ഈ മലിനിനാവട്ട) തിരുമേനി (സ)യുടെ അനുവാദമില്ല. സ്വഹാബികളും അത് ചെയ്തിട്ടില്ല. താബിളുകളിലും ഇല്ല. മതനിഷ്ഠയുള്ള പണ്ഡിതരിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഞാനറിഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി എനിക്കെവനോട് പറയാനുള്ള എൻ്റെ മരുപടിയാണിത്. അത് (മഹലിദ്) മുഖാഹാകാനും അനുയോജ്യമല്ല. ദിനിൽ പുതുതായുണ്ടാക്കിയത് മുഖാഹാല്ലേന്നതിന് മുസ്ലിം കൾക്കിടയിൽ ഇജ്മാളണ്ട് (യോജിപ്പുണ്ട്) എന്നാൽ പിന്ന ശേഷിച്ചത് മക്കുഹോ ഹറാമോ ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്. അങ്ങിനെ വന്നാൽ രണ്ടുതരത്തിൽ പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഒണ്ട് രൂപത്തിൽ വിജിമേണ്ടതുമുണ്ട്.

അതിലെണ്ണ്: ഒരാൾ തന്റെ സ്വന്തം ധനം ഉപയോഗിച്ച് തന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികളെ മലിനിക്കുന്നു. പേരിൽ അവർക്ക് സദ്യ നൽകാനായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. (വേറു) കുറ്റകരമായ യാത്രാനും അവർ അതിൽ ചെയ്യുന്നില്ല. നിശ്ചയം, ഇതാണ് നാം വ്യക്തമാക്കിത്തന മേചകരവും മക്കുഹുമായ സിർജ്ജ തത്. (അല്ലാഹുവിന്) വിയേയരായി ജീവിച്ച പുർണ്ണികരിലെ രാജ്യം അപ്രാകാരം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇസ്ലാമിലെ കർമ്മ നിപുണ രായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. പണ്ഡിതവരുടെ! കാലാവട്ടങ്ങളിലെ വിളക്കുകൾ!! നാട്ടിന്റെ അലങ്കാരങ്ങൾ!!!

രണ്ടാമതേതത് : ഒരാൾ തന്റെ മനസ്സ് വേദനിച്ചും പ്രയാസപ്പെട്ടും വല്ലതും (പണാമോ മറ്റോ) നല്കുക വഴി പാപം

കടന്നു വരുന്ന തത്ത്വത്തിലുള്ള മൂലിഅണിത്.* പണ്ഡിതൻമാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലഭ്യയോടെ പിടിച്ചു പറുന്ന ധനം വാളുകൊണ്ട് അത് പിടിച്ചേടുക്കുന്ന പോലെയാണ് എന്ന്.** സംഗീതാലാ പനങ്ങളും കുടെ വയറു നിറച്ച് ശാപ്പാട്ടു. ദഹംമുകളിൽ പെട്ട വ്യർമ്മമായ ആലാപനോപകരണങ്ങളും തരുണികളും. കോമ ഇൻമാരോടും അതിസൗര്യമുള്ള സ്ത്രീകളോടുമൊപ്പം പുരുഷൻമാരുടെ സംഘം ചേരൽ. നൃത്യങ്ങളും ബൈക്കാരിക പ്രകടനങ്ങളും കളികളും വിനോദങ്ങളും. ഭയാനകമായ (വിചാരണ) നാളിനെ (അവർ) വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ, അവർ തനിച്ച് ഒരുക്കുടിയാൽ ഭ്രാന്തമായ ശബ്ദങ്കോലാഹലങ്ങൾ. മതത്തിന്റെ പരിധി ലംഘിച്ചു കൊണ്ടുള്ള വുർജ്ജന്റെ പാരായ ണാവും തിക്ര ചൊല്ലും. ഇത്തരം പതിവു കാര്യങ്ങൾ. “നിശ്ചയമായും നിന്റെ ഒന്ന് പതിനിധാനത്ത് (വിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക) തന്നെയാണ്.” **ان ربک لبامر صاد** എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കിനെ അവർ അവഗണിച്ചു. ഈ ആദ്ദോഹണങ്ങൾ ഹറാമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. മാനുസ്രമാ

*ഈ ഉദ്ധരണത്തിൽ നിന്ന് (അന്നത്തെ ആളുകളും) മൂലി തിന്റെ പേരിൽ ആനങ്ങളിൽ നിന്ന് പണം ശേഖരിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് തെളിയുന്നത്. വലിയിന്റെ അനുഗ്രഹവും ശുപാർശയും നേടാനായി സാധാരണക്കാരിൽ നിന്ന് പണം ശേഖരിക്കുന്ന പതിവ്, വലിയുകളുടെ ജന്മ തിനമാണോഹണിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇന്നും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടോ....

**നിർബന്ധിച്ചും ബലം പ്രയോഗിച്ചും. അവർ (പണ്ഡിതൻമാർ) പറഞ്ഞു: ലഭ്യാപൂർവ്വം തന്ന പണം ഹറാമാണെന്ന്.

രാത്രിം ഇത് നല്ലതാണെന്ന് പറയുകയില്ല. മനസ്സ് മരിച്ചവർക്കും തിന്മെകളിലും പാപങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവർക്കും മാത്രമേ ഇത് ആസാദ്യകരമാവുകയുള്ളൂ. ഇവയെല്ലാക്കെ ഈബാ ഒത്തായിട്ടാണവർ കാണുന്നത്. നിഷ്ഠിയുംകാരുഞ്ഞേളായിട്ടില്ല.

أَنَا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (തീർച്ചയായും നാം അല്ലാഹുവിനു ഒളിവർ. നിശ്ചയം നാം അവനിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുന്നവരുമാണ്.) **بِدِ الْإِسْلَامِ غَرِيبًا وَسَيِّعَدْ كَمَا بَدَا** (നിസ്സ ഹായാവ സ്ഥായിലാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ ആരംഭം. ആരംഭത്തിലെന്ന പോലെ അത് മടങ്ങുകയും ചെയ്യും.) നമ്മുടെ ആദരണ്ണീയ ഗുരുനാമൻ അൽ വുഖേഖരി പാടിയത്തെത്തുടർന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. “നാം ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുഹ വിഷമസന്ധിയിൽ തിന്മെയെല്ലാം നന്മയും നന്മെയെല്ലാം അപരിചിതങ്ങളുമായി. പണ്ഡിതന്മാർ തെല്ലാം അധ്യാത്മാവസ്ഥയിലും വിഡ്യാക്കളെല്ലാം ഉന്നതപദവി കളിലുമായി. സത്യത്തിൽ നിന്ന് അവർ വ്യതിചലിച്ചു. അവരുടെ ആചാരങ്ങൾക്ക് പുർണ്ണീകരുടെ ആചാരങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതായി. കഷ്ടപ്പാടുകൾ രൂക്ഷമായ പ്ലോൾ പുണ്യവാന്മാരും മതനിഷ്ഠായുള്ളവരുമായവരോട് ഞാൻ പാണ്ടു: നിങ്ങളുടെ അവന്മകളെ നിങ്ങളുവശണിയ്ക്കേണ്ണാം. നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം അപരിചിതമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.”

ഹമാം അബു അംറിബ്നുൽ അലാ (റ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെത്തെ ശരി. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “അങ്ങുതങ്ങളിൽ അങ്ങുതപ്പേട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോരോടും ജനങ്ങൾ നന്മയിൽ

തന്നെയായിരിക്കും. നബി(സ) ജനിച്ച മാസമായ റബീളൽ അവും ലിൽ തന്നെയാണ് തിരുമേന്തി(സ) മരിച്ചതും. അതിനാൽ അതിൽ ദുർവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്ഥാനം സന്നോ ഷ്പ്രക്കടന്നതിനില്ല.” അതാണ് നമുക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഉത്തരമമായ സരീകാര്യത്തോടു ചേരുന്ന സ്ഥാനം സന്നോട്ട് യാചിക്കുന്നു. ഇവിടെ താജുദ്ദീൻ അൽ ഹാകിഹാനിയുടെ **المورد في الكلام على المولد** എന്ന ലേവനം അവസാനിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ അതഭൂതമെന്ന് പറയട്ടു, ഇമ്മാം സുയുമി(റ) തന്റെ ‘ഹാവിയ’യിൽ ഇതെടുത്തുവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്നൊണ്ട് നാമതിവിടെ എടുത്തുവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം അതിനെ വണ്ണിക്കാൻ ശേമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പകേഷ അദ്ദേഹത്തിൽ വിജയിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണിയനം നിലവാരം കുറഞ്ഞതും തണ്ടുത്തതുമായിരുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹം അസ്ത്രം കൊണ്ട് സത്യത്തിനുനേരെ കയർക്കുന്നു. അല്ലോഹു കാക്കട്ടു.

സുയുമി(റ)യുടെ വാദങ്ങൾ വായനക്കാരാ താങ്കൾക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. മരാലിഡാഖോലാഷമെന്ന ബിദ്ദാത്തതിന് ഷരീരം അതിൽ അടിനധാനം കണ്ണഭത്തിയതായി വിചാരിച്ച് സന്നോ ഷിക്കുകയാണെന്നുണ്ടു. അതിനെ നാം വണ്ണിച്ചുതും താങ്കൾ മനസ്സിലാക്കി. ഒരു സത്യാനേപശിക്കു വഴിവെളിച്ചും നൽകാനും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കാനും അത് മതിയാകും. സുയുമിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വണ്ണിയനം താങ്കൾ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ദോഷമില്ല. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായവാദങ്ങളിലും കണ്ണാടിച്ചാൽ തന്നെ അത് വായിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് മനസ്സിലാവും.

ഇനി എൻ്റെ ഇട ലാലുലേവ വായിച്ച ശേഷവും താകൾക്ക് യാമാർമ്മം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ജന്മമിനാ ഫലാഷമെന്ന ബിദ്ധങ്ങൾത് വഴിപിഴച്ച ബിദ്ധങ്ങൾതാണെന്ന കാര്യ തതിൽ ഇനിയും സംശയം നീങ്ങാതെ വിഭ്രാന്തി കൊള്ളു കയാണെങ്കിൽ താഴെക്കൊടുത്ത പ്രാർമ്മന താകൾ അധികരി സ്ഥിക്കുക.. അല്ലാഹു താങ്കളുടെ പരിഭ്രാന്തി അകറ്റിത്തർകയും ശരി എതാണെന്ന് തോന്തിപ്പിച്ചു തരികയും നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ താങ്കളെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുട്ടെ. അല്ലാഹു സർവ്വശക്തനാ ണ്. പ്രാർമ്മനക്കുത്തരം നൽകാൻ പറ്റിയവനുമാണ്. ഇതാണ് ആ പ്രാർമ്മന.

اللهم رب جبريل وميكائيل واسرافيل فاطر السموات والأرض، عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون. إهدني لما اختلف فيه من الحق بإذنك، إنك تهدي من تشاء إلى صراط مستقيم

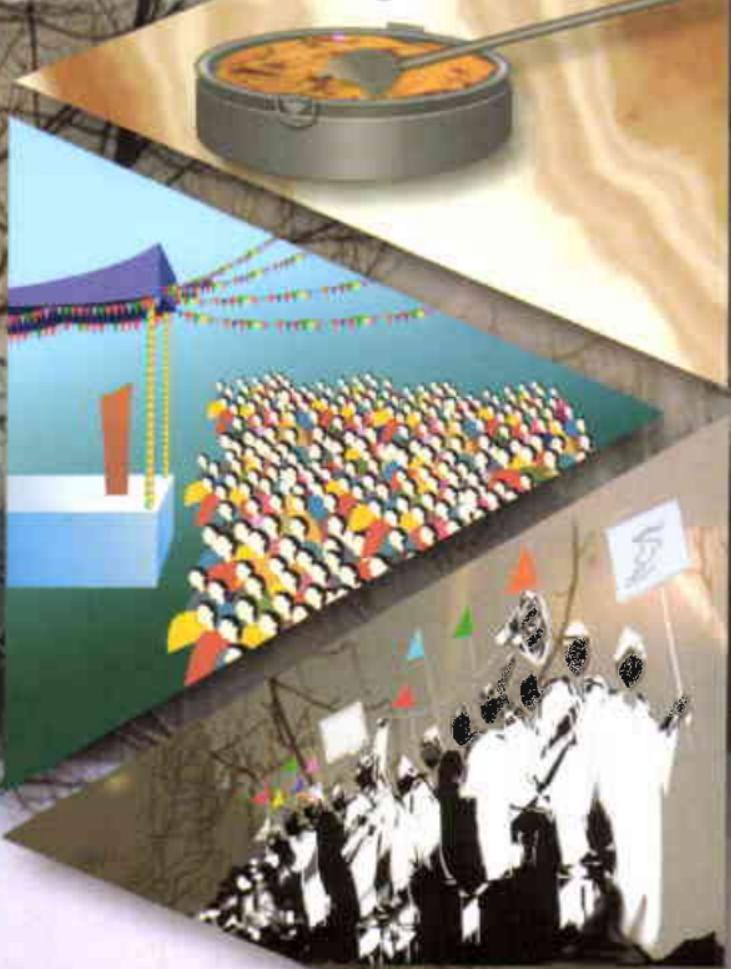
(ജിബ്രീലിന്റെയും മീകാഖളിന്റെയും ഇസ്രാഹിലിന്റെയും രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവേ... ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സംവിധാനിപ്പിവനേ... ദൃശ്യവും അദ്യശ്രൂവും അറിയുന്നവനേ... നിന്റെ അടിമകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നീ വിധി നടത്തുന്നു. അഭിപ്രായലിന്നതയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സത്യമായതിലേക്ക് നിന്റെ അനുവാദത്തോടെ നീയെന്നിക്കു സന്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തരേണമേ... നീശ്വയം നീയുദ്ധശിച്ച വരെ എറ്റവും ചൊല്ലായ ശാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നവനും നീയ ലോ.....)

لِلأنصافِ فِيهَا قِيلَ فِي الْمُؤْلَدَ

من الفلو والإجحاف

الشيخ أبو بكر جابر الجزائري

ترجمة

محمد عنيف عبد الرحمن الريان